

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

Ta
294.5

Book No.

~~85~~ 93

N. E. 38,

Sc 968

MSIPC-55-371NL/55-14-8-56-80,000

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 1 anna will be charged for each day the book is kept beyond a month.

SEP 1961

47

53

MAR 1965

N. L. 44.

MGIPC--S8--39 LNL/55 -3-4-56-20,000.

தும்,
ஸ்ரீ கணேசாய நம
மஹேதிஹாஸமாக்ய
சி வ ர ஹ ஸ் ய ம்.

முத லிரன்டாம் அம்சங்களும்
மூ ன் ரு ம் அ ம் ச த் தி ன் பூ ர் வ ப ர க மும்.

இஃத
பீ ர ம் ஹ ஸ்ரீ
பருவூர்-கணேச சாஸ்திரியார் அவர்களால்
மொழிபெயர்த்து

கயப்பாக்கம் - சதாசிவசெட்டியார் B. A.

அ வ ர் க ள ர ல்

செ ன் னே .

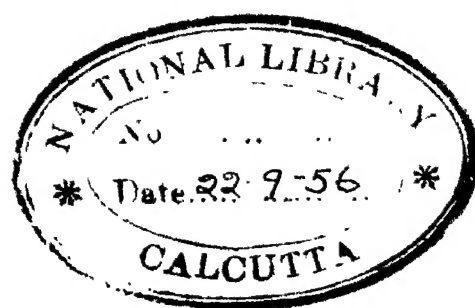
கிச்சினர் அச்சியந்திரசாலையிலு,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸாதாரணவசூ தநூரவி.

Registered Copy Right.

SHELF LISTED

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோத்காதம்.

மஹேதிறாஸமாகிய சிவரஹஸ்யம் பூர்வம் பரமசிவனால் உமாதேவியார்க்கு மஹா கைலாஸத்திலும், முருகக்கடவுளால் மஹாதபஸ்வியாகிய ஐஜிஷ்டியு முசிவருக்கு ஸ்கந்தகிரியிலும், அதிரஹஸ்யமாய் உபதேசிக்கப்பட்டது.

பின்னர் அது, முருகக்கடவுளால் நந்திதேவருக்கும், அவர் தம்மை வழி பட்ட நாராயணமூர்த்திக்கும், அவர் தமது புதல்வராகிய பிரம்மதேவருக்கும், அவர் தமது புதல்வர்களாகிய ஸநகாதியர்களுக்கும், அவர் நாரத மஹாமுனிவ ருக்கும், அவர் வியாஸ மஹாமுனிவருக்கும், அவர் சூதபௌரானிகர்க்கும், முறையே உபதேசிப்ப நிலவுலகில் வந்து நிலவியது.

இம் மஹேதிறாஸம், வேதவாக்கியங்களை அநுகரணஞ் செய்வதாயும், உப நிஷதார்த்த விசாரத்தை மேற்கொண்டதாயும், உபாஸகா காண்ட ஞாந காண்ட, ரஹஸ்யத்தை விளக்குவதாயும், திரிபுரதாபிநி முதலிய உபநிஷத் விஷயங்க ளின் உண்மையை விளக்கும் பாஷ்யமரபும், முனிவர்களும் மஹரிஷிகளும் பிறரும் சிவோபாஸனையாலேயே மஹிமை பெற்றவர் ஏன்பதையும், அச்சிவோ பாஸனையே வைராக்கிய உற்பத்தி ஹேதுவாயுள்ள தென்பதையும், புராதன ஸ்தல தீர்த்த அரண்யானிகளின் மஹிமைகளையும் பிரகாசப் படுத்துவதாயும், சிவாபராதம், யமலோகம், யமதண்டனை முதலியவற்றை விவரணஞ் செய்வதா யும், நந்தியாதி பிரமத மஹா கணங்களின் அப்புத சரித்திரங்களையும், உண் மை நாயனமார்களாகிய அநுபத்நுமூலரது சரித்திரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டதாயும், பாணலிங்கம், பில்வ பத்திரம், விபூதி, குத்திராஷம் முதலிய சிவஸாதனங்களையும், பிரதோஷ முதலிய சைவ விரதங்களையும், சிவபூஜை, சா ம்பூல பூஜை, சிவதர்மம் முதலிய வற்றின் பிரபாவங்களையும் விஸ்தரிப்பதாயும், தனக்கு ஒப்புயர்வின்றிப் பிரகாசிக்கும் பெருமையுடையதாம்.

இப்பரமேதிறாஸம், ஒரிலக்கத்துக்கு மேற்கொண்ட கிரந்த ஸங்கிரையு டையதாயும், ஸஹஸ்ராத்யாயி என்னும் ஆயிரம் அத்தியாயங்களான மதேத ஸம், பவம், ஹாரம், சிவம், பர்க்கம், சங்கரம், உக்ரம், பீமம், ஸதாசிவம், நபிஸ் ஸரம், மஹா தேவம், ஈஸம் எனப்பெயரிய பன்னிரண்டு அம்சங்களை புணைத் தாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இனி யிப்பன்னிரண்டு அம்சங்களும் முறையே திக், ஸேஷ, அமர, பிரம் மவெந்ருது, திவ்நாக, வண்முகசேத்ர, சங்கர, வண்முக சேத்ர, முடி இன்ஸ், என்ஸ்கியா கிரந்தங்களைக்கொண்டனவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆயினும் நட மொழியில் கிரந்தத்துக்கு அகர சங்கியை முப்பத்திரண்டாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பினும், இச் சிவரஹஸ்யத்தில் பலவேறு வகைப்பட்ட ச்லோகங்களும், கத்தியங்களும் வீரலி யிரத்தலானும், திக் முதலிய பதங்களுக்குப் பலபடி அர்த்தம் பண்ணக் கூடியதாயிருத்தலானும், அத்தியாயங்கள் ஒன்றோடொன்று வீரலி யிருப்பதாக வேற்படுகின்றமையானும், இப்போது கிடைத்துள்ள பிரதிகளின் ஸங்கியைகளோடு அவை பொருந்ராமையானும், அத்தியாய ஸங்கியையும் அம்சங்களின் கிரந்த ஸங்கியையும் நீடிக்கர் ன்கூடி செய்ய முடியவில்லை.

இவ்விதிஹாஸ ரத்னாகரத்திற் காணப்படும் ஸ்துதிகளெல்லாம் மஹாத் புசமாயும், வேசஸார ரஹஸ்யமாயும், நித்ய பாராயணறு குணமாய் மிருப்பதால் அவையிற்றை யெல்லாம் தொகுத்து அச்சிட்டுபகரிக்க வேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயத்தினால் அவற்றின் விஷயங்களே மொழி பெயர்த்து எழுதப்பட்டன.

இவ்வரிய பெரிய நூல் இருமொழிகளினும் வெளிப்படாததும், வேதாந்தார்த்த விசாரமுடையதும், மீமாம்ஸா பரிபாஷைகள் நிரம்பப் பெற்றதும், அநியத்புதமான சையையுடைய ச்லோகங்களாலாகியதும், வேறு நூல்களிற் காணப்படாத எண்ணிறந்த நூதன விஷயங்களைக்கொண்டது மாயிருக்கின்ற மையின் சிற்சில விடங்களில் அர்த்த நிச்சயம் செய்வது சிரமமாகக் காணப்படினும், அபுத்தி பூர்வமாய் நேர்ந்தவைபோக மற்றப்படி ஒன்றும் விடாமல் உள்ளவாதே ச்லோகார்த்தங்களைப் பிண்டமாய்த் திரட்டி எழுதப்படுவதனறித் திரிதரல், விலக்கல், கூட்டல் முதலியுயாதொரு தோஷத்தையும் உரையாசிரியரிடத்தும் ஏழையேனிடத்தும் ஆரோபணஞ் செய்தற்கு இடவிராது.

உண்மை நாயன்மார்களாகிய அறுபத்துமூன்று நாயன்மாறு சரித்திரம் சிவரஹஸ்யத்தில் நவமாம்சத்தில் சிவபெருமானால் உமாதேவியார்க்கு முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது என்று ஸாதுக்கன்பாற் கேட்ட வளவிலேயே, இந்தால்-வெளிவந்து சிலவவேண்டுமென்னும் ஓரவா நாயனேனுக்குப் பலவாண்டுகளுக்கு முன்னரே சேர்ந்திற்று, எனினும் பிரதிகளைத் தேடிக்கிடைக்கப்பெற்றது வருந்தியபோதெல்லாம் அவ்வவா சிறிதுங் குறைவுபடாமல் நாளுக்குநாள் வளர்ந்தோங்கி நின்றது. இப்படி நிகழு நாட்களில் வேண்டுவார் வேண்டுவதேநாந் தருளும் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய சிவபெருமானது திருவருட் கையத் தால் நிரம்பாத பிரதி யொன்று காஞ்சேபுரத்திற் கிடைக்கப்பெற்றேன். பிறகு இதன் பொருட்டே மேற்கொண்ட சிவத்தல யாத்திரைக் காலத்தில் தஞ்சையில் சமக்ரமான ஒருபிரதி கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருநிதியுடையவ னாயினேன். மேல் அதனைப் பலர்க்கும் பிரயோஜனப்படுத்தவேண்டு மென்னும் அவாவி, ஞல் மொழி பெயர்த்து அச்சிடத்தொடங்கிப் பொருட் குறை முதலியவற்றால் மடங்கினேன். இதனால் இடையிடையே காலம் வீணே சழிந்தது. திருவருட் பிரகாசப் பூரவெளி மண்டபத்திற் நிருநடனஞ் செய்கின்ற எம்பெருமானாறு திருவருட் பிரகாச வெள்ளத்தின் வழிச்செல்லும் தருமபுகனாகிய ஆத்மவர்க்குத்தகட் கடைப்பீட்ையேன் செய்யத்தக்கது யாது.

எய்ப்பிடத்துதவும் வைப்பாகிய இறைவன் இர்தால் இனிது முடிவுற வேண்டுமென்பதனாலோ அன்றி ஏழையேனை நன்னெறிப் படுத்தவேண்டுமென்பதனாலோ, செய்யுஞ் செயலொன்றின் துயர்க்கடலு ளழுந்தியிருந்த வெண்ணைக் கரையேற்றும் பொருட்டுத் திருவாவடுதறையில் ஞானதேசிக மூர்த்தியாயெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி - அப்பல்வாணதேசிக சுவாமிகளது மஹா சந்திதானத்தை யடைவீத்தருளினன்.

ஏழையேனும் அவ்வாறே மஹா சந்திதானத்தை யடைந்து திருவருளோக் கஞ் செய்யப்பெற்றற் சிவாஹஸ்ய விஷய விண்ணப்பஞ் செய்து பணிந்து நின் றேன். மஹா சந்திதானமும் இப்பரமேதிஹாஸத்தைத் தாங்களே பிரசாரஞ்செய்யவேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்டிருந்த தாகக்கட்டளையிட்டு, ஏழையேனது முயற்சியை எவ்விதமான சஹாயங்களையுஞ் செய்து முன்னின்று முடிப்பாக அருங்கிரகஞ் செய்து வடமொழி மூலத்தையும் வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று குறிப்பித்து, ஆதினேத்து மூலப்பிரதியையும் உவந்து உதவியருளினர்கள்.

பிறகு மஹா சந்திதானக் கட்டளையிட்டவாறே சிவாஹஸ்ய மஹேதிஹாஸத்தை மொழி பெயர்த்துத் தமிழிலும், மூலத்தை வடமொழியிலும் வெளிப்படுத்துவதே பிறவியாலாய பெரும்பயனென்று கருதிச் சிவஸ்தலயாத் திரை செய்துப் பிரதிகளுக்கான சன்முயற்சியைச் செய்து, சென்னைக்குத் திரும்பி எனது லௌகிகத்தினின்றும் விடுதலை யடைந்து, இவ்வேலையொன்றையே செய்வேனாய் முதல் இரண்டாவது அம்சங்களையும் மூன்றாவது அம்சத்தின் பூர்வபாகத்தையும் அச்சிட்டு முடித்து ஒரு புத்தகமாகக் கட்டி முதற் புத்தகமாக வெளிப்படுத்துவ தாயினேன்.

இப்புத்தகம், வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்த்ததாகலானும், அநேக ஸ்தல தீர்த்த அரண்முகதலிய மாஹாத்மியங்களைக் கூறுவதாகலானும், வைநிசைவு பரிபாஷைகளும், மீமாம்ஸா நியாயங்களும் நிரம்பப் பெற்றதாகலானும், ஏராளமான தோத்திரங்களையுடைய தாகலானும் வடமொழிப் பசங்களும் அரும்பதங்களும் ஆங்காங்கு விரவப்பெற்றுள்ளது. ஆகையால் இதற்கு ஒரு அரும்பதவுரை யகராதி எழுதிச் சேர்க்க விரும்பினேனும் ஸாவகாச மின்மையானும், சிலஸ்தல முதலியவை நன்கு விளங்காதிருக்கின்றனையானும் மூன்றாவது அம்ச உத்தரபாக முடிவிற்குச் சேர்க்கலாமென நிறுத்தினேன்.

இனி யிப்புத்தகத்தை மிக்கசுலபமானவிலைக்கு யாவரும் எளிதிற்பெறுமாறு ஸஹாயஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயம் என்னுக்குக் குடிகொண்டிருந்தெனினும் கிரந்த விஸ்தீரணத்தினாலும், மொழி பெயர்ப்பு முதலிய செலவினாலும் அது அதுகூலப்படாதிருக்கின்றமையின் பொருட்பேறுடைய அபிமானிகள் யாவரும் ஸஹாயஞ் செய்ய முன்வருவரால் அச் சஹாயங்களைக் கொண்டு பிடிவாரும் புத்தகங்களை மிக்க குறைந்தவிலைக்குக் கொடுப்பதன்றி வட மொழி மூலத்தையும் அச்சிட்டு முடிக்கும் அது உடையவருளே.

சு

ஒன்றிற்கும் பற்றாத சிறியனேன் இப்பெருமூயற்சியை மேற்கொண்டது
அவாகாரணமன்றி மற்றெதனாலுமன்றென்று ஸாதுக்கள் அறிவர். இம்மூயற்சி
யில் இவ்வேழையேன் சிற்றறிவிற் கெட்டாத பல குறைபாடுகள் இப்புத்தகத்
தூட் காணப்படுவதில்பேயாமாணையால் “குணநாடிக்குற்றமுநாடி யவற்றன்
பிணை நாடி மிக்க கொளல்” என்னும் பிமாணப்படி இதனைப் பொருளுடிக்
கொண்டு இவனை ஆசீர்வதித்தருளுவர் பெரியோசென்று அன்னவர் பொன்
னடிக்கமப் பொடியணிந்தடிமை பூண்டவனாகின்றேன்.

இங்ஙனம்:

கயப்பாக்கும் - சதாசிவன்

“ சிவரஹஸ்ய மந்திரம் ”

நெ. 497, தங்கசாலைத்தெரு,
சென்னை.

—————

உ.
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சித்தாந்தசாரம் - அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியார் வர்கள்
இயற்றிய

நீலமண்டில வாசிரியப்பா.

- வைதிக சைவீர் வைதிக சைவீர்
ஐதிக ழிறம்பூ தறைகுதுங் கேண்மின்
நாமுன் னிழைத்த நயத்த சுகீர்தந்
தாமுன் றேன்றிச் சமைந்தவாக் கேண்மதி
கு. குமுத விதர்ப்புக் குலாஅய் நிமிரும்
அமுதவம் பரமே யாகா ரமெனாத்
தவளச் சாயையின் றமிழ்மண மேச்ச்சிச்
சிவவரு ஞன்னதஞ் சிகரியிற் றெரிக்கும்
இரசதா சலத்தி னிறைவ னனாதியிற்
க0. பிரச நுவற்சியாற் பெரிது முவந்து
மெச்சிய மறையின் விளைவைத் தொகுத்துப்
பச்சிளங் கிள்ளைப் பராபரை யார்க்கும்
ஒருதிரு முருக னுபயசம் புக்குந்
திருநந்தி தேவன் றிருநா தனுக்கும்
கௌ. பதும நாபன் பரமேட் டிக்குஞ்
சதுர்மறை வேதன் சனகா தியர்க்கும்
நகமுறை யத்தவர் நாரத முனிக்குஞ்
சுகமிகு மகதியன் றுவைபா யனற்குஞ்
சுருதி வகுத்தோன் குதன் றனக்குங்
உ0. சுருதி யிசைத்த கணகப் பொக்கிஷம்
மாதவர் தழுஉ மகேதி காசீம்
சேந்த வுகம் விளர் ந நிலயம்

- உபரிட தார்த்த முரைக்கும் பாஷியஞ்
சபசிலோ பாசனை துளிர்கற் பகத்தரு
- உரு. உண்மைநா யன்மா ருயரிய சரிதை
திண்மை மினிர் தரு சிவசா தனங்கள்
நவநவ மாக நலக்கப் பயக்குந்
தவமா ராற்ற றழங்கு மிருகிதி
இத்தரு மந்தண மினிது மிழற்றுந்
- கூ.0. தத்துவ முறுசிவ ரகசியந் தன்னைக்
கடனிகர் விபுலக் கலைய தான
வடமொழி யாட்சியின் மல்கக் கண்டு
மோன முனிவர் மொய்த்துப் பரசும்
ஞான ராஜ தானியாத் தோன்றும்
- கூரு. ஒருவாக் கலைவிரை யொருங்கு கம்மெனூந்
திருவா வடுதுறைத் தெய்வப் பதியிற்
கடுவா வொடுசெழுங் கடுக்கை யொரீஇ
மடலவிழ் குவளை மலர்த்தார் நிறீஇப்
பால லோசனம் பனிமதிக் கோடும்
- சு.0. நீலக் கறையு நேராது பொதிந்து
வந்த குருமணி வரேன்றிர ரத்தினஞ்
சுந்தரப் பெம்மான் சுஞ்ஞான பாணு
அருகிதி யிரண்டு மழுக்கா றடைவான்
பெருங்கொடை பொழிந்து பிறங்கும் வள்ளல்
- சுரு. ஆசி றாய வம்பல வாண
தேசிகன் றிருவடி திருவருள் பெற்றுத்
தண்ணுள் ளத்தைத் தகனி னியமப
அன்னதே செய்கவென் றூரிய னறைந்து
மூலப் பிரதியை முறைமையி னளித்துச்
- ருப சால சகாயந் தருவமென் றருளக்
கேட்டா னந்தக் கிளர்ச்சி பொங்க
கட்டா நிதிய மேய்ந்த தென்னக்
கருவூர் கருமங் கலக்கியாட் கொளுடம்
மருவூர் வைப்பு வந்த விப்பிரர்
- ருரு. குலத்திற் கணியாக் குலவிய தினமணி
நலத்திற் சிறந்த நபமணி யென்னு
ஆரிய வம்பர வருநீ ருண்டு

- பேரிய வையம் பெய்கொண் மூநற்
 குணேசன் கஞ்சக் குரவனை நிகர்த்த
 ௬௦. கணேசக் கலைஞனங் காவலற் கொண்டு
 கண்டு சின்தேன் கன்ன லுடன்முப்
 பண்டு பாகு பாலினு மினிக்க
 அமிழ்தச் சுவையினு மதிக மேய்ந்த
 தமிழிற் பெயர்த்துச் சதிநற வச்சில்
 ௬௫. ஏற்றிமே தாவிய ரினிதமீக் கூற
 நூற்றிசை முற்று நல்கின னம்ம
 இந்திர னுலகிற் கிடரியற் றிடுவான்
 பந்தியி னிவர்த பன்மா டத்தில்
 அயர்ப்பொன் றில்லா வானோரர் வதியுங்
 ௭௦. கயப்பாக் கத்திற் கனதன வைசியர்
 நாடற் குரிய நற்றபோ தனரிற்
 கூடற் கிழாநற் கோத்தி ரத்திற்
 சிரத்தை யுடனே சிவப்பணி யாற்றிய
 இரத்தினக் கோமா னிருந்தவத் தோன்றல்
 ௭௫. இலக்கண விலக்கிய மெனும்பயோ ததியில்
 நலக்க வாடு நற்றமிழ்க் குஞ்சரஞ்
 சைவசித் தார்த்தத் தனிப்பெருஞ் சாகரங்
 தெய்வத் தொண்டிற் றிளைத்த புனிதன்
 பொய்மை மறுத்த புலவர் சிகாமணி
 ௮௦. மெய்மை நிறுத்து மேட்டிமை யாளன்
 கங்கை வேணிக் கண்ணுதன் மூர்த்தி
 மங்கை பாகன் மருவிய மனத்தன்
 சிவனடிச் செல்வரைச் சிவமென வுன்னி
 அவர்பதம் பராவு மருமவிர தத்தன்
 ௮௫. பூதிருத் திராக்கம் பொருளெனக் கொடே
 நீதியைந் தெழுத்தை நிகழ்த்து நாலினன்
 திருமுறை பாரா யணமே சீர்த்தித்
 தருமெனுங் கொள்கைத் தவறாத் திறலோன்
 பகர்சுதந் தூனும் பரசிவ முதலென்ப
 ௯௦. புகல்பவர் தொடர்பைப் பொருந்தி புறறவேன்
 மாகதக் கெழுமை மகரா ஸபத்துத்
 தாளக் திரளைத் தண்டினைக் கொழித்

செறப்புப்பாயிரம்.

தத்தஞ் சென்னையிற் சைவ சமய
பக்த ஜனசபை பண்டிற் றித்தோன்
கூடு. இன்பு வாய்ந்தா னியைபு வாய்ந்தான்
அன்பு வாய்ந்தா னடக்கம் வாய்ந்தான்
புத்தியிற் சிறந்தான் புகழிற் சிறந்தான்
பத்தியிற் சிறந்தான் பண்பிற் சிறந்தான்
உதார வண்மை யொருங்கே நிரம்பிய
கூடு. சதாசிவ வறிஞன் றக்கநா வலனை.

தம்
ஸ்ரீ சணேசாயநம :
மஹேந்திராஸமாகிய
சிவரஹஸ்யம்
விஷய சூசிகை.

முதலாம் அம்சம்.

அத்தியாயம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
க	ஸூத்ராகமனம் ...	க
உ	ஜைகிஷ்வய தபச்சரியை ...	நட
நட	சிரீவாபாஸனமகிமை. ...	அ
ச	விஷ்ணுவாதீதேவர் வாக்கியம் ...	கஉ
ரு	இறைவன் ஜைகிஷ்வயருக்குப் பிரசன்னராதல் ...	கரு
சு	ஜைகிஷ்வய வரப்பிரசாதம் ...	கக
எ	ஜைகிஷ்வய ஸ்கந்தஸமாகமம்... ...	உச
அ	ஸ்கந்த தரிசனம் ...	உசு
சு	ஸ்கந்த சிவகண சமாகமம் ...	உக
கௌ	சிவானுக்யை ...	நடஉ
கக	பன்னிரு அம்சவரலாறு ...	நடச
கஉ	கைலாஸவர்ணனம் ...	நடஅ
கநட	கைலாஸேஸ்வர பிரதோஷ பூஜாவர்ணனம்... ...	சநட
கச	கைலாஸப்ராகாரவர்ணனம் ...	ரு௦
கரு	சைலப்பிராகாரவர்ணனம் ...	ருஉ
கசு	பஞ்சப்ரம்ஹப்ராகாரவர்ணனம் ...	ருரு
கஎ	கைலாஸப்ரசாதவர்ணனம் ...	ருஅ
கஅ	கைலாஸமௌவரிவர்ணனம் ...	சுஉ
கக	கைலாஸவர்ணனம் ...	சுச
உ௦	கேஷத்ரவர்ணனம் ...	சுசு
உக	பிராணிகதி ரூபனம் ...	எ௦
உஉ	கைலாஸலிங்கவர்ணனம் ...	எச
உநட	கைலாஸவர்ணனம் ...	எஎ
உச	கைலாஸவர்ணனம் ...	எக

அத்தியாயம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௨௫	கைலாஸவர்ணனம் ...	௮௦
௨௬	கைலாஸவர்ணனம் ...	௮௨
௨௭	தேவீபூஜா சரிதம் ...	௮௬
௨௮	சைலப்பிராஸாதவர்ணனம் ...	௮௭
௨௯	அஷ்டசைலேஸ்வரவர்ணனம் ...	௮௯
௩௦	அஷ்டசைலேஸ்வரவர்ணனம் ...	௯௧
௩௧	சதுர்த்துவாரவர்ணனம் ...	௯௨
௩௨	ஸபாவர்ணனம் ...	௯௩
௩௩	சபாநடனவர்ணனம் ...	௯௫
௩௪	சதுர்விதபுருஷார்த்த மண்டபவர்ணனம் ...	௯௭
௩௫	கைலாஸ லிங்கவர்ணனம் ...	௯௮
௩௬	கைலாஸேஸ்வரலிங்க பூஜா கதனம் ...	௧௦௦
௩௭	கைலாஸவாஸ மஹிமை ...	௧௦௩
௩௮	கைலாஸ லிங்க மண்டல பூஜாகதனம் ...	௧௦௫
௩௯	லிங்கவைபவ கதனம் ...	௧௦௬
௪௦	கைலாஸ ப்ராக்த்வார லிங்கநாமகதனம் ...	௧௦௮
௪௧	கைலாஸ சக்ஷணத்வார லிங்க கதனம் ...	௧௧௦
௪௨	பச்சிமத்வார லிங்க கதனம் ...	௧௧௨
௪௩	கைலாஸ உத்தரத்வார லிங்க நாமகதனம் ...	௧௧௫
௪௪	கைலாயகிரி தவமியற்றல் ...	௧௧௮
௪௫	கைலாஸகிரி வரப்ரதானம் ...	௧௨௦
௪௬	கைலாஸ கர்வபங்கம ...	௧௨௨
௪௭	வேதாஹஸ்ய கதனம் ...	௧௨௬
௪௮	லிங்ககோற்பவ ரகஸ்யகதனம் ...	௧௨௮
௪௯	சிவஸ்வரூப கதனப்ரார்த்தனை ...	௧௩௧
௫௦	லிபூதி கதனாரம்பம் ...	௧௩௪
௫௧	லிபூதி கதனம் ...	௧௩௭
௫௨	லிபூதி கதனம் ...	௧௩௯
௫௩	தேவி வெளிப்படுத்தல் ...	௧௪௩
௫௪	உபநிஷதஸ்துதி ...	௧௪௪
௫௫	உபநிஷதப்ரதிபாதம் ...	௧௪௬
௫௬	தேவர்கள் சிவபூஜை செய்தது ...	௧௪௯
௫௭	மகாலிங்க தரிசனம் ...	௧௫௨
௫௮	சூக்த்மலிங்க கதனம் ...	௧௫௩
௫௯	உபநிஷது லிங்க கதனம் ...	௧௫௭
௬௦	உபநிஷது லிங்க பூஜாமகிமை ...	௧௬௨
	முதலாம் அம்சம் முற்றிற்று.	

சிவமயம்.
இரண்டாம் அம்சம்.

அத்தியாயம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
க	விநாயகர் வணக்கம் ...	க-கௌ
உ	தேவி தவமுரைத்தல் ...	௩-௧௬௯
௩	தேவி விப்ரசம்வாதம் ...	௪-௧௭௦
ச	அம்பிகேசாலய தரிசனம் ...	௧௭௭
ரு	அம்பிகேச பூஜாகுதனம் ...	௧௮௧
௬	ஈஸ்வராகமனம்... ...	௧௮௫
௭	இறைவன் தேவியை உபசரித்தல் ...	௧௮௮
அ	மணித்வீப சிருஷ்டி ...	௧௯௦
௯	மணித்வீப கமனம் ...	௧௯௨
௧௦	மணித்வீப கமனம் ...	௧௯௫
௧௧	அமரபய தானம் ...	௧௯௭
௧௨	மணித்வீப வர்ணனம் ...	௨௦௧
௧௩	மணித்வீபப் பிரவேஸம் ...	௨௦௪
௧௪	ஸ்ரீ சக்ராலய தரிசனம் ...	௨௦௫
௧௫	இறைவனும் இறைவியும் காபேஸ்வர காமேஸ்வர வரியாய்க் கீர்த்தி ...	௨௦௮
௧௬	ஸ்ரீ சக்ராலயஸ்வரூப வர்ணனம் ...	௨௧௧
௧௭	ஸ்ரீ சக்ராலய வாசம் ...	௨௧௨
௧௮	ஹிமவான் கைலாயகிரி யடைதல் ...	௨௧௩
௧௯	ஹிமவானது சிவதரிசனம் ...	௨௧௭
௨௦	தேவி மேனியோடு கைலாயத்தில் சஞ்சரித்தல் ...	௨௨௧
௨௧	தேவி விலாசம் ...	௨௨௨
௨௨	ஹிமவான் கைலாயப் பிரதேச தரிசனம் ...	௨௨௪
௨௩	ஹிமவான் கைலாயப் பிரதேச தரிசனம் ...	௨௨௭
௨௪	ஹிமவான் சப்தத்வீபங்களையும் பார்த்தல் ...	௨௨௯
௨௫	ஹிமவானது பார்த்தனை ...	௨௩௩
௨௬	இறைவன் இமவாணக்கருளுதல் ...	௨௩௫
௨௭	தூர்வாச தபோவர்ணனம் ...	௨௩௭
௨௮	தேவி ஹிமாஸ யாகமனம் ...	௨௪௧
௨௯	தூர்வாசர் செய்த தேவிஸ்துதி ...	௨௪௪
௩௦	தேவஸ்திரீகள் தேவியை படைந்து துதித்தல் இரண்டாம் அம்சம் முற்றிற்று.	௨௪௭

உ
சிவமயம்.
மூன்றாம் அம்சம்-பூர்வபாகம்.

அத்த நாயம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
க	சிவரகசிய வரலாறு ...	282
உ	காயத்திரீ வர்ப்பாசாதம் ...	284
ங	வியாசமுனி சம்வாதம் ...	286
ச	தேவி கைலாஸஞ் செல்லுதல் ...	287
ஞ	தேவி கைலாஸஞ் செல்லுதல் ...	288
சு	தேவி கைலாஸஞ் செல்லுதல் ...	289
எ	தேவி கைலாஸஞ் செல்லுதல் ...	290
அ	தேவி நாட்டியங்காணல் ...	291
ஊ	நந்தீசகணத்திப சம்வாதம் ...	292
க0	கணேச சிவசந்நிதான சமராகமம் ...	293
கக	கணேச பிரார்த்தனை ...	294
கஉ	சிவகணேச சம்வாதம் ...	295
கங	சிவகணேச சம்வாதம் ...	296
கச	ஸ்கந்தர் சிவசந்நிதான மடைதல் ...	297
கரு	ஸ்கந்த கணேசர் தேவியை யடைதல் ...	298
கசு	நந்திஸ்வர குமார சம்வாதம் ...	299
கஎ	குமாரர் சிவபராத முரைத்தல் ...	300
கஅ	பிருங்கிமுனிவரது வருகை ...	301
கஊ	தண்டி வருகை ...	302
உ0	சிவகேளி விலாசம் ...	303
உக	இறைவன் குமாரர்களுக் கருந்தல் ...	304
உஉ	சிவநிலேதன மகிமை ...	305
உங	சிவநிலேதன மகிமை ...	306
உச	சிவபெருமான் ரோவாநதிக்கரையை யடைந் தது ...	307
உரு	சாம்பசிவபூஜை ...	308
உசு	சிவபூஜாமகிமை ...	309
உஎ	சிவபூஜாமகிமை ...	310
உஅ	நந்திகேசர் தேவர்களுக்குச் சிவமகிமை புரைத்தது ...	311
உஊ	நந்திகேசர் சிவதர்ம முரைத்தது ...	312
ங0	சிவபக்தர் மகிமைபுரைத்தது ...	313

அத்தியாயம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௩௧	சிவபக்தர் மகிமையுரைத்தது ...	௪௦௨
௩௨	சிவபக்தர் மகிமையுரைத்தது ...	௪௦௩
௩௩	சிவநைவேத்ய போஜனபலன் ...	௪௦௪
௩௪	நாரதர் சிவதர்மங் கூறியது ...	௪௦௫
௩௫	அகஸ்தியர் ஸ்ரீ சைலநாதரைத் துதித்தது ...	௪௦௬
௩௬	தீர்த்தேச ஸங்கமஹிமையுரைத்தது ...	௪௦௭
௩௭	தக்ஷயாகம் ...	௪௦௮
௩௮	தக்ஷயாகம் ...	௪௦௯
௩௯	தக்ஷயாகம் ...	௪௧௦
௪௦	தீர்த்தேஸார்த்தகர்களுக்கு அனுக்கிரகித்தது ...	௪௧௧
௪௧	கமலலோசனையின் சிவோபாசனை ...	௪௧௨
௪௨	நந்திதேவர் சாம்பவரை அறிவித்தது ...	௪௧௩
௪௩	யாகஞ்ஞவல்கிய ஜனக சம்வாதம் ...	௪௧௪
௪௪	ஜனகன் முத்திஸாதனம் வினாவினா ...	௪௧௫
௪௫	ஜனகன் சிவோபாசனை செய்யாமைக் காரணம் ...	௪௧௬
௪௬	யாகஞ்ஞவல்கியர் சிவஞ்ஞான ஹேது கூறியது ...	௪௧௭
௪௭	குரு சதாரந்த சம்வாதம் ...	௪௧௮
௪௮	சூரேசன் சரித்திரம் ...	௪௧௯
௪௯	பிரதோஷ பூஜாபஹினை ...	௪௨௦
௫௦	தர்மதர்மங் கூறியது ...	௪௨௧
மூன்றாம் அங்கம் துர்வாபரம்.		
முற்றிற்று.		

ஸ்ரீகணேசாயநம :
மகேதிகாசமாகிய

சிவாகசியம்.

முதலாம் அம்சம்.
முதலாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீஸுதாகமனம்.

ஸூக்தாம்பரபரமவிஷ்ணு ஸுபரிவணபுஷ்பதாஸம்
வ்ருணவடிநம்புராபெதுவபுவிவ்ருணபுஷ்பதாஸம்
வாசநயாகிய இருளுக்கு ஆதித்தியர்களாய் விளங்கும்
பவர்களது பாதாசிரத்தாஸிகளை யாம் சிரசால்வணங்குகின்றோம்

பூர்வம் மாகேஸ்வரமெனும் மகா தேவன்வியானது நமஸ்கரித்து
வருங் காலத்தில் அங்குதெய்வகதியாய் எழுந்தருளிய பைப்பலாத
மெனும் சூதரை வாஜஸ்ரவசர்களாகிய அவ்யாககர்த்தர்களான
முனிவர்கள் எல்லோரும் கண்டு மகிழ்ச்சியெய்தினர். இருஷ்ணாதி
மெனும் மான்ரேஸீத்தரித்தவர்களும் பஸ்மேமாத்நாளான திரிபுண்
டர்களால் விளங்கும் மேனியுடையவர்களும், உருத்திராக்ஷரபு
ணங்களைத்தரிப்பவர்களும், யக்ஞேஸ்வரனாகிய மகாருத்திரனை
வியாலும், சிவலிங்கத்திலும், அக்னியிலும், ஆதித்தியனிலும் மகி
பத்திபுடன் பூஜிப்பவர்களும், ருத்திர சூக்த ஜபத்தில் பேராசனது
டையவர்களும், பஞ்சாக்ஷரத்தை ஆவர்த்திசெய்பவர்களும், சிவநாம
பராயணர்களும், பஞ்சவக்திராகிய பாமேஸ்வரனைத் தியானம் செய்
பவர்களுமாகிய அம்முனிவர்கள் சூதரை அர்க்கியம் ஆஸனம், ப
ஜ்யம் முதலிபவைகளால் பூஜித்துக் குசலபாஸ்னம் செய்து வண
சிங்கையில் அவர்களுள் மகாதபஸ்வியாகிய மௌனியார்க்கு
என்னும் முனிவர் சூதரையோக்கி, ஒ பைப்பலாதரே! மாகேஸ்வ
மாகிய பாகத்தைச் செப்கின்ற யங்கள் உமது வாகினால் தன்முன்
ரேனும், நீர் ஸ்கந்தர் நந்தி இவர்களுக்கு நிகர்வான சிவபக்தராகவே
பூர்வம் எஜகிஷ்யவ்யரெனும் மகாதபஸ்வியாகிய சங்கியாகியவர்கள்
ஸ்கந்தரிடம் சிவர்களுர்ப்பிரபாயந்தால் சிவரூபம்பெனும் இத்திரை

நோத்தமத்தை சிவனம் செய்தாரன்றோ? முக்கண்ணாது அபார கீர்தம் அடங்கியதும், பன்னிரண்டு அம்சங்களுடன் கூடியதும் ஆகிய அவ்விதிகாசத்தை மகோபாசகராகிய நீர் அபாரபத்தியால் எளிதில் யறிந்தீரன்றோ? எண்ணிறந்த முனிவர்கள் இருக்க நீரொருவரே யதனை யறிதற்கு அருகரானீர். சிவசம்பந்தமான ரகஸ்யமும், சிவ ஸ்கிமாரத்தினங்களுக்கு மஹா கோசமுமாகிய அவ்விதிகாசமானது பூர்வம் சிவபெருமானால் உமாதேவியாருக்கும், பிறகு அவ்வுபாதே வியரால் ஸ்கந்தருக்கும், பின்னர் ஸ்கந்தரால் மகாசரம்பவரும் உமது குருவுமாகிய ஜைகிஷ்வயரின் பொருட்டும் உபதேசிக்கப்பட்டு னுது என்னும் விருத்தார்த்தத்தை நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். அதனை நீர் எங்களிடம் கருணைகூர்ந்து உபதேசித்தருளல் வேண்டும். அதுமிக்க ரகஸ்யமாயினும் சிவபெருமானிடம் மகா சிவபுடையவர்களாகிய எங்களுக்கு உரைக்கத்தக்கதே. யாங்கள் தூரகேஸ்வரயாகத்தால் பாவனராயிருக்கின்றோம். எங்களுக்கு சுவ ஷ்கமுதலிய உலகங்களிலும், சரீரத்திலும், புத்திரமித்திர களத்திரா திகளிலும் விருப்பமில்லை. விசுத்தர்களாகிய எங்களுக்கு அச்சிவரக ஸ்யத்தைக் கூறியருளும். நீர் ஞான தானஞ்செய்யும் குருவாதலின் சிவசமானராவீனீர். நீரே எங்களுக்குத் தாய்தந்தையராதலின் கரு ணைகூர்ந்து எங்களுக்குக் கூறுங்கொன்று வேண்டிக்கொண்டனர். அவ்வாறு அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து கேட்டுக்கொள்ளும் முனிவர்களது ஞப்புவர்வற்ற சிவபத்தியைநினைத்து அகமகிழ்ந்தவராய் சூதர் சொல் வராயினர்.

ஓ முனிவர்களே! மகேஸ்வரனது கிருபைக்கு பாத்திரராகிய நீங்கள் யாகத்தாலும், தானங்களாலும், தவத்தாலும் பரிசுத்தமான வர்கள். அன்றியும் இப்பொழுது தீர்த்தாவயிருதங்களால் மிகத்துய் மையுடையவர்களாய் வேதாந்த சாரார்த்த விசாரத்தில் நிஷ்டை பெற்றிருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு உரைப்பதில் யாதுதடையுளது? அதனை முதலாம் அம்சத்தைக் கேட்பிராக. பகவானது பேராரு ணக்கரளாகிய ஜைகிஷ்வயரெனும் எனது குரு பூர்வம் மகாருத்திர ணைக்குறித்து அபாரபத்திபுடன் ஆஹராயின்மீப் பதினாயிரவருடகா ளும் அருந்தவம்புரிந்து அற்புதமாகிய சிவப்பிரஸாதத்தைப்பெற்றனர்.

முதலாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

முண்புதிதலுக்கி:

தெய்வம்-தி.

மாநாட்டி:

பரிவர்த்தனை.

சூதர், ஒழுனிவர்களை! பஞ்சவக்திராபிய பரமசிவனது உத்த
னகமலங்களில் மகார்தம்போல்வனவும் மாணமென்னும் பிணிப்பு
பதற்குவனவுமாபுள்ளன ஐந்து சுருதிகளாம். இவ்வவந்து சுருதி
னின் சாரமும் ஏனைய ககல வேதபாகங்களின் கருத்துமாபுள்ள சிவ
ரகஸ்யாமுதசாரத்தை, ஒ அந்தணவர்களை! வேண்டுமளவும் அருத்
துயீடுகளாக. பஞ்சவதனை தியானிப்பதால் பரிசுத்தமன்னவர்

கனாகிய ஓ முனிவர்களே! இக்கிஷ்கிரவணஞ்செய்தால் பஞ்சபாதகங்
தள்ளின்று விடுபட்டு முத்தியடையலாகும். பஞ்சபூதங்களையும் பஞ்
சுரோசங்களையும் கடந்தவனாகிய பாசம்புவினது கிருபைக்குக் கா
ரணமாயுள்ள இச்சிவரகஸ்யத்தைக்கேட்டு ஜன்மம்ஜகைமுதலிய துக்
கங்கனினின்று விடுவித்துக்கொள்ள முயலாதவன் தன் வாய்க்கெட்
டிய பாபசான்னத்தை விடுத்து அசுத்தமாகிய எலிமூத்திரத்தைப் பா
னம்பண்ணினவனாகின்றான். அவன் மகாமோகங்கொண்டவனாய்க்
கூழங்குரோத ஜாதிகளால் பிடிக்கப்பட்டவனாய், பாபங்களை யாச்சு
சித்து யமன் வசப்பட்டு அல்லற்படுவானென்று கூறினார்.

அதனைக்கேட்ட முனிவர்கள் அதிகசந்தோஷத்தான் சூதரை
விசாரி, ஓ சூதரே! சர்வ சூருவாகிய ஹைஷுவ்யமகாமுனிவர் எப்
படிப் பரமசிவனைத் தவத்தினால் திருப்திசெய்தித்து என்னபயனைப்
பெற்றனர்? அதனை எங்களுக்கு விஸ்தாரமாகக்கூறியருளும். சாம்பவ
சரித்திரத்தைக் கேட்பதில் நாங்கள் மிகவும் விருப்பமுற்றிருக்கின்ற
னம் என்று பிரார்த்திக்க, அதனைக்கேட்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்தவராக
ிய சூதர் தமது ஹருதயகமல மத்தியத்தில் பரமேஸ்வரனைத் தியா
னித்து, அபாரமான ஞானத்தை யளிப்பதான அதிசய்ய சரித்தி
ரத்தைக்கூறுகின்றேன். ஓ முனிவர்களே! வாயு சலிப்பதும், சூரிய
சந்திர நகாந்திரங்கள் சுற்றிவருதலும், சமுத்திரம் அணுகடவாதி
ருந்தலும் சம்புவினது லீலாப்பிரபாவமேயன்றோ? ஹைகிஷ்வயரது
தவவரலாற்றைக் கேட்டவர்களுக்கு ஜன்மதாரணமாமன்றோ என்று
கூறலாயினர்.

பூர்வம் ஹைகிஷ்வய மகாமுனிவர் ஹிமயகிரியையடைந்து, பாச
பதவிதம் பூண்டு, அக்கினிரிதி என்றற் றொடக்கத்தனவாகிய மந்து
ரங்குகளால் விபூதிபூசித் திரிபுண்டாமணிந்து, சிரம் கண்டம் கை முத
லிய அிடங்களில் ருத்திராஷ்டிரீடஹார கங்கணங்களை யணிந்து பஞ்
சுரோசத்தைத்தியானித்து, ருத்திரத்தை யாவர்த்திசெய்துகொண்டு
வேனிற்காலத்தில் பஞ்சாக்கனி மத்தியிலும், மாரிக்காலத்தில் வெளியி
யிலும், பனிக்காலத்தில் ஜலமத்தியிலும் நின்றும், கனி, இலை, ஜலம்,
கூற்று இவற்றைப் புகித்தும் மிக்க உரோமாய்ப் பதினாயிர வருடம்
தவஞ்செய்தனர். இங்ஙனம் பூரி ருத்திரமூர்த்தியிடம் மிக்க தீவிர
பூஜ்ய, வுபித்த சித்தமுடையவராகிய அம்முனிவரது கோரிக்கையை
இன்னதென்றறிய பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய சகலதே
வர்களும் வந்தனர். அப்படி வந்தவர்களைச் சிற்றும் பாராது கிண

பாராயும், ஜீதேந்திரியாராயும், ஹர்த்தவரோதஸாராயும், ருத்திரமூர்த்த
த்தைச் சிந்தித்தவாராயுமிருந்த முனிவரை அவர் யாவரும் தந்த
வாகனங்களின் மீதிவந்து சர்வாபரண பூஷிதர்களாய்ச் சூழ்ந்து
நின்று அவரது அநுந் தவத்தைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று இருந்தும்
போது அவர்களுள் பிரம்மதேவர், ஒ பிள்ளாய்! எழுந்திரு, உனது
தவத்தால் மிக்க திருப்தியடைந்தோம். உனக்குக் கொடுக்கக்கூடாத
பொருள் முயல்கிலும் ஒன்றும் இல்லை. உனக்கு நிகராகிய ஜீதேத்
திரியனும் மகாதபஸ்கியும் ருத்திராவர்த்திசேனும் உலகில் எவனு
மில்லை. நீஜராமரணமற்றவனாய் எம்முலகிலும் வைகுண்டசுவர்க்க
முதலிய விடங்களினும் இஷ்டப்படி போகங்களைப் புசித்துக்கொ
ண்டு சஞ்சரிப்பாயாக. சுவர்க்கலோகத்தில் நந்தனவனத்தில் எந்
அப்சரஸ்திரீகளோடுங் கூடியவனாய்ப் பலகாலும் ரமித்துக்கொ
ள் அமுதத்தைபும புசிப்பாயாக. பற்பல யக்ஞங்களால் அடை
கூடியதாடிய இந்திரசதகில் நிகாற்றவனாய் விளங்குவாயாக, 'என்
றந்த பசக்களையும் அறுவகையுண்டிகளையும், ஏனையவைகளை
கொடுத்தலாகிய பதினாறு வகைத்தானங்களாலும், சத்திரம், ம
டபம், மடம், படித்துறை, உத்தியானம் இவைகளைக் கட்டுந்
சாலை மரங்களனைவத்தல், பில்வம் முதலிய புண்ணிய கிருஷ்ணக
வளர்த்தல், எண்ணிறந்த கன்னிகைகளைத் தானஞ்செய்தல், பற்பல
விரதங்களை யனுஷ்டித்தல் இவை முதலிய புண்ணியங்களாலுமே
டைக்கக்கூடியதாகிய எம்முலகிலும் போகங்களை யனுபவிப்பாயாக,
ஒ பிள்ளாய்! வஜ்ஜிரதானகிய இந்திரனும் ஐராவதாருடனாய் உனக்
குவேண்டியவைகளைக்கொடுக்க வந்திருக்கின்றனன். இவரி யார்
எப்படிப்பட்டவனென்று நினைக்கின்றினை? சர்வஜகத்தையும் உன்
டாக்குகின்றவனும் வாக்கேவிக்குக்கணவனுமாகிய உத்தமன்யுஷ்ண
ன்பனையறிபாயோ? எனது புதல்வர்கள் சகலலோகங்களையும் சிருஷ்
டிக்கும் புலஸ்தியன், புலகன், அத்திரி, கஸ்யபன், மனு, அக்விஸு,
நாரதன், தக்ஷன், விதேஹாத்திரன் என்னும் பிரசுத்திபெற்ற கரு
மிரஜாபதிகளன்றோ? சாக்ஷாத் நான்முகனாகிய யானே உனக்கு உ
முதவவந்திருக்கின்றேன். எழுந்து வேண்டியதைப் பெற்றுக்கொள்
வாயென்று கூறினார்.

“ அப்பொழுதுகருடாருடாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி அருகின்வந்து
ஓ ஹைகிஷ்வயா! உனக்கு வேண்டியதயாது? 'சகலரத்தாப
கங்க சகலநாதாருடாகிய யானே உனக்கு வரமளிக்கவந்தேன்.
எனது உகிமையை நீயறிபாயோ? எனது சரங்கத்தின்”

வைக் கேட்டமாத்நீரத்தில் சகல அசுரர்களும் நடுங்கிவிடுங்குகின்றனர். வராகம், நாகம் முதலிய உருவத்தோடு ஹிரண்யாக்ஷ கசிபுக்களை வதஞ்செய்தும், முரண், மது, கைடபன், இராஸணன் முதலிய பலகொடியனையும் யுத்தத்தில் செயித்தும் தேவர்களைக்காப் பாற்றியவன் எக்ஷம்பதியாகிய யானே! பாற்கடல் நிலயமும், ஆதி சேஷப்பாயலும் எனக்கன்றோ வரயந்துள்ளன? எத்திசையும் பரவிய காந்தியுடைய கௌஸ்தபமென்னும் மணி மார்பிலும், ஆபிரம்ஆரங் களுடைய சக்ராயுதம் கையிலும் தரித்திருக்கின்றேன். சிறகூக்காற் றினால் சப்தசமுத்திரங்களையும் வற்றச்செய்யும் பராக்கிரமசாலியாகி யகருடனே எனது வாகனம். எனது நாபிகந்தத்தில் தோன்றியவ னே சகலசராசரங்களையும் சிருஷ்டிப்பவன். எவ்வுடிலும் எனது இரத்தியே னியாபித்துளது. எனது பிரசாதத்தாலேயே சகலருக்கும் ஐந்திசைகளும் உண்டாகின்றன. அப்படிப்பட்ட யான் உனதுகோ ளிக்கையை நிறைவேற்ற எதிர்வந்திருக்கின்றேன். சற்று கண்ணிழித் துப்பார்ப்பாயாக, யான்உனதுதவத்தால் பிரசன்னமானேன். இனி உன்சூருத்தவம் யாதுக்கென்றனர்.

இவ்வார்த்தைகளைக்கேட்ட சாமாரியினது தியானத்தினால் சகலகாமங்களையும் உதறிய சுந்தரராகியஜகிஷ்வயமாமுனிவர் சகல தேவர்களையும், முன்னேறினிருமனிஷ்ணுவையும் பார்த்துவிஷ்ணு! நீளும், பிரமணம் கூறியனவெல்லாம் உண்மையே. இந்திரனுடைய ஐஸ்வர்யமும் ஆச்சர்யகரமானதேயாயினும் அவை நிஷ்காமனாகிய எனதுசித்தத்தை பிரமிக்கச்செய்யா. மகாமேருவை சாமானியவாயு வேர்களைந்து எறியமாட்டாததுபோல உமதுவார்த்தையால் என் மனம் சிறிதுஞ்சலிப்பிக்கப்படுவதல்ல. ஹே விஷ்ணு! செப்படவ கந்திகையின் புதல்வனும், ஏனையதீனீஜர், அசுரர், அரசர், பாலர்முத லியவர்களுமே உமது அவதாரமகிமையைறிவார்! நாங்கள் அறி கின்றிலம்! ஹரதுபாதாரவிந்ததைத்தியானித்துச் சுத்தசத்துவமா தல் ஒன்றையேயறிவோம். ஒகதாதாரே! சாம்பவர்களிடம் நீர்கர் லிக்கக்கூடாதன்றோ? யாம் நித்தியாநித்தியத்தை நன்கறிந்து சகல காமங்களையும் துச்சமென்று தள்ளியவர்களன்றோ? காமங்களைக் கருதியவர்களே நீர்கூறிய உலகங்களையடைதல்வேண்டும். உம்முல கிலும் சத்தியஜோசத்திலும், சுவர்க்கத்திலும் வசிப்பவர் காலாந்த ரத்தில் கீழ்நுழுகின்றவரேயன்றோ? பலகொடி ஜன்மங்களில் பற் பலதுககங்களை யனுபவித்துப் பின்னர் ஏதோ புண்ணியவசத்தால்

கிடைத்த மாணுடப்பிறவியில் விஸ்வேசனது கிருபாவசத்தால் வித்
தையும் ஞானமும்வாய்ந்தவனன்றோ முத்தியடைபவன்? விஷ்ணு
பிரமேந்திராதிகளது லோகபோகம் புண்ணிய லேசத்தினாலேயே
கிடைக்கக்கூடியது. அரம்பைமுதலியவர்களோடு போகித்தலாலும்,
மாலே, சந்தனம், வஸ்திரம், ஆபரணம்முதலியவைகளாலும் என்ன
சுகம்? ஹே விஷ்ணே! உமதுபோதனையால் நிஷ்காமர்களாகிய
ஸ்ரோத்திரியர்களது மனஞ் சலிக்கப்பெறுதன்றோ? சமசாரத்தில்
மூழ்கிய மனமுடைய பாமரர்களே காமவசர்களாய்க் கலக்கமுற்ற
எப்போதும்போகத்தையேவேண்டுவர். வீணில்போகுகோலாஹலஞ்
செய்து நரகவாயிலில் அகப்பட்டுத்தனக்கும் செய்வகமுடையவர்
களுக்குத் தத்துவத்தில்புத்திசெல்லாது. சந்திரபௌரியினதுபாத
ரவிந்தத்தில் செலுத்திய மனமுடையவர்களுக்குக்காமவசனங்களை
சலனமும்நரகதுக்கமும்எப்படிவரும்? அவர்களே நிர்ப்பயர்களாக
அமரர்களாவார். ஹானது பாதத்தில் கிருப்பமுடையவர்களு
விஸ்வபூதான்மாக்களுமாகிய எங்களுக்குக் கண்ணிஷயமாய்க் கிடை
க்கும் போகங்களில் சிறிதும் கிருப்பமில்லை. இந்திரனும், பிரம்
மாவும், நீரும் பிரகிருதிபரவசர்களே. நீங்கள் அனைவரும் பக்
பதியின் பிரசாதத்தாலேயே இப்பதங்களைப்பெற்றிருக்கின்றீர் என்
பதைநான் அறிந்திருக்கின்றேன். பசுக்களுட்சிறந்தவராகிய உங்களது
வரத்தால் எனக்குவேண்டியது யாது? பசுபதியின் சரணாபிந்தத்
தைத்தியானிப்பதில் கிருப்பமுள்ள மனமுடைய எனக்குப்பவத்தில்
ஆசை எங்ஙனம்வரும்? திரிநேத்திரனிடஞ்சென்று பிரசன்னமாகி
மனமுடைய எனக்கு உங்களதுபதங்களால் என்னபயன்? சகல
மும் விஸ்வேஸ்வரனிடமிருந்து உதித்து நின்று அவனிடமேமீண்
டும் ஒடுங்குகின்றன. தேவர்களும் சகலசராசரமுங் கயிற்றிற்குந்
பிங்கப்பட்ட அரவம்போன்றது. முக்காலத்தினும் உள்ளது கவி
றென்றே. அதனிடம்தோன்றிய அரவம்போல இவ்வுலகெல்லாம்
எனும் புத்தியானது முத்தியின்பொருட்டாகும். அப்படிப்பட்ட
புத்தியானது சம்புலின் கிருபையால் உதிப்பதாம். சங்கரகதாமூ
பானம், சிவலிங்காச்சனை, கிபூதிதாரணம், ருத்திராஷ்டமாலாதா
ணம், சுகருத்திரநாமார்த்த விசாரமமுதலியவைகளுக்கு அந்நியமாய்
வேறெதனையும் கிரும்பாத சாம்பவர்களே ஜன்மதவங்களால் இப்ப்
மண்டலத்திற் பாவனர்களாயுள்ளவர்கள். மாறானது அபுராமாகிய
சரங்களாகிய ரூங்குமங்களுக்குச் சிலபோன்றவரும், சராசரத்தை
விசாரித்துத் தீரமாகிய கித்தமுடையோரும், கிஸ்வசதிசனைப் பூசிப்

போரும், பாபங்களைத் தொலையச்செய்பவர்களுமாகிய ஹரபக்தர் களே சம்சாரஸாகரத்தினின்றும் தாரணஞ்செய்விப்பவர். அங்ஙன மாகிய எங்கனிடம் நீர்காப்யபோகங்களைச் சிறப்பித்துக்கூறி மயக்க முடியுமா என்றனர்.

இவ்வாறு கூறியதைக் கிஷ்வயருடைய உதாரமாகிய வசனமுதத் தைக்கேட்டு விஷ்ணுவாதி சகலதேவர்களும் பரமாத்மனைடந்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து அருகில்வந்து நின்றுவணங்கி அவரது சித்தம் சிவனிடம் சென்றிருப்பதையும் உணர்ந்து, ஒழுனிவரே! சர்வேச னது பாதாசரித்தந்தத்திற் சென்ற மனமுடைய நீரே சாம்பவ புங்கவர். உமதுமனதைப் பரிசுதிக்கவெண்ணி ஏதோதவறாய்ச் சில சொன்னேனும், நிஷ்காமரும் நிராகுசரும் ஸ்வாத்மராமரும், சகல ஜோகங்கலாயுர் துச்சமாய்த்தளவியவருமாகிய நீர் எங்கனது அப சரித்ததை கடிந்ததுக்கொள்ள வேண்டுமென்றுகூறி தங்கள் தங்கள் வாகனங்களினின்றும்பிறங்கி முனிவரை யாவின்கனமசெய்து யாடும தன்யர்கள் என்றுமகிழ்ந்து, ஆனந்தபாஷ்பம்பெருக மஸ்கரித்து அம்முனிவர்வாக்கினால் சிவசரித்திரத்தைக்கேட்ட கிரும்புகின்றோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நின்றனர்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கணத்பகூடாயகம்:

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

சிவோபாஸனமுறிமை.

ஹைகிஷ்வயர் விஷ்ணுவாதிதேவர்களை நோக்கி, ஒ தேவர்க ளே! எனது மனதிலுள்ள பொருள் இன்னதென அறியக்கூறுகின் றேன், கேட்பீராக. ஸர்வக்ருத்துவமானது எவனிடத்துளதோஅவ னே என்மனதிலுள்ள பொருளாகின்றான். எவன் சகல வேதாந் தங்களாலும் அறியப்படுகின்றவனோ, எவனை முழுக்கூடங்கள் தியா னிக்கின்றனரோ, எவனது மூச்சுக்காற்று நான்குவிதங்களோ, எவன் பிரம்மவிஷ்ணுருத்திரர்களுக்கு ஜனகனோ, குரியாக்கினி சந்தி ரோந்திரவாயுவாதி தேவர்களைத் தோன்றச்செய்தவனோ பரமேஸ்வர னாகிய அவ்விதவனுக்குக்காயணம் யாதும்இல்லை. அவனை சகலத்

திற்கும் காரணம். எவன் விப்பிரர்களாற் பற்பல வேறுபட்ட சிவியைகளால் ஆராதிக்கப்படுகின்றானோ, எவன் அக்கினிஷ்டோமத்தால் அநுளுகின்றானோ, எவன் சகல பூதங்களிலும் அசங்கைய உள்ளவனோ, விசாரப்பொருள்களுள் நிரவிகாரனாய் உள்ளவனோ, எவன் ராகமர்நவர்கள குகை மடித்தியாற் காண்கின்றனரோ, எவன் தியானஜபக்ஞ உபவாசங்களாற் காணப்படுகின்றானோ, எவன் இந்திரியங்களையும் மற்றுறியப் படும் பொருள்களையும் அறிகின்றானோ, எவன் மனோவாக் துசனாக் து அகோசரனோ, எவன் டிமிருந்து சராசரங்கள் தோன்றி நிலைபெறுவின்றனவோ, சுர்பார்த்தத்தில் எவன் டம் ஒங்குகின்றனவோ அவன் ஒருவனே பரமேஸ்வரன். எவனுக்குக்கால் ஸ்க்கங்கள் இல்லையோ, எவனுக்குக் கண்காதுகள் இல்லையோ, எவன் உறுதியுடைய தூரத்திலுள் உள்ளாபுறமும் உள்ளவனோ அவன் சத்தியவாக்யானந்தன்; ஹைகுணங்களற்றவன்; குணங்கடந்தவன், எவனது திரன்; புர்ணன், அவனாலேயே இச்சகமெல்லாம் நிரம்பியுள்ளது; அவன்வித்யன்; சேதனர்களுக்குச் சேதனன்; பதிகளுக்கும் பதியாகிய ஸ்வரன், எவனிறுவனொருவனே சிவந்திபுச்சி நூற்களே உண்டாக் துதல்பொல சராசரமாகிய ஜகத்கையுண்டாக்குகின்றானோ, எவனது சொருபத்தை யறிவாததனால் சேதகத்தை யான்பாவென்று எண்ணுகின்றனரோ, எவனது உருவத்தாற் பரிபாது இந்திரியங்களை யும் மனதையும் ஆன்மாவையெண்ணுகின்றனரோ, எவனது சொருபத்தை யறிவாமற் பூதங்களை யான்பாவென்கின்றனரோ, எவனது சொருபத்தை யறிவாமல் எல்லாவற்றையும் ஆன்பாவென்கின்றனரோ, எவனுக்கு ஆகாரம் சரீரமோ, எவனை ஆகாரம் அறிந்திடதோ, எவனுக்குப் பூநிரீரமோ, எவனை பூநியறிந்திடதோ, எவன் மனம் சகல பூதவியைகளையும் நிராபாஷ்வென்கின்றவனோ, எவனது கார்த்தியாற் சோமசூர்யாசகிள்களுடன் கூடிய ஜகதினங்குகின்றதோ, எவன் டத்தில் பயத்தினால் வாயுமுதலியவர் தத்தந்தொழின் முகத்தனாகுகின்றனரோ, எவனது மாயையின விசேசமானது சராசரமர்கிய ஜகதோ, அவனே மாயையையுடைய பரமேசானன்; அவனாலேயே இச்சகம் நிலைபெறுகின்றது. அசரீரனும் அவிக்கணமாகிய யா தொருவன் யோகிகளால் காணப்படுகின்றானோ, எவனையறிந்தமாத் திரத்தில் சகலமும் அறியப்பட்ட தாகின்றதோ, நானமாயும், ஆன்மாவாயும், யானாயும் உள்ளவனவனே. பரமசன்மா அவன் ஒருவனே ஏனை யற்பலவிதமான பின்னப்பொருள் யாதுமில்லை. எவனொருவனே ஞானவானாய் சராசரமாகி சகலிகளால் ஆனவன்.

ரூனே, மகாருத்திரனாகிய எவனொருவனே எங்கும் வியாபித்தள்ள புருஷனே அவ்வாண்மா ஒருவனையே ஏனைய பொருள்களை விடுத்து அறியவேண்டும். எவனை யறிந்தமாத் திரத்தால் மனிதர்களுக்கு மனோமோகம் நீங்குகின்றதோ, எவனது ஏகத்வத்தை யறிந்து மனிதன் துக்கத்தைத் தாண்டுகின்றானோ ஜோதிகளுக்குச் சோதியும் தமஸுக்குத் தமஸும் அவனே, அவனொருவனே சகல பூதங்களிலுமிருந்து மாயையால் பலவாய்த்தோன்றுகின்றான். எவன் ஜாக்கிரம் சுஷுப்தம், சுழுகதி முதலியவைகளில் மறைபட்டுக் காணப்படுவ தில்லையோ, எவன் தனதருளாலேயே சூக்ஷ்மமாகிய புத்தியைத்தந்து தன்னைக்காண்பிக்கின்றனனோ, அவன் தவத்தினாலேயே யறியவேண்டியவனை அறி ஏனையகாரங்களால் அறியப்படுபவனல்லன். எவன் வேதாதியில் ஸ்வரொணும பிரணவமாயுள்ளவனோ, எவன் வேதாந் தங்களில் நிலைபெற்றுள்ளவனோ, சகல பூதங்களும் கஷ்டபத்தியடைந் திருக்கும்போது எவனொருவனே விழித்திருக்கின்றனனோ, எவ னிடமிருந்து பிராணமனங்கள் உதித்தனவோ, எவன் எக்காலத்திலும் மாறுதலானோ, எவனிடமிருந்து பஞ்சப்பிரம்மங்கள் உதித்தன வோ, எவனிடமிருந்து சகலதேவர்களும் பிரபலிஷ்ணு ருத்திரேந்திரா தியர்களும்குறித்தனரோ, எவனொருவன் பிரம்மமோ, பிரம்மவித் தோ, எவனையறிந்தமாத் திரத்தினால் இம்மையிலேயே பிரம்மத்தை யடைகின்றனரோ அவனே பிரமா விஷ்ணு மற்றும்முள்ளதேவர்கள மாய்வினங்குகின்றான். அவ்வினைவனே ஹேது. அம்மகாதேவன் ஒரு வனே இந்திரன் மித்திரன் முதலிய தேவர்களுள் மாயையால் என் ணப்படுகின்றான். இச்சகத்தை எவன் ஒருவனிடத்து அதுனுட்பிரவோ சித்து நாமரூபங்களை நிலவுவித்து விவகாரமுடையவன்போல் தோ ண்றுகின்றானோ, எவன் பொக்தாவாயும் போக்யமாயும், சகலவ் களாயும் நடாத்துவானாயும் உள்ளவனோ, எவனுக்கு அன்னியமாய் வேறுகதியில்லையோ, அசரீரியாயினுந் தன்மாயையால் சரீரிபோல் இருக்கின்றனோ, எத்தேவன் அன்னபானுதிபோகங்கள் அடைந்து போகிபோற்றேறும்புகின்றனோ, சர்வேந்திரியாதீதனும் அவ்யுக்த னுமாயினும் எவன் வியத்தனய்த்தோன்றி லீலையாகவே ஜகத்தைப் போஷிக்கின்றனோ, அவித்தையினின்றும்முத்தியடைவிக்கின்றனோ, எவன் ஆதாரமற்றவனுயினும் சகலத்திற்குமாதாரனோ, எவன் தன் னுமகிமைமயில் நிலைபெற்றவனோ, யதிகள் வேதாநதங்களால் எவனைச் சிரவணஞ்செய்தும் மோகிக்கின்றனரோ, எவனொருவன் அவ்வுகைற வனை அடைகின்றனனோ அவனுக்கே ஆன்மாவின்னாகுகின்றான். பன்

புகர்களுக்கும்பாமரர்களுக்கும் யாதொருவன் ஆதம்புகளாய் இருக்கின்றானே, ஐகத்தின் ஜன்ம மரணங்களால் எவன் சிறிதும்மாறுபாடடைவதில்லையோ, ஐகத்தின் சுகதுக்கங்களோடு எவன் சிறிதும் சாமந்திப்பதில்லையோ, எவனை யறிந்தால் அறியவேண்டியது யானுமில்லையோ, எந்த விஷ்வேச்வரனை அறியாது துக்கத்தைத் தொலைப்பதில்லையோ, யாதொருவன் ஸ்தானுபாற்சலனமற்றானானே, யாதொருவன் ஜீவனல்லனாய் எவ்வுபாதியுமற்றவனாகின்றானே, எவன் எப்போதும் ஆனந்தகரானே, யாதொருவன் இரண்டாவன் மூன்றாவன் முதற்பலவானவனுமில்லையோ அவனை பரமானந்தன். ஓசுமர்களை! இச்சுகமெல்லாம் பொய்யாய்ப்போவதே. யாதொருவன் தமக்கடந்தவனும், மனோவாக்ருகு அதிகனுமானவனே, எவனது பலவாகிய சக்தியானது சுபாவமாய் ஞானமளிப்பதோ, யாதொருவன் சதாசத்பகூழற்று வேதாந்தமொன்றிற்கே கோசரனாய் மகாமோதானிகளால் சூக்ஷ்மமாகிய புத்தியால் காணப்படுகின்றவனே, யாதொருவன் ஜீவசோடிகளின் முத்தியின்பொருட்டு முக்கண்ணனும் கறைக்கண்டனும் பெண்ணொருபாதியனும், பிரமதநாதசேனியனும் விராயகசுப்ரமண்ய ஜனகனுமாய் புரீககலாசகிரியையடைந்து அருவிக்கொண்டிருக்கின்றானே, எவ்விறைவனது விங்கார்ச்சனத்தினால் திரிலோசாதிபத்திரம மடைக்கின்றதோ, ஓ விஷ்ணு! எவனது அருளால் உம்மால் விஷ்ணுத்வமும், சச்சராபுதமும், பிரம்மனால் சிருஷ்டிசாமர்த்தியமும், இந்திரனால் அசாஜாமுபதேவராஜ்யபேசகமும் அடையப்பட்டுளதோ, எவன் ஹிரண்யபாகுவும் ஹிரண்யபதியும் தேவதேவனுமான ஈசானனே, அவ்விறைவனொழிந்த ஏனைய பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திராதிகேவர்களெல்லோரும் சுர்மதேவர்களாய் அவனது ஆணைக்கடங்கி இருக்கின்றவர்களன்றோ? பிரமனது சிரசுலீலையாகவே அவனுல் சேதிக்கப்பட்டது. இந்திரனதுபுஜமும் எந்த தயானுவால் ஸ்தம்பமாய்ச் செய்யப்பட்டதோ, எவனது பக்தனுடைய சாபத்தால் ஓ விஷ்ணு! உமக்குப் பத்துப்பிறவிகள்வந்தனவே, வராகம், நாகிம்மமுதலிய அவதாரங்களும் எவனுல்கிஷ்டிகப்பட்டனவோ, அவையெல்லாம் யானறிகின்றேன். நீங்களிளவல்லோரும் ஞானமிருத்த பகக்களையன்றோ? பகபதிமேதநிமிற்றைவன், அவனையே சரணமடைந்துள்ள என்போன்றவர்களுள் சிறிதுவர்க்கு வங்கொள்ளாதேயுங்கள். இவியான் தியானத்தைவிடுத்து உங்களை மோடுவசனிப்பதற்கு தகுதியல்ல என்றுமேலோர் அம்முனிவர் முன்போல் தியானபராகவிரும்பி ஆழ்ந்திறைவனது மடிமையகினைந்து

ஆனந்தபரவசராய், ஓ பகவனே! பிரம்மமாயிய யாதொருவனின் ஐகமில்லைபென்று எவர் ஸ்வரனாகிய உம்மைதற்கின்றனரோ அவர் எம்புபதத்தையடைந்து சுசிப்பாரன்றி துக்கஜேறுதவாகிய இவ்வுலகையடைவதில்லை. உமது பாஹுதச்சுருக்கும் தனுஸுக்கும் கையிற்கொண்ட பாணங்களுக்கும் பயப்படாதவர் யாரிருக்கின்றனர்? உமதுபாணங்களுக்கும் கஷ்யமாயிருக்கிறவர்களுக்கும் நமஸ்கரிக்கின்றேன். ஓ சுவாமி! உமதுநாண தனுஷ்டேகாடியினின்றும், இரக்ஞங்கள், சரங்கனையும் ஆயுதங்களையும் அம்பராத்தூணிகளையும் தூரத்திலாவதனிடங்கே நுண்புடன்றோக்குங்கள். சிவசம்மதர்களாகிய சரம்பவர்கள் பயப்படக்கூடாதன்றேவென்று துதித்த, விஷ்ணுவரோகம், ஓ விஷ்ணே! சரம்பவர்களுக்கு உமதுவாங்களால் என்ன பயன்? ஸ்வரனது பாதாரளித்தத்தைத்தனிர வேறெதையுஞ் சித்திப்பரையில்லை. யாம் அற்பமாயியபயன்களைநாடுவென்றிலேம். என்போன்ற சந்திரசூடார்ச்சகர்களாகிய மகாபாக்ஷிவாங்களுக்கு உமதுபாதத்திலாவது பிரம்மீமந்திரலோக போக்யத்திலாவது வாணசிறிதும் கிசுதுவதில்லை. மகாபர்வதத்தின் சொடுமுடிபில்வசித்து மதாரணைகளைப்பிளந்துகொண்டிருக்கும் சிம்மமானது புல்லெப்புகிக்குபோ? அதனோலிவரன்றோ உம்மிடம் வரங்களை விரும்புதலாமென்று சொல்லி நின்றனர்.

மூன்றாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

விக்ரராஜாயநம்

நான்காம் அத்தியாயம்.

—

விஷ்ணுவாதீதேவர்வாகீத்யம்.

தேவர்கள் முனிவரைப்பார்த்து ஓ முனிச்சுவரோ! உமது மனோபாவத்தை அறியவந்தனம். இதுகாறும் நீரீர்பாற்றிய இனறவனே சகலவேண்டதெல்லாம் நிறைவேற்றுவோன். அங்ஙனமாயி இனறவனைச் சரணமடைந்த உமக்குக்கூடாதகாரியம் இம்முவுகிகில் யாது எனது? உமதமனம் எப்பொழுதும் சிவபாதாரளித்தந்தையே தயானிக்கின்றதன்றோ? எவாமனதில் கிஸ்வேசனது பாதாரளித்தங்கிளங்குமோ அவர்களுக்கு கிஸ்வாங்களாகிய சரம்பாகங்களில் கிருப்பயம்வருமோ? அவர்கள் மஜேஹஸ்வரனது கிருபையால் அபரகனை

பக்தியுதித்தவர்களாய் முத்திபெறுவார்கள். எந்தபக்தியினால் முக்தர்களாய் ஏனைப்போர்களையும் முக்தியடைவிக்கலாகுமோ அத்தகைய பக்திவாய்ந்த ஸ்வர்களே பெரியோர்களாவார். அநுபாகஷண்டம் பக்தியுடன் சிவலிங்கத்தில் பில்வபத்திரம் கனிவிழ்ந்த இலவகனான் ஒவ்வொன்றாலும் பூஜித்தால் அது பஹாஜஸ்வரத்தையும் முக்தவையும் அளிக்கும் பன்மம்பூசி திரிபுண்டரத்தரித்த நுத்திராக்ஷங்களாலாகிய கிரீடங்களையும் மாலைகளையும் அணிந்து பஞ்சாக்ஷரஜபாவர்த்தியும் நுத்திரஜபக்தியுடனும் செய்பவர்களாய்ச் சிவலிங்காச்சகராய் சிவகேசுத்திரவாசுகளாய் சிவகாவேத்தியம் புசிப்பவர்களாய் மனோவாக் குக்காயங்களால் வேறென்றையும்நாடாது சிவத்தியானத்தால் ஆனந்தபெய்தி சிவகதாசிரவணஞ்செய்யும் பஹாசரம்பவர்கள் கர்பதேவராகிய எங்களை ஒர்பொருளாக எண்ணுவதில்லையே. ஓ முநிவரே! உமது மனோநிலைமையைப்பெற்ற முநிவர் யாவருமில்லை. இரத்தினர்தி யவராளமாய்க்கிடைக்கப்பெற்றவன் மண்கட்டியையும் அநுமபுரேஷ் சிறந்த பெரிய யானையின் முதுகினிருப்பவன் காமுதமேவேற அநுமபுரவரீன? கர்பகவணம் கிடைக்கப்பெற்றவன் எருக்கஞ்செடி கிளைகளே பூரிய அநுமபுரவே, இரத்தினாயமாகிய ஹாரத்தையணிந்தவன் பீத்தளக்காராலையை அநுமபுரவே, கரிமாரியைத் தியானிக்கும் புண்ணியவான் கர்பதேவராகிய எங்களைப் போகத்தானிரும்புவானே? ஓ முநிவரே! சைவோத்தமர்களான் நீசே பரமதன்யர். உம்மைத் தெரிசிப்பதனால் சகலபாதகங்களும் நீங்கும், உலகனியாபாரத்தில் விடவேசாது ஆணையால் ஏவப்பட்ட நாங்கள் எப்பொழுதும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு சிறிதும் சாந்தியின்றி சம்சர்வனியங்களைப் பரமென்று நாடுகின்றோம். ஓ முநிவரே! உமது தீவ்ய வசனமுதத்தை யருகி இப்பொழுது சாந்தியடைந்து ஆனந்த நிலைமையைப்பெற்றி நக்கின்றோம். சரம்பவசிரேஷ்டர்களது சங்கமே பிரஹ்மனிஷ்ணு இரத்திராதிகளாகிய எங்களாலும் அநுமபுரபடுகின்றது. சம்புரின துமகிமை யபாரமன்றோ? காலகூட விஷ்ணு லாலையால் தகிக்கப்பட்ட எங்களிடங்கருணையால் அவ்விஷத்தையுண்டு விஷித்தவரும், மிக்க குரூரத்தன்மைவாய்ந்த திரிபுரத்தின வகைக்க மாகாமே நாவ விவாகவும், விஷ்ணுவாகிய என்னைப் பாணமாகவும், சர்ப்பராஜனை நாணாகவும், பிரபணீக்சராதியாகவும், வேதங்களைக்குகைகளாகவும், சூரியசந்திரர்களைச் சக்கரங்களாகவும், பூரியைத் தேவராகவும், சகலதேவர்களையும் சேனைகளாகவும், ஸரபுகைக்குகைக்கயிருகவும், ஆக்கிக்கொண்டுப்பிறப்பட்டு அழும்

பூரங்களை வெறித்தவனுமாய் தேவனை ஸ்ரீவாதிகன் என்பதில்
 ஈன்னதடையுடையது? நாங்கள் பசுக்கள், சிவன்பசுபதி, பசுக்களாகிய
 எங்களை மாலையாகிய பாசத்தால் கட்டியிருப்பவன் அந்தரங்கர
 னே. எவனது விங்கத்தைச் சகல தேவர்களும் யாமும் பூஜிக்கின்
 ரோமோ அவனுக்கு யாகுகளெல்லோரும் பரத்தாரர்களே. அவ்
 விஹவனை கருணையால் சீவர்களை முத்தியடையச் செய்கின்றான்.
 பூர்வம் யான் நேத்திரகமலத்தால் அர்ச்சித்து அவ்விஹவனிட
 யிருந்தே சகலாகாரங்களையும் தங்கிக்கும் சககராயுதத்தாற்பெற்றுக்
 கொண்டேன். காலனுக்கு வசப்பட்ட மார்க்கண்டேயனையும்,
 அரசன் புதல்வனாகிய ஸ்வேதனையும் காலபாசத்தினின்றும் கிடு
 வித்துக்காத்தருளியவன் சிவனையன்றோ? யானும் பிரமமும் விங்க
 ரூபியாகிய எவனது அடிமுடிகளைத்தேடித் தேடிக்காணாது வாட்ட
 மூற்றனமோ, பூர்வம் உபமன்யுவுக்குக் காணாதிபத்தியத்தையும்,
 சிலரத்தனயனுக்குச் சாரூப்யத்தையும், மிக்க பக்தியுடையவனும்,
 அதற்கிடையூறு செய்வானிடம் பெருங் கோபமுடையோனுமாகிய
 சண்டிசனுக்கும், அசுரன்புதல்வனாகிய பாணனுக்கும் காணாதிபத்
 தியை யருளியவனும் அந்த ஸ்ரீவரனையன்றோ. நிர்லதசெய்த
 பிரமனை வீரபத்திரரால் சிஷித்தவனும், எனது அவதாரங்களா
 கிய மதஸ்ரிபரம் கூர்மம் வராகம் நரசிம்ஹம் முதலிய வுருவங்களை
 சரபாதி வுருவங்களைப்பெற்று சிஷித்தவனும் சிவனே. இன்
 னும் எண்ணிறந்த தேவாகுமுநிவர்களது விபத்துகளை நீக்கியருளி
 யவனும், மன்மதன் அந்தகாசுரன் கஜாசுரன் முதலியவர்களையும்
 சிஷித்தவதைத்தவனும் அவ்விஹவனே. அவனருளே இந்த இந்தி
 ரனதுகையை விரித்துாணுக்கு நிகராய்ச்செய்தது. அபாரமகிமை
 யுடையோன் அவனே. யாதொருவன் அபரிச்சின்னனென்றும்,
 வேதார்தமொன்றுக்கே விஷயனென்றும் உபநிடங்கள் கூறுகின்
 றனவே, எவனை மஹாஸத்திரமென்னும் யாகத்தால் பூஜிக்கின்றன
 ரோ, எவனைத்தானங்களாலும் தவத்தாலும் பக்தியாலும் பூஜையா
 லும் உபவாசத்தாலும் திருப்பதெய்வித்து தேவருஷிமுநிவர்கள்
 விரும்பிய சித்திகளைப்பெற்றிருக்கின்றனரோ, அவனே ஸ்ரீவனும்,
 ஸ்ரீவத்தைக்கடந்தவனும், ஸ்ரீவேசனும், ஸ்ரீவபாவனனுமாம். அவ
 னுக்குக் காரியமுமில்லை. காரணமுமில்லை, கிரியையுமில்லை. விசுத்திர
 மாகிய அவனது சத்தியே எல்லாமாய்த்தோன்றுகின்றது. அவ
 ன்து மாலையாலேயே சகல க்ராகரர்களும் மோகித்து நிற்கின்ற
 னர். ஐஸ்மஜராமரணதுக்கங்களை யனுபவிக்கின்றனர். அவனது

அங்கம்.] ஐஐகிஷ்வயருக்குப் பிரஸந்தராதல்.

101

ஆஐனனயாலேயே ஐகத்தாகிய சக்கரம் சுற்றுகின்றது. அக்ஷி சகல தேவர்களுக்கும் அவிர்ப்பாகங்களைக்கொடுப்பதும், சூரியசந்திர நக்சத் திரங்கள் சுற்றிவருவதும், காற்றுசலிப்பதும், மேகம்வருவிப்பதும், பூமி சகலத்தையும் தரிப்பதும், பதினான்கு உலகங்களையும் சேஷன் சுமப்பதும், யான் சகல ஐகங்களையும் சகலிப்பதும், பிரமன் சிருஷ்டிப்பதும், உருத்திரனழிப்பதும். இந்தான் அக்ஷரகளை யடக்கிச் சங்கரித்துத் தேவர்களைக்காப்பதும், யமன் பாகிசனைவாட்டுவதும், சூரபரன் நிதிகளைக்காப்பதும், வருணன் சகல தீர்த்தங்களையும் ஆளுவதும், ஈரானன் ருத்திரர்களையும், நிருதி அரக்கர்களையும் ஆளுவதும், அவ்வினைவனது ஆணைக்குபபயந்தேயன்றோ? சாரவேதந்தாலும் சதருத்திரீயத்தாலும், மஹோபரிஷத்வாக்கியங்களாலும் சிவனே பரம்பொருளென்றும் நன்றாயறியலாகின்றதே. அப்படிப்பட்ட இறைவனைப்பற்றிய உமது பகிமையை என்னவென்று கூறுவோமென்றுபோற்றி சகலதேவர்களும் அப்முனிவரை வணங்கித் தந்த மிடஞ்சென்றனர்.

நான்காம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

விநாயகாயநம:

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

—*—*—*—

இறைவன் ஐஐகிஷ்வயருக்குப் பிரஸந்தராதல்.

சூதர் கூறுகின்றார். ஓ ருஷிகளே! இவ்வாறு பேரற்றப்பட்ட ஐஐகிஷ்வயமாமுரிவர் பின்னும் செங்காலம்முன்னிலும் தீவிழாகிய தவத்தை இயற்றிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்மேல் புறறுவனர் நது புறபூண்டுகளும் வியாபித்துக்கொண்டன. அவரதுதவத்தால் சுகலிலாகங்களுந்தரிக்கப்பட்டன. அப்படியிருக்க காரதர் வினைபைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு சிவராமங்களைப்பாரிசிச் சஞ்சரித்தாக் கொண்டு தற்செயலாய் இமயமலையின் சிகரத்தில்வர, அங்குபுற்றறவி லிருந்து தவஞ்செய்யும் ஐஐகிஷ்வயரைப் புற்றின் துவாரத்தாற் கண்டு அவரது உருத்திரத் தியானத்தையும், உருத்திரத்தியுதல் அர்த்த விஞ்ஞானத்தையும் அறிந்து ஆச்சரியமுற்றவராய் அம்முனி வராரோக்கிக் கூறியதுவது.

நாரதர், ஓமுநிவரே! உமது தவத்தால் உலகெல்லாம் தகிக்கப் படுகின்றன. நிஷ்காமமாகிய உமக்கு வேண்டப்படும் பொருளென்ன னானகோ? உம்மைப்போன்ற நிஷ்காமபரிபாகியை யான் கண்டு மிதேன, கேட்டுமிதேன. குராரப்ப நவமுதல் பிரமசரியத்திலேயே உமது மனம் நிலிபெற்றுளது. ஊர்த்தவரோதஸ்தன்மமானது உமக்கேபுளது. உம்மைத் தெரிசித்ததனால் கிருதார்த்தனுமினேன். உமது பிரபாவமானது பிராலோகம் விஷ்ணுவோசமுதலிய னிடங் களிலும் பரளினிளங்குகின்றது. உமது உக்ஷிராகிய தபோரிஷ்டை யைப்பார்த்துச் சகல முனிவர்களும் திகைத்திருக்கின்றனரென்றார். இவ்வாறு நாரதர் கூறியதைக்கேட்டதும் அம்முனிவர் ஐரோனென வெழுந்துவந்து மரியாதைசெய்து உட்கார வுபசரிக்கலை, நாரதர் உட்கார்த்தனர். உடனே ஹைகிஷ்வயர் ஓ நாரதாஹாமுனிவரே! எவ்வுய்கினும் சஞ்சரிப்பவரும், பாரதபோமகிமை பெற்றவரு மாகிய நீ யாதானும் விசேஷச்செய்தியிருந்தால் அது எனைக்குக் கூறுங்கொன்றனர். அதற்கு நாரதர் ஓ முனியமே! வைத்யன்டம் சத்தியலோகம் சுவர்க்கலோகமுதலிய உலகங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அங்கு புண்ணிய போகங்களை யனுபவிக்க வந்திருக்கும் எண்ணிறந்த அரசர்களையும் முனிவர்களையும் பார்த்திருக்கின்றேன். புண்ணியபோக முடிந்தவுடன் வீழ்ந்து பற்பல யோனிகளிற்பிறந்து அவ்ஸற்படாதவனைக்கண்டிலேன். எவர்களை யோ பரிசுத்தால் அபார ஐஸ்வர்யமாகிய சுவர்க்காதி போகங்களைப் புதிக்கலாமோ அப்படிப்பட்ட பிரஹ்மவிஷ்ணுவாததேவர்களை நீர் திரஸ்கரித்துவிட்டீர். காமரீயின் பாதாரவிநதத்தையே தியானஞ் செய்து சகல காமங்களையும் துச்சமாய்நீனைத்துத் தள்ளிவிட்டீர். உமது மனநிலைமையைக்கண்டு பிரஹ்மவிஷ்ணு முதலிய தேவர் களும் முனிவர்களும் திகைத்திருக்கின்றனர். இதோ யான் கைலா யஞ்சென்று உமதுதவச்சரிலயை ஜகதிஸ்வானிடம் விஞ்ஞாபனஞ் செய்கின்றேனென்றுகூறி உடனே அவ்விடமினிட்ப் புறப்பட்டு எண்ணிறந்த நுதர்கணங்களாலும், நந்தி பிருங்கிபஹுகாளர்முதலிய கணநாதர்களாலும், உருத்திரகன்ஹிககளாலும், அப்சராஸுகளா லுஞ் குழப்பட்டுப், கணபதி ஸ்கந்தர்களது ஆயங்ககளாலும், பாண சண்டியஸ்வராலயங்களாலும், சுவர்ணாயமாயும் ரத்னமயமாயும்ஜ்வலி க்கும் கோபுரகும்பங்களாலுள்ளிருவதுப்பற்பல புஷ்பபலமுதல ய கிருஷ்ணகைகளாலும், மலர்த்தபங்கஜ நீலோத்பலங்களால் அழ கிய சரசகளாலும், கிருஷ்பக்கட்டங்களாலும், கிளி மயில் குயில்

முதலியபறவைகளின் ஒலிகளாலும், சங்கம்பேரி மட்டே மத்தளம் ஆகி
அபிமுதலியவாதத்தியங்களின் முழக்கத்தாலும் குகையெல்லாம் ஏதோ
வொலியிடப்பெற்றதும், இறைவனருகிலுள்ள மாளிகைகளில் கந்தர்
வர் முதலியவர்களின் கானங்களாலும், வீணராதங்களாலும், முரளி
வாதத்தியத்தால் சரணிலீலாவிவாசகாணஞ்செய்யும் அப்சரங்கூட்டங்
களாலும், கின்னரமங்கையர்களின் நடனங்களாலும் திவ்யானந்தவிவா
சம்பொருந்தியதுமான கைலாசத்தையடைந்து நாரதமாமுனிவர்
அதன் துவாரவாசலருகிற செல்ல அங்குசடைமுடி புனைந்து விழுதி
பூசித்திரிபுண்டாமணித் து கையிற் பொற்பிரம்பேந்தியவரும், பிரமத்
கணங்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும், சோதியே வருக்கொண்டு வந்
ததேவனைக் காணப்படுவோருமாகிய நந்திஸ்வரமைக்கண்டு அவ
ரால் மரியாதைசெய்யப்பெற்று குசலினினைவினவி நந்திஸ்வரருடன்
மிக்கசந்தோஷங்கொண்டு உட்செல்லுபவராய் வீணையை மீட்டிக்
கொண்டு,

கிவகிவஹாதேவ ஸாஸரோஸ நசஸாபாஹிகயாகடாக்ஷணாஹை
பவபவஜநிதாம்ருஜபஹராஸ பரமதாதிஸ்வரவீர தீர்பாஹி.
ஹரிகிரிதநயாஸதோபகண்ட ப்ரபலகராஸந நீலநீலகண்ட [கண்ட
ஹ்ருதிபவயதிராம் கிலோபகண்ட ப்ரதிதமஹோரகஸோபிஸோபி

என்பனவாதிகானத்தைப்பாடவே நந்திஸ்வரரும் ஏனையகணத்
தலைவரும் அதைக்கேட்டுப் பரமானந்தமெய்தினர். உடனே நந்திஸ்
வரர் கைகட்டி யஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு பராத்ரானாகிய பா
மேஸ்வரன் சந்திதானத்தையடைந்து சர்வசராசரங்களுக்கும் அதிச
ராகிய சம்போ! தேவரீரது திவ்ய நாமாமுதத்தை எவ்வளவினும் பச
வச்செய்யும் தேவமுரிவராகிய ஸ்ரீ வீணாராதர் தேவரீரது பாதாச
விந்தத்தைத் தரிசிக்கப் பேராவல்கொண்டுவந்திருக்கின்றனர். அவர்
கோரிக்கையை நிறைவேற்ற ஆக்ஞாபித்தருள வேண்டுமென்று
விஞ்ஞாபனஞ்செய்துகொள்ள அதனைக்கேட்டு சர்வேஸ்வரன் நாரத
முரிவரைக்கடாக்ஷத்தினால் கோக்கியருள உடனே நாரதரும் ஆன்
ந்தபாவசராய் ஐயஜய தேவ மஹேசதூரஜீடே! என்பதாதி நாமங்
களைக்கூறிக்கொண்டு சகல வேதாந்தங்களாலும் பேரற்றப்படும் பா
தாசகீர்தமுடைய பரம்பொருளே! சம்போ! மஹாதேவா! தேவ
ரீரது பாதாசவிந்தங்களினின்றும் சிறிதுஞ் சலியாதசித்தமுடையோ
ராய் வெகுதூரம் தொட்டி இராயகிரி சிகரத்தில் தவஞ்செய்துகொ
ண்டு தேவரீரது திவ்ய திருநுநாதத்தைக் தெரிசிக்க ஆவல்கொண்

டிருக்கும் ஐகிஷ்வயமுநிவருக்கருளத் திருவுளங்கொள்ளவேண்டு
மென்று வேண்டிக்கொண்டனர். மஹேஸ்வரர் மிகவுந் திருப்தி
யடைந்தவராய் உடனே ஐகிஷ்வயருக் கருள்செய்யத் திவ்யவிருஷ
பாருடராய்ச் சகலவாத்தியங்களு முழங்க சத்திரசாமரதுவஜங்களைத்
தாங்கும் கணங்களாலும், சகல தேவர்களாலும் சூழப்பெற்றவரா
ய்க் கணபதி ஸ்கந்தர்களுடன் ஓர் நொடிப்பொழுதில் இமயகிரிக்கு
வந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் ஐகிஷ்வய முநிவருக் கெதி
ரில் பிரசன்னராய்நின்று தமதுதிவ்யகடாசுடா முதமானது அம்
முநிவரிடம் பாலிக்கவருள்செய்தனர். உடனே ஐகிஷ்வயமுநிவர்
தவத்தினின்று மெழுந்து சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி
பந்தஞ்செய்து ஓ மஹேஸ்வரா! மஹா பாபங்களையுமகற்றும் பரம
ஜே! த்ரிபுரமாதகனனே! பவமென்னும் கானகச்சுடருக்கு மஹா
மேகம்போன்றவனே! சந்திரகலாதரா! காளதரகண்டனே! ஸகல
தேவவந்திய சரணாவிந்தா! மஹா விருஷபவாகனா! தக்ஷயாக
கிஷ்டகா! பகநேத்ரஹரா! சங்கரா! அமரவரோத்தமா! காலகர்
வஹரா! ம்ருகண்டுதனயபூஜிதா! அந்தகாகுர சூதனா! அஹீந்தி
கங்கனா! அர்க்க சந்திராக்கினிரேத்ரா! அகிலவேதகீதா! அகிலா
மரேசா! ஆசாம்பரா! யோகேந்திரஹ்ருதயசப்தித மட்டுநாதப்ரியா!
க்ருத்திவாஸா! பேபகிபூஷணா! முாஹரநயனார்ச்சிதபாதா! ரமார
மணசரா! மகாமேருசாபா! சந்திரார்க்கசக்ராயுதாதா! வேதாஸ்
வனே! விதசாரதே! அடியேனைக் காத்தருளுங்கள். அடியேனது
பாக்கியமேபாக்கியம். என் தந்தையே! என்னிறைவா! என்னு
யிரே! என்கண்ணே! கருணாதே! அடியேனைக் காத்தருளுமென்
னதேதாத்திரஞ்செய்தனர். ஈஸ்வரன் மிக்கதிருப்தியடைந்தவராய்
அவ்வாறு துதித்த முநிவரைநோக்கி ஓஐகிஷ்வயா! உனதுசித்தத்
தின் திடபரிபாகம்போல் உலகில் யாருக்குமில்லை. முழுட்சுவாகிய
ஸீ ஸகல முனிஸ்வர்களுக்குஞ்சிறந்தவனாய் வேதாந்தநிஷ்டை பெற்ற
வனாய் ஊர்த்துவரோதஸாய் மதமானலோபமோகமற்றவனாய் எனது
திருவருளுக்காளாய் விபூதிருத்ராக்ஷத்திரித்தவனாய் விமலனாய் வின
னாகுகின்றனையாதலின் உனது பாக்கியமேபாக்யமென்றருளினர்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

அச்சம்.]

உ

தவமாதாராயம்
ஆறும் அத்தியாயம்.

ஐகிஷ்வயவரப்பிரசாதம்.

இவ்வாறு இறைவன் அருளவே ஐகிஷ்வயமுநிவர் அவ்விநற்
வணிகோக்கி ஒதேவதேவேசா! தேவரீரே மாதாவும் பிதாவும், தேவ
ரீரே ஸகலமும், ஒ விஸ்வேஸ்வரா! தேவரீருக்கன்னியமாயாதையும்
காண்கிலேன். தேவரீரது சரணாவிர்த்தத்தைச் சரணமடைகின்றேன்.
தேவரீர் அடியேனுக்கருளவேண்டியவரம் விராயகரும் ஸகந்தரும்
எனக்குச் சகோதரர்களாகவும் கண்திபர்கள் தேரழர்களாகவும்
கௌரி அன்னையாகவும் தேவரீர் தந்தையாகவும் இருத்தல்வேண்டு
மென்பதே. இதற்கு அன்னியமாகிய வேறு எவ்வாமும்வேண்டாம்.
இப்படிப்பட்ட பெரும்பாக்கியத்திற் கேதுவாகிய தேவரீரது சரணா
விர்த்த பக்தி மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்கவேண்டும். எந்தபக்தியால்
ஸகலதேவர்களும் அசுரர்களும் முக்தர்களாய் ஏனையோர்களையும்
முக்திபெறச் செய்கின்றவர்களாயிருக்கின்றனரோ அப்பக்தியையே
வேண்டுமென்றேன். பிரமதேவன் தேவரீரிடம் வேதத்தை உபதேசித்
பெற்றவராய் ஸத்யலோகாதிபராய் ஸகல லோகங்களையுஞ் சிருஷ்
டிப்பவராயானதும் அத்தகைய பக்தியினுள்ளேரு? பரீமஹாவிஷ்ணு
வைகுண்டாதிபத்யத்தையும் லக்ஷ்மீநாதத் தன்மையையும் நேத்
ராம்புஜார்ச்சனையால் சக்ரதத்தையும்பெற்றுத் தைத்யர்களைவதை
த்து உலகைக்காததலும் தேவரீரது பக்தியினுள்ளேரு? ருத்ராருத்
ருச் சூலாபுதத்தை யளித்து ருத்ராதிபத்யத்தி லபிஷேகித்து இறுதி
யில் சராசரங்களையும் அழிக்கச்செய்வதும் உமதுபக்தியினுள்ளேரு?
இன்னும் இந்திரன் சசிபதித்வம் த்ரிலோகராஜ்யம் முதலியனவையும்
குபேரன் நிதிபதித் வத்தையும் யமன் லோகபாலத்து வத்தையும்
வருணன் ஜலாதிபதித் வத்தையும் சூரிய சந்திர வாயு வக்னிகள
தத்தம் பதப்பேற்றையும் அடைந்தது உமதுபக்தியினாலேயே. ஸகல
தேவா சுரர்களும் சிவலிங்கத்தையேயன்றே பூசிக்கின்றனர்? அகி
கணமுக்யனாய் ஆயிரம்பாஹுக்களை பாணன்பெற்றதும், பெளண்ட
திய ஸுதனாகிய ராவணன் ஸகல லோகங்களையுஞ் ஜெயித்ததும்,
அகஸ்தியர்சமுத்திரத்தை ஆசமனஞ்செய்ததும், ததிசிவிஷ்ணுவஞ்
விஸ்வரூபங்காட்டியதும், பிருகுவிஷ்ணுவைச்சரீத்ததும், சூழ்நதை
யாகிய உபமன்பு பாற்கடலைப் பெற்றதும், மிருகண்பேதகன்மும்

ஸ்வேதனும் கழுத்திற்குற்றிய பாசத்தினின்றும் விடுபட்டுக் காலனை யடக்கியதும், சிலாசனர் அயோனினும் தேவரீர் முன்னிலையில் நின்று ஸகல தேவாஸுரருஷி முனிகணர்களை ஆக்ஞாபனஞ்செய்ப வருமாகிய புதல்வரைப்பெற்றதும், தந்தையைக்கொன்ற சண்டிசர் தேவரீருக்கருகில் ஈஸ்வரத்வம்பெற்று கிளங்குவதும், மங்கணகர் பூர்வம் பஹாலித்திமஹிமைபெற்றதும், சந்திரன் ராஜயக்ஷ்மரோ கத்தினின்றும்விடுபட்டதும், யாகத்தில் தீக்ஷிதனாகிய தசஷன்சிஷிக் கப்பட்டவனானும் அநுக்கிரகம்பெற்றதும், சதர்ச்சனர் வியாக்கிர பாதர் தூர்வாஸர் தத்தாத்நேயர் முதலியவர்களும் பரகாமர்வனை யவர்களாகிய ஸோமசூர்யவம்சத்திற்குன்றிய அரசர்கள் தேவர் அசுரர்களுமாகிய இவர்களெல்லோரும் அபாரமஹிமைபெற்றிருத் ததுமாகிய இத்தகையபாக்யங்களுக்கெல்லாம் தேவரீரது சரணாவிர்தத் திலுள்ள பக்திபிலனன்றோ? அஃதொன்றினாலேயே சுவர்க்கமோ க்ஷங்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்விமயகிரியில் என்னால் ஸ்தாபிக் கப்பட்டு கேதாரத்துக்கு மேற்குப் பாகத்தில் விளங்கும் இவ்வி லிங்கமானது ஜைஷ்வயேஸ்வரர் என்னும் நாமம்பெற்றுளதாய் தெரிசிப்பவரை அக்கணமே தேவரீரது திருவருளுக காளாக்குவ தாயிருக்கும்படிச்செய்து இவ்விலிங்கத்திலேயே தேவரீர் நித்யாக் நிதி பெற்றிருந்தருளவும் வேண்டுகின்றே னென்று 'வேண்டிக் கொண்டனர். இவ்வாறு ஜைஷ்வயர் கூறியதும் ஸ்ரீ மஹாதே வர் ஜகதீஸ்வரியையேரக்கி ஓகிரிஜே! ஜைஷ்வயரது மஹிமை யைப்பார்த்தனையா? சம்சாரசமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருப்பவர்களைக் கையேற்றுவதென்பொருட்டு ஓர் திவ்யலிங்க ஆலயத்தை ஸ்தா பித்திருக்கின்றான். ஓ தேவ! எவர்களால் சிவரஸ்யம் ஸ்தாபிக் கப்பட்டுளதோ அவர்களில்லமே லக்ஷ்மிதேவிக் கிருப்பிடமாகும். அவராலேயே சருகுகளைப்புசித்துப் பலகாலஞ்செய்யுந் தவங்களும் ஸகல யாகங்களும் ஸகல வேதாத்யயனங்களும் செய்யப்பட்டன வாம். ஓ சிவே! உன் தந்தையின் சிகரத்திலுள்ள கேதாரேசரென் னும் லிங்கம் முக்திஹேதுவாம். அவ்விலிங்கத்துக்கு வடக்கில் இம் முகிவனால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டதாம் என்னால் அவன் சர்பந்தபாண பெயரைப்பெற்றதும் ஆகிய லிங்கத்தைப்பார். எவனால் பிரதிஷ்டிக் கப்பட்டதாம் அவ்விலிங்கத்தில் யான்அதிஷ்டித்திருப்பவனுவேன். ஓ பவானி! முக்திக்குச்சாதனமாயுள்ள பிரதோஷசமயத்தில் மன தினுலாவது காயத்தினுலாவது எவன் எண்ணப்பூஜிப்பானோ அவ னே சர்வோத்தமமாகிய பரிபாகம்பெற்றவனாய் என்னிடம் வேண்

புயவரங்களைப்பெற்றுக்கொள்வதற் குசிதனாவான். யாவராயினும் இம்முடிவிலில் உத்துங்கமாகிய ஸிங்கத்தை மிக்கவழகானகோபுரத்து வாரகதவு தோரணப்பிராகார மண்டபங்களைச் சொர்ணமயமாகிய ரும்பங்களோடுகூட ஜ்வலிக்கும்படி யமைக்கின்றானே அவன் அநேக கோடி ஜன்மங்களிற் செய்த மஹாபாபங்களினின்றும் முக்தியடைகின்றான். அழகியமலையிலாவது நதிக்கரையிலாவது கிராமத்திலாவது புரத்திலாவது திவ்யதீர்த்தத்திலாவது வனத்திலாவது கங்காதத்திலாவது நரமதாரதி தீர்த்திலாவது மஹா கோபத்திரங்கலிலாவது ஸிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்வானாயின் அவனதுமலரிமை அப்பரமேயாகும். வெகுசாலமாய் உள்ளதாயினும் நயினமாயினும் இந்துசேகரனாகிய என்னிடம் பக்தியுடன் சிவலிங்கத்திற்கு மணமாம் சிலை செங்கல் முதலியவைகளால் லமைத்துச் சுண்ணாம்புச் சந்திட்டு திவ்யரத்தனத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாகிய சிவாலயத்து சமைப்பானாயின் உடனே முக்திபெறுவான். உத்துங்கமாகிய சிவ ஸிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து சிவாலயத்தையுங்கட்டி வஸ்திரம் சுந்தனம் பில்வமுதலியவைகளால் அர்ச்சிப்பானாயின் சிறந்தயானை சுவர்ணம்பூமி குதிரை பசு ரத்தனம் இவைகளின் தானங்களாலும் எண்ணிறந்த யாகங்களாலும் யோகங்களாலும் விரதாதிகளாலும் தவத்தாலும் தீர்த்தாடனத்தாலும் கன்னியாதானத்தாலும் ஆகவேண்டியதயாதானது? அத்தருமங்களெல்லாம் சிலகாலம் வரையில் சுகமாய்த்தோன்றுமன்றிப் பயனை அதுபவித்தபின்னர் எந்த கஷ்டத்திற்கு ஹேதுவாகிய கதியை யடையலாகுமோ? ஹேதேவி! சிவாலயம் தாபித்தவனுக்குப் பின்னர் துக்கபயமே யில்லை. சந்திரன் நகூத்திரம் நதி சமுத்திரம் முதலியவுள்ளகாலம் வரையில் என்னு கணத்தலைவனாயிருந்து பரமானந்தமெய்துவான். அன்னியனால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுப் பின்னர் கண்டமாயினும் பிளந்திருப்பினும் ஜீர்ணமாயினும் சிதறுபட்டதாயினும் ஸிங்கத்தை எவன் உத்தாரணஞ் சிரத்தையோடுசெய்கின்றானே அவனது ஹருதயத்திலேயே எப்பொழுதும் யான்வசிப்பேன். அவனுக்கு யான் முக்திதருவது ஸிவமேயில்லை. இது ரஹசியம். எவன் பிரதோஷசமயத்தில் பில்வபத்ரங்களால் சிவலிங்கத்தை அர்ச்சிப்பானே அவன் திரிலோகத்துக்கு மீசனாய்ப் புத்ரமிதரகளத்திரசகிதனாய் தனதான்னியங்களோடு ஸமிர்த்தனாய்ச் சுகித்திருந்து பின்னர் முக்தியடைவான். தைலங்களால் ஐது கெய்யாலாவது கல்யத்தினுலானது மிக்க பிரகாசமாகிய தீபம் சிசைகளை நகூத்திரங்கள் விளங்குவனபோல எனது ஆலய கோபுர

பிராகாரங்களில் அலங்கரித்து அகநு குங்கிலியம் சாம்பிராணி முதலியவைகளால் பரிமளிக்கச்செய்பவன் ஸகல பாபங்களை யு முதலித் தன்பனாப் வேதாந்தவாக்கியத்தால் கிடைப்பதாகிய தீவ்ய ஞானத் தையும் பெற்று முக்தனாவான். சுற்பூரக் குணியல்களை மஹாலிங்கத் துக்கெதிரில் தீபித்து விளங்கச்செய்தவன் பாபமஹாபர்வதங்களுக் கு வச்சிராயுதமாகின்றான். சிறு சுற்பூரத்தைத் தீபமாக்கி அதனா லெண்ணை ஆரதிப்பானாயின் அவனது குலம் சத்புத்ரர்களால் ஸகல ஸம்பத்துகளும் வாய்த்ததாய் விளங்கும். கபிலகோவின் கல்யங்க ளாலும் அல்லது இதர கோக்கனின் பாலாலும் நெய்யாலும் தயி ராலும் கனிரசத்தாலும் தேனாலும் கருப்பஞ்சாற்றாலும் பரிமள தீர்த்தத்தாலும் புஷ்பரத்ன சொர்ன தீர்த்தத்தாலும் சிவலிங்கத் தை அபிடேகித்தவன் முக்தியடைகின்றான். கதலிக்கனியாலும் இள நீராலும் எலுமிச்சை ரசத்தாலும் பலாக்கனியாலும் பத்தியு டன் கரையிலும் மாலையிலும் அபிடேகித்தவன் முத்தியடைகின் றான். கிரீஷ்ம (வேனிற) காவத்தல் சிவலிங்கத்தில் இடைவிடாது தீவ்யதீர்த்த தாஹையாலும் புஷ்ப ரசத்தாலும் அபிஷேகிப்பவ னுக்குக்கிடைக்கும் பயனின் மஹிமைமையமொழிய யாவரால் முடி யும்? பலசென்மங்களிற் செய்தபாவங்களெல்லாம் பற்றாதுபோம். மலர்ந்த தாமரைமலர்களாலும் மல்லிகை மாலதி சாதி குந்தம் பா டலி வெள்ளெருக்கு கல்லூரம் நீலோத்பலம் செவ்வரத்தை மாத னை புன்னகை அரச்சுணம் சண்பகம் வஞளம் மந்தாரம் வரஹ்லாத கம் மருதானை கருலீலம் நந்தியாவர்த்தை வரகை பில்வம்* ரக்தாஸ் வதரம் நாகை வள்ளி அறுகம்புல் விஷ்ணுகிராந்தி ருசம் முதலிய மலர்களால் அர்ச்சிப்பவன் முக்தனாகின்றான். ஹே கௌரீ! பிர தோஷ சமயத்திலும் மற்றுமுள்ள புண்ணியகாலங்களிலுந் தினந் தோறும் சிவலிங்கத்தை மவுத்தல்லியர் சதர்ச்சனர் அத்திரி பிருகு தெளமியருக்கு மூத்தவராகிய கௌதமர் மார்க்கண்டேயர் ததீசி கர்க்கர் கர்கர் முஞ்சர் கரி ஷெனனகர் ஜமதக்னி துவ்வாஸர் அந் திரர் தத்தாத்திரேயர் வியாக்கிரபாதர் ஜாபாலி அகஸ்தியர் முத லிய ருஷிகளும் பலி முரபிது சக்கரன் சூரியன் அக்னி வாயு வரு ணன் குபேரன் யமன் நிருதி ஈசானன் முதலியவர்களும் ஸ்கந்தர் கணபதி நகதி பிருங்கி தண்டு சண்டி ருடி சுபத்திரகன் விரன் மஹாஸுபரவன் முதலியவர்களும் அபிஷேகருத்ராஷ்டம் தரித்தவராய் ருத்திராவர்த்தி செய்கின்றவர்களாய் லிங்கத்தை அருச்சித்து பஹி மைபெற்றனர். மற்றுமுள்ள முகிவர்களும் சம்சாரத்தினின்று விடு

பட்டனர். பற்பல தெய்வங்களைப் பூஜிக்கும் தூர்ப்புத்திகள் என்னை யறிவதில்லை. ஹே உமே! வியாசன் பூர்வம் காகியையடைந்து என் சந்நிதியில் விதிவசத்தால் கைகளைத் தூக்குக்கொண்டு ஹரியே தெய்வமென்றான். ஆதலின் எனது ரகஸ்யத்தை சற்பாதத்திங்களாகிய சிஷ்யர்களுக்கே உபதேசிப்பது நலம். நீ விபூதி பூசி என்னிடம் அபாரமாகிய பக்தியுடையோராய் விளங்குவோருக்கே எனது ரஹஸ்யத்தைக் கூறுவாயாக. நீ சைவரஹஸ்யத்தை இந்த ஐஐகிஷ்வர்ய முநிக்குச் சிரவணஞ்செய்து வைப்பாயாக. இவனது மனம் சகல அக்ஷி கப்பொருள்களையுந் துச்சமாய் வெறுத்துத்தள்ளியது. ஞானம் வேண்டுமென்று சாந்தர்களாயும் தார்தர்களாயும் வேதாந்தவாக் யங்களை விசாரிக்க விருமபுகின்றவர்களுமாகிய எனது பக்தவரர்களை நீ எப்போதும் ரக்ஷிப்பாயாக. ப்ராக்ஞர்களுென்பார் அவர்களை. இம்முநிவனும் அப்படிப்பட்டவனே. சிவபக்தியற்றவனுக்கு இதனை யுரைத்தால் மஹாபாதகமேயாம். ஆதலின் அது வினையாபாசேஹதுவாமென்று கூறி இறைவன் தேவியின் முகத்தை நோக்கி ஹே புலனேஸ்வரி! இம்முநிவனை உனது புதல்வனாகப் பார்த்து தருளுவாயாக. இவன் ஸகலவேத ரகஸ்யத்தையு மறிந்தவனாக வருளுவாயாக. இப்போது இவன் நமது குழந்தையாகிய ஷண்முகனிடம் அதனை உபதேசிக்கப்பெறுவானாக. பூர்வம் யான் இச்சிவரகஹஸ்யத்தைக் கூறும்பொழுது உனது மடியி் திருந்து ஸ்கந்தனும் அதைக்கேட்டிருக்கின்றான். அவன் அறுமுகங்களை னின்றும் வெளிப்படும் அமிர்தாஸமாகிய சிவரஹஸ்யவாக்யங்க ளால் இம்முநிவனைத் திருப்திசெய்க்ப்பானாக. இச்சைகிஷ்வர்ய முநி வன் வாயிலாக மஹா சாம்பவர்களாகிய முநிவர்கள் உபதேசம் பெறுவார்களாக. வேதாந்தார்த்த விசார ரகஸ்யசாரமாகிய இதனை ஓ ஐஐகிஷ்வர்யா! உன்னை நினைத்தே தேவிக்ஞக்கூறி யிருக்கின்றேன். அசுரரை அடக்கினவனாகிய ஸ்கந்தனுக்குத் தேவியின் மூலமாய் உபதேசிக்கப்பட்டது. நீ இப்பொழுது ஸ்கந்தனை யடைந்து அதனைக் கேட்டுணர்வாயாக வென்றருளினார். உடனே ஐஐகிஷ்வர்யமுநிவன் அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டங்களுக்குந் தாய் தந்தையர்களாகிய அவ்விருவரையும் வணங்கி சகல முநிவரும் போற்றிப்பின்னா ஸ்கந்தரிடஞ் சென்றனர். ஈஸ்வரனும் தேவியோடு கூடியவனாக ஸ்கலதேவருஷி முநிகணங்களால் போற்றப்பெற்றவராய்க் கைகள் ளஞ் சென்றனர்.

ஆறும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

தமிழகாயநபி
வழாம் அத்தியாம்.

ஐஜகிஷ்வய ஸ்கந்தஸமாகமம்.

சூதர் கூறுகின்றார். ஓ முனிவர்களே! இவ்வாறு அருளிச் சிவ பெருமான் கைலாயமடையவே ஐஜகிஷ்வயமுனிவர் ஸ்கந்தர்சங்கிதி பையடையப்போவதைபுணர்ந்து பரமசார்பவர்களாய் அக்கினிரிதி என்பது முதலிய மந்திரங்களால் விபூதிபூசுவோர்களும் த்ரியாபுஷ மந்திரங்களால் த்ரிபுண்டரமணியோர்களும் ருத்திராக்ஷங்களையே ஆபுரணங்களாய் அணியோர்களும் பஞ்சாக்ஷர ஜபதர்ப்பரர்களும் அதர்வசிரசாலும் அதர்வசிகையாலும் கைவல்லியத்தாலும் பிரண வாக்ஷரத்தாலும் ஜாபால உபரிடத்தாலும் ப்ருஹதாதந்தரம் வாமதேவ ஸாம முதலியவைகளின் ஜபத்தாலும் சம்ஹிதைகளாலும் ருக்யஜுஸ்ஸம்ஹிதைகளாலும் ருத்ராத்தியத்தாலும் பஞ்சப் பிரம்ஹத்தாலும் பரமேஸ்வரனைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றவர்களும் மூப்பொழுதும் லிங்கார்ச்சனைசெய்கின்றவர்களும் பஞ்சருத்திரபராயணர்களும் பில்வாதிமலர்களால் மஹேரணைஅர்ச்சிக்கின்றவர்களும் சிவரிவேதனசேஷத்தைப் புசிக்கின்றவர்களும் மஹா வைராக்யபாக் யம்பெற்றவர்களும் நித்யாநித்ய வஸ்து விவேக முடையவர்களும் வேதவேதார்த்த தத்வ முணர்ந்தவர்களும் அக்கினிஹோத்ரர்களும் யஞ்ஞாதிகளையியற்றியதனால் மிக்கதூய்மைவாய்ந்தவர்களும் மஹா தபஸ்கிகளுமாகிய மார்க்கண்டேயர், மவுத்கல்பர், ஜமதக்னி, பிருரு, தூர்வாஸர், சயவனர், கர்க்கர், வீதஹவ்யர், அனலாசனர், கௌதமர், அத்திரி, பரத்வாஜர், தால்பயர், ஹயஸிரர், மது, உசித்தர் அக்கினித்வ ஜர், ததீசி, மௌனிபார்க்கவர், வியாசர், பராசரர், குண்டர், கவி, அங்கிரர், மது, உபமன்யு, விசாகர், துகண்டர், கலசோடுபர், ஜாபாலி, காஸ்ய பர், தும்புரு, நாரதர், பர்வதர், ஆணிமாண்டலியர், தண்டர், வியாக்கர பாதர், ஹநுவேதகர்ப்பர், வீதிஹோத்ரர், கண்வர், மேகாநிதி, தது, செளநகர், தாண்டகர், மிதர், விதர், துமிதரகர், ஹயக்ரீவர், பிப்பலாதர், தத்தாதத்திரேயர், அவிதத்தனர், அகஸ்தியர், அலிலாசர், சதர்ச்சர், ஆச்வலாயனர், ஸந்தர், கருகர், ஸந்தகுமாரர், ஸகாதனர் முதலிய மஹாமூர்த்த வர்களும், மணியோடுகூடியவரும், சிஷ்யபிரசிஷ்யவர் க்கங்களோடுகூடியவர்களாய் ஸ்வதிநீரத்தில் நீலாத்திரிகைத்தி

உள்ள ஸ்கந்தா ஸ்ரமத்தையடைந்தனர். பற்பல கணங்களாலும் தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் விளங்குவதும், பற்பல புண்ய விநாயகங்களாலும் கோகில சக சாரிகா கபோதமுதலிய பறவைகளின் சபத்தாலும் ம்ருதங்கமுரசமுதலிய வாத்தியங்களின் ஒலிகளாலும் தாளையங்களுடன்கூடிய வீணவாத்யத்வனிகளாலும் கின்னரமங்கையரின் நடனங்களாலும் கல்யாணமே உருக்கொண்டுள்ளங்குளின் றதோவெனத்தோன்றுவதுமான ஸ்கந்தாஸ்யத்தைக்கண்டனர். ரத்னமயமாகியகோபுரம் அட்டாலம் கொடுங்நடை பிராகாரம் முதலியவைகளால் ஜ்வலிப்பதுமாகிய அவ்வாஸ்யத்துக்குள்ளுக்கிஷ்வயர் முன்னரும் ஏனையமுநிவர்கள் பின்னருமாய்ப் பிரவேசித்தனர். திவ்ய ரத்னங்களால் ஜ்வலிக்கும் மஹாமஞ்சஆரனத்தில் வீற்றிருப்போரும் கந்தர்வர்களால் பாடும் தோத்திரங்களால் துதிக்கப்பட்டவரும் திவ்யவிரீடங்களால் ஜொலிக்கும் - அறுமுகமுடையோரும் சுஷர்ணபீதாம்பரத்தைத் தரித்தவரும் திவ்ய சாமரங்களால் விசிறி உபசரிக்கப்பெற்றவரும் திவ்ய ரத்னஹாரங்களை யணிந்தவரும் சக்தியைக் கையிற்பிடித்தவருமாகிய பராசக்தியின் புதல்வரைத் தரிசித்தனர். அவரது ஆணைக்குடங்கி ஓடுங்கி மிக்கவிரயத்துடன் அருகிற்சென்று ஜைகிஷ்வயர்முதலிய முனிவர்கள் ஸ்கந்தமூர்த்தியைச் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துநின்றனர். உடனே ஸ்கந்தபகவான் முநிவர்களை ஆசனத்திலிருக்க ஆக்யாபித்தா ஜைகிஷ்வயரை மிக்கஅன்புடன் இறைவன் தம்மிடம் அனுப்பினாரென்பதையுணர்ந்து அறுமுகநயனகமலங்களாலும் நேரக்கி ஆனந்தமடைந்து அவரதுவைராக்யத்தை நினைந்து மிக்கமகிழ்ந்து கூறுவாரானார். ஸ்கந்தர் ஓ ஜைபகிஷ்வயமுனிவரே! உமதுவரவால் நான் மிக்கசந்தோஷமடைகின்றேன். பூர்வம் சிவரஹஸ்யதர்மம் இறைவனுபதேசிக்கக் கேட்டிருக்கின்றேன். அதனைமீண்டுஞ் சேனைசெய்வதில் என்மனம் மிக்க ஆவலுடையதாயிருந்தது. அன்வரது அதனைமீண்டுஞ் சேனைசெய்து ஆனந்திப்பதற்கு நீர்ஜேஹதவாய்வந்திருக்கின்றீர். அபாரபுண்யம் பெற்றுள்ளேராகிய உமது தவமேதவம். இறைவனால் மிக்ககருணையுடன் என்னிடம் அனுப்பப்பட்டவரானே? உம்மிடம் மஜேஹசனுக்கு இருக்குந்தயையேபுகூலிப்பு வனங்களானும் யாரிடமுமில்லை. நீர்சிவலிங்கார்ச்சனா தூரந்தரன்றோ வென்று சிலாகத்து மகிழ்ந்தனர்.

ஏழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ப்ரமுகாயநம:

எட்டாம் அத்தியாயம்.

ஸ்கந்தநீசனம்.

இவ்வாறு ஸ்கந்தர் கூறியதைக்கேட்டதும் அம்முநிவர்களெஸ்
லோரும் மிக்க ஆனந்தமெய்தி ஸ்கந்தரைநோக்கி ஒஸ்வாமி! திரிபுர
சம்ஹாரகதையே! க்ரௌஞ்ச சூர்வதாரண! சிவக்ஞானநிதியே!
சக்திதாரே! ஓ குமார்க்கடவுளே! மாரபிரே! பக்தவத்ஸலா! தே
வியின்திருமடியீது விளங்கும் திவ்யமாணிக்கமே! ஸர்வபுத்தஹ்ருதய
குகையிலே விளங்குங்குகனே! வீரபாகு முதலிய கணங்களால் சேனிக்
கப்படும் இறைவா! மயில்வாகனரே! தேவஸேனாபாலகா! மஹாப்ர
பேர! ப்ரணவாதி பஹாவாக்ய ஸாரதத்வ முணர்ந்தவரே! பக்தர்க
ளது சித்தவிருளை நீக்குஞ் சோதிபுருஷனே! உமதுபாதாரவிந்தங்
களைத் தெரிசித்த எங்களை பாக்க்யமே பாக்கம். ஜைகிஷ்வயரின்
தவத்தாலேயே தேவரீரைத் தெரிசிக்கப்பெற்றோம். தேவரீரது
வதனகமலங்களினின்றும் சிவாகஸ்ய அயிர்தசாரத்தைச் சிவணஞ்
செய்ய ஜைகிஷ்வயரோடு வந்திருக்கின்றனம். பவமெனும் காட்
டுத்திலகப்பட்டுக்கொண்ட எங்களைத் தேவரீரது கருணாமுதப்பிர
வாகத்தி ருஷ்டியா லருளுங்கென்று வேண்டிக்கொண்டோம். இவ்
வாறு பிரார்த்திக்க ஸ்கந்தர் மஹாசாம்பவர்களாகிய முநிவர்களுக்
கருளுவாராயினர். ஸ்கந்தர் ஒழுநிவர்களே! நீங்களெல்லோரும்
மஹேஸ்வர பக்தியிற் சிறந்த மஹான்கள். உங்களைக்காணுவதினால்
எனது மனமெனங்கமலம் மலர்கின்றது. ஜைகிஷ்வயரது தவத்தை
யும் அவருக்கு மஹா தேவனருளியதையும் நினைக்க மிக்க மகிழ்கின்
றேன். சிவாக்கையால் இம்முநிவர் மஹா சாம்பவர்களாகிய உங்க
ளோடுகூட வந்திருக்கின்றதை யானறிந்தேன். நீங்களே சத்பாத்
திரர்கள். மிக்காஹ்ஸ்யமாயுளதாயினும் உங்களுக்குரைக்கத்தானும்.
சிவனது ஹ்ருதயத்திலுள்ள அவ்ஹ்ஸ்யத்தைப் பூர்வம் இறை
வன் எனதன்னைக்குரைத்தனர். அன்னைமடியீதிருந்தயான் பன்னிரு
அம்சத்தோடுகூடியதும் மிக்க பாவனமும் ஸகலவுபதிடத ஸாசனமும்
ப்ரணவாரத்தமும் மஹாபாதகங்களைத் தொலைப்பதும் தர்மகாமார்
த்தமோக்ஷங்களுக்கு ஸாரமாயுமுன்ன அத்திவ்யகதாசகத்தைக்கேட்
டுணர்ந்தேன். அதனை ஜைகிஷ்வயர் முதலிய வர்களுக்குக் கூறு
கின்றேன். இச்சரிதையைத்தவிர வேதெனையுங்கேட்கப் புரமேஸ்

வரனுக்குப் பிரியமில்லை. ஏனெனின் ஏனையவைகளெல்லாம் பிரசு
 கிருதமாகிய சரிதங்களென்பதேயாம். ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிலயமடைந்த
 வர்களாகிய அசுரர்களின் சரிதங்களை யுடையவும் வர்ணாசிரமங்
 களையேகூறி ஆயாஸமாய் முடிவன்னவும் தர்மாபாசத்தையினக்கு
 வனவுமாகிய ஏனையசரித்திரங்களைக்கேட்பதினா லென்னபயன்? இரு
 ளடர்த்தபாழ்ங்கினற்றில் வீழ்ந்த குருடன் மற்றயகுருடர்களைக்
 களையேற்றுவதுமுண்டோ? அதுபோலவே ஏனையசரிதங்களுமாம்.
 ஒ முநிலேரே! புராணங்களுள் பிறப்பிறப்புடையோர்களாகிய தேவர்
 களைக்கூறும் சரிதங்களே புள்ளன. அவைகள் ஜன்மஜ்ஜாமரண
 முடையோர்களைத் தாரணஞ்செய்து வைப்ப தெங்ஙனம்? ஸ்ரீமநுத்
 யஞ்சயனது கதைகளே மிருத்புனின் வசமாய் அல்லற்படுதலையொ
 முக்கும். சரம்பவர்களாகிய அந்தணர்களே சிவாகஸ்யத்தை அறிய
 விரும்புவார்கள். அமுத ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் ஆனந்திக்கின்றவன்
 கிணற்றுநீரையருந்த விரும்புவானோ? திவ்ய வீணாரத்தத்தைக்கேட்
 டுக்காக்கையின் துவனியையுங் கேட்கவிரும்புவானோ? திவ்யரத்னப்
 புதையலைப் பெற்றவன் வளையல் துண்டத்தை விரும்புவானோ? யானை
 போலிருந்தவன் மலத்தைப்புசிக்கும் பன்றியைப்போலாக விரும்பு
 வனோ? சிம்ஹத்துக்கு நிகராயிருக்கின்றவன் வானம்போலாகவிரும்
 புவனோ? சிவகதாராஸத்தில் விருப்புற்றவன் இதரகதையை விரும்புவ
 னோ ஸகல தேவர்களுள்ளும் மூவர்களுள்ளும் ஸகல சராசங்களி
 லும் ஸகல வேதார்த்தங்களால் தெரிசிக்கப்பெற்ற மகாதேவனெப்
 படியோ அப்படியே இதிஹாஸசிரோஷ்டமாகிய சிவஹஸ்யமுமாம்.
 சிவகண்டத்துக்கு ரத்னபரணமாயுள்ளது இஃதே. பூர்வம் கை
 லாஸிகாத்தில் தேவனால் தேவியின்பொருட்டு இஃதுரைக்கப்பட்
 டது. அப்போது அம்பிகை ஈஹாதேவரை நோக்கிக்கூறியதாவது:
 ஹே சம்போ! விசுவேசா! பர்க்கா! த்ரிநயனா! புரஹரா! காலகா
 லா! அந்தகாரே! பாபாரே! பாலநேத்ரா! ஸ்மரஹரா! காதாரா!
 தேவர்களுடும் அந்தணர்களையும் ரக்ஷயுங்கள். உமது ரஹஸ்யத்
 தைச் கூறியருளினால் அதனால் அவர்கள் நற்கதியடைவார்கள். ஒ
 ஸ்வாமி! ஸகல வேத சிரசுகளிலுமுள்ள சாரம்பாது? எனது செவி
 களை ஹாரரகஸ்யத்தைக் கூறுவதனால் களிக்கச்செய்யுங்கள். உன
 கம் துக்கம் நீங்கிச் சுகிப்பதின்பொருட் டெனக் குபதேசியுங்கள்.
 உமது பாதாதாரவிந்த பக்தியில் மிக்க நிலைபெற்றுளேன். ஆதலின்
 இதனை அருளுவனென்றிங்ஙனகூறிய தேவியின் வார்த்தைகளைக்
 கேட்டதும் அவ்விதையன் தமதுமடிமீதருந்த பஹாதேவியைநோக்

கிண்குறியைத் தவிர்த்து அவ்வம்மை மடியிற்சிறந்து யானைக்கேட்டேன். அவர் கூறியதாவது ஒத்தேன்! உனக்குக்கொடுக்கக்கூடாதது இம்முடிவிலில் யாதமில்லை. தேகத்தினுடைய பாதியையும் அதிகரித்துக்கொண்ட வன் நீயே. ஸகலத்தையும் உண்டாக்குகின்றவனும் காக்கின்றவனும் ஸகல சக்தியும் நீயே. உன்னால் யான் சக்திமானென்றும் நிரீந்திரிய னாகிய யான் உன்னாலேயே தேகம்பெற்றிருக்கின்றேனென்றும் கருதிகள் கூறுகின்றன. யான் கால் கையற்றவனாயினும் குன்றாத சக்தியுடையவன். கண்ணில்லாதவனாயும் பார்க்கின்றேன். காதில் லாதவனாயினும் கேட்கின்றேன். யான் இவைகளெல்லாவற்றையும் அறிவின்றவனாயினும் என்னைத் தேவர்களுமறிந்தவர். ஜீரணங்களுள் யான் அஜீரணனாயிருக்கின்றேன். யானே பிறவாதவன். சரீரஸ்ரீ னன். எப்பொழுதும் சகல வேதவேதாந்தங்கள் என்னிடம் வரச் சக்தியற்றனவாய் மனதோடுகூடத்திரும்புகின்றன. இங்ஙனமிருக்க வரணங்களைப்போல் எப்பொழுதும் காமலோபமாச்சர்ய முதலிய பாவசேஷ்டைகளை யுடையவர்களான பாமரர்கள் எங்ஙனமறிவார்? சுராகரபூகரர் யாவர்களும் வீணிற்புலம்புகின்றனரேயன்றி வேறி யாதையும்டைவதில்லை. ஸகந்த நந்திசன்முதலியவர்களால் ஆசிரியக் கப்பட்ட நீயொருத்தியே என்னை யறிந்து ஆனந்தமுறுகின்றனை. பாவமொன்றிற்கே கிடைக்கக்கூடிய மூர்த்தியையுடையோனும் வே தவேதாந்த வாக்யங்களால் லகுலில் காணக்கூடாதவனும் சதாசுத்த புத்த சிதானந்த ரூபனும் ஆகிய என்னை நீயெய்ரிகின்றனை. முக்கண் ணனும் நீலகண்டனும் உன்னோடுகூடியவனுமாகிய எனதுருவத்தை யோசீந்திரர்கள் காண்கின்றனர். யான் லோகதிருஷ்டியாய் இச் சைப்படி தேகத்தைச் சிருட்டித்து இறுதியில் உபஸம்ஹரித்துக் கொண்டு தேவர்களாலு மறியக்கூடாத அவ்யக்த ரூபத்தை யடை கின்றேன். எனது தத்வத்தை யுள்ளபடி போதனைசெய்யு மிக்கதை யை சாமான்யர் கேட்க முடியாது. இதனை அசாம்பவனுக்குக் கொடுக்காதே. இது ஓர் திவ்ய பலமுடைய விருகூழமாகும். இதனை அசாம்பவராகிய மறு பூமியில் (பாலேவனத்தில்) ஸ்தாபிக்க விரும் பற்க. சாம்பவராகிய தாமரைத்தடாகத்திலுள்ள ஹ்ருதயமாகிய செந்தாமரைமலரை மலர்ச்செய்வதில் ஆதித்தியனாகும். சைவர்களுக் கே ஸந்தோஷத்தை யளிப்பதாமாம். ஹ்ருதயத்திலுள்ள தபோ குணமாகிய மேகங்களுக்குப் பிரசண்டமாருதமாகும். பாபமார்க்க ஹேதுவாகிய காமபேனுஞ் சேற்றை வற்றிவறண்டுபோகச் செய் யும். ஆகவே இதுனைப் புண்பவாண்சன் தமது செவிக்கு மங்கள

அங்கம்.]

ஸ்தத்திவகணசமாகமம்.

உன்

மாக்கிக்கொள்ளட்டும். வேதஸாரமாகிய பதவாயிருக்கு மீதனை
சிவார்ச்சகர்களும் சம்சாரமாகிய கடலை வற்றச்செய்கின்றவர்களு
மான பெரியோர்களெனும் வண்டுகளே விரும்பும்.

எட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஷுமுகாயநம:

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

—

ஸ்தத்திவகணசமாகமம்.

சூதர்களுகிறார். இந்தப்படி பரமேஸ்வரன்தேவிக்குக்கூறியதை
ஸ்கந்தர் ஐகிஷ்வயாதி முரிவர்களுக்குக் கூறலாயினார். இதற்குமுன்
னரே ஸ்ரீ நாரதர் ஸகலதேவர்களிடமும் பிரமவிஷ்ணுவாதி ஸகலத்
களிலுஞ்சென்று ஐகிஷ்வயருக்கு ஸ்கந்தரால் சிவரகஸ்யோபதே
சஞ் செய்கிக்கும்படி பரமேஸ்வரன் அருளியதைச் சகலருக்குந்தெரி
வித்தனர். உடனே ஸகலதேவர்களும், கருடன்மீதேறிக்கொண்டு
ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவும், திவ்விய வரம்சத்தின்மீதேறிக்கொண்டு பிரம
னும், ஐராவதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு அமரோரணம் தத்தந்தேவி
மாரோடு சிவரகஸ்யத்தைச் சிவவணஞ்செய்யுமாறு ஸ்கந்தசபைபவர்
துசொந்தனர். அங்குவந்ததும் பிரம விஷ்ணு இந்திரர்கள் ஸ்கந்த
ரைகோங்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஒ பகவானே! ஸகலதேவருடைய
முனிகணங்களுளும் வணங்கப்படும்பாதாரவிந்தமுடைய ஸ்வாயிந்தி
தேவரீரது வதனத்தினின்றும் சிவரகஸ்ய சரிதங்களைக்கேட்டக விரும்
பும் எங்களுக்கு அங்ஙனம் அருள்புரியுமென்றனர். உடனே ஸ்கந்
தர் ஸப்யர்களாய் அங்குவந்துள்ளவர்களும் விபூதி ருத்திராகழந்த
ரித்துச் சொல்கின்றவர்களும் சபாபதியைப் பூசிக்கின்றவர்களும்
சிவபாதாரவிந்தங்களிற்சென்ற சித்தமுடையோர்களுமாகிய விஷ்
ணு பிரம்ஹாதேவர்களையும் முருகதீரர்களையும் மகருஷிகளையும்
பார்த்து அளவிலடங்காத ஆனந்தமுடையோராய் ஸ்கந்தர் ஓ ஐகிஷ்
ஷ்வய முரிவரே! நீரே சாம்பவர், உமது பக்திமகிமையாக இங்கு
வந்திருக்குந் தேவர்களும் முரிவர்களும் கேட்கலாகின்றது என்று
கூறிக்கொண்டிருக்கும்பேரது கைலாஸகிரியினின்றும் ஓர் திவ்வி
யவிமானத்திலேறிக்கொண்டு அநேககணகோடிகளால் சேவிக்கப்
பட்டவராய் ஸ்ரீ கிண்கிண்கிராயகராகிய பஹு கணபதி அந்தருள்

தருளினர். அப்போது நந்தி இருங்கு பஹாகாளர் பாணர் சண்
மசர் தகண்டர் குண்டர் ஸாரந்தர் மஹாரந்தர் ஆனந்தபரவர்
தந்தர் காலாக்கினி ருத்ரர் சோமநந்தி முதலிய கணநாதர்கள் பற்
பல கணகோடிகளால் சூழப்பெற்றவர்களாய் மஹேசராலேவப்
பட்டு வந்துசேர்ந்தனர். இவ்வனம் ஸ்ரீ விக்கினநாயகராகிய பராத்
பரமூர்த்தியையும் ஜடைமுடி பாசந்திரர்களால் ஜவலிப்பவர்களும்
விழித்திருந்திராசுங்களால் விளங்குகின்றவர்களும் ஸகல திக்குகளி
லும் ஒலிக்கச்செய்யும் திவ்வியநாதமுடைய டமருவை ஒலிக்கச்செ
ய்கின்றவர்களுமாகிய பஹாருத்ரகணதீசர்களையும் கண்டவுடன் ஸ்
கந்தமூர்த்தி சரேலென அங்குள்ள தேவருஷி மூலிகணங்களோடெ
ழுந்து மிக்கபரபரப்புடனேடிவந்து விக்கினராஜராகிய முதற்றெய்
வத்தைச் சாஷ்டாங்கபாய் நமஸ்கரித்து அர்க்கியம் ஆசனமுதலிய
வைகளாலுபசரித்து மோதகம் அபூபமுதலிய பிரியபக்ஷணங்களை
நிவேதித்து கந்தாசுஷாதிகளால் அர்ச்சனை செய்து பின்னர் ஏனைய
நந்தியாதிருத்திரகணதீசர்களை ஸந்தோஷத்தோடு கட்டிக்கொண்டு
அவரவருக்குத்தக்க ஆசனத்திலிருக்கச்செய்தனர். முனிந்திரெல்
லோரும் ஸகந்தரைநோக்கி அஞ்சலிபந்தஞ் செய்துகொண்டிருந்
தனர். அப்போது நந்திகேசர்முதலிய ருத்திரகணதீசர் கிரொஞ்ச
விதாரணனாகிய ஸ்கந்தமூர்த்தியைநோக்கி ஒஸ்வாமி! ஐஐகிஷ்ய
யது நவத்தால் திருப்தியடைந்த இறைவன் உமதுதிவ்விய வசனா
முதத்தால் வெளிவரும் சிவரகஸ்ய சரிதத்தைச் சிவனனுஞ்செய்ய
ஆவனாடையோர்களான எங்களைத் தேவரீரிடமனுப்பினார். பூர்
வம் தேவியின்பொருட்டு இறைவனால் கூறப்பட்ட சிவரஹஸ்யத்
தை அவ்வம்மை மடிந்திருந்து தேவரீர் கேட்டவரன்றோ? பன்
னிரு அம்சங்களோடு கூடியதும் பசுபாசமுத்திக்கு ஹேதுவாயுள்
ளதும் அஃதே. வேதம் ஸ்மிருதி புராணம் பாரதம் ஆகமங்கள்
முதலிய தூதர்களில் பசுதர்மங்களுங் கூறப்பட்டுள்ளன. பசுதர்மங்
கள் ஸம்ஸாரமேறுதுவையாம். பதிதர்மமொன்றையே கூறுவது
வேதவேதாந்தஸாரமாயுள்ளதும் ஸகலபாபங்களையும் நீக்குவதும்
ஜாபர்வபுநிஷதசாரமும் நேரில் முத்தியளிப்பதுமாகிய சிவரகஸ்
யம் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்தருணத்தில் அவ்வுபதேச இடத்தினையே
பத்திலுஞ் செல்லுவுதற்குன்றி ஏழுமிராகாரங்களின் வெளியிலே
பேயிருக்கும்படி நாங்களைக்ஞாபிக்கப்பட்டோம். அப்போதுகேட்
தவேண்டிமென்று எங்களுக்கிருந்த ஆவலைக்கூறமுடியாது. அதனைத்
தேவரீர் தீர்த்திருந்தவராதலால் இப்போது எங்களுக்குப்பதேசித்

தருளுங்கள். ஐஐகிஷ்வயமாமுனிவரின் தவத்தினால் திருப்தியடைந்த சம்பு அம்முரிவரை முன்னிட்டு யாங்களுங்கேட்கும்படியருவிரஞர். இனி அதனைபுரைத்தருளுங்களென்று பிராத்தித்தனர்.

இவ்வாறு நந்திசர்வாக்கியத்தால் ஸ்கந்தர் சந்திரோதயகாலத்தில் சமுத்திரம்போல ஆனந்தம்பொங்கியவராய் அங்குள்ள ஸகலமான முசிவரையும் கணேந்திரர்களையும் அவ்வாறு ஆனந்திக்கச் செய்து ஸகலத்திற்கும் ஆதிபரமர்த்தியாகிய ஸ்ரீமஹா கணபதியை நமஸ்கரித்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு தேவத்திஞ்செய்வீராய் ஸகலதேவ முசிவர்களுடம்பார்த்து ஒ தேவர்களே! கஜசர்ம தரராகிய இறைவரது புத்ரரும் த்ரிபுண்டரத்தினால் ஜ்வலிக்கின்றவரும் யானைமுகத்தினரும் ஸகலகாரியங்களுக்கும் நிகழும் விக்கினங்களை சூரியனைக்கண்ட விருள்போலப் பறக்கச்செய்கின்றவருமாகிய இறைவனை நமஸ்கரியுங்கள். சிந்தூரம் தூர்வாமுதலியவைகளால் அர்ச்சிக்கப்பட்ட மஸ்தகத்தை யுடையோரும் கபோலத்திற்கொங்கு கின்ற சாமரங்கையுடையோரும் கர்ணகுண்டலமாகச்செய்யப்பட்ட, தாமரைமொக்கால் விளங்குவோருமாகிய விக்கினராஜனை நமஸ்கரிக்கின்றேன். கன்னத்தினினறும் பெருகும் மததாரையின் வரசனையால் மயங்கிச் சிக்குண்டிருக்கும் வண்டுக்கூட்டங்களை யுடையோரும் நாககர்ணபூஷணரும் நாகயக்ஞோபவீதரும் பசுபதியின் முதற்புத்திரரும் ஸகலவேதசாரமாயுள்ளவருமான விக்கினராஜனையாம் நமஸ்கரிப்போமாக. அனஞ்சம கோடரி இவைகளைக்கவித்து லுடையோரும் கிரிஐயின் அருமைப்புதல்வரும் விக்குரணத்தை யளிப்பவரும் மோதகராசிகளில் மிக்கப்ரியமுள்ளவரும் யானைமுகத்தினரான தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். பெருச்சானியின்மீது வீற்றிருப்பவரும் பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன் முனிவர்முதலியவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும் வேதராசிகளால் துதிக்கப்பட்டவரும் ஆதிபுருஷரும் யானைமுகத்தோருமாகிய தேவரீரை கத்தியபந்தியவருவமான வாக்கியங்களால் நமஸ்கரிக்கின்றேன். ஸ்கந்தர் ஓ முனிவர் கான்! இவ்வாறு கஜமுகரை அறுமுகர்தேவத்திஞ்செய்து பாடி ம்ஸ்வரணையும் பராசக்தியையும் மனதினால் வணங்கி ருத்திரகணங்களை யும் தேவகணங்களையும் ருஷிகணங்களையும் பார்த்து அவர்சமுள் முக்யராயிருக்கின்ற ஐஐகிஷ்வயவயையும் பார்த்து கணநாதரும் தீர்த்தந்தையருமாகிய மூவர்களது அதுமதியைப்பெற்று கூறுவாரவீனர். ஸ்கந்தர் ஓ முசிவர்களே! பாடிமஸ்வராகிய ஸமுத்திரத்தினை

சக்திபாகிய காற்றினால் சலிக்கப்பெற்ற - திவலைகளே, பிரம்ம இந்திர நாராயணர்களாகின்றனர். அவர்களது சுதர்களால் ஸ்ருஷ்டிகன் நடக்கின்றன, அப்புதல்வர்களின் வம்சத்திற் றேற்றினவர்களே இவ்வரசராதியர்கள், இவர்களின் கதைகளால் என்னபயன்? இவை களெல்லாம் மஹாபூதவிகாசங்களே யாதலால் பொய்யேயென்க. பெய்யாகிய பிரபஞ்சவாழ்க்கையி லடங்கியவர்களுடைய மதம்மங்களை யே பெரிதாய் நினைத்து விசாரித்துத் திரியுந் சீலமுடையோர்களா கிய அவ்வரசர்களது சரித்திரம் வீண் ஸ்ரமத்தின்பொருட்டேயா ரும். அதனைக்கேட்பதினால் ஞானமுதிக்குமோ? ஸகலதர்மங்கள் துவ் கடந்துள்ளவரும் ஸகல தவங்களாலு மடையக்கூடியவருமா னவர்கிவனொருவரே. ஸகலவிஷயம்முதலியவராகிய முனிகணங்களும் விஷ்ணுவாதிகளாகிய தேவேசர்களாமாகிய வுங்களுக்கு ஸ்ரீபஹாச ணபதிபினைதிரில் ஸ்ரீகாலாசத்தில் நடந்தபடி அபராமாண சிவ சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கந்திரேமம்

பத்தாம் அத்தியாயம்.

...

சிவனது பாதாசரித்த ஸ்ரீயாகிய யாதொருதேவி ஸ்ரீயையும் ஸ்ரீபதியையும் பிரமணியும் இந்திரனையும் சந்திரனையும் மற்றுமுள்ள தேவர்களைமுண்டாக்குகின்றனனோ அத்தேவியே சிவை எனப் படுபவளாம். சூதர் ஓமுனிவர்களே! ஸ்கந்தர் இவ்வாறு வஸ்து திர் த்தேசம்செய்து பின்னர் மகாஷ்டபத்யங்களால் தனது ஹ்ருதயகம லத்தினுள்ள சிவபெருமானைத்துதித்துப் பின்னர் அகில ஜகத்களுக் குமன்னியாகிய பராசக்தியையும் திவ்யபத்தியங்களால்தயானித்து வழிபட்டவுடனே அவ்வறுமுகக்கடவுளுக்கெதிரில்திவ்யஜோதியால் ஸகல திக்குகளையும் ஜ்வலிக்கச்செய்கின்றவரும் சத்ராசாமங்களால் உபசரிக்கப்பெற்றவரும் எண்ணிறந்த கணங்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்ப்பெற்றவரும் திவ்ய புஷ்பவருஷங்கள் எங்கும் வருஷிக்கப் பெற்றவரும் வ்ருஷபத்வஜரும் நகரபாணபூஷிதரும் நீலகண்டருஷ் திவ்யோருமாயி பரமேஸ்வரன் பார்வதியோடுகூட திவ்யவிஷ்ணு

ருடராய் ஸ்கந்தருக் நுமுன்னிலையில் திவ்யகோலாகலமாய்த் திருநாரு வங்கொண்டருளினர். மலர்ந்த திவ்ய தாமரைமலர்மலர் விளங்கும் மாசுபினரும் ஸகல திக்குகளிலும் பரவும் திவ்யவாசினபுடைபோக ரும் திவ்யரத்னமுத்துமாலிகளால் ஜ்வலிப்பவரும் கங்கணமாடிக் காகரத்னங்களின் ஒளியால் ஜ்வலிக்கும் கைகளைபுடையவருமாகிய சதாசிவமூர்த்தி வெள்விமலைபோன்ற வ்ருஷபத்தின்மீது வீற்றிரு ப்பவராய் நுதோன்றவேயுங்குள்ள ஸகலதேவருவி முரிவர்களும் ருத்திராகணதீசர்களும் ஸ்கந்தரும் ப்ரீமஹாகணபதியும் தத்தம் ஆசனத்திலிருந்து சரோலெனவெழுந்து சாஷ்டாயங்கமாய் நமஸ்கரி த்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு ஆனந்தவாரிபெருகி பரவலு ராய்விற்றனர். கைகிஷ்வயமுரிவரும் ஸ்கந்தரும் மற்றுமுள்ளவர்க ளும் பரபேஸ்வரனைத் தோத்திரஞ்செய்தனர். பரபேஸ்வரனும் பார் வதியும் அவ்வாறு நிற்கும் ஸகலகணங்களையும் கைகிஷ்வயமுரிவருந் தும் ஸ்கந்தரையும் ப்ரீமஹாகணபதியையும் கருணாஸாரமாகிய கடாக்ஷத்தாற் பார்த்துத் தமது புதல்வர்களைத் தழுவிமுத்தமிட்டு ஸ்கந்தரைப்பார்த்துக் கூறுவாராயினர்.

பிள்ளாய்! நீசெய்ததோத்திரத்தினால் நாய்கள் திருப்தியடை ந்தோம். நீ பூர்வங்கேட்டபடி சிவரஹஸ்யத்தை பஹாபக்தராகிய இச்சகைகிஷ்வயரை முன்னிட்டு ஸகலசுரமுனிகளை சமுகத்துக்குங் கூறுவாயாக. ஸ்கந்தா! இவ்விதிகாசத்தைக்கூறுவதில் இடைபூறு யாதும்வாராது. உனதுமுத்தவனாகிய விக்நராஜன் எதிரிலிருக்கின்ற னன்றோ வென்றுகூறி சிவன் மஹாதேவியையேர்க்கி புன்னகைகொ ண்டு ஒதேவி! எண்ணிறந்த புற்பூண்டு பசுபக்ஷயாதி ஜன்மங்களிற் கிக்குண்டு பலகோடிகாலஞ் சமுன்றுமுன்று இம்மனிதப்பிறவிக் கைட் ப்பதாகும். அங்ஙனங் கிடைப்பினும் கிப்பிராய் வேதமோதின வனாய் ஸதாசாரமுடையோனாய் யாகம் அன்னசத்திரம் வாரி கூபஸ்தாபனமுதலிய புண்யங்களைச்செய்பவனாய்ச் சிவலிங்கத்தை மிக்கபக்திபுடன் பூஜிக்கின்றவனு யிருப்பானாயின் அவன் முத்தனா வான். பற்பலவேதவிதிகளிற் காணப்படுவனவும் முத்தனங்களுக்கு வயப்படுத்துவதுமான கர்மங்களையே பரமேனகினைத்து காமஸூத்ர லீலைபிழ்முழுகினவர்களாய் மனனவிசாரஞ் சிறிதுமற்றவராயிருக்கு முடர்கள் நாகவாயிலையோ சுவர்க்கத்தைப்போ வடைந்து சிவகல மயங்கிந்து யாதனைபட்டுக்கொண்டு கர்மசேஷத்தால் மனிதகோகத் தையடைந்து எண்ணிறந்த யோனிகளிற்பிறந்து துர்ப்புத்தியுடைய வர்களாகின்றனரே! ஸ்கலவேதங்களாலும் ஒன்றுக்கொன்று விபதி

க்கும், புராணராகிகளாலும் சண்டையைக்கூறும் பாரதாதிகளாலும் அற்பமாகிய தர்மங்களாலும் ஸாரமாகிய நசானைது சரிதமற்றவைகளாலும் ராமனது கதைபைக்கூறும் காவியத்தாலும் என்னபயன்? மகாதுக்கமேயன்றி வேறுபயன் யாதென்றருளினர். அதனைக்கேட்ட டுதர் தேவி அஞ்சலிபந்தஞ்செய்தவளாய் ஸாரதனரும் ஜகதாதாரரும் அநாதரருமாகிய ஜகதிஸ்வரணைப்பார்த்து ஸ்வாமி! தேவரீரது கிருபைக்குப் பாத்திரமானவர்களுக்குத் துக்கம்யாதாமில்லை. ஸ்கந்தன் என்னிடமிருந்து வேதார்த்தமாகிய சிவரகஸ்யத்தைக்கேட்டிருக்கின்றான். அதனைத் தேவர் ருஷிகள் முரிவர் ருத்திரகணங்கள் இவர்களுோடுகூட உமதுபக்தனாகிய ஜைகிஷ்வயனுக் குபதேசிக்கும் படி பிரஸாதஞ்செய்யுங்களென்று பிரார்த்தித்தனள். அதனைக்கேட்ட இறைவன் உடனே மிக்கசந்தோஷங்கொண்டவராய் தமதுதிருக்கரத்தை ஸ்கந்தருடைய விரசிலும் முரிவரசிரசிலும் ஸ்பரிசித்தருளவும் அவ்விருவர்களும் சிவசரணாகிர்த்தத்தை நமஸ்கரித்தனர். அவ்விருவருள் ஸ்கந்தர் சிவசரணாகிர்த்தத்தைத்தமதுகழுத்துளாற் றெட்டுக்கொண்டு “அயம்மேஹஸ்த” என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தக்கொண்டு கண்களிலிருந்துபெருகும் ஆனந்தவெள்ளத்தால் இறைவனது திருவடிகளை அபிபேட்சஞ்செய்பவராய் வேறெதனையுஞ் சிறிதுஞ் சிந்திக்காது அவ்வடிகளிலேயே மனம்வயிக்கப்பெற்றனர். அங்ஙனமாகிய ஸ்கந்தரையும் ஜைகிஷ்வயரையும்பார்த்து ஈஸ்வரன் ஓ ஸ்கந்தா! இம்முரிவன் எனக்கு மிக்கதிருப்தியுண்டுபண்ணி யிருக்கின்றான். எனது கிருபாபிரவாகத்தால் நன்கு நனைக்கப்பட்டவனென்று கூறி கௌரியுடன் ஸீலதேவர்களாலுந் தோத்திரிக்கப்பட்டவராய் கைலைசென்றனர்.

பத்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸுப்ரதீபாய நம:

பதினோராம் அத்தியாயம்.

பன்னிரு அஸ்வரலாறு.

சூதர்கூறுகின்றார். ஒழுநிவர்களே! சிவதரிசனத்தால் ஆனந்த புரஸாராகிய ஸ்கந்தர் ஜைகிஷ்வயரைப்பார்த்து ஓ ஜைகிஷ்வயரே! உவையின்பொருட்டு சிவப்பொருட்கு நமஸ்கரிக்கவிரக்கப்பட்ட

சிவாகஸ்யத்தை அப்பிரமேயராகிய மஹாதேவனையும் தேவியையும் மஹா கணபதியையும் சைவாசாரியர்களையும் நமஸ்கரித்துக் கூறுகின்றேன். ஸகலதேவருஷி முனிகணங்களோடுகூடப்பிரசங். இவ்விதிஹாஸத்தில் முதலாவது அம்சமான தாமாஹோசம்சமென்று கூறப்படும். ஒ ஹைகிஷ்வயரே! இதில் மஹேஸ்வரன் உமக்கு அருளிபதம், தேவர் முனிவர் சிவகணம் இவர்களின் ஸமாகமமும், என்னை இறைவன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதும், கைலாஸ வர்ணனமும், தேவி மஹேசம்வாதமும், கிரிசிரேஷ்டத்தில் நடந்த தேவி தேவசரிதமும், கைலாஸவிரிஸ்வர பூஜையும், ஈஸ்வரன் கணங்களுக்கும் எனக்கும் மஹாகணபதிக்கும் தேவிக்கும் துவாரப்பிரசங்கரங்களோடுகூடியஸ்தானத்தில் இருக்கும்படியருளியதும், கைலாஸிங்காப்யாயமும், கைலாயம் தவம்புரிந்ததும், இறைவன் அவனுக்கருளியதும், அவனதுசிகரத்தை வாசஸ்தானமாய்க்கொண்டதும், பரமேஸ்வரன் ஸகல பர்வதங்களாலும் கைலாஸத்திற்கு அபிஷேகஞ்செய்வித்ததும், தேவர்கள் ஞானத்தைவிருப்பியதும், தேவி ஆவிர்ப்பாவமாய்ஞானர்த்தத்தைக்கூறியதும், ஆத்மலிங்கபூஜையும் ஆகிய இவ்விஷயங்க ளடங்கிய கதைகள் மஹேஸ்வரனாற் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் * திக்சங்கியை கிரந்தங்களடங்கியுள்ளன. இரண்டாவது அம்சம் பவாம்சமெனப்படும். அதில் தேவிதவஞ்செய்ததும், மணித்வீபம்வருதலும், கல்பவாடீபவனத்வீபங்கோவார்ணித்ததும், சிந்தாமணிமஹாமண்டபம் ஸ்ரீபுரம் இவைகளின் வர்ணனமும், கைலாயஞ்சென்றதும், ஹானும் தேவியும் காமேச காமேசியருவத்தேஷ்டிருத்தலும், தேவி இமாசலம்வருதலும், தர்வாஸாதமஹிமைமும், அவர் தவம்புரிதலும்கூறப்பட்டுள்ளன. இது மூவாயிரம் ஸ்லோகங்களைக்கொண்டது. ஒ முனிவரே! மூன்றாவது அம்சத்தின் பூர்வபாகத்தில் முனிவர்கள் வியாசரைப் பிரார்த்தித்தல், காயத்திரிதவம்புரிதல், தேவிவருதல், கணங்களையனுப்புதல், தீர்த்தேசமஹிமை, ஸ்ரீ சைலமஹிமை, மானதபூஜை, யாக்ஞவல்கியஜ்ஞகசம்ஸாதம், பத்மாவதி ரத்னநிதிசம்வாதம் இவைகளும் உத்தரபாகத்தில் ரத்னநிதியின்பூஜை, பார்வதி பரமேஸ்வரர் யமலோகவிருத்தார்த்தமநிதித்,

* வடமொழியில் கிரந்தத்துக்கு அக்ஷரங்கியை முப்பத்திரண்டாகக் சொல்லப்பட்டிருத்தலானும், இச்சிவாகசியத்தில் பல வேறுவகைப்பட்ட கருவிகளும் கந்திடங்களும் விரவியிருத்தலானும் திக் முதலிய பதங்களுக்கிடையே படி அர்த்தம் பண்ணக்கூடியதா விருத்தலானும் இப்போதுள்ள சங்கியையேயே பொருத்தாமையானும் பின்னர் கன்கு பரிசோதித்து விளக்கப்படும்

பார்வதி பரமேஸ்வரமவரதம், பஸ்மருத்திராக்ஷமஹிமை, கங்கையும நர்மஸ்தயம் தவஞ்செய்துவரம்பெறுதல், மஹேஸ்வரவிரதம், சைவார்ச்சனாதிகதனம், சிவதுண்டிசரிதம் ஆகிய விஷயசரிதங்களு மடங்கியுள்ளன. இம்முன்றாவது அம்சம் முப்பத்துமூவாயிரம் கிரந்த சங்கியகொண்டதாம். பின்னர் நான்காவது அம்சமானது சிவாம்ச மெனப்பெயரியது. அதில் பிருஹத்சூபாலதர்பமுதலிய தசதர்ம முரைத்தல், பஸ்மருத்திராக்ஷமஹிமை, சிவலிங்கார்ச்சனாமஹிமை, சிவபக்தமஹிமை, சாம்பவருக்கன்னமளிப்பதினமகிமை, சிவகேஷத் திரீனாசமஹிமை, பில்வார்ச்சனாமஹிமை ஆகிய இவைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அதன் கிரந்தசங்கியை நாலாயிரமுள்ளது. பின்னர் பர்க் காம்சமெனப்பெயரிய ஐந்தாய்மீசத்தில் பன்னிருஜோதிரீங்கமஹி மை, வாமதேவோபதேசம், சுருதி சித்தார்த்தம், கங்காஸாகரம் பிர பாணம் புஷ்கரம் எனும் தீர்த்தமஹாத்மியம், ஹரித்துவாரப்பிரபா ணம், சிவசுஹஸ்ரநாமம் எனும்விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ் னம்சம் ஆறாயிரம் கிரந்தசங்கியகொண்டது. பிறகு சங்கராம்ச மெனும் ஆறாம் அம்சம் திக்சங்கியா கிரந்தசங்கியை கொண்டதும் ருத்ரோபவர்ணனம், சிவலிங்கார்ச்சனவர்ணனம், பஸ்மருத்திராக்ஷ தாரிகளாகிய சாம்பவர்களின்மஹிமை இவைகளை விஸ்தாரமாய்க் கூறப்பட்டதுமாகவுள்ளது. ஏழாம் அம்சம் உக்ராம்சமெனப்பெய ரியது. அதில் மஹேஸ்வரதேவி சம்வாதம், சுஹஸ்ரநாமம், அவி மூக்தமஹிமை, சதர்ச்சனர்த்தம், அஷ்டோத்தரநாமமஹிமை, ஹரி செய்தமஹிமாவஸ்துதி, புஷ்பதந்தர்செய்த மஹிமாவஸ்துதி, காட கேடாஹர்ச்சரிதம், கேஷத்திரங்கனின்மஹிமை, ஸ்ரீசைலம், அருணா சலம், கிருத்தாசலம், தக்ஷிணாகலாசம், புண்டரீகபுரம், ஸ்ரீகாஞ்சி ரும்பகோணம், மத்யார்ச்சனம் இவைகளின் மஹிமை எனும் விஷ யங்களடங்கியுள்ளன. அது பதினாலாயிரம் கிரந்தசங்கியகொண்ட தாகும். எட்டாவது அம்சம் பிரமாம்சமெனப்படுவதாம். அது திக் நாகசங்கியசுஹஸ்ர கிரந்தமுள்ளது. அதில் பாதாளலோகலிங்க மஹிமை, ஹாடிகேசமஹிமை, சேஷன் தவமபுரிதல், மஹேஸ்வரன் சேஷனுக்குப் பூபாரதாரணத்தையருளுதல் எனும் விஷயங்களடங் கியுள்ளன. ஒன்பதாமம்சம் ஸதாசிவாம்சமெனப்படும். அதில் சம்பு விஞ்சரிதம், தேவியின்பொருட்டு சிவபெருமான்கூறிய ஸுஹஸ்ரநா மம், கலியில்சைவாசாரத்தால் முக்தியளித்தல், மஹாசாம்பவதர்மம் ஆகிய இவ்விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அது எனதுமுகங்கனின் சங்கியகொண்டது. பத்தாய்மீசம் எஸ்வரம்சமெனப்பெயரியது.

அதில் தசதர்மகிர்த்தனம் பில்வாரச்சுனம் ருத்திரஜபம்பஞ்சகண்தாம்
சிவலிங்காரச்சுனம் பஸ்மகுத்திராக்ஷம் சரம்பவர்கள் சிவஜெத்திராக்ஷம்
சிவபக்தாரச்சுனம் சிவநாமஸ்மரணம் இனையகரின் மஹிமைகூறுப்
பட்டுளது. ஓ முகிலவீர! அது சங்கராக்யசங்கியா கிரந்தசங்கியையுள்
ளது. பதினேராவது மஹாதேவாம்சமெனப்படும். அதன்கிரந்தம்
எனது நேத்ரசங்கியா சங்கியைகொண்டது. அதில் சிவபூஜாக்கொ
பம் அபிஷேகபலன் பூஷ்பசீர்த்தனம் பத்துவித பக்தியின்விளக்கம்
எனும் விஷயங்களடங்கியுள்ளன. கடைசி அம்சமானது முனிசங்கி
யா கிரந்தங்கொண்டது. அப்பன்னிரண்டாம் அம்சத்தில் சிவநாம
சஹஸ்ரமுரைத்தல், சங்கராதுக்கூறும், எனததுக்கூறும், சிவநா
னாகரகதாமகாசம்யம், முகிலவர்க்குத்தல் எனும் விஷயங்களுடங்கி
யுள்ளன. * ஆபிரம் அத்தியாயமுள்ள சிவாஹஸ்யமெனும் இவ்
விதிஹாஸம் சிவபெருமானால் தேவிக்குக்கூறப்பட்டுள்ளது. ஸதா
சிவனுக்குச் சமரணமானதெய்வம் மூவுலகிலு மிராதது போலவே
சிவரகஸ்யத்துக்கு நிகராகிய கிரந்தம் யாதும்இல்லை. இது சைவச்
சார மஹாரத்தனங்களுக்கு ஓர் கோசமாகும்; பரமபாவனமும் பத்
திஸாரமுமாகிய கதைசையுடையது; ஸம்ஸாரத்துக்குடங்கிய வச்
னாச்சிரமவிசாரமுதலிய கிரமஹேதுவாகிய கதைகளற்றதும் அந்தப்
பரமதர்மங்களுக்கு இருப்பிடமும் பரமானந்தஹேதுவுமாய் கைத்த
திற்குமேற்பட்ட கிரந்தசங்கியையுடையதுமான இதிஹாஸோத்தமம்
மாயுள்ளது. சைவஸாரகதாரத்தனமாகிய இவ்விதிஹாஸத்தில் பதினே
ஸ்வரணுக்குள்ள பிரியம் ஸ்கந்தரிடமும் கஜானனரிடமும் கௌரீ
யிடமுமுள்ள பிரியம்போன்றது. இதை ஓ முகிலவீர! அபரிபாகிகளு
க்குக்கூறலாகாது. அங்ஙனம் எமதடிகளில் பிரமாணஞ்செய்வி
ராச. இல்லாவிடில் உமதுதலை சிதறிவிடும். வேதாந்தஸார ரகஸ்ய
மும் சிவபக்தியைவிளக்குவதுமாகிய இதனைப் பக்தனாகியபுத்திரனும்
அசங்காரமற்றவனும் ஸரம்பவனுமாயள்ள கிப்ரனுக்குக்கூறவேண்
டும். சிஷ்யனுயிருந்தால் ஒருவருஷங் கூடவிருதுபார்த்துத் தக்கபரி
பாகி, சிவத்யானஞ்செய்யத்தக்கவன் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு
பின்னருபதேசிக்கவேண்டும். ஸகலஜகத்துக்கும் தர்மதயாபுள்ள
இஹவன் சராசரமாதாவாகிய தேவியைநோக்கி கைலாதுக்கப்பட்டுள்ள
யங்கியும் வற்றச்செய்யும் ஆர்யனாகிய இச்சிவாஹஸ்ய ரத்தனத்த
க்கூறினார். ஸம்ஸாரமெனும் கானகத்தீரையெயாழிப்பதாகிய அந்திர

* அத்தியாயங்கள் ஒன்றோடொன்று விவரிக்கப்பட்டாக வேற்படுகின்றன
யின் அத்தியாய சங்கியைப் பேதிக்கின்றது.

யே உங்களுக்குக்கூறுகின்றேன். சிவரதஸ்யத்தை அரைக்கணமாக வது மிக்கிரத்தையுடன் கேட்கின்றவனெவனோ அவனே ஸகலஸம் பத்துக்குமிருப்பிடமானவனும் மஹாபுண்யராவானும் ஸகலவேதாத் யயனஞ்செய்தவனும் எண்ணிறந்ததானங்களாலும் கடல்குழந்தவுலக முழுதூர்தானஞ்செய்தவனாவது கிடைக்கும் புண்ணியமுடையோனும் சிவகணநாயகனுமாவான். பற்பலவர் ஸூர்யம் தருமங்களைக்கூறும் கதைகளாற்பயனுண்டோ? மலபோன்ற நெல்லுமிக்குகியலைச் சேதி ப்பதால் அரிசிகிடைக்குமோ? சிவகதையின்றி மனிதருக்குச் சபம் கிடைக்குமோ? சிவரனந்தரதஸ்ய ஸமுத்திரத்திற்கு மஹாதீபம் போலுள்ளது இப்பன்னிரு அம்சங்களும். அவற்றிற்குச் சங்கராஸி டப்பட்ட நாமங்களைக்கூறுகின்றேன். முதலாவது மாஹேசம், இரண்டாவது பவம், மூன்றாவது ஹாரம், நான்காவது சிவம், ஐந்தாவது பர்க்கம், ஆறாவது ஸங்கரம், ஏழாவது உக்ரம், எட்டாவது பீபம், ஒன்பதாவது ஸதாசிவம், பத்தாவது ஸ்வரம். பதினோராவது மஹே தேவம், பன்னிரண்டாவது ஈசமெனப்படும். ஷேதரந்தஸாரமாகிய தும் மஹாபாபங்களையெல்லாம் தொலையச் செய்துவிடாமாகிய சொற் களாலும் அழகியவாகியவர்களாலும் அற்புதமான அத்தியாயங்களாலும் திகிலோக, அமர, பிரம்ஹைவத, ருத்ர, திவ்யாக, எனதுமுகம், தேத்திரகிரமம், சங்கர, எனதுநேதரம், முகி இவைகளின் சங்கிய யுங்கொண்ட சங்கியையோடு கூடிய அம்சங்களாலும் தேவிக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது என்றருளினர்.

பதினோரம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

சுகர்தியேநம:

பன்னிரண்டா மத்தியாயம்.

கைலாஸவர்ணம்.

சூதர்:-ஓ முனிவர்களே! சிவனால் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள கைலாஸ மாளிகைகள் கோபுரங்கள் இவைகளின் பிரமாணத்தையும் சிங்கசமூ கங்களது பிரமாணத்தையும் ஆகியவர்களின் நீர்மாணத்தையும் ஸ்கந் தர் ஸுதிரிஷ்வயருக்குக் கூறியபடி யுங்களுக்குக்கூறுகின்றேன். கே ளுங்கள், ஸ்கந்தர் ஸுதிரிஷ்வயரப்பார்த்து முமுசிவரே! சிவன் ஸர்வ விபாபகராயிருப்பாராயினும் அவருக்கு ஸ்தானமாய் அநேக சிவரத்

கனோடுகூடி விளங்குங் கைலாயமென்றோரிடமுளது. நகராண்மூற்
விய கணத்தலைவர்க்கிடமாயுள்ள கைலாயம் தகஷ்ணஸ்ரமமென்று
கூறப்படும். ஓ முனிவரே! தேவர்களுக்கிருப்பிடம் மேரு ஊராய்
படும். கீழே பதினாறுகிளையாயும் மேலே முப்பாணிரண்டு வகை
யாயும் பிரிந்துள்ள இம்மேருவானது மஹாகைலாஸத்தினெதிரில்.
ஒருசிறு அணுபரிமாணமுடையதாகிய ஸ்தம்பமெனப்படும் பூச்
சியை யொக்கும். இஃது கைலாயத்தின்மீதுக்கில் ஐம்பதினாறாம்
யோஜனைகளுக்கு அப்பாலுள்ளதும் பற்பல ஸூசகணவகளுக்கு
வாசஸ்தானமாயும் ஜ்வலிக்கும் நெருப்புப்போன்றதும் ஆயிரம்
யோசனைதூரமுடையதுமாகிய ஓர் ஸ்வர்ணரயமான பர்வதம். கை
லாயமானது அடிமுதல் சிகரமீறாக லக்ஷம் யோசனை யுயரமுள்ளது;
அதனுள் ஏழுகுலாசலங்களும் நூறுபிராகாரகோபுரங்களும்உள்ளன;
பிராகாரத்திற்கிடையில் கோட்டை, ஸமுத்திரங்களைாடுகூடிய ஏழுநீர்
வீபங்களிருக்கின்றன. அதுஸப்தசமுத்திர ஸூதாசமுத்திரங்களின்
அலைக்காற்றுவிசப்பெற்று கோடியோசனை பிரமாணமுள்ளதுமாகிய
ஓர் ரஜிதமயமாகிய மஹாபர்வதமாயுள்ளது; கீழேமூலேக்கங்கனும்
மேலேமூலேக்கங்களுக்குஞ்சென்று ஐம்பது லக்ஷம்மானமுடையதாய்
கோடி சந்திரனைப்போல் ஜ்வலிப்பதாய் நிகரற்றகார்தியுடையதாய்
பதினான்குலோகங்களுங் கொடுமுடிகளிலடங்கப்பெற்றதாய் ஸூதா
ஸமுத்திரத்தின் நுரையின் ஸாரமபோல் விளங்குவதாயுமுள்ளது.
ருத்ரர்விஷ்ணு பிரம்மாமஹேந்திரன் முதலிய தேவர்களாவதுகரு
டன் உரகர் யக்ஷர் கந்தர்வர் அசுரர் இவர்களாவது பார்க்கச் சக்தி
யுடைவர்களல்லர். அங்ஙனம் போவதற்குயாரால்முடியும்? அதனது
கார்த்தியினால் ருத்ரவிஷ்ணு பிரமர்களின் உலகம் கியாபிக்கப்பட்டு
ளது. ஸூரியேந்து அக்னிவாயுகளும் அவ்வொளிபிலடக்கப்பட்டுள்
ளார். கைலாயத்தை ஸ்பரிசித்த வாயு அமுதஸமுத்திரத்தின் அலை
களால் ஸம்பந்திக்கப்பெற்று ருத்ரவிஷ்ணு பிரம இந்திரர்களையும்
ஸைலலோகங்களையும் பாவனஞ்செய்கின்றது. அதன் மஹிமைவைய
வேதங்களாலும் கூறமுடியாது. அதன்மஹிமாவேதத்தை யுரைப்ப
தற்கு ஆதிசேஷனுடும் மாளாதாயின் மிக்க அதமர்களாகிய ஸூசர்
ஸூசர்களாற்கூறமுடியுமோ? நூறுகுலாசலங்கள் அற்புதமாய்
கோபுரங்கள் போன்று உன்னதமாகிய கொடிமுடிகளுடன்கூடிப்
பிராகாரம்போல் விளங்குகின்றன. அவைகளுக்கிடையில் ஏழுசமுத்
திரங்களும் அகழிகளைப்போல்கிளங்குகின்றன. பிராகாரங்களிலே
விளங்கும் அபபர்வதங்களையும் கூறுகின்றேன் கேளும். ருத்ரர்

பாரியாத்ரம், மைராகம், இவைகள் கிழக்கிலிருக்கின்றன. தர்த்தம் மையம் வந்தியம் இவைகள் மேற்கிலிருக்கின்றன. உதயம் அஸ்தம் முஞ்சமுமாயிப மூன்றும் வடக்கிலுள்ளன. நீலம் தக்ஷிணைகலசம் த்விமவான் இம்மூன்றும் தெற்கிலிருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் ஸமுத்திரம்வகாபிற் சென்று எத்திசையிலும் பரவியிருக்கின்றன. அகழிபேரன்ற ஏழுசமுத்திரங்களின் இடையில் ஏழுத்வீபங்களும் ஏழுபர்வதங்களுமிருக்கின்றன. அங்கு தேவர் கந்தர்வர் அப்சரசுகள் ஸாத்நியர், நாகர், யக்ஷர், கருடர், கின்னார், கிம்புருஷர், வித்யாதார், சரணர் முதலியவர்களும் முனிவர்களும் பற்பலவிடங்களில் வசித்துச் சஞ்சரிக்கின்றனர். அங்குபாற்கடலின் கரையாகிய த்வீபத்தில் விஷ்ணு பிரமாமுதலியவர்களும் ருத்திரமூர்த்திகளுஞ் சஞ்சரிக்கின்றனர். அதற்கப்பால் ஸுத்தோதக ஸமுத்திரக்கரையாகிய த்வீபத்தில் பிரமதகணங்கள் சஞ்சரிக்கின்றனர். அதற்கப்பால் ரத்ன மயமாகிய ஓர் பிராகாரம் பதினாயிரம் யோசனை பரிமாணமுள்ளது. அதன் கார்தியால் எங்குஞ் சோதிமயமாய்ச் காணப்படுகின்றது. அங்கு தூறுயோசனைபுயரமுடைய பத்மராகாத்தமலை ஒன்று விளங்குகின்றது. அதற்கப்பால் சந்திரகாந்த மணியால் விளங்கும் ஓர் பிராகாரமுள்ளது. அது ஐம்பதினாயிரம் யோசனை விஸ்தாரமுடைய தாய்ச் கார்திப் பெருக்கால் எங்கும் அழிதப்பிரவாக மயமாய் விளங்கும் விசேஷமுடையதாயிருக்கின்றது. அதற்கப்பால் பதினாயிரம்யோசனை பரிமாணமுடைய வச்சிரபர்வத மிருக்கின்றது. அதற்கு வெளியில் இந்திரநீல மணிமயமான பிராகாரமொன்று ஐம்பதுயோஜனை விஸ்தாரமுள்ளது. நீலோற்பலம்போல் விளங்கும் இந்திரநீலமயமான பர்வதமொன்றுபதினாயிரம்யோஜனைவிஸ்தாரமுடையதாயிருக்கின்றது. அதற்கு வெளியில் பச்சைரத்னமயமாகிய பிராகாரமொன்றிருக்கின்றது. அதனுடைய கார்தியால் அவ்விடமெல்லாம் பச்சை ஜ்யோதியாய் விளங்குகின்றது. அதற்கப்பால் இருபதினாயிரம் யோஜனை புயரமுடையதும் அப்பிரதேசங்களைக் கொவ்வைக்களியின் நிறம்போன்ற நிறமுடையதாய்ச் செய்வதுமாகிய பலமலையொன்றிருக்கின்றது. அப்பால் கோமேதகமணியால் கிம்மிக்கப்பட்ட பிராகாரமொன்று முப்பதினாயிரம் யோசனை அகலமுடையதாயிருக்கின்றது. அங்கு பதினாயிரம் யோசனை புயரமுடைய குருவிந்தமணியால் பொன்றுள்ளது. அதற்கப்பால் புஷ்பராகாத்த மயிமைழக்கப்பெற்ற பிராகாரமொன்று நரப்பதினாயிரம் யோசனை அகலமுள்ளதாயிருக்கின்றது. அதற்கப்பால் முத்தாமணிக்கூட்டங்

களால் விளங்கும் ஓர் மலை விளங்குகின்றது. அதற்கப்பால் மஞ்சள் மயமான கற்களாலிழைக்கப்பெற்று விளங்கும் இருபதினாறாம் பேரான அகலமுள்ள பிராகாரமிருக்கின்றது. அப்பிரதேசங்கள் முழுதும் வைரேரியங்களாலமைந்துள்ளன. அதற்கப்பால் நவரத்ன மயமான ஓர் மலையிருக்கின்றது. அது ஓர்பக்கத்தில் மாகதக்கார்திபும் ஓர்பக்கத்தில் பவளக்கார்திபும் ஓர்பக்கத்தில் வர்சிரக்கார்திபும் ஓரிடத்தில் வைரேரியக்கார்திபும், ஓர்பக்கத்தில் மதித்தருயிலின் கண் போற்றுவிற்தக்கார்திபும், ஓர்பக்கத்தில் புஷ்பராகக்கார்திபும் இவ்விக்கப்பெற்றதும் ஓர் பக்கத்தில் நீலமயமாயும் ஓர் புறத்தில் சிறத்த தேன்போல் நிறம்வாய்ந்த கோமேதகமயமாயு ஓர்பக்கத்தில் முத்து மயமாயும் ஓர் பக்கத்தில் சுத்தஸ்படிகமயமாயும் ஓர் பக்கத்தில் பற்பல நிறம் வாய்ந்த இந்திரசாபமயமாயும் விளங்குவதாயிருக்கின்றது. இவ்வாறு ஆச்சரியமாய்விளங்கும் அந்த நவரத்னமலையில் ஓர் அற்புகமாகிய மண்டபமுளது. அது பற்பலரத்னங்களால் விளங்கும் பதினாறாம் ஸ்தம்பங்களுடையது. அக்கம்பங்கள் சிவமும் சார்த்திலம் சரபம் யானை ஹட்சம கிளி யானி முதலியனபோலியுற்றப்பட்ட பற்பல சித்திரபரதுமை வாய்ந்தனவும், நவரத்னங்களிலிழைக்கப்பெற்று அடிப்பிடமுதல் கொடுக்கை குறுக்குவட்டம்வரையில் மிக்க மருதுவாயுள்ளனவும், நிர்மலமாகிய கண்ணாடி போன்ற பூமிபாகத்தையுடையனவும், சூரிய சந்திர அக்னி நகஷத்ரிங்களின் கார்த்திகளையும் அடக்கும் ஒளிவாழ்ந்தனவும், இராப்பகலென்கிற பேதமின்றிச் செய்வனவும், வரிசைக்குப்பதினாறமாய் லக்ஷஞ்சுங்கியையுடையனவுமாய் விளங்குகின்றன. அம்மண்டபத்தின் கோடிகளில் நவரத்னமயமான மாளிகையுடன்கூடிய பதினாறங்கோபுரங்கள் விளங்குகின்றன. கோபுரங்களின் பிரமாணத்தை மனதினாலும் நினைக்கமுடியாது. அக்கோபுரங்கள் ரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட நுதிராவதார மூர்த்திபோன்ற பதுமைகளையுடையன; தேவ தேவனாகிய இறைவன் தேவி ஸ்கந்தர் விராயகர் நந்திமுதலியவர்கள் போன்ற எண்ணிறந்த ரத்னப்பதுமைகளுடையனவாய் மேலேழுலகத்துக்கும் அப்பாற் சொற்றனவாய் விளங்குகின்றன. அங்கு ஓரிடத்தில் லிங்கோற்பவமூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் வ்ருஷமவாகன மூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் கஜசர்மதாமூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் உமாமகணபதியுடன் கூடிய மூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் உமாஸ்கந்த கணபதியுடன் கூடிய மூர்த்தியும் ஓரிடம் சிவகணங்களால் சூழப்பட்ட மூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் தேவியை விவாகஞ்செய்யுமாத்தியும் ஓரிடம்

பிஷாடன்மூர்த்தியும் ஓர்பக்கத்தில் குஸபாணிபுருவமும் ஓரிடத்தில் ம்ருகபாணிபுருவமும் ஓர்பக்கம் த்ரிபுரசங்கராமூர்த்தியும் ஓரிடம் அந்தகாஸாரசங்கார மூர்த்தியும் ஓர்பக்கம் சின்முத்நாதரித்து மூலிவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்யும் தக்ஷிணமூர்த்தி யுருவமும் ஓரிடம் தற்புருஷரும் ஓர்பக்கம்வாமதேவரும் ஓர்பக்கம் ஈசானமும் ஓர்பக்கம் அகோரமும் ஆகியதிவ்யமூர்த்திகளும் விளங்கப்பெற்றது. அம்மூர்த்திகளெல்லாம் ஜடை சந்திரகலையுடையவனும் திவ்யரத்னாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றனவும் திக்பாலகபாலிகைகளுடைய விளங்குவனவுமாய் பரமேஸ்வரனால் நிரமிக்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் அக்கோபுரத்தின்மேல் உயர்ந்த கொம்புகளுடையனவும் கண்டமுதலியவிடங்களில் மணிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு திவ்யரத்னங்களால் ஜ்வலிப்பனவுமான வ்ருஷபங்கள் விளங்குகின்றன. கோபுரத்தினுச்சியில் சலிக்கும் த்வஜங்களாலலங்கரிக்கப்பெற்ற அழகியமஹா ரத்னகலசங்கள் ஜ்வலிக்கின்றன. அங்ஙனமான கோபுரங்களால் விளங்கும் அம்மண்டபத்துள் ஓர் கர்ப்பக்கிருகம் நவரத்னங்களால் நிரமிக்கப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்றது. அதற்குள் அழகிய ரத்னபீடமும் அதன்மீது சந்திரஸ்பதிக யுருவமான மஹாலிங்கமொன்று ரத்நமயமாகிய நாகங்களின் படங்களுடையதும் மஹாரத்னவனத்திலுண்டாகிய மலர்ந்த மலர்மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸ்வர்ணகலிதமான எண்ணிறந்த பில்வ சண்பகமலர்களால் சூசிக்கப்பட்டதும் லோகாதுக்ரஹார்த்தமாய் சம்புவாலும் மஹாதேவியாலும் மூப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதமாய் விளங்குகின்றது. அங்கு மூம்புகணங்கள் காகளம் முரசம் மட்டுடி ண்டிபம் ஜர்ஜரம் சங்கம் மத்தளம் பேரி நிஸ்ஸாணம் படகாநகம் கோமுகம் ஸ்வஸ்திபாதாளம் வேணு விணை முதலிய வாத்யங்களை முழங்குகின்றனர். எண்ணிறந்த ருத்திரகன்னிகள் அற்புதமாய் நடனஞ்செய்கின்றனர். ஹாவபாவங்களால் மிக்க அழகாகிய நடனங்களாலும் யௌவனமத நடனத்தால் கல்லெனச்சத்திக்கும் நூபுரங்களினாலையாலும் தூபங்களின் கந்தங்களாலும் அற்புதமாய் விளங்குகின்றது. ஸகல கணங்களையும் ஏகிக்கொண்டிருக்கும் நந்தீஸ்வரர் அம்மண்டபத்தின் வெளியிலிருக்கின்றனர். பூஜிக்கப்பட்ட அம்மஹாலிங்கத்தைப் பரமேஸ்வரனும் பரமேஸ்வரியும் பார்த்துக்கொண்டு ஆநந்தமாய் ருத்திரகன்னிகைகளின் விரவால் மீட்டப்பட்டுண்டாகும் இனியநாத இரட்டைப் வீணாகானத்தோடு கூடியதாகிய கந்தர்வர்களது கானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு சிவகுணமுதத்தைப் பருந்திக்கொண்டிருக்கின்

அம்சம்.

பூஜாவர்ணனம்.

சுரு

றனர். ஈஸ்வரன் சந்தோஷபரவசராய் தேவியேநோக்கி ஓ தேவி! இக்கைலாசேஸ்வரலிங்கத்தை பூஜித்தவுடன் தெரிசித்தால் அது என்ன துஹ்ருதயத்தையும் அமுதபோகபரவசமாகும்படிச் செய்கின்ற தென்று சொல்லுபவராய் அந்தலிங்காலயத்தைப்பார்த்துமகிழ்கின் றனராதலின் அவ்வாலயத்தை எப்படிப்பட்ட அபாரபுண்குளியங் ளாலும் பார்க்கமுடியாது. கிஷ்ணு பிரம்மா ருத்திரர் மற்றமுள்ள காரகாரமுதலிய யாவரும் அங்கு செல்வதற்கில்லை. ப்ரி மஹா தேவனும் அம்பிகையுமே திவ்யரத்னங்களால் பூஜித்து அற்புதமாய் வினங்கும் அக்கைலாசேஸ்வர லிங்கத்தைத்தெரிசிக்கின்றனர்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸாராத்யகூதாயகம் :

பதினமூன்றாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸேஸ்வரபிரதோஷ பூஜாவர்ணனம்.

சூதர் ஓ முனிவர்களா! இவ்வாறு மஹாதேவன் ஸகலதேவர ஸாரகணங்களோடு பூஜிக்கின்றன ரென்றார். உடனே ருஷிக்ஷ் சூதரானோக்கி ஓ மஹா முனிவரே சகல லோகங்களாலும் பூஜிக்கப் படும் பரமேஸ்வரனும் லிங்கபூஜைசெய்கின்றாரென்றது மிக்க கிங் தையாயிருக்கின்றது. அவருக்கும் பூஜித்தாகவேண்டியதொன்றுண்டோ? அன்றியும் தமது ரூபத்தையே பூசித்துக்கொள்வதுந் தருநீ யோ? அதனது ரஹஸ்யத்தை எங்களுக்குரைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க சூதர்கூறுகின்றார். ஓ முனிவர்களா! இச்சந்தேகத்தைக் கொண்டு ஜைகிஷ்வயரும் ஸ்கந்தரைக் கேட்டனர். அப்பொழுது ஸ்கந்தர் ஓ ஜைகிஷ்வயரே! சிவபெருமான் ஸர்வரூபராய் ஸர்வ விபாபகராரிருக்கின்றவரேயாயினும் லிங்காச்சரினை புத்தி முத்தி தருமென்றவுண்மையை உலகத்தாரெல்லோருக்கும் போதித்து ஸர்வ ஸாரஸாகரத்தில் முழுகியவர்களைக் கரையேற்றுவதன்பொருட்டுத் தாமும் பூஜித்தருளுகின்றனர். ஆனதனாலேயே கிஷ்ணு பிரம்மா முதலிய சகலதேவர்களும் முரீந்திரகணங்களும் ஸாம்பவர்களும் அந்தணர்களும் புத்திபுடன் பூஜிக்கின்றனர். பூஜையே மிக்க ஸந்த யஸ்யஸ்ப்பதைக் காண்பிப்பதற்காகவே மஹாதேவன் தேவியோடு கூட அவ்விசிங்கத்தைப்பூஜிக்கின்றனர். காலேசங்கபத்தியும் நம

பசுவிலும் சாயங்காலத்திலும் பூரி சதாசிவன் நந்திகேசர் முதலிய கணத்தலைவர்களும் ருத்திரமங்கையர்களும் பூஜாசாமக்கிரியைகளைச் சேகரித்தல் முதலிய பணிகளைச் செய்யக் கைலாசேஸ்வரலிங்கத் தைப் பூஜிக்கு முகறையக்கூறுகின்றேன் கேளும். அவர்பூஜிக்கும் பொழுது தீர்த்ததாரைகள் வீழ்தற்குரிய பாத்திரங்கள் ஏழு ஸமுத் திரங்களேயாம். மனதினாலு மெண்ணுதற்கு முடியாத அபாரபூஜா சம்பூரணங்களைக் கணங்கள் கொண்டு வர அச்சம்பாரங்களால் கைலா சேஸ்வரலிங்கத்தை ஈஸ்வரன் பூஜிக்கின்றனர். அதைக்கேட்டாலும் முத்திபெறலாம். சாவதானமாய்க்கேளுங்கள். ஸம்பு கைலாஸகங் கையில் தேவி நந்திசர் முதலியவர்களோடு ஸ்ரானஞ்செய்து விபூதி பூசித் திரிபுண்டரமணிந்து ருத்ராஷ்டஹாரந்தரித்து பஞ்சாஷ்டரபர ராயிருந்தருளுகின்றனர்.

அங்கு ஐந்துமுகத்தினராகிய பாமேஸ்வரவனது ஆகிரித்திபால் பஞ்சவத்திரேஸ்வரலிங்கமொன்று தனது ஐந்து முகங்களினின்றும் ஐந்து கங்காநதி பிரவகிக்கப்பெற்றதாய் விளங்குகின்றது. அந்நதி கள் அக்கைலாஸாசல மண்டபங்களினின்றும் திவ்ய ரத்னப்படிக் கட்டுகளால் விளங்குகின்றனவாய் அமுதசமுத்திரம்போய்ச் சேரு கின்றன. கிழக்கில் ரத்னகங்கையெனும் பெயரியதும் மேற்கில் தே வகங்கையெனும் பெயரியதும் வடக்கில் கைலாஸகங்கை யெனும் பெயரியதும் தெற்கில் உக்ரகங்கையெனும் பெயருடையதும் மத்தி யில் பிரமகங்கையெனும் பெயரியதமாய் ஸ்படிகம்ஸ்பால் நிர்மல தீர்த்தத்துடன் செல்லுகின்றது. இவைகள் ரத்னலிங்கத்தின் ஐந்து முகங்களினின்றும் வெளிப்பட்டு அம் மண்டபத்தினின்றும் புறப் பட்டு அழகாகிய அலைகளோடும் மிக்கக் குளிர்ச்சிபொருந்திய பிர வாகத்தோடும் நவரத்னமயமாய் நிரமிக்கப்பட்ட படிக்கட்டுகளால் ஜ்வலிக்கின்றவைகளாய் வில்வவனங்களாலும் மலர்ந்த நறுமலர் மரங்களாலும் பக்ஷி ஸமுகங்களாலும் விளங்கும் இருகரையுடை யனவாய் இருக்கின்றன. அக்கரைகளில் விளங்கும் மண்டபத்தி ல் ரத்னமயமாய் நிரமிக்கப்பட்ட சிம்ஹாசனத்தில் தேவியோடு இறை வன் வீற்றிருக்கின்றனர். நந்திமுதலிய கணேஸ்வர்கள் அஞ்சலி பந்தஞ்செய்து நிற்க அந்நதிப்பிரவாகங்களையும் பஞ்சமுகேஸ்வர லிங்கத்தையும் பார்த்துச் சங்கரர் மிக்களிப்பெழுதினவராய் அந்நதி களுக்கேதுவாகிய லிங்கமுகங்களைத்தோத்திரஞ்செய்து மகிழ்கின் னர். அத்தோத்திரமாகிய ஐந்தஸ்ரீலாகங்களையும் எவர் விடியற் காலத்திற் பாராயணஞ்செய்கின்றனரோ அவர்கள் அழகியவிமானங்

களால் கைலையடைந்து சிவனெதிரில் சங்கர கணங்களோடு ஆனந்த மதுபலிக்கின்றனர். ஒருக்கால் பரமேஸ்வரன் அவ்விடமிருந்து கைலாசேஸ்வர ஆலயத்துக்குவந்து மிக்க ஆனந்தேஹதவாகிய கைலாச லிங்கேஸ்வரரைப் பிரதோஷகாலத்திற் பற்பல பூஜாசம்பா ரங்களைப் பூசித்துப் பவானியேநாக்கிக்கூறியதாவதுதேவி! எனது பூஜாசம்பா ரச்சிறப்பைப்பார்ப்பாய், ஸ்படிகமயமாகியபெருங்குடங்களிள் அடங்கியுள்ளக்ஷீரப்பிரவாசத்தைப்பார், இவ்வாறுகோடிக்கணக்கிலுமடங்காத குடங்களிலுள்ளக்ஷீரதாரைகளால் யான் பூஜிக்கின்றேன். சக்திக்கியன்றவாறுக்ஷீராபிஷேகஞ்செய்கின்றவனுக்குச் சகல கஷ்டங்களையும் போக்கி அபார புண்யராசியைத் தந்து அவன் விருப்பம் பொருள்களையெல்லாம் கொடுப்பேனென்பதைளிளக்கப் பூசிக்கின்றேன். ததிசமுத்திரத்திலுள்ள ஆடைமிருந்தசயிறை ஏராளமாய்க் கொண்டு வந்து இங்ஙனம் யான் சிவலிங்கத்தை யபிஷேகித்துப் பூஜிக்கின்றேனன்றோ? பசுகற்குர்த்தருணமாகிய இப்பிரதோஷ சப்தத்தில் சகல ஸூரர்களும் சிவலிங்கத்தைப் பூஜிக்கவேண்டியது. ஆனந்தமாகிய ரத்னகுடங்களில் நிறைந்துள்ள சிறந்தநெய்யைப்பசுநெய்க்கடலிலிருந்து எனதுகணங்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. எத்திசையும் பரவும் பரிமளவாசனையாய்ந்த இவ்வாஜ்யப்பிரவாகங்களால் கைலாசேஸ்வரலிங்கத்தைப் பூஜிக்கின்றேன். திவ்விய குடங்களால் மதுக்கடலினின்றும் முகந்துகொண்டு வந்துசேகரித்திருக்கும் மதுக்குடங்களைக் கவனிப்பாயாக, இம்மதுவின்றிம சிறந்த கோமேதகங்களின் நிறப்போல் விளங்குகின்றதன்றோ? இதைத் தாராப்பிரவாகவுருவமாய்க்கொண்டு சிவலிங்கத்தை அபிஷேகிக்கின்றேன். பனிவரையின் சிகரங்கள்போல் சேகரித்துவைத்திருக்கும் சர்க்கரைராசிகளைப்பார், இவ்வளவையும் இவ்விலிங்க சிரசி லபிஷேகிக்கின்றேன். எக்டைக்கணக்கான குடங்களில் நிரம்பியிருக்கும் திவ்யநாரிகேள் தீர்த்தத்தைக் கவனிப்பாயாக, இத்தீர்த்தம் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டு மஹாநதிகள்போல் பிரவகிக்கின்றது. ஏழிலைம்பாலையின் கனிகளை மலைபோல் சேகரித்துவைத்த மேருலினும் மிகுந்த பரிமாணத்தோடு விளங்குகின்றன. அளவிலாதிவ்யமாங்களியின் ரஸங்களால் நிறையப்பெற்று விளங்கும் ஏண்ணிரத்தகுடங்களும் இந்தலிங்கத்தை அபிஷேகிப்பதின் பொருட்டேயன்றோ? ஒ தேவி! மாதர்களின் தனதுகள்போல் விளங்கும் ஏனாமிச்சம்பழங்களின் ரஸப்பிரவாகத்தாலும் மிக்கநீர்மளமும் மூத்தமுமாகிய பரிமள தீர்த்தங்களாலும் கருப்பஞ்சாற்றுக்கடலிலிருந்து

வரவழத்து வைத்திருக்கும் ஆயிரக்கணக்காகிய மஹாகலசங்கனி லடங்கியிருக்கும் ரஸப்பிரவாகங்களாலும் இந்த லிங்கத்தை அபிஷேகஞ்செய்கின்றேன். திவ்யபாகிய கஸ்தூரி ருங்குமசந்தனம் நிறைந்தகுடங்களை இப்பிரதோஷத்தில் அபிஷேகத்துக்கு எடுத்து என்னிடம் கொடுப்பதில் நமதுகணங்கள் கையலுத்துப்போயினர். இவ்வாறு நான் அபிஷேகிப்பதினால் பிரவகிக்குந் தீர்த்தத்தை விஷ்ணு பிரமன் இந்திரன் வருணன் முதலியவர்கள் மஹாபுண்யமாகிய திவ்ய தீர்த்தமென்றறிந்து சம்ஸாரதுக்கத்தினின்றும் கரையேறி ஆனந்த மடைய விரும்பியவர்களாய் எப்பொழுதும் வந்து சேவிக்கின்றனர். இன்னம் ஆயிரக்கணக்காய் சங்கங்களாலும் கோஸ்ருங்கங்களாலும் ஆயிரக்கணக்காகிய ஸ்வர்ணரும்பங்களாலும் ஸ்வர்ணரத்னங்களால் நிரமிக்கப்பட்ட குபரமுனைகளாலும் க்ஷீராஜ்ஜியதைலகந்த தீர்த்த முதலியவைகளால் இந்த திவ்ய லிங்கத்தை ஸகல வாத்நிய முழக்கத் தோடு அபிஷேகிக்கின்றேன். தூபம் மதுபர்க்கமுதலியவைகளைச் சமர்ப்பித்துப் பூஜிக்கின்றேன். அன்றியும் நான்குவைதங்களும் உருவத்துடன் நின்று சதருத்திரத்தைத் தோத்திரஞ்செய்யவும் தேவர்களால் காணப்படாத திவ்யபரிமள சந்தனத்தால் அலங்காரஞ்செய்து திவ்யரத்னங்களால் ஜ்வலிக்கும் மிருதுவாகிய வெண்ணட்டாடைகளால் லிங்கத்தை அலங்கரித்திருக்கின்றேன் பார்ப்பாயாக. இதன் கார்த்தியை விஷ்ணுபிரமன் குபேரன் முதலியயாவராலும் காணமுடியாது. இப்படிப்பிரதோஷ சமயத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கத்தைத் தரிசிப்பதில் எனக்குள்ள ஆனந்தத்தை இவ்வளவென்று கூறமுடியாது. மலர்ந்த வெண்டாமரை ரத்னதாமரை நீலோற்பலம் மந்தாரம் தும்பை கதம்பமலர் சாயங்காலத்தில் விகசிக்கும் மலர்வகைகள் வரஸந்திகை மல்லிகை இவைகளாகிய அழகிய மாலை வரிசைகள் லிங்கத்தின் சிரசிலிருந்து பாதபிடம்வரையில் அழகாய் விளங்குவதைப்பார்ப்பாயாக. இங்ஙனம் பிரதோஷத்தில் தரிசிப்பதே கண்களின் பயன். அச்சிவலிங்கம் பில்வம் ரத்னகமலம் புன்னாகம் நாகை சண்பகம் அறுகு நீலோற்பலம் அரலி தும்பை வெள்ளெருக்கு செவ்வரத்தை வெண்டாமரை வகுளம் கருநீலம் முல்லை இவைகளால் பூஜிக்கப்பட்டு அம்மலர்களின் நற் பரிமளமாகிய ரசத்தில் விருப்புற்று ஜங்கராஞ்செய்து சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் வண்டுகளால் எவ்வளவு அழகாய் விளங்குகின்றதுபார். நெய்யை நிரம்பவார்த்தை கப்பெற்று திவ்யவர்த்திகளோடு விளங்கும் ரத்னதீபஜாலங்களால் ஜ்யோதிமயமாய் விளங்கும் இச்சிவலிங்கத்தினுழைக்கப்பட்ட என்

க்ருப் பேரானந்த்முண்டாகின்றது. ஒகிரிஜே! பற்பல அன்ன ராசிவகைகளையும் நெய் பருப்பு முதலிய உபபக்ஷியவகைகளையும் இமயகிரிக்குச் சமானமாய் விளங்கும் க்ஷீரான்னம் தத்யன்னம் சர்க்கரான்னம் முதலியவைகளையும் நாரிகேளம் எலிச்சிச்சை இலந்தை மாதளை கதலி மா பேரிச்சை விளா நாரத்தை சுராதனம் ராஜாதனம் முதலிய பழவகைகளையும் நிலேதனஞ் செய்திருப்பதனைப் பார்த்தனையோ? இவைகளெல்லாம் எனக்கு அபாரமாகிய சந்தோஷத்தை யளிப்பன வென்றறிவாய். ஜாதிக்காய்லவங்கம் முதலியவைகளுடன் கூடியதும் முத்துச்சூரணம்போல் பச்சைக்கற்பூரமுதலியவைகளால் வசனசெய்யப்பெற்று விளங்கும் இனிப்பான பாக்குச் சீவல் வகைகளேடு மலையையாய்ச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் நாகவல்லி (வெற்றிலை) வரிசைகளையும் பிரதோஷகாலத்தில் யான் நிலேதனஞ்செய்கின்றேன். அன்றியும் பிரதோஷகாலத்தில் செவிக்கமுதமாய் திவ்ய கீதங்களை ருத்திரகன்னியர்கள் ருத்திரவீணையை மீட்டிவொண்டு சம்போசங்கர தூர்ஜுடேதிரிணயனா காலாந்தகாரோ! ஹரா! பாஹிசப்ரம தாதிராத பகவன் லிங்காக்ருதேபாஹி: என்பதாதி நாமங்களைக் காணஞ்செய்யவும் ரத்னமயமாகிய மத்தளம் சங்கம் காகளம் மட்டு துர்தபி வேணு தாளம் ஜல்லரி முதலிய வாத்தங்கள் முழங்க அதன் நாதத்தைக்கேட்டு மிக்க ஆனந்திக்கின்றேன். ஒதேவி, கைலாசேஸ்வர லிங்கசந்நிதியில் மத்தளம் வேணு வீணை இவைகளினுதத்தோடு ஏழு வகையான வயத்தோடுகூட இறைவனைத் துதிப்பதாகிய கீதத்தோடும் ருத்திரகன்னியாகூட்டங்கள் திவ்ய ஹாவபாவங்களை விளக்குகின்றவர்களாய் நூபுரத்தின் அழகிய இனிய வொலிகள் கலீர் கலீ ரென்று சப்திக்க நடனஞ்செய்யுஞ் சிறப்பைப்பார்ப்பாயாக. நகைத் திரவரிசைகள் போன்ற அழகிய முத்து ஜாலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் பூரணசந்திரமண்டலம்போன்ற மேல் கிரானத்தையுடையனா வுமாகிய திவ்யசந்திரங்களை சிலகணத்தலைவர்பிடித்துக்கொண்டு நிறுத்தவும், பற்பல சாமரங்களை கணத்தலைவர் வீசவும் திவ்யரத்னமயமான பிடியோடுகூடிய விசிறிகளால் சிலகணங்கள் விசிறவும் சில பிரமதகணங்கள் ரத்னமயமான துவஜங்களைப்பிடித்து நிற்கவும் இங்ஙனம் அற்புத வுபசாரங்களோடு பூஜிக்கப்பட்டுவிளங்கும் அவ்விஷிஷ்ணுத்தை அஹம்ஸஹ என்றபாவனையுடன் பூஜித்து பரமானந்தமடைகின்றேன். ஹேதேவி! சைலப்பிரபஞ்சஜாலமும் என்னிலும் சிறிதேனும் பிஷ்ணமல்ல. ஜகத்முழுவதும் எனது சங்கல்ப ஜகேமேயாம். இவையெல்லாம் இறுதிநிலை என்னிடமே ஒடுங்குகின்றன. யான் வடி

பொழுதும் ஏகன் அத்வயனென்று வேதங்கெல்லாங்கூறுகின்றன. எனது ஸ்வரூபம் மனோவாக்குகளுக்கெட்டாதது. யோகிகள் வேதங்கள் விஷ்ணு பிரம்ஹாதி தேவகணங்கள் முதலியாவரும் எனது ஸ்வரூபையறிவின்றவர்களல்லர். ஞானஞ்ஞயருவமாயுள்ள இப்பிரபஞ்சம் தோற்ற நிலையொடுக்கங்களைப் பெறினும் யான் அளங்கனே. இவ்வாறு வீஸ்வத்துக்கு அதிதனானும் யானில்லாதவிடம் ஒன்றுமில்லை. ஒ கிரிடு ! இஃதே எனது ஹ்ருதயம். இந்தாகஸ்யத்வத உனக்குக்கூறினேன். இதை மிக்க சாக்கிரதையாய் மனதிலேயே எவத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி வீஸ்வநாதர் திவ்யமலர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்கும் அவ்விலிங்கத்தைப்பார்த்து ஆனந்தவசராய் தேவியையும் நோக்கிக்கொண்டு அந்தத்திவ்யமண்டபத்தில் விங்கசந்திரியில் ஆனந்தநடனஞ்செய்ய வாரம்பித்தனர்.

அண்டங்களைக் கண்டனஞ்செய்யும் கோஷமுடையவராய் சண்டதாண்டவத்தால் சலிக்கும் பிரம்ஹமுண்டமுடையவராய் குண்டலீசனாகிய கர்னகுண்டலத்தால் ஜ்வலிக்கும் கண்டம்(கன்னம்) உடையோராய் தண்டுவிண்மண்டுநாதத்தோடு ஸித்தசரணக்கிரமமுடையோராய் நந்தி பிருங்கிகள் முழங்கும் டிண்டிமநாதத்தோடும் துண்டிராஜரது சங்கநாதத்தோடும் ஷண்முகர்செய்யும் தூரியநாதத்தோடும் மண்டிதராய் தேவிசிவையோடு நடனமாடுவாராயினர். அகிலாண்டங்களுக்கும் ஈசனாகிய அமலன் சண்டதாண்டவஞ்செய்யும் போது அவரது ஜடாமுனையாலுரையப்பெற்று நகைத்திரகணங்கள் பூமியிலுதிர்வும் அஷ்டபஹாகஜங்களும் முகங்களால் உதிரத்தைக்கக்கவும் விஷ்ணுபிரம்ஹேந்திராதி சூரும் முறிவரும் நடுநடுங்கவும் நிகழ்ந்தன. அவனது ஆனந்தநடனத்துக்குச்சலிக்காத ஜகத்யாதுமில்லை. அழகிய தாமரைமாலையானது சலிக்கப்பெற்ற மார்பிணையுடையவராய் லீலாசலனம்பெற்ற கங்கணங்களாகிய நாகர்களது மகுடங்களினுள்ள திவ்யரத்னங்கள் ஜ்வலிப்பெற்ற கைகளைபுடையவராய் உதயகாலகுரியன்போல் விளங்கும் ஜடா முடி சலிக்க அங்கு விளங்கும் கங்கையும் ஜ்வலிக்க ஜல் ஜல் என்று ஒலிக்கப்பெற்ற கங்கணமுடையவராய் கலீர் கலீர் என ஒலிக்கும் தூபர முடையவராய் கிண் கிண் என ஒலிக்கும் ரத்ன ஒட்யாணமுடையவராய் புன்னகையுடையவராய் சகல சராசாங்களையும் மோகிக்கச்செய்யும் திவ்யசௌந்தர்யமுடையவராய் மின்னல்போல் பளபளவென வெளிப்பதாகிய சந்திர கம்பால் விளங்குஞ் சடையுடையோராய் ஸகல ஜகத்துக்கும் ஆதிபுருஷராய் அகில இஷ்டங்களையும் அளிப்பவராய் அஷ்டாதர்த்தி

அரங் கஷ்டஹாராய் சிஷ்டசுரணாராய் திவ்யஸௌந்தர்யமுர்த்தியாய்
 விளங்கும் நடராஜனது திருவுருவத்தைக்கண்டு தேவி ஆனந்தவகை
 யாய் நின்றாள். அவ்வாறு கரணக்கரணத் திருப்தியடைபாது கண்
 களால், தமது திவ்ய சௌந்தர்யமுதத்தைப் பாணஞ்செய்து
 கொண்டுநிற்குந் தேவியை மஹாதேவன் புன்னகைகொண்டவர
 ப்ப்பார்த்துச் சகலருத்திரகணங்களுக்கும் லோகங்களுக்கும் அபர
 ஆனந்தத்தையுந்தந்து பின்னர் விரிராஜதர்பே! ஸகல சராசரங்
 களுக்கும் தாயாகிய அட்பிகே!யாம் இக்கைலாசேஸ்வரலிங்கத்தைப்
 பலகோடிகாலம் பூஜித்திருக்கின்றேம். இந்த லிங்கத்தின் அடியையும்
 முடியையும் வேதங்களுங் கண்டதில்லை. தேவர் முனிவர் முதலிய
 யாவருமறிந்திலர். இதனைப்பூஜிக்க யாரால் மாளும்? பூஜை பூஜகன்
 பூஜ்யன் என்பது அற்றுவிளங்கும் எனது ஸ்வரூபமே இந்தலிங்கம்.
 இதனைத் தெரிசிப்பதெனியித்தம் ஸகல சராசரமுனிவர்களும் இன்ன
 முந் தவம்புரிகின்றனரென்றார். அதற்குத்தேவி ஸ்வாமியை நோக்குப்
 பரமேஸ்வரா! உம்மாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றதே. எனக்கதுமிக்க
 ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. உடக்கும் லிங்க பூஜைபாலாகவேண்டிய
 தொன்றுண்டோ? அவ்வுண்மையை எனக்குக் கூறுங்களென்று
 வேண்டிக்கொண்டனள். அதனைக்கேட்ட பரமேஸ்வரன் ஓ தேவி!
 கர்மங்களாலும் ஸமாதிகளாலும் ஜபங்களாலும் தபங்களாலும் பற்
 பலயக்ஞங்களாலும் விரதங்களாலும் தானங்களாலும் நியமங்களா
 லும் அடையக்கூடியது யாதாமில்ல. அவைகள் எனதுபாதாசீர்த்த
 பூஜையோடுகூடச் சேர்ந்தாலன்றிப் பயன்படா. ஆதலால் எனது
 பூஜையே ஸகல பயன்களையுந்தந்து முக்திஹைதுவமாகுமென்றவுண்
 மையை லோகங்கள் தெரிந்துகொள்வதின்பொருட்டு யான் பூஜித்
 தின்றேன். இது எனக்கு மிக்கசந்தோஷஹைதுவே. வேதசூதா
 ளாலடையக்கூடியதும் ஓங்காரத்தினால் கிடைக்கின்றதர்விய பரம
 ர்த்ததத்வமும் ஸுபோதமும் அனந்தரூபமும் அத்வைதமும் ஸத்ய
 மும் ஞானமும் ஏகமும் சர்வதமும் அவ்யயமும் ஆகிய சிவபரம்
 பொருளையே யான் தியானிக்கின்றேன். இவைகளெல்லாம் உண்டா
 தற்குமுந்தி எது இருந்ததோ எதைக்காட்டிலும் பரம் அபரம்
 றென்றிலையோ எதிலும் குருவாகியது யாதாமில்லையோ எதனு
 லேயே காணப்படும் பிசபஞ்சமெனாம் பரிபூரணமோ அதனையே
 இப்பொழுது யான் தியானிக்கின்றேனென்றுகூறிப் பரமசிவன்
 அப்பொருளையே தியானித்தக்கொண்டு ஓர் விபாபாசமுதிர்ந்தி

ஹ்நாணூபால் சலனமற்றிருந்தனர். தேவியும் மற்றுமுள்ள கணக்
களும் ஆவந்தவசராயினர். ஓ முனிவர்களே! இதுஸத்தியம்.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸுராரிக்ராயகம்:

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

கைலாஸபிராகாரவீணனம்.

உ. னே முரீதேவகணங்கள் ஓ ஸ்கந்தபகவானே! பரமார
ஸுதரே! அமராரிமஹா குர லிமஹதாசக ஸூதனா! தேவரீர்
வாக்கியங்களாகிய அமுதப்பெருக்கை அருந்தி எங்களது மனம்
தன்னியமாயிற்று. கைலாஸேஸ்வர பூஜாசரித்திரத்தைக் கேட்கக்
கேட்க ஆனந்தமாயிருக்கின்றது. மீண்டும் இதுபோன்ற சரித்திரத்
தைக்கேட்பதில் பேராவலுடையோராயிருக்கின்றோமென்று பிரார
த்தித்தனர். இவ்வாறு தேவருஷி முரிகணங்களாகிய தேவரீர்த்திக்கப்
பட்ட ருமார்க்கடவுள் எதிரிலுள்ள ஐகிஷ்வய முனிவர்முன்னதாக
அவர்களைநோக்கி ஓ முனிவர்களே! பர்ணாநர்களாகிய நீங்களெஸ்
லோரும் சாவதானமாப்க்கேளுங்கள். அபாணூபதியின் மகிமைநயக்
கூறுகின்றேன். ஓ ஸுபர்ணவாகனர்முதலிய தேவர்களே! கர்ண
முதமாகிய ஸ்வர்ணசலவாசிபினது சரித்திரத்தைச் சிவவணஞ்செய்
புகள். ஐந்துகோடி பிரமாணமுடைய மஹாகைலாஸ பூப்பிர
தேசத்தில் மலைப்பிராகாரங்களின் மத்தியில் கணங்களுக்கு வாசஸ்த
வமுளது. அதில கிழக்குத்துவாரகோபுரம் ஒன்பதுகூடம் பிரமா
ணமுடையதும் நீலக்கற்களாலியற்றிய எண்ணிறந்தருத்திரகணங்க
ளோடுகூடியதும் பற்பலதேவகோடிப்பதுமைகளையுடையதும் ஆகா
யத்தைக்கிழிப்பதுபோன்றதும் பதினாயிரம் பலகணிகளோடு கூடிய
தும் கிலாமயமாய் விளங்கும் வ்ருஷபங்களால் சூழப்பட்டதுமாய்
மிக்க அற்புதமாய் விளங்குகின்றது. அங்கு நந்தீசராலயம் ஸ்வர்ண
மயமாயும் வெள்ளிமயமாயும் ஜ்வலிக்கின்றது. பற்பல மேல் மாளி
கைப்பிரதேசத்தை யுடையதும் புஷ்பவுத்தயானங்களால் விளங்கு
கின்றதுமாயுள்ளது. த்வஜம், ரும்பம் ஆயிரம் ஸ்தம்பம் இவை
களைபுடைய ஓரற்புதமண்டபத்தில் திவ்ய சிப்ஹாசனத்தின் மீது

பொற்பிரம்பைக் கையிற்பிடித்தவரும் நவரத்னமயமாய் ஜ்வலிக்கும் கிரீடமணிந்தவரும் சந்திரன்போன்ற முகமுடையோரும் பாலைந்துகலா சேகரரும் நான்கு புஜங்க ளுடையோரும் விழுதித் தரிபுண்டாத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவரும் ஐடைமுடிதரித்தவரும் சத் தனஞ்ஞடல மணிந்தவரும் இடையிடையே நன் முத்துக்கள் கேச ர்த்த ருத்திராக்ஷமாலையணிந்தவரும் சுயசாபதியும் எப்போதும் சிவத்தியானத்தால் தூய்மைபெற்ற சித்தமுடையோரும் கணேந்திர முரீந்திரஸூரேந்திரர்களாலும் கந்தர்வ அப்சரக்கூட்டங்களாலும் நாக சித்தர்களாலும் உபாசிக்கப்படுவோரும் பிரமதகணங்களால் சூழப்பெற்றவருமாய் நந்திகேசர் விளங்குகின்றனர். அங்கு நவ ரத்னங்களால் ஜ்வலிப்பதும் சுவர்ணப்பிராகாரமுடையதும் எண் ணிறந்த விருஷபங்களால் விளங்குவதுமாகிய ஓர் மஹேசுவர மிருக்கின்றது. அவ்வாலயத்தின் கர்ப்பக்ருகம் ஸ்படிகக்கற்களா லேயே நிரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரு நந்திஸ்வரமென்னும் ஓர் சிவலிங்கமிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிசித்தாலும் பரிசித்தானும் மஹா பாசுக்கூட்டங்கள் சூரியனைக்கண்ட விருள்போற்றொலையும். தூபநீபக்கூப போஜ்யங்களாலும் கமல நீலோத்பலமாலையாலும் பில்வங்களாலும் சண்பகபூநாக தூத்தூர பாடலங்களாலும் ஸகஸா பில்வபத்தரங்களாலும் பஞ்சாமிர்தங்களாலும் சாம்பிராணி அகரு தூபங்களாலும் சந்திரநீபங்களாலும் அநந்திஸ்வரலிங்கத்தை நந்தி கேசர் தினந்தோறும் முப்போதும் பூஜித்தித் தோத்திரஞ்செய்து கிழக்குப்பிராகாரகோபுரத்தில் கணங்கனோடு வசிக்கின்றார். கிழக் குப்பிராகாரத்தில் றிடதமென்றும் ஹேமகூடமென்றும் பெயரிய இரண்டுபர்வதங்களிருக்கின்றன. பின்னர் ஆக்னேயதிக்கில் ஐந்து கைஷம் பிரமாணமுடையதும் ருத்திராவதார சரிதபதுமைகளாலும் வ்ருஷபங்களாலும் விளங்குவதுமாய் ஓர் கோபுரமிருக்கின்றது. அங்கு லக்ஷங்கணங்களால் சூழப்பெற்றவனான சுகேசனெனும் கண நாதனிருக்கின்றான். அவன் அங்குள்ள ஓர் திவ்ய ஆலயத்தில் விளங் கும் ஸாகேசேஸ்வரமென்னு மிளங்கத்தை முப்பொழுதும் பூசித்து வழிபடுகின்றான். நீலமென்றும் மந்தாரமென்றும் பெயரிய இர ண்டு மஹாபர்வதங்கள் தெற்குப்பிராகாரத்திலிருக்கின்றன. அவரு பத்துகைஷம் பிரமாணமுடையதாயும் பற்பல ருத்திரகணங்கனோடு கூடியதாயும் தேவமாரக்கத்தைப் பிளந்துகொண்டிருப்பதுபோல் காணப்படுவதும் எண்ணிறந்த ருத்திராவதார சரிதங்களால் ஓர் வி் வ்ருஷபஸ்தம்பங்களாலும் ஜ்வலிப்பதுமாகிய கோபுரமிருக்கின்றது.

அங்கு சண்டசனது ஆஸயம் சுவர்ணமயமாய் விளங்குகின்றது. ஆபிரம் ஸ்தம்பங்களுடிகூடியதும் முத்தத்தோரணங்களால் அகங்கரிக்கப்பெற்றதும் நீலமணிகளால் நிரமிக்கப்பட்ட பற்பலகட்டி அனையுடையதும் ரத்னமயமாகிய சோபானவரிசைகளால்விளங்கும் சிம்ஹாசனமுடையதுமாகிய ஓர் மண்டப மிருக்கின்றது. அச்சிங்காசனத்தின்மீது மின்னல்போல்கிளங்குஞ் சடையுடையோனும் சந்திராக்ஷதரிப்போனும்பூதித்திரிபுண்டரபணிந்தவனும்ருத்திராக்ஷபரணமணிந்தவனும் அற்புதமான ரத்னமயமாகிய திவ்யவஸ்திரந்தரிப்பவனும் கண்களேழுடிக்கொண்டு சம்புகின்பாதாரகிந்தத்தைத்தியானிக்கின்றவனும் கிம்புருட்சித்த சாத்தியமுரீந்திரர்களாலும் கணேந்திரர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவனும் ருத்திரசங்கங்களுடிகூடியவனுமாகிய சண்டசன் வீற்றிருக்கின்றான். அங்குசுவரத்னமயமாகிய பிராகார கோபுரங்களுடையதாகிய ஓர் திவ்யாலயமிருக்கின்றது. அங்கு சண்டிசேஸ்வரமெனும் ஓர் திவ்யலிங்க மிருக்கின்றது. அந்தலிங்கசோதியால் அத்திசைமுழுதும் சோதிமயமாய்க் காணப்படுகின்றது. அந்த சண்டிசேஸ்வரலிங்கத்தைச் சண்டசன் முக்காலமும் பில்வம் மந்தாரம் மல்லிகை அலரி கர்ணிகாரம் முதலிய மலர்களாலும் தூபதிப நைவேத்யங்களாலு நடனகரதாள ஸ்தோத்திரங்களாலும் பூஜித்தவழிபட்டு எப்போதும் பராசிவ பாதாரகிந்தத்தையே தியானித்துக்கொண்டு பரமானந்தாநுபவம் பெற்றிருக்கின்றான்.

பதிநான்காம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

பிறாசுரபதேயம் :
பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

~

சைலப்பிராகார வர்ணம்.

ஸ்கந்தர் ஓ முனிவரே ! நிருதிதிக்கில் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுடைய ஓர் கோபுரமானது அநேகருத்திரசரிதங்களை விளக்குவதாகிய கிசித்திர அமைப்புடன்கூடிய சிகரங்களால் மிக்க ஆச்சரியமாய் விளங்குகின்றது. அங்குபாணன் அநேக லக்ஷங்கணங்களேடு பூரி மஹாதேவனை யுபாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். அங்கு நவரத்னமயமான ஆபிரம் ஸ்தம்பங்களுடிகூடிய திவ்யமண்டபத்தால்

விளங்கும் ஓராலயமுளது. அவ்வாலயத்தில் பாணேஸ்வரதேவனும் லிங்கமூர்த்தியைப் பாணன் பிழ்வதளங்களால் முப்போதும் பூசித் துத் தேரத்திரஞ்செய்து புகழ்கின்றான். மேற்குப்பிராகாரத்தில் அஸ்தாத்திரி பாரியாத்திரபெனும் பெயரிய இரண்டு கிரிகளிருக்கின்றன. அங்கு பத்துலக்ஷம்யோஜனைப் பரிமாணமுடைய கோபுரமொன்று எண்ணிறந்த வ்ருஷபங்களாலும் ருத்திரலீலாவிவாசங்களாலும் சூழப்பங்களாலும் கைலாயத்தினும் மிக்கச்சந்தாமராய் விளங்குகின்றது. அங்கு ஆபிரம்ஸ்தம்பச்சளுடையதும் மாணிக்கங்களாலிழைக்கப்பெற்றதுமாகிய ஓர் மாளிகையில் பஸ்மோத்தாளிதராய் திரிபுண்டரத்தால் விளங்கும் நெற்றியுடையோராய் பணிமாணிக்கக் கங்கணமுடையோராய் பிறையணிந்தோராய் ஜடாதராய் பெருஞ் சோதிபோல் ஜ்வலிப்பவராய் ஸ்ரீ பிருங்கிவீற்றிருக்கின்றனர். அவர் அந்தப் பிராகாரத்திலுள்ள நவரத்னமாகிய ஓரப்புத ஆலயத்திலுள்ள பிருங்கிஸ்வரமொனும் இலிங்கத்தை வாககி, சங்கபாலன், கம்பளன், அஸ்வதான், சேஷன், சக்ஷகன் முதலியவர்களோடு முப்போதும் பஞ்சாமிர்தம் கனிர்ஸம் சந்தனம் பில்வம் தூபதிபகைதேய தாம்பூலாதி சாதனங்களால் பக்தியுடன் பூஜித்துப்போற்றி மகிழ்கின்றார். வாயுபாகத்தில் ஐந்துலக்ஷம் யோஜனை பரிமாணமுடைய ஓர் திவ்ய கோபுரமும் ஆபிரம்ஸ்தம்பங்களால் விளங்குமண்டபமுமுளது. அவ்விடத்தில் விபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்தவனும் சந்திரகூலையணிந்தவனும் மகாபக்தனும் சிவத்யானத்தால் பேரானந்த மடைவோனும் இரண்டுலக்ஷம் கணத்தலைவர்களாலும் எண்ணிறந்த கணங்களாலும் போற்றப்பெற்றவனுமாய் ருடி என்பவனிருக்கின்றான். அங்குள்ள திவ்யாலயத்தில் ருடிஸ்வரமென்னும் பெயருள்ள லிங்கத்தை அந்த ருடியானவன் மிக்கப்பக்தியுடன் முக்காலமும் பூஜித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றான்.

ஓ முனிவரே! இனி வடக்குப்பிராகாரத்தில் துந்துபி மந்தரம் ரைவதம் எனும் மூன்று கிரிகளிருக்கின்றன. அங்கு பத்துலக்ஷம் யோசனையுடந்ததும் எண்ணிறந்த மணிவேதிகைகளாலும் சிகரத்துலகங்களாலும் அழகிய கோபுரமொன்றிருக்கின்றது. அங்கு ஆபிரம் கவர்ணஸ்தம்பங்களால் விளங்குவதும் திவ்யரத்னமயமாய் ஜ்ஞலிப்பதுமான ஓர் திவ்யமாளிகையிருக்கின்றது. அதனில் பஸ்மருத்திராக்ஷந்தரித்தவரும் முத்துமாலையணிந்தவரும் சிரசில் சந்திரகூலி தரித்தவரும் திரிபுண்டரோகைகளால் விளங்கும் நெற்றியுடையோரும் அங்கியில் முச்சூலமும் வரதானமுத்திரையுந் தரிக்குங் தையுடைய

யோரும் குபேராதிதேவருத்திராகணங்களால் தோத்திரஞ்செய்யப் பெற்றவருமாய் ஸ்ரீ காலாக்னிருத்திரர் வீற்றிருக்கின்றார். அங்கு ஓர் மிக்க அற்புதமாகிய ஆலயத்தில் காலருத்திரேஸ்வரமெனும் ஸிங்கம் விளங்குகின்றது. காலாக்னிருத்திரர் பிங்வுமுதலிய அபாரமாகிய பூஜாசாதனங்களால் ஸ்ரீ காலருத்திரேஸ்வரரை மூப்போதும் பூஜித்திப்போற்றி வழிபடுகின்றனர். ஈசானபாகத்தில் ஐந்துலக்ஷம் யோஜனைப் பரிமாணமுடையதும் எண்ணிறந்த சுவர்ணரத்னகலசங்களால் ஜ்வலிப்பதுமாகிய ஓர்கோபுரமிருக்கின்றது. அங்குள்ள ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களால் விளங்கும் மஹாமாளிகையில் ஈசானனாலும் ருத்ராகணத்தலைவராலும் சேவிக்கப்பட்டவரும் விபூதிருத்திராக்ஷத்தரிக்கின்றவரும் திரிபுண்டாமணித்தவரும் மத்தன்மயமாகிய தங்கண தோள்வளைகளாலும் மத்தன் ஹாரங்களாலும் விளங்கும் மேனிபுடை யோருமாய் ஸ்ரீ நீலருத்திரிருக்கின்றனர். அவர் அங்கு நவரத்ன மயமாகிய பிராகாரகோபுரங்களால் விளங்கும் திவ்யாலயத்தில் வீர பத்ரேஸ்வரமெனும் பெயரிய ஸிங்கமூர்த்திதையுமுக்காலமும் ஒப்பற்ற பூஜாத்திரையங்களால் பூஜித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றனர்.

ஓ முனிவரே! இவ்வாறு சைலாவரணத்தின் வையவத்தைக் கூறினேன். இதுதான் சிவகணங்கனிநுக்குடிடம். பத்தலக்ஷம்யோ ஜனைப் பிரமாணமுள்ள அகழிகளும் எண்ணிறந்த கோபுரங்களும் ஆயிரம்பதினாபிங்கணக்காகிய ஸ்தம்பங்களால்விளங்கும் மண்டபங்களும் அற்புதமாகிய சிவலிங்காலயங்களுமாகிய இச்சைலாவரணத்தின் மஹிமை அளவிலடங்காது. இவ்வாறே உட்பிராகாரங்களிலும் பிராகார கோபுரங்களி ருக்கின்றன. அவை எண்ணிறந்த பிரமதகண நாதர்களாலும் சைலதீப நதீர்த்தங்களாலும் அற்புதமாகிய உத்யா வனங்களாலும் அழகாய் விளங்குகின்றன. இவ்வத்தியாயத்தைச் சிந்திக்கும் விப்பரன் சிவகணனாவான். ஓ முனிவரே! ருத்திர பிரம்ஹலிஷ்ணு முதலிய தேவர்களும் காற்று சந்திரன் சூரியன் அக்னிமுதலிய யாவர்களும் செல்லுதற்கரிய இந்த சப்தப்பிராகாரமத்தியில் ஸ்ரீமஹாதேவன் அம்பிகையோடு விளங்குகின்றனர். அதன் சிறப்பை வேதங்களாலும்குறமுடியவில்லை. தீஸ்வரமாகிய வேதத் தேரடும் அம்பிகையோடும் விளங்கும் அவ்விறைவனது ஸ்வபாவ சித்தமாகிய சக்திகளே ஸகல ஜகததையுமுண்டாக்குகின்றன. அவ் வது பாதாளநீர்த்தத்தில் பக்திசெய்தவர்களே பரமசிவகணங்களாவர். பிரமன் இந்திரன்முதலியவரது பதங்கலையடைவதற்கும் அவ்விறை வனது பாதாளநீர்தார்ச்சனையே வேறுதவாகும் என்றருகினர்.

மதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அங்கம்]

உ

மரணப்பாடாயிற்று?

பதினொரும் அத்தியாயம்.

பஞ்சபிரம்ஹபிராகாரவீணம்

ஐஐக்ஷிஷ்வப்ர் ஸ்கந்தநாரேநாக்கி ஓஸ்வரமி! இதுகாறும் தேவ
ரீர் சைலப்ராசாரத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறியதைக்கேட்க மிக்க
ஆனந்தமாயிருக்கின்றது. இன்னம் எவ்வளவு பிராகாரங்கள் மஹே
சாலயத்திலிருக்கின்றன. கோபுரங்களும் எவ்வளவு? அதனைத்தேவ
ரீர் கருணைகூர்ந்து நரத்தாநுநவகளைன வேண்டவே ஸ்கந்தர் ஐஐ
க்ஷிஷ்வயநாரேநாக்கிக் கூறியதாவது:-ஓ முனிவரே! பரப்ஹித்வமர்
களே! ஓ சுணதிபர்களே! கேளுங்கள், மஹேசாலயத்துக்குக்கீழ்த்
திகையில் கூர்ச்சமுத்திரமாகிய அகழியோடுகூடிய கோட்டை ஒன்
றுள்ளது. அப்பிராகாரமானது அநேகரத்தன்மயமாகிய கோபுரங்
களின் பிரபையை அத்திசை முழுதும் பரவச்செய்வதும் வெள்ளிக்
கொம்புகளையுடைய மஹாவிந்ருஷபப்பதுமைகளைப்பூண்டதும் ஸ்படி
கமயமாகிய அழகிய மானிகைகளையுடையதுமாயிருக்கிறது. அங்கு
வைரேரியமயமாகிய கோபுரத்துடன் கூடிய ஓர் பானிகையிருக்கின்
றது. அம்மானிகையில் நவரத்தனங்களால் விசித்திரமாயமைக்கப்பட்
டுள்ள சிம்ஹாசனத்தில் சூரமுதலிய ஆபுதங்களுையேந்தியவர்களும்
சடைமுடியில் சந்திரகலைதரிப்பவர்களும் திரிபுண்டரத்தால் சூவலிக்
கும் நெற்றியில் கண்ணையுடையவர்களும் இடையே ரத்தனங்களைக்
கேர்த்தருத்திராகூடமலைகளைக் கண்டத்திலணிந்தவர்களும் மேகம்
போலும் நீலேரற்பலம்போலும் விளங்குங் கண்டத்தையுடையவர்
களும் சர்ப்பங்களுையே ஆரங்களாயணிந்துள்ளவர்களும் பெரியவழிக்
கையின் நாதத்தால் திசையை நடுங்கச்செய்கின்றவர்களும் நரகங்
களையே தூபும் தோள்வளை கங்கணம் முதலிய ஆபரணங்களாகக்
கொண்டவர்களும்சிம்ஹம்போன்றவர்களும் புனித்தோலைத்தரிக்கின்
றவர்களும் யானைத்தோலையுத்தரியமாகக் கொண்டவர்களும் யானைத்
துதிகைபோன்ற கைகளையுடையோரும் ஆகியகணதீசர்களால்
சூழப்பட்டவரும் சந்திரன் தும்பைமலர் முதலியன போன்ற கர்ஷ்ண
யுடையோரும் ஜடாமகுடத்தில் விளங்குஞ் சந்திரகலையைத் தரித்த
வரும் விபூதிபூசி முப்புண்டரமணித்தோரும் நான்குகைகளையுடைய
யோரும் முக்கண்ணரும் கறைக்கண்டரும் அநேககோடி பாகசூரிய

ருகத்தாற்போல் தோன்றுவோருமாகிய தத்புருஷர் வீற்றிருக்கின்றார். அவர் அங்கு விளங்கும் அற்புதமாகிய ஆலயத்தில் தத்புருஷேஸ்வர மகாலிங்கத்தைப் பூஜித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றனர். இவ்வாறு கிழக்குத்திசையை தத்புருஷரோனும் ருக்மணாதீசர் பாலனஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். தென் திசையில் உவர்க்கடல் அகழியுடன்கூடியதும் காலாடஸ (இரும்பால்) த்தால் அமைக்கப்பட்டதுமாகிய கோட்டையிருக்கின்றது. அன்றியும் அந்தப் பிராகாரமானது இந்திரனீல மணிகளாற் செலிக்கும் எண்ணிறந்த கோபுரங்களையுடையது. அங்கு நாகமணிகளால் அமைக்கப்பட்ட மாளிகையின் திவ்யபீடத்தில் புருவத்தை நெறிப்பதனால் பயங்கரமாகிய முகத்தினையுடையோரும் மகாகோதண்ட முடையோரும் ஜடாமண்டலத்தில் விளங்குஞ் சந்திரகண்டத்தை யுடையோரும் நீருண்டமேகத்தினிடையிற் காணப்படும் மின்னற்கொடியோன்ற ஈழ அப்பர்களையுடையோரும் காளமேகத்தினடுகில் காணப்படும் மின்னற்கொடியோற் கருவிறம்வாய்ந்தநெற்றியில் விளங்குந் திரிபுண்டரமணிந்தோரும் எவ் கத்தி முதலியவைகளைத் தரிப்பவரும் தன்னிப்போல் காணப்படுவோர்களும் மஹா பக்ஷாஸ்டாமாகிய ருத்திரகண்டத்தலைவர்களால் சூழப்பட்டவரும் கோர்த்தக்கேருமாகிய அகோசர் அத்தென்திசையைக்காத்துக்கொண்டு அங்குள்ள அகோரோஸ மஹாலிங்கத்தைப் பக்தியுடன் பூஜித்துத்துதித்த வழிபடுகின்றனர்.

மேற்குத்திசையில் புஷ்பராகமணியமாகிய கோட்டையிருக்கின்றது. புஷ்பராகமணிகளாலாகிய ருத்திரகிரீடாவிஸைபதுமைகளாலும் விருஷபங்களாலும் திவ்யகலசங்களாலும் விளங்கும் அழகிய கோபுரங்களையுடையதாகிய ஓர் மஹா மாளிகையுள்ளது. அங்குள்ள ஓர் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின்மீது சுகமாய் வீற்றிருப்பவரும் விபூதி பூஷிதரும் சந்திரகலையால் விளங்கும் பொன்மயமாகிய ஜடாமுடியோரும் லோற்பலம்போன்ற கண்டமுடையோரும் புஷ்பராகமணியால் இயற்றப்பட்ட மாலைகளைத் தரிப்பவரும் பூஜித்தோலை இடையிறங்கியவரும் அஹிமன்பு முதலிய பற்பல கணங்களாற் சூழப்பட்டவரும் பாசாங்குச அபயங்களால் விளங்கும் கரத்தினையுடையோரும் பாசதானால் சேவிக்கப்பட்டவரும் அகழியாகிய தயிர்க்கடலின் அலைக்காற்றால் வீசப்பட்டவருமாகிய ஸத்யோஜாதர் மேற்குத்திசையைக் காத்துக்கொண்டு ஸத்யோஜாதேஸ்வர மகாலிங்கத்தை மிக்கபக்தியுடன் பூஜித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றனர். வடக்குத்திசையில் நெய்க்கடலாகிய அகழியால் சூழப்

பட்டதும் கோமேதமணியால் அமைக்கப்பட்டதும் எண்ணிற்ற
கோபுரங்களால்கிளங்குவதுமானபிராகாரம் ஒன்றிருக்கிறது. அங்கு
மிக்க அற்புதமாகிய மானிகையிலுள்ள திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின்மீது
மூக்கண்ணரும் பஸ்மேர்த்துள்ள திரிபுண்டாமணிந்தவரும் மின்னல்
போன்ற ஜடையுடையோரும் கத்திகேடயந்தரிப்பவரும் பிரசந்நரும்
நீலகண்டரும் சந்திரகலாதாரும் திரிபுண்டாமணிந்தவர்களும் சந்திர
கலாதாரர்களும் துறர்ப்பாணங்களைத் தரிப்பவர்களும் வீணைமுரசு
ருதங்கமுதலியாவாத்தியங்களை முழக்கிக்கொண்டு பரமானந்தமுடை
யோர்களுமாகிய கணதீசர்களால் சூழப்பட்டவரும் ஸர்ப்பபூஷண
ரும் வெண்பட்டாடை சரிப்பவருமாகிய வாமதேவர் அத்தினசையைப்
பாலனஞ்செய்துகொண்டு வாழ்ந்தேவரோ மஹாலிங்கத்தைப் பூஜி
த்துத் தோத்திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றனர். இனி உச்சியில் ஸச்
சிரமணிமயமாகிய ஓர் திவ்யமானிகை மிக்க அற்புதமாகிருக்கிறது.
அங்குள்ள திவ்யமானிகையில் கோடி ரூபியன்போல் ஜ்வலிக்கும் சிம்
ஹாசனத்தின்மீது மத்யானகாலத்துச் சூரியன்போல் ஜ்வலிப்பவ
ரும் சந்திரகலை தரித்தவரும் விபூதி பூஜிதரும் கஜசர்மவஸ்திரமணித்
தோரும் வபிரமகே—பூயால் ஜ்வலிக்கின்றவரும் கவசம் அம்பரூத்
துணிகத்திழுதகளு—தங்களைக்கையிலேந்தியவர்களாகிய ருத்திர
கணங்களாற் சூழப்பெற்றவருமாவது ஸ்ரீ ஈசானர் உச்சித்தினசையைக்
காத்துக்கொண்டு உதாரணைவர மகாலிங்கத்தை மிக்க பக்தியுடன்
பூஜித்துத்துதித்து வழிபடுகின்றனர். ஓ முனிவர்களே! இவ்வாறு
மேலேறானது ஆவயத்துக்கு நான்குபக்கத்திலும் உச்சியிலுமிருக்கும்
பஞ்சப்பம்ஹப்ராகாரங்களின் நிலைமையை ப்ரவணஞ்செய்தால்
ஸக்லபாபங்களு நீங்கும். இவ்வைந்து பிராகாரங்கள் ரத்னப்பிரச
காரமெனப்படும். இவை சிவனுல் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்டுள்ளன.
சிவநிர்மாணமஹிமை அபாரமன்றோ? ஹரமாயாகிய அவ்வினைநவ
னதுமாயை ன்சித்திரமாயுள்ளது. அம்மாயையின் சேஷ்டைமேனோ
வாக்குக்கெட்டாதது. எவனது அம்சலேசத்தின் ஸவலேச சதாம்ச
லேசலேசங்களால் ஜகத்தின்தோற்ற நிலையொடுக்கங்கள் நிரூபித்து
கின்றனவேன எவனது இடப்பாகத்தினின்றும் லீலிதனாயும் ஸவ்
யாகம் நேத்தரங்களினின்று முறையே பிரமாருத்திரரு முண்டாநூர்
கோர அவ்வினைநவனது சரிகமானது மனோவாக்குக்கெட்டாததே.
அவ்வினைநவனே ஸ்வதந்தரன்; ஸகலகுணங்களற்றவனாயினும் சஞ்ஞ
னாய்த் தனது சக்தியால் ஜகத்தியாபாரத்தை நடாத்துகின்றான்;

11 தினாரும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ-

பாவாத்தாராயர்மே

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸப்ராசாதவர்ணனம்.

வஸ்கந்தர் ஓ முனிவரே! இவ்வாறு பஞ்சப்பிரம்ஹபிராகா
ரத்துள்ளும் சந்திரகார்தமணிமயமாய் ஓர் பிராகாரமிருக்கின்றது.
அது ஐந்துகூடம் யோஜனையுடனும் அவ்வளவு அகலமும் உடையது.
அதனைச்சுற்றி அமுதசமுத்திரமே அகழியாக அமைந்துள்ளது
கின்றது. அது அமுதசமுத்திரத்தின், அலைகள் உல்லாசமாய் நான்கு
பக்கத்திலுமே தப்பெற்றதும் நான்குதிசைகளிலும் நான்குத்துவா
ரகோபுரங்களை யுடையதும் ஸ்வர்ணகும்பங்களாலும் மதனங்களா
லுஞ் சொல்க்கப்பெற்றதும் அநேக கோடிசந்திரன்போலிவளங்கு
வதும் சகலஜகத்களும் பிரதிபிம்பிக்கப்பெற்றதும் எத்திசைகளையும்
சந்திரகார்தமயமாய் விளங்கச்செய்வதும் சந்திரகிரண சம்பந்தத்
தால் அமுதப்பெருக்கெடுக்கப்பெற்றதும் ஸ்வதசௌந்தரிய
ஸாரம்போன்றதுமாய் விளங்குகின்றது. அஃ டட்டையின்மேற்
பிரதேசத்தில் ஸ்பதிகத்தால் நிரமிக்கப்பட்ட ஹிருஷபங்களின் சிறப்
பை யாவாற்குறமுடியும்! கறுத்தகண்களும் திவ்யாபரணமணிந்த
வால்கொம்புமுதலிய அங்கங்களும் குருநிர்தம்போலிவளங்கும் நாக்
கும் அழகியதிலும் காதினமுனையில் தொங்கும் அழகிய சாமரை
வரிசைகளே முடையனவாய் சிற்சில ஆனந்தத்துடன் ஒன்றையொ
ன்று நோக்குவனவும் சிற்சில பசுவின் பின்பக்கத்தைப் போகும்
பிரமத்துடன் நோக்குவனவும் சிற்சிலசிறந்தவைவரத்தினால் நிரமிக்கப்
பட்ட தந்தவரிசைகளைக்காட்டுவனவும் சிலபவழத்தினால் நிரமிக்கப்
பட்ட ஹிருஷணத்தொங்க வுல்லாஸமாய் நான்குதிக்கையும் நோக்
கிக் கர்ச்சிக்கின்றனவுமாய் மிக்க அழகாயிருக்கின்றன. அக்கோட்
டையிலுள்ள வத்யானவனத்தின்சிறப்பு மிக்க ஆச்சரியம். கற்பக
வனம் அங்குதான். அவ்வனத்தில் ஆறுபருவத்திலும் உண்டா
கும் தளிர் இலை காய்கனிமுதலியவைகள் ஸகலமும் எப்போதுமிரு
க்கின்றன. அங்குள்ள மலர்களின்பரிமாளத்தைப்பெற்றதும் சுகசீத
மான மலர்த்தேன்துளிகளை எங்கும் இறைப்பதுமாகிய காற்று மிக்க
ஆச்சரியகரமாயுள்ளது. நவரத்னமணற்பூக்களால் மூடப்பட்ட
மதனமேடைகளும் மந்தாரம் பாரிஜாதம் சந்தானம் அசிசந்தன முத

லிய நிருக்ஷங்களின் சோலைகளும் பார்ப்பதற்குப் பேரானந்தத்தை யுண்டுபண்ணுவன. அம்மரங்களின் மலர்வாசனையில் எங்கும் குழு குழுவென திவ்யபரிமளவாசனை வீசுகின்றது. அவ்வனத்தை நினைத்த விஷ்ணுபிரம்ஹேந்திர தேவர்களும் முகிவர்களும் தத்தம் நந்தன வனத்தை விரும்புகின்றதுமில்லை. அவ்வனத்திலுள்ளசுகாம்சத்தின் நூற்றிலொருபங்கின் நூற்றிலொரு அம்சங்கூட ஏனையவனங்களி லில்லை. அவர்கள் ஸ்ரீ மஹேசனது பிரசாதமில்லாமல் அங்குசெல்ல முடியுமோவென்று ஒருவரோடொருவரவியந்துபேசிக்கொண்டிருக் கின்றனர். அன்றியும் அவ்வனமத்தியில் அற்புதமாகிய நவரத்னங் களாற் கட்டப்பட்ட படித்துறைகளோடு கூடியதும் சுத்தமாகிய ஸ்படிகக்கல்போன்ற தீர்த்தமுடையதும் சுவர்ணமயமாகிய கொடி களில் மலர்ந்து விளங்கும் ரத்ன கல்ஹார (தெய்வத்தாமரை) மலர் களால் எங்கும் வியாபிக்கப்பெற்றதும் இந்திரநீல மணிமயமான நீலோற்பல மலர்களாலும் செந்தாமரையாலும் விளங்குவதும் மலர் களின் பரிமளகந்தம் நான்குதிசைகளிலும் பரவப்பெற்றதுமாகிய ஓர் திவ்யசரசு மிக்க வல்லாசமாயிருக்கின்றது.

ஓ முனிவர்களே ! அந்தத்திவ்யசரசின் கரையில் திவ்யரத்ன மயமாய் ஜவலிக்கும் எண்ணிறந்த மானிகைகளிருக்கின்றன. விசித் திரமாகிய திவ்ய ரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஸ்தம்பவரிசை கள் ஜன்னல் கொடுங்கை சுவாட்சம் முதலியவைகளுடன் கூடியும் உன்னதமாகிய ரத்னகுடங்களானும் எண்ணிறந்த சித்தரப்பதுமை களால் விசித்திரமாயும் ஜவலிக்கும்மண்டபமுளது. அது ஓரிடத்தில் நவரத்னமயமாகிய திவ்ய சிப்ஹாசனமும் ஓரிடத்தில் ரத்னபர தங்களும் ஸ்படிக பலகையுமுடைய திவ்யமஞ்சங்களும் ஓரிடத்தில் இந்திர நீலமணி மேடைகளும் ஓரிடத்தில் முத்துஜாலவரிசைகளால் மேல்விதானம் அமைக்கப்பெற்றும் ரத்னமயமாகிய சங்கிலிகளோடு கூடியதும் தலையணைதிண்டுமுதலிய ஸாதனங்களுடன் கூடிய தொங்கு மஞ்சங்களும் ஓர் பக்கத்தில் புஷ்பராக கோமேதனைவரேரியங்களால் அமைக்கப்பட்ட பீடங்களும் ஓரிடத்தில் மின்னல்போல் ஜவலிக்கும் ஆசனங்களும் விளங்கப்பெற்றதாய் மிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது; அன்றியும் மேடு பள்ளமாகவும் பள்ளம் மேடாகவுங் காணப்படும் விசித்திரபிரமைப் பிரதேசங்கள் ஏராளமாயிருக்கின்றன. அங்கு கணுதிபர்கள் பிரமித்து மயங்கிவிழ்கின்றனர். கரைபொற்றோன் னும் ஜலப்பிரதேசமும் சலம்பொற்றோன்றும் கரைகளுமிருக்கின் றன. கிளிகளுடன் கூடிய ரத்னக் கூண்டுகளின் வரிசைகளாலும் ஹீரா

கிலாஸமயில்களாலும் மிக்க அழகாயுள்ளது; அங்குள்ள பக்ஷிக ளெல்லாம் சிவசங்கர பாவறி நஃ என்று கூவுகின்றன. தூபங்களின் புகையால் எங்கும் திவ்யகந்தம்வாய்ந்ததும் ஸோமஸுடிர்யர்னைப் பரி கசிக்கும் கார்தியுடையதும் உன்னதமாகிய சிகரங்களுடன் கூடியது மாய் கிளங்குகின்றது.

அன்றியும் அந்தத்திவ்ய ஸரவின் நடுவில் ஓர் அற்புதமண்டப மிருக்கின்றது. ரத்ன ஸ்தம்பங்களோடும் ஸ்வர்னவஸ்திரங்களா லாகிய மேல்விறானங்களோடும் முத்துஜாலங்களோடும் கூடிவிந் தும் அம்மண்டபநடுவில் ஒப்பற்றமிக்க அற்புதமான வபிரமணியால் அமைக்கப்பட்ட சிம்ஹாசன மொன்றுளது. ஸ்ரீ மஹா தேவன் தேவியோடுகூட ஒவ்வோர்சமயத்தில் அங்கு உல்வாஸமாய்வீற்றிநு பபார். ஓர் சமயயத்தில் இறைவன் தேவி கையால்விசிறப்பெற்று அங்குள்ள பீடத்தில் பற்பல லீலாவிலாசங்களைச் செய்தார். தேவி யுடன் திவ்யமாலிகையடைந்து அங்குள்ள சிறப்பை மஹாதேவன் தேவிக்குச்சுறியதைக் கூறுகின்றேன். ஓ முனிவரே கேளும், ஸகி கணங்களோடுங் கூடிய தேவியைநோக்கி இறைவன் அக்கைலயத்தி லுள்ள தென்னை, மா, பனை, கிருதமாலம், தபாலம், நெல்லி, வகுளம், மருகை, பாடலம், பலா, எலுமிச்சை, மாதுளை, கடம்பம், பெருங்கா யம், நாவல், வேம்பு, சக்கோலம், ஹிர்தாலம், அழிஞ்சில், ஆனை வணங்கி, அரோகம், திலகம், தித்தாகம், பில்வம், புன்னாகம், கிரிநா கம், சர்ஜஜம், சாம்பேயம், இலுப்பை, பில்குதம், அரசு, கிளா, புளி, தவம, கிரிமல்லி, குரண்டம், கர்ணிகாரம், அஸ்வமாரம், சிவந்தை, புரக, சந்தனம், செவ்வரத்தை, கசுதுண்டம், சிம்சுபம், மணிபுங்கம், நொச்சில், தேவதாரு, அகில், மந்தாரம், பாரிஜாதம், வகஜம், ஏழிலைம் பாலை, கமுகு, பேரிச்சை, நாரத்தை, ஜாதி, அத்தி, பூதாவாஸம், வன்னி, கிந்தரம், காரகில், வாகை முதலிய விருகுகளாலும், மல் லீமாலதி ஜாதசண்பகம் முல்ல செவ்வரத்தை தாழை கௌஸும் பம் கமுகு முதலிய மலர்களாலும், திராசைக் கரும்பு வெற்றிலை முதலிய இலிய செடிகொடி வரிசைகளாலும் இன்னும் கௌஸும் பம், மாதுளை, மந்தாரம், புரக, முள்ளிலவம், புன்னாகம் முதலியவிரு குகளின் மலர்களாலும் இவ்வனம் எவ்வளவுவழகாயிருக்கின்றது யார். இன்னும் இத்தடாகத்திலுள்ள மலர்ந்ததாமரை நீலோற்பலம் செந்தாமரை ரத்னதாமரை முதலிய மலர்களையும் இதைச்சுற்றி கிளா ங்கும் பில்வ விருகுகளின் அடியிலுள்ள சிவலிங்கங்களையும் ஆவ காங்கு ஆனந்தமாயுட்காந்து கொண்டிருக்கும் சக்கரவாகம் ராஜ

ஹம்ஸம், கொக்கு, வண்டாழ்வான் முதலிய பறவையினங்களையும் விருகங்களில் ஆனந்தமாய்ச்ஞ்சரித்தக்கொண்டிருக்கும் தழிக்குட்டங்களினால் உதிர்க்கப்பட்ட புஷ்பபோஜனங்களையும் பார். எவ்வளவுமுகாயிருக்கின்றது பார்த்தனையோ? இன்னும் ஆங்காங்கு உல்லாஸமாய் நடனஞ்செய்யும் மயில்களாலும் இனிமையாய்க்கூடும் கோகிலங்களாலும் இவ்விடம் எவ்வளவு சிறப்புற்றிருக்கின்றதுபார். இன்னும் குருகங்களிலுள்ள சிம்ஹங்களின் கர்ச்சனையால் கதறும் யானைகளின் தொனியாலும் பற்பல மிருகங்களின் தொனியாலும் ஒரோநாதமயமாய் இவ்வனம் விளங்குகின்றது; மலர்வரிசைகளிலும் தேனடைகளிலும் தடாகமலர்களிலும் ஜங்காரஞ்செய்துகொண்டு சஞ்சரிக்கும் வண்டுகளின் நாதத்தாலும் எங்கும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் சிங்கங்களின் நகங்களால் பிளக்கப்பட்ட யானை மஸ்தகத்தினின்றும் சிதறிய முத்துகளால் மூடப்பட்ட மீதேசத் தையுடைய வனப்பக்கங்களைப் பார். ஓரிடம் புற்றுகளினின்றும் வெளிவந்து படபெடுத்தாடும் பாம்புகளின் பெருமூச்சுக்காற்றால் வியாபிக்கப்பட்டும் ஓரிடம் சிங்கங்களின் நாதத்தால் குட்டிகளை விடுத்தோடும் மான்களின் அடிச்சுவடு நிறைந்தும் ஓரிடம் சவரிமான் களின் வாலின் சலனத்தால் சாமரமயமாய்க் காணப்பட்டும் ஓரிடம் பசுக்களின் கூர்ப்பிரவாகத்தாலும் பில்வபத்திரங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள் காணப்பட்டும் அற்புதமாய் விளங்குங் தாகிய இவ்வனத்தினழகைப் பாரென்றிவ்வாறு ஆனந்தமாய்க்கூற அதனைக்கேட்டுத் தேன் இறைவனது மஹிமையை நினைந்து ஒஸ்வாமி! உமது மஹிமையை என்னவெனக்கூறலாம். பாணம் விஷ்ணு, வில் பஹுபர்வதம், குதிரைகள் வேதங்கள், பூமிரதம், பிரமன்சாரதி, இப்படிப்பட்ட சாதனங்களோடுகூடிய வுமது லீலையானது ஈஸ்வரதிகமேயன்றோ? ஒஸ்வாமி! தேவரீரது இசையினாலேயே ஹைல சராசரங்களும் தோன்றி நின்றொடுங்குகின்றன. தேவரீரது பார்வையாலேயே மன்மதனும் திரிபுரமும் எரிக்கப்பட்டனர். மஹாமுரீந்திரர்களுக்கு ஞானமளிப்பவர் தேவரீரன்றோ? ஈஸ்வரா! நாதா! தேவரீரது திவ்யலீலாவிவாசத்தாலாகிய இவ்வனத்தின் சிறப்பை எங்கனனகூறலாகுமென்று போற்றி மகிழ்ந்தனவென்றனர்.

பாதனேழாம் அத்தியாயம்

முற்றிற் று.

உ

புராணபுருஷாயநமஃ
பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸமௌளிவீரணம்.

ஷங்கர்தர், இவ்வாறு தேவியாரால் போற்றப்பட்டவராய் சங்கரர் அந்த வரசி மஹாமாளிகையில் சிறிது வெய்யிலால் வாட்டமுற்றவர்போல் அங்கிருந்து தேவியோடுகூட தடாகத்தருகில்வந்து அங்குள்ள வோர்ரத்தனசிம்ஹாசனத்திலுட்காந்து கொண்டு திவ்யசந்தனம்பூசி மஹா அகநுதாபர் (காரகில்) புகையால் சிகையைப் புரிமளிககச்செய்து ரத்தனபாதிரத்தில் வைத்திருந்த திவ்யபோஜ்யத்தைப் புசித்தனர். பின்னர் தேவியும் சுற்பகக்கனியைப் புசித்தனர். சிறிது ரோங்கிழித்து அமுதத்தையும் புசித்தனர். திவ்யரத்தனக்கண்ணாடியில் தமது திருமுகப்பிரதி பிம்பத்தையும்பார்த்து, மிக்க சந்தோஷத்தோடு தேவியின் நெற்றியில் ரத்தனத்திலகப்பொட்டிட்டு, திவ்யகஸ்தூரிபரிமளம்வாய்ந்த சந்தனத்தைத் தேவியின் தேகத்திற் பூசி, கூந்தலுக்குச் சுற்பகப்பூ முதலிய மலர்களைச்சூட்டி ஹாரகேயூரரத்தனக்கணமுதலிய ஆபரணங்களையணிவித்து, தாம் தமதுசடை யினின்றும் பயங்கரமாயுள்ள சர்ப்பத்தை விடுத்து திவ்யரதனாபரணமணிந்து, கண்டத்தில்காணப்படும் விஷவடுவைக்கித் திவ்யரதனாபரணத்தையணிந்து, தேவியோடு உல்லாஸமாய் சிருங்கராலீலைசெய்வா ராயினா. இவ்வாறு ரமிக்ஞங்காலையில் பிரமகற்பங்களில் நூறுசென்றன. காலாதிதனும் ம்ருத்புஞ்சயனும் ஆகிய அவ்விறைவனுக்கு அது அரைகண்ணமாயிருந்தது. அந்தக்கிரீடையை எவனால் கூறத்தகும், பின்னர் சிறிது வாட்டமுற்றவர்போல் தராகிருகத்திற் கொண்டு தேவியோடுகூட அங்கு சிறிது நேரமிருந்து பின்னர் வைரமணிமண்டபத்திலுள்ள ஊஞ்சலில் உட்காந்துகொண்டு சிதோபசாரம்பெற்றுச் சந்தோஷமடைந்தவராய் அம்பிகையை நோக்கிக் கூறுவாரானார்.

ஓ அம்பிகே! மணிதீவீபத்தைப்பார். ஸுதாசமுத்திரத்தினலை கள்வந்துமோத திவ்யபரிமளக்காற்றுவிச உல்லாசமாயிருக்கின்றது. உனது அங்கங்களின் திவ்யசவுந்தரியத்தை இங்குள்ள கண்ணாடியில் பார்த்துக்கொள்வாயாக. எமதுசிரசிலுள்ள சந்திரகிரணத்தாலும் தனதுகார்தியாலும் இந்தக்கைலாஸமுழுவதும் ஒரேசோதியமாய்

ஐவலிக்கின்றது; இனிமையாய்க்குவங் கோகிலங்களாலும், ஆனந்தமாய் நடனஞ்செய்யும் மயில்களாலும், மான்களாலும், வால்களை உயர்த்திக்கொண்டு அங்கு பிங்குஞ்சஞ்சரிக்கும் சவரிகளாலும், கட்டமிருகங்களாலும், காட்டெருமைகளாலும், நரிகளாலும், வெள்ளிபேரன்ற மாடப்புறக்கள் இரத்தபாதமுடையனவாகிய நெருப்புக்கோழிகள் அன்னம் சக்கிரவாகமுதலிய பறவைகளாலும் பார்க்கப்பரர்க்க மிக்க ஆனந்தத்தைவிளைவிக்கின்றது. இன்னுஞ் சிலபறவைகளைப்பார். தாமரைமலர்க்கினிமீது நிச்சலமாயும் மௌனமாயுமிருக்கின்றன. கஸ்தூரிமிருகங்களது மடமையைப்பார். தமதுதேகத்திலுள்ள சஸ்தூரியின்பரிமளவாஸனையைத் தன்னிடமுள்ளதெனவழியாமல் எங்கிருந்தோவருகிறதென மயங்கித் திசைதிசையாய் அப்பரிமளவஸ்துவையுடைய வேரடி வரடிமயங்குகின்றன. தனதுதேகத்தினுள்ளி நக்கும் பாமானந்தஸ்வரூபனாகிய எம்மையாய் ஆனந்தலேசாபாசமாகிய பற்பலவிஷயங்கொற் சென்றுமுன்று பிரமிக்கும் மூடர்களுக்கொப்பாயிருக்கின்றன. ஓ தேவி! ம்ருதுவாகிய தாமழ்பூத்தூளிகளால்மூடப்பட்ட பிரதேசத்தையுடைய இந்தகிரியை வந்தடைந்தவன் தேவசுகத்தைப் பரிகாசஞ் செய்பாதிருப்பனோ? இத்திரநீலமணிபேரன்ற காதியுடைய கிளிக்கூட்டங்கள் ஆங்காங்கு கொடுமுடிகளிலும் விருகூழங்களிலும் வரிசைவரிசையாய்க்காந்து கொண்டு சிவசிவசிவபோ ஜகதிசளிபோ சசிபூஷணபோ சங்கராஹரபோ அகிலேஸ்வரபோ அமராஸ்ரிதபோ ஸ்ருதிஸாஸிபோ ஹாசங்கரபோ என்று இனிமையாய்க்கானஞ்செய்யும் நாமோச்சராணச்சிறப்பை நோக்குவாயாக. கோகிலங்கள் வரிசைவரிசையாய்க்காந்து கொண்டு ஹாஹர சிவஸ்வரேஸ்வரபோ அநாதஜனகணவத்ஸலபோ என்று இனியகுரலோடு பாடுகின்றன வென்றிவ்வாறுகூறிக் கொண்டு ஊசலில் இருவரும் உல்லாஸமா யாடிக்கொண்டிருந்தனர். ருத்ராணிகள் திவ்யசாமரங்களாலுபசரித்தனர். அம்பிகை சிறந்தமாதானம் பழத்தைத் தமது திருநகத்தாலுரித்து பத்மராகம் போல் விளங்கும் அம்முத்துகளை இறைவன் கையிற்கொடுக்க அதைத்தேவியாரது கையிலிருந்த கிளியானது பிசிக்க ஆவலுடைய தாய்ப் பரபேஸ்வரன்கையில் கொடுக்கும்போது அதைத்தடுத்துத் தனதுவாயைத்திறக்கப் பரமசிவனுந் தேவியும் அதனைப்பார்த்துச் சிரித்து முகமலர்ந்தவராய் அக்கிளியைநோக்கி ஓ கிளியே! அற்புதமாய் சிவநாமகீதஞ்செய்வராயின் பிசிக்கலாமென்றருள அதைத் தேடிட்ட கிளியானது அவ்விருவரையும்வணங்கி இளமொழிபூரல்

தேவரீஸங்கரவிபோ! சகிண்டகுடா! சப்போ! மஹேசசகனாகத்
நின்பந்தோ என்றுதோத்திரஞ்செய்ய பரமானந்தமுடையோர்களை
பிருந்தனர். சிறிதுநேரங்கழித்து இந்தரீஸமணியயமோகிய மானி
கைசென்று திவ்யமஞ்ஞாதையடைந்து இறைவன் சயனஞ்செய்து
கொள்ள தேவி தமது தாமரைமலர்போன்ற கரங்களால் அவரது
பாதாவிந்தங்களைப் பிடித்துப் பின்னர் வீணையக்கையிலெடுத்துச்
சங்கரநாமங்களைக் கானஞ்செய்து வப்பொழுது ருத்திராணிகளால்
லோரும் எதிரில்வந்துகின்று வீணையமீட்டி நடனமாடிக்கொண்டு
“கிஸ்வேச விஸ்வாதிக நின்பந்தோ பாஹீஸங்கரவிபோ தயயார்
தர் த்ருஷ்டியா பாஹிபரவீத மதமத்தமாரா ராஜமாதங்கஜிதர்
கமனே ஜகதாம்ஜனித்ரி” என்று ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய அச்சமயத்தி
லிருந்த சிறப்பை எவ்வளவுகூறலாம்? சைலசராசாய்களிலும் சஞ்ச
ரிக்கும் சந்திரசூரியர்களும் பயந்து நிச்சமையின்றனர். அங்கு
இரவுபகலென்கிற பேசமுண்டோ? மற்றையத்தேவராவது சஞ்சரி
க்கமுடியுமோ? காற்றுப்தன்னிச்சையாய்ச்சஞ்சரிக்குமோ? “ஏகோ
ருத்ர” என்றல்லவோ சுருதிசூறுகின்றது. அவரொழிந்த மற்றையா
வரும் அவருசஞ்சரிப்பதற்கில்லை. தேவியும் இறைவனுமே அங்கு
உல்லாஸமாய்சஞ்சரிக்கின்றனர். தேவியின் ஆக்ஷயையெதிர்பார்த்
தருக்கும் ருத்திராணிகள்மாத்ந்திரமே சஞ்சரிக்கலாகும். பிராகாரத்
தின்னேல் ருத்திரகலுதிபகோடிகள் சஞ்சரிக்கலாகுமென்றருளினர்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

பூஷணம்:

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

—*—*—*—

கைலாஸவீணைம்.

வீணகந்தர் ஓ முனிவரே! இவ்வனங்கூறிய பிராகாரத்துள்ளும்
வைரீய மணிப்பிரகார மொன்றுளது. அது வைரீய பணியார்
செய்யப்பட்ட விருஷபங்களால் ஜ்வலிக்கின்றது. அதனுடையகார்
தியால் உருக்கியவெள்ளியும் மஞ்சள்கிரம் பெறுமாயின் அதன்சிறப்
பை என்னவென்று கூறலாம்! அந்தக்கோட்டையிலும் நீலம் கோ
மேதகம் வைரம் புஷ்பராகம் பவளம் மாகதம் மாணிக்கம் முதலு
முதலியவைகளால் நிரமிக்கப்பட்ட கரைபரிதோஷமுடைய திவ்ய

தடாகமிருக்கின்றது. அத்தடாகத்தில் நீலோற்பலம் பவளக்கொடிகள் முதலிய பற்பல மலர்க்கொடிகள் மிக்க வற்புதமாயிருக்கின்றன. இவையகாற்று அவ்வனத்திலுள்ள சண்பகமலர்த்துளிகளை எத்திசையும் வாரியிறைக்கின்றதெனின் அம்மலர்மிகுதியை எவ்வளவென்று இக்கலாம். அக்காற்றைவெருதூரத்திலிருந்துபரிசிக்கப்பெற்றுபிரம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் கிருதார்த்தர்களாகின்றனர். அவ்வனமலர்களின் காந்தியினால் ஆகாயமுழுதும் சுவர்ணபயமாய்க் காணப்படுகின்றது. சத்தாக்ஷ மணிமந்தாரங்களாலும் கொன்றைமலர்க்கொத்துகளாலும் புரகைப்பூங்கொத்துகளாலும் புன்னாகமலர்களாலும் ஆகாய முழுதும் புதிய நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடியதுபோல் விளங்குகின்றது. தேவதாரு கருநொச்சில் ஒட்டுமா வகுளமுதலிய மாங்களின் பூங்கொத்துகளால் அபூர்வ சந்திரகிரணங்கள் வியாபித்தனவோ வென் றெண்ணுதற்கிடமாகின்றது. பாரிஜாதம் பல்லாதகம் (சிராமாம்) ஸல்லகம் (ஆனைவணங்கி) தமாலமுதலிய விருக்ஷங்களின் மலர்களால் எங்கும் பரிமளமயமாயிருக்கின்றது. மாங்களிலிருந்து கீழுதிர்ந்துகிடக்கும் மலர்கள் ஆகாயத்திலிருந்து உதிரும் நக்ஷத்திரங்கள்போலும் பக்குவமாய்க் கீழ்வீழ்ந்துள்ள கனிகள் புண்ணிய முடிந்து சுவர்க்கத்தினின்றும் வீழ்ந்த சிவர்களபோலும் காணப்படுகின்றன. கனிகளைச்சுமக்க முடியாது பலா எலுநிச்சை மா செல்லி நாவல் மாதுளை முதலிய மாங்களெல்லாம் தலைவணங்கி அடியை ஸ்பரிசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அங்கேலம் (அழிஞ்சில்) வாளை மருதைமுதலிய மாங்கள் அழகிய மலர்க்கொத்துகளால் ஆகாயத்தை அலங்கரிக்கின்றன. பக்குவமாகிய கனிகளாலும் திவ்யபரிமள முக்தப புஷ்பங்களாலும்வியாபிக்கப்பட்ட பில்வம்நாரத்தை வாதா பேரிச்சை ஜாதி முதலிய விருக்ஷங்கள் பார்க்கப்பார்க்க ஆச்சரியமாயிருக்கின்றன. மல்லி முல்லை சாதி சண்பகம் செவ்வரத்தை குந்தம் வகுளமுதலிய செடி கொடி விருக்ஷங்கள் அங்கு விளங்குவதுபோல் மற்றெவ்விடத்திலுநிலை. மூங்கில்கள் ஒன்றுக்கொன்று உரைந்து கொள்ளும் நாதமானது வீணுகாணம்போலும், மல்லிகைமுதலிய பூங்கொத்துகள் மந்தமாருதத்தால் அசைக்கப்படுவது மாதர்நடிப்பது போலும், பழிகள்பாடுவதுவந்திகள் துதிப்பதுபோலும், பொன்னிற மாகிய வண்டுக்கூட்டஞ்சஞ்சரிப்பது திவ்யபிராராதனம்போலும் விளங்குகின்றது. திவ்யபடிக்கட்டுகளுடன் கூடியதும் அழகியரீலோற்பவமலர்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் ஒப்பற்ற அழகுவாய்ந்ததுமாகியது நல்லாஸ லீலாதடாகமிருக்கின்றது. அதன் பத்தியில் ஜோதி

மயமாய்க்காணப்படும் ரத்னகலசத்தோடு விளங்கும் உன்னதமாகிய உப்பரிகையுடன் கூடிய மாளிகையொன்று ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களால் கட்டப்பட்ட மண்டபமுடையதாயிருக்கின்றது. அற்புதமாகிய ரத்னங்களாலிகழக்கப்பட்ட கொடுங்கையும் ஆகாயமளாவிய உன்னதமாகிய துவஜமுமுடைய அம்மண்டபத்தில் ரத்னமேடையின்மேல் திவ்ய சிம்ஹாசனமொன்றிருக்கின்றது. அதில் தேவியோடுகூட இறைவன் ஒவ்வொருசமயம் வீற்றிருக்கின்றார். ருத்திராகணகோடிகள் சூலத்தைக்கையிலேந்தியவர்களாய்ப் பிராகாரத்தின்மீதுருப்பார்களுையன்றி அவ்வனத்திற்குள்ளாவது மாளிகையின் சமீபத்திலாவது செல்லக்கூடாது. அதன் பக்கத்தில் திவ்ய பில்வ விருக்ஷங்களிருக்கின்றன. அதனடியிலிருக்கும், சிவலிங்கத்தை இறைவன் அம்பிகையுடன் அபாரமான அபிஷேகவர்க்கங்களாலும் புஷ்பவகைகளாலும் தூபதிபைவேத்யவகைகளாலும் பூஜித்து ஆணந்தபரவசராகின்றனர்.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

புஷ்கரோத்கூழிப்தவாரிணைமம்

இருபதாம் அத்தியாயம்.

—*—*—*—

கேஷத்ரவரணம்.

ஸ்கந்தர்களுகின்றார். ஓ முனிவரே ! அதற்குள்ளும் வச்சிரமயமாகிய லக்ஷம் யோசனை விஸ்தாரமுடையதுமாகிய ஓர் பிராகாரமிருக்கின்றது. அப்பிராகாரகார்த்தியாலும் கைலாயத்தின் கார்த்தியாலும் திசைகளெல்லாம் ஜோதிமயமாய்க்காணப்படுகின்றன. அப்பிராகாரத்தில் ஓர் கோபுரம் ஐந்துகூடம் பிரமாணமுயமுடையதும் அடிமுதல் உச்சிவரையில் வயிராத்நமயமாய் ஜ்வலிப்பதும் விருஷபம் மாடப்புற தேவக்கூட்டம் ருத்திராவதாரலிலாஸமுதலியசுதர்ப்பதுமைகளாலும் கலசங்களாலும்க்க அற்புகபாயும்விளங்குகின்றது. அந்தக்கோபுரத்தினுச்சியிலுள்ள ஓர் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தில் தேவியுடன் இறைவன் வீற்றிருப்பவராய் அம்பிகைக்கு அங்குள்ள சிறப்பைக்காட்டுவார். ஓ தேவி ! கைலாஸ கிரியின் சிகரத்திலிருக்கும் திவ்யலிங்கங்களை ஹரிப்போற்ற இத்திரர்களாலும் ஆதிசேஷனாலும் கணக்கிட முடியா. அகாயத்திலுள்ள நகைக்கிரங்களையும் நகியின்

மணங்களை யும் வருஷாகாலத்தா மழைத்தாரைகளையும் சணக்கிட்டு, டாது மிடலாம். இவ்வினங்களைக்கணக்கிடமுடியாது. ஓ கிரிஜே ! இதோகாணப்படுகின்றனபார். மந்தாரமாலே பிவ்வதளம் தூர்வாய் ரூரம் முதலியவைகளால் மிக்கப் பக்தி சிரத்தையுடன் பிரதோஷ சமையத்தில் அர்ச்சிக்கப்பட்டும் திவ்யகோதிகளால் உபசரிக்கப் பட்டும் விளங்குகின்றனபார், சர்வதேவாசுரபனிதர்களும் பக்தியுடன் சிவலிங்கத்தைப்பூஜித்து நற்கதியடையவேண்டுமென்று கருணையால் யானிவ்வாறு பூஜித்தக்காட்டுகின்றேன். கைலாஸாசலலிங்கமண்டல மென்பதீடே. இந்தலிங்கங்கள் விளங்குஞ்சடைமுடியும் கங்காதா மும் நீலகண்டமுமான வருவத்தான் திவ்யரதன் மண்டபங்களுள் விளங்குகின்றன. கிருஷ்ணங்களிலுள்ள மலர்களையும் பிவ்வதளங்களை யும் காற்று லிங்கங்களின்மீது அருச்சிப்பதுபோலுதிர்க்க கோகிலங்கள் குத்திரஜபஞ்செய்வதுபோல் இனிமையாட்க்குவ அபீடே கஞ் செய்வதுபோல் சந்திரகாந்தக் கற்களினின்றும் தனது சிரசிலுள்ள சந்திராலையின் பிரணத்தாலூற்றங்கொண்டு பெருகும் தீர்த்தங்கள் நனைக்க நிலேதனஞ்செய்வதுபோல் திவ்ய கிருஷ்ணகளிலிருந்து பக்குவமாகிய கலிசன் லிங்கங்களினெதிலுதிர்ந்து சூரிய மாதர்கள் நடனஞ்செய்வதுபோல் மலர்கள் தமதழகிய தோகைகளை விரித்து நடனமாட சாமரம் வீசுவதுபோல் சவரிமாண்கள் பிவ்வகிருஷ்ணகளினடியில் திவ்யலிங்கங்களின் அழகைப்பார்த்துக் கொண்டுல்லாசமாய் வார்களைவீசத் தெய்வீகமாய் நடக்கும் சிவ பூஜா சிறப்பினைப்பார். ஓ உமே ! எனதுஸ்வரூபமாகிய லிங்கத்தை அர்ச்சிப்பது ஒன்றேழுத்தி சாதனமாகும். மற்ற யசுஞ்விததான ஜபங்களால் என்னபயன் ? இவைகள் முக்தி ஹேது என்கிற எண்ணம் துக்கத்தின்பொருட்டேயாகும். சகல தேவகணங்களும் திக்பாலகர்களும் பிரம்ஹனியுண்ணு ருதர்களும் சப்தருஷிகளும் இக்கைலாயத்துச் சிவலிங்கத்தின் பவ்ரிமையை நீனைத்து மிக்க ஆச்சரி யப்படுகின்றனர். ஓ தேவி ! இன்னும் ஸப்தருஷிகளும் கிருஷ்ணகளும் நகஷத்திரங்களும் மேருவைச்சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றனர். இவை யெல்லாம் பூஜாபித்தமேயன்றோ ? அந்தந்தகாலத்தில் மூன்றுவித வரத்தியங்களும் பேரிமுதலியவைகளுமுழுங்க நடக்கும் சிவலிங்கா ர்ச்சனா கிசேடத்தைப்பார். ஹே கௌரி ! இதோ எதிரில் மிக்க கீழ்ப்பிரதோத்தில் தோன்றுகின்றதே அதுதான் மஹாமேரு. ஸூர யிருக்கும் இக்கைலாயத்திற்கு எவ்விளவு கீழிருக்கிறதபார். மஹாமேருவின் சிகரத்திலுள்ள விலகங்களையும் திக்பாலகதா ஆஸவங்க

னையும் பிரமவிஷ்ணு முதலியவாதகங்களையும் பார். அவை அதோ அடியில்காணப்படுகின்றன. ஹே தேவி! அதோ காணப்படுவதே கனர்க்கம், அதோ யமநகரம், அதோ கங்கை பிரவகிக்கின்றது, அதோ ஈசானனது புரி, அதோ எனது புரியும் எண்ணிறந்த சிவலிங்கங்களுமுடைய வாராணசியைப்பார். அன்னபூர்ணிஎன்னும் பெயருடைய உனது ஆலயத்தையும் கிஸ்வேசராகிய எமதாலயத்தையும் பார். அதோ ஸகல கராசார்களும் மஹநாஸிகளும் முக்தியின்பொருட்டு அவ்விடம் வந்துவசிக்கின்றனர். ஆனதுபற்றியன்றோ வேதங்களும் அதனை அகிமுக்தமெனக்கூறுகின்றன. வேதங்களும் அதன்மஹிமை யைக் கூறச்சக்தியுள்ளனவல்ல. இதுதான் உனது தந்தை சைலராஜனது சிகரத்தில் காணப்படுகின்றதே அதுதான் கேதாரம். அதுதான் கங்காதவாரம். அதோ கங்கையும் யமுனையுள் சேருமிடத்தைப்பார். அங்கு ஸ்நானம்செய்த மனிதருக்கு முக்தி சித்தம். அதோ கந்தா சாகர சங்கமம் காணப்படுகின்றது பார். அதோ கோபேஸ்வரர் தெரிசிப்பவர்களது தாப பாபங்களை நீக்கி வேண்டும் வரங்களை யருளுகின்றனர். அதோ கங்கையும் யமுனையும் கூடிவரும் பிரயாகை பெயறும் புண்ய ஸேஷத்திரத்தைப்பார். அங்கு ஸ்நானஞ்செய்ப்பவர்களுக்குப் பலகாலம் சுவர்க்கவாஸை சுகமும் முக்தியும் கிட்டுவது நிச்சயம். அதோ பிரமனது லேதியாகிய கையெய்றும் புண்ய ஸேஷத்திரத்தைப்பார். ஒ பவானி! அந்தத்தலம் பிதுர்க்களது பேரானந்தத்தின்பொருட்டாகின்றது. எனது பதம் அங்கு காணப்படுகின்றது. அப்படியே விஷ்ணுபதமுள்ளது. அதோ மகநாஸிகளால் வசிக்கப்படும் புண்ணியவனமாகிய நைமிசாரணியங் காணப்படுகின்றது. அதோ சகல தேவர்களாலும் சேவிக்கப்படும் சித்ரகூட கிரிடைப்பார்ப்பாயாக. ஒ தேவி! ஏழு புரிகளே முக்தி ஹேதுவாயுள்ளன. அவைதச ஸிங்கசங்கம் என்பது அந்தந்தப்புரிகளிலுள்ளது. ஒங்கசாரருகர் ஸேஸ்வரர் ஸ்ரீகாமராதர் ஸ்ரீமகா காளவார் நாகேஸ்வரர் வேணுவநசம்ஸ்ரயர் ஆகிய இவர்கள் விளங்குகின்றனர். அதோ எண்ணிறந்தகோடிக்கணக்கிலுமடங்காத சிவலிங்கங்களோடுகூடிய பரம புண்யையாகிய ஸ்ரீ நர்மதாநதியைப்பார். அதோ கோணாதி பிரவகிக்கின்றது. அதோ ஸ்ரீருத்ரர், அதோ அமரகோடி, அதோ பிண்டாரசம், அதோ கிந்திடகிரி, இவைகளினமுகைப்பார். அதோ சம்சாரமஹாதாபத்தைத் தொலைப்பதாகிய ஸ்ரீசைல சிகரத்தைத்தெரிவிய்யாயாக. அதோ திரீடம்பக சைவத்திலுண்டாகிய கோதாவரி நதி பிரவகிக்கின்றது. அதோ கிருஷ்ணாகியையும் அகன் காவியும்

என்னால் பூர்வம்எனப்பட்ட அசுந்தியர்வசிப்பதையும் பார். அதேதே
கோகரணம் விளக்குகின்றது. ஹே தேவி! மகாபேருவுடன் கோபங்
கொண்டு அபரமார்ச்சகத்தைத் தகைந்தகொண்டு விளங்கிய உனது
வாசஸ்தானமாகிய கிந்தியகிரியைப்பார். கோலாகரண ஜயித்து
உனக்குச் சுவாதீனமாகிய அந்தப்புரியைப்பார். ஹே தேவி! சற்று
தென்திசையை நோக்குவாயாக. அதோ மகா பஹிமைபொருந்
திய அருணாசலமும் எனது வாசஸ்தானமாகிய கிருத்தாசலமும்
அதோ கோ பர்வதமும் காணப்படுகின்றன. அதோ ஜகத்பிரசித்த
மாகிய லிங்கத்தாலும் உனது வாசத்தாலும் உன்னை அர்ச்சிப்பதின்
பொருட்டுவந்த ஹரிவிலும் ஜவலிக்கும் காஞ்சியைப்பார்.

காஞ்சீஜகத்கஞ்சிதலிங்கசம்புரா ஂவதாஸ்யாத்காந்ததமாசனஸவ
ஂவதர்ச்சனர்த்தம்ஹரிணாஸேவிதா சேஷாசலஸ்த்வேஷதாஸ்யாயோமமஃ

எமதுசுதன் வாசஸ்தானமாகிய சேஷாசலத்தைப்பார். ஹே
தேவி! அதற்கு வடக்கில் தக்ஷிணகலாயங் காணப்படுகின்றது. அத
ற்குமேற்கில் சஹ்யபர்வதம் காணப்படுகின்றதுபார். அக்கிரியினி
னும் பிரவகிக்கும் அபரமஹிமைபெற்ற கவேரகன்னிகையாகிய
மஹாபுண்யத்தையடும் அதனி்ருபக்கத்திலும் விளங்கும் சிவலிங்க
மண்டலத்தையும், ப்ரீகண்டம், ரத்னாசலம், மாத்ருபூதம், ஜம்புகேசம்,
ப்ரீஹரி ஐகிய இவைகளையும், அதோ பஞ்சாபகேசர், சும்பேஸ்வரர்,
அருச்சுனர்முதலியலிங்கங்களையும், மயூரலிங்கர், ஸ்வேதேஸ்வரர்முத
லிய புண்ய லிங்கங்களையும், அதோ சற்று வடக்குத்திசில் மிக்க பிர
சித்திபெற்றதம் விரஜமாயும் விசோகமாயும் ஹ்ருத்புண்டரீகமாயும்
எமது நடனஸ்தலமாயுமுள்ள சிதம்பரத்தைபுட்பார். ஓதேவி!-என
து கர்ந்தனத்தை நீ எப்போதுந் தரிசிக்கின்றனையன்றோ? அதோ
உவர்க்கடற்கரையிலுள்ள மிக்க புண்யமாகிய வேதாரணிய ஸ்தலத்
தையும் கமலாலயத்தையும் ப்ரீ சுந்தரத்தையும் விஷ்ணுபுரத்தையும்
பார். ஓ தேவி! அதோ கந்தமாதன பர்வதத்தில் ப்ரீ ஹரி பிருகு
சுபத்தால் மணிகையகிட்டுப் பிரிந்து தேடிச்சென்று ராலணைக்
கொன்றனரே. அங்ஙனம் வதஞ்செய்யப்பேரம்போது அவர் ப்ரீதிந்
லிங்கத்தைப்பார். அஃ, தன்றோ ஸேதுவசமெனப் பெயர்பெற்றுள்ளதே
அதன் வடக்கில் மிக்கபுண்யமும் எமக்குப்பிரியமுமுள்ள ஹாலாக்ஷ
யத்தைப்பார். ஹே தேவி! அதோ தாம்பிராசலத்தோடு சமுத்திரம்
சம்பந்தித்திருக்கிறது. அங்கு எண்ணிறந்த கேதத்திரங்கள் காணப்
படுகின்றன. அதோ-பாபமலைகளைப் பிளந்தெறியும் கேதத்திரங்
களைப்பார்ப்பாயாக. கேததாணும்பதி? (கேதத்திரங்களுக்கிடைவன்)

என்று சேதங்களுட்கூறப்பட்ட எமக்கு மிக்க பிரியமான சேஷத்தி
ரங்கள் பஸ்மருத்திராக்ஷதாரியாய் மிக்க ஆதரவோடு எவனாஸ் தெரி
சிக்கப்பட்டனவோ அவனுக்கு முத்தியை யருளுவேமென்பதி லைய
மில்லையென்றனர்.

இருபதாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

அக்ஷணயாயகம்

இருபத்தேராம் அத்தியாயம்.

பிரணாகதி நிருபணம்.

இவ்வாறு இறைவன் கூறவே தேனி ஓ ஸ்வாமி! அதோ சூரிய
மண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு சிலர் செல்லுகின்றனரே, அவர்
கள் யாவர்? அதோசிலர் சந்திரமண்டலத்திற் பிரவேசித்தவர்களாய்ப்
பின்னர் அவகிருந்து திரும்பிப்புகைபோற் செல்லுகின்றனரே, அவர்
கள் யாவர்? அதோ சில மங்கையர்கள் சூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும்
விமான மூர்ந்து மிக்கவானந்தமாய்ச் செல்லுகின்றனரே, அவர்கள்
யாவர்? ஓ ஸ்வாமி! அதோ கோரமான புருஷர்களால் கசையா
ஷ்டிபட்டுக்கொண்டும் இருப்புலக்கைகளால் புடைக்கப்பெற்றும்
பாசக்கட்டோடு தென் திசையை கோச்சி செல்லுகின்றனரே, அம்
மனிதர்களும் ஸ்திரீகளும் பாலர்களும் யாவர்? முத்தொழிலையும்
நடாத்துத் தேவரீர் அதனைக்கூறியருளுங்களென்று பிரார்த்தித்த
னள். ஸ்கந்தர் ஓ முரிவரே! இவ்வாறு பிரார்த்திக்கப்பட்ட மஹா
தேவன் தேவயானங்களையும் பிதர் யானங்களையும் காட்டிக்கொண்
டு தேவியைநோக்கி ஓ தேனி! கமலமுகி நீலோற்பலலோசனே! உன
கிற் குருமுகமாய் வேதாந்தார்த்தத்தை விசாரித்துத் தத்வமசி என்ற
மகாவாசகியத்தின் தாப்பரியத்தை யுணர்ந்த யதிவரர்கள் பிரமலோ
கஞ்செல்லுவோர்களாய்ச் சூரியமண்டலத்தைப் பேதித்துச் செல்லு
கின்றனர். ஓ உமே! அவ்வந்தணர் இனித்திரும்பிப் பிறப்பதில்லை.
பிரமலோகத்திலிருந்து முத்தியடைவார்கள். இனிப் பூவுகில் யா
தொருவர் சப்தபிரபஹ பார்களாய் உயிர் துறக்கின்றார்களோ அவர்
கள் மத்திரப ஹிமையால் சூரியமார்க்கம்வந்தாலும் அங்கிருந்து பின்
னல்போற் சித்திமீழ்தவர்களாய்ப் பிராமணர்களாய்ப்பிறந்து சந்தி
யாக ஆஸ்ரமத்தைப்பெற்று குருமுகமாய் வேதாந்தார்த்தத்தை அண்

நீந்து உபாஸனை செய்துகொண்டு இவ்வழியாய்ச்சென்று பிசுமனை யடைந்து வேதாந்தோபதேசம்பெற்று முக்தராகின்றனர். அநேக சந்திரமண்டலஞ்ஞெல்லுகின்றனரே அவர்கள் பூவுலகில் அச்சுனி ஆகுதி களைச்செய்து யாகத்தையுஞ்செய்து மின்னல்போன்ற கார்தியுடைய வர்களாய்வாருங்கள் வாருங்களென்று பிரார்த்திக்கப்பட்டவர்களா ய்ச்செல்லுவோர்களென்றறிவாயாக, நித்யாக்னி ஹோத்ரம் பூர்ணமா ஸம் தெரிசம் ஆக்ராயணம் பசுபத்தம் சாதர்மாஸ்யம் சவுத்ராமணி இஷ்டிகள் சோமம் அக்னிசயனம் முதலிய வேள்களைச்செய்த கர்ம சத்தர்கள் அச்சந்திரமண்டலம்செல்லுகின்றார்கள். ஒ தேவி! யாகக் னுங்களாலும் ஸ்மிருதி தர்மங்களாலும் என்னபயன்பெறலாம்? இஷ்ட டாபூர்த்தாதிதர்மங்களை எவன் மெதுபாதாரவிந்தபூசையின்றிச் செ ய்கின்றானோ அவன் மேசம்புகை ராத்ரி கிருஷ்ணபக்டம் இவைகளின் வழி சந்திரனை யடைகின்றான். எவர் வாணஸ்ரமதர்மங்களில் பிரீதி யுடையவராயினும் என்னையுபாசிக்கின்றனரோ அவர்கள் கர்மப்புற் று நீங்கினவர்களாய் ரூருவேதாந்தங்களைச்சேகித்தவர்களாய் அக்னி பகல் உத்தராயணம் சுக்லபக்ஷம் இவைகளிற்சென்று ரூரியபூரர்க் கஞ்செல்லுகின்றனர். பின்னர் அங்கிருந்து சந்திரன் மேசம் புகை வாயு மின்னல் மழை ஒஷதி என்னும் இம்முறையாயிரங்கி அன்ன மாய் புருஷோதனாய் ஸ்திரீயின்கர்ப்பத்திற்செல்லுகின்றனர். எவர் யாபமுடையோர்களோ அவர்கள் நாய் சண்டாளன் சர்ப்பம் பன்றி முதலிய யோனிகளிற்பிறக்கின்றனர். எவர் புண்யவான்களோ அவ ர்கள் பிராமணர்கூத்திரியர் வைசியர் சூத்ரர் முதலியவர்களாய் புண்ய கர்ப்பங்களிற்சென்று பிறக்கின்றனர். எவர் இஷ்டாபூர்த்தங்களிலே யே முக்யமாய்ச்சென்று அன்யதேவதையையே பூஜித்துத் தியானி த்துக்கொண்டு இதனிலும் பரம் யாதாமில்லையென் றெண்ணுகின்ற னரோ அவர்கள் மஹா அதமர்கள். ஒ தேவி! இந்த தர்மங்களைக் கலாம் அல்பங்களே. ஸகலவேள்களும் அந்நவமே. இவைகளைவிடிக் கொண்டு பலக்கடலைத்தாண்டுதரில்லை. திவைகளாலும் தவத்தர லும் கிரதங்களாலும் கிருச்சிரங்களாலும் தாணங்களாலும் யோக்கக் களாலும் வேதாத்தியானஞ்செய்தலாலும் செய்தவைப்பதாலும் யாகங்களாலும் சந்திரம் தடாசம் முதலியவைகளைப் பிரதிஷ்டித்து னாலும் சித்தசத்திவந்து வேதாந்தார்த்த விசாரஞ்செய்வதால் ஆன ந்தயாயிருக்கும் மனிதன் பிரமசாரியாயினும் கிருகஸ்தனாயினும் ஸானம்சேனதனாயினும் தனதஸ்ரம தர்பத்தினின்றும் வழுவாது இருப்பவன் சாந்த பலத்தையனுபவிப்பவனே அதனிலும் சிறந்தவன்

யின் எமது பாதாரகிந்த பூகஜயினால் அடையலாம். கிரையகன் சப்
கிரமணியன் ஹரி பிரமா இந்திரன் முதலிய சகலதேவர்களும் பூஜஸ
கில் நடக்கும் யாகத்தினுள்ள அவிர்ப்பாகத்தைப்புகித்து விமான
மூர்ந்து சொர்க்கஞ்செல்லுகின்றனர். அக்கூட்டம் அதோ காணப்
புகுகின்றது. ஒ தேவி! யாகஞ்செய்த கர்மடர்கள் அதோ தாமமூர்க்
கத்தின்வழிச் சென்று சந்திரனைபடைந்து கர்மங்களின் பகினைப்புகி
த்து இறுதியில் சீழ்வீழுகின்றனர். அதோயாகத்தைச்செய்த கர்மடர்
தவிர்பின் பின்பக்கம்போன்ற ரம்பபின் அல்குலுக்கு ஆகையுடை
வோர்களாய் அவர்களது தனதடங்கனையே பரமென்றுகினைப்போர்
களாய் அவர்களது உதட்டெச்சிலைப் புகிப்பவர்களாய் மயங்குகின்ற
னர்பார். ஒ கிரிஷ்ண! அதோ திவ்ய பவ்வனத்தோடு சகல சவுந்தர்ய
மும் வாய்ந்தவர்களாய் திவ்ய ரத்னப்ராணங்களை யணிந்தவர்களாய்
அழகிய விமானமூர்ந்து செல்லுகின்றனரே அவர்கள் தமது கணவ
ரோடு அதுமாணஞ்செய்த மங்கையர்களன்றோ? அதோ திவ்ய சாம
ரங்கனாதுபசரிக்கப்பட்டு சந்தோஷமாய் விமானத்தின்மீது செல்லு
கின்றனர் அவர்களைக் கோ பூமி வஸ்திரம் அன்னம் சுவர்னம் வெண்
னி ரத்தன் முதலியவைகளைத் தானஞ்செய்த புண்ணியவரந்தனென்
றறிவாயாக. பூவுலகில் யுத்தகளத்தில் மிக்கவீரர்களாய் யுத்தஞ்செய்
து இறந்தவர்கள் அதோசூரியமண்டலத்தின்வழிச்சென்று பலகாலஞ்
சுவர்க்கசுகமனுபவித்துப்பின்னர்தீர்த்தத்திலாவது ஓஷதியிலாவதிற
ங்குகின்றனர். ஒ தேவி! யமபடர்கள் பாசங்களாற்கட்டி உலக்கை
யாற்புடைக்க வுதிரும் தாரைதாரையாய்ப்பெருகி ஒவென அலறிப்
போகின்றனரே அவர்கள் பாபிகள். அவர்களை யமலோகத்திற்
பழுக்கக்காய்ச்சிய நெருப்புச்சட்டியிலிட்டெவறுத்தும் கும்பிபாகமுத
லிய கிருமிகளால் வியாபிக்கப்பட்ட மலாயமாகிய நாகங்களிலும் உ
கொகரு காக்கை தேன் பாம்பு இவைகளாற் கடிக்கப்படுதற்குரிய
விட்டமாகிய நாகங்களிலுர் தன்னி மிக்கவருத்துவார்கள். ஒ தேவி!
அதோ நாகத்தில் மிககொடுந்தீயாததை யனுபவிக்கின்றனர்கள்
பாசத்தினையோ அவர்கள் எப்போதும் வயிற்றுக்காரியத்திலும் பா
ன்களைவிடோடு சேருவதினும் காலங்கழித்தவர்களும் குருகைவ கிந்
தகர்களும் வழியில் செல்லுவோர்களையடித்துத் திருப்புவோர்களும்
பாசன்னத்திலாவது உடையனர்களும் சூதாட்டமுதலிய கொடியசெய
துகூடயவர்களுமாகிய பாஷண்டர்களென்றறி. எவர்களுது கெத்தி
விழுதியின்றியுநதோ எவர் குத்திரஜீபமுற்றவர்களோ எவர் கிண்கஜ
ர்ச்சனஞ்செய்யாதவரோ எவர் சிவநாமோச்சாரணஞ் செய்வதற்கு

களோ எவர் ருத்திராக்ஷதாரணத்தில் விருப்பற்றவர்களோ. எவர் பஞ்சாக்ஷமற்றவர்களோ எவர் எமதுபத்தர்களை நிந்திக்கின்றனரோ அந்நிவாதினும் எம்மாவனும் எவ்வகைகளுக்கும் ஆதாரமாயிவ எம்மை விஷ்ணு பிரமாபுதலிய தேவர்களோடு சமமெனவென் னுக்கின்றனரோ எவர் பிரதேஷ பூகஜயற்றவர்களோ எவர் எமது நிவேதனயின்றிப் புசிக்கின்றனரோ அவர்களைல்லாரும் அடைவது இக்கதியே. அவர்கள் அநோபார், இக்கொடிய நாகங்களிலிருந்து தப்பாந்தத்திலுங் காரையேறுதற்கில்லை. ஓ சிவோ! சிவாலயத்தை யிடிப்பவர்களும் சிவோத்யானபுஷ்பங்களை யபகரிக்கின்றவர்களும் சிவ த்தரோகியைச் சிலாக்கிக்கின்றவர்களும் எம்மை நிந்திப்பவர்களும் சிவ பரபிகளபாவரோ அவர்கள் யமாலயத்தில் கொடுநாகங்களில் சீழ் முதலியவைகளைப் புசிக்கின்றவர்களாய் கிருமி முதலிய வாய்க் குட்சென்று கடிக்கப்பெற்றவர்களாய் அபார கொடும் யாதனைகளை யடைகின்றனர். எவர் ருத்திராக்ஷ விபூதி திரிபுண்டாமணியோர்க ளும் சிவநிவேதனமுதத்தைப் புசிக்கின்றவர்களும் சிவமஹாதே வாகி நாமங்களில் கிருப்பற்றவர்களும் சிவலிங்கார்ச்சனை தற்பார்களும் ருத்திரார்த்த விசாரஞ்செய்தவர்களும் எமது திவ்யசரித சிவ ணத்தில் மிக்க கிருப்பமுடையோர்களுமா யிருக்கின்றனரோ அவர் களில்குவருவதில்லை யாய் நமது கணங்களாய்வருவார். அவர்களே நமக்குச்சம்மதர்கள். அவர்களே சாம்பவர், அவர்கள்வசிப்பது இவ் விடமே. ஓ தேவி! வேதங்குறிய ஆசாரத்தை விடாதவர்களும் நமது சாணாவிந்தத்தில் அபாரபக்தியுடையோர்களும் சுத்தமாகிய மன முடையோர்களும் இந்த சம்சார மகாசமுத்திரத்தில் வெறுப்புள்ள வர்களுமாகிய சாதுங்கள் சிறிதுத்தடையின்றி நமதாலயம் வருகின் றனர். சந்திரகலாபூஷிதர்களும் நீலோற்பலம்போன்ற முக்கண் ணுடையோர்களும் நீலகண்டர்களுமாகிய ருத்திரகணமூர்த்திகளாய் நமது பார்க்கவத்தில் வசிப்பார்களென்று சத்தியமாய்க்குகுகின்றே மென்றனர். ஸ்கந்தர் ஓ முரிவரே! இவ்வாறு ஸ்ரீ ஸ்ரீமஹாதேவன் கையையகோபுரத்தில் தேவிக்குக்கூற அதனைக்கேட்ட தேவி இறை வனோகாக்கி ஓ ஸ்வாமி! வேதங்கள், மங்கை பிராண பசு சுவர்ண முதலியவைகளைக் கூறுகின்றனவாயினும் முக்குணவலப்பட்ட பிசு வந்திசிலர்களாகிய மூடர்களை நோக்கியியன்றி புண்மையிலல்லா மீன்கள் தம்மைப்பிடிப்பதினியித்தம விடப்பட்ட தூண்டிலினுள்ள ஆகாரத்தைத்தம்மு னாகவேறுதுவென்றுமயக்கி எங்கனம்அஞ்சி யெடுக்கின்றனவோ அதுபோல மூடர்களும் பெருந்துக்க ஜாலமாகிய

இப்பிரபஞ்சவாழ்க்கையை சுகமென நினைத்துக் கிஞ்செப்புகின்றனார். அவர்கள் முத்திஹைதவாகிய தேவரீரது பாதாவிந்தத்தை எவ்வுணமுடையக்கடும்? சிதானந்தரூபனும் சத்யனுமாகியதேவரீரை அசத்தியத்தில் பிரவர்த்திக்கு மூடர் சிறிதும் சிந்திக்கமாட்டார்கள். என்னோ? முயலினிடம்கொம்புளனும் வார்த்தைக்கும்பாவனத்தில் பரஸ் எனும்வார்த்தைக்கும் இடமிராததுபோல பிரபஞ்சத்தில் சுகமேனும்வார்த்தைக்கு மிடமில்லையன்றோ? அந்தோ! பாவனத்தில் நின்றுகொண்டு பாலவேண்டுபவன்போல் பிரபஞ்சத்தில் சுகத்தை விரும்புகின்றனர். பிரபஞ்சத்தில் ஸுகந்தோன்றுவது மனோமாத் திரமன்றி யேவறல்ல. எது மனோகற்பனைக்கிடமின்றோ அஃதன்றோ பூமாவாகிய தேவரீர்? அந்த சிவதரமாகிய பொருள் தேவரீரே. சந்திரகலாதாரும் மங்கைபாதியருமாகிய மூர்த்தியாய்க் காமனியெரித்து காமனையற்ற சித்தமுடைய பெரியோர்களைக் கலையேறச் செய்கின்றீரன்றோ? ஒஸ்வாமி! தேவரீரையடைந்து அதுபவிக்கும் ஆனந்தத்தில் சிறிதும்விரும்பமின்றி மூடர்களாய் வீணிக்கெடுகின்றனர். யென்றனென்றனர்.

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

அக்ரபூஜயாயநம:
இருபத்திரண்டாமத்தியாயம்.

கைலாஸலிங்கவர்ணனம்.

வீடுகந்தர்: ஓ ஜைகிஷ்வயரே! இவ்வாறு அடிக்கடி தேவி பஹுர தேவ சம்பாஷணம் வாச முதலியதிற் கிடமாகிய கைலாயத்திற்கெதிரில் ஸ்வர்ணமயமாய் விளங்கும் கிரியே மஹாமேருவெனப்படும். அது கைலாயத்திற்கு மூன்றுலகையும் யோஜனைக்கு அப்பாதுள்ளது. அது சுகலதேவர்களுக்கு மிருப்பிடமாம். அங்குள்ள கிருஷ்பந்தம் பத்தில் துருவன் முதலியவரிருக்கின்றனர். காலசக்கிரத்தினையில் துருவன் சப்தரூபி திரிசங்கு முதலியவர்கள் இடைவிடாது ஈசுவரர்களுயால்சுற்றிவருகின்றனர். அம்மேருவில் மிக்க அழகிய வன் மிருக்கின்றது, அங்கு மிக்கவிஸ்தாரமும் மலர்ந்த கள்ளுரையும் பொந்ருமரைமுதலிய மலர்களடர்த்ததும் கிர்மலமாகியதீர்த்தமுமுடையது. மாண மானதெய்வமும் சரவிரூக்கின்றது. அந்த மேருவின்கீழ்த்தின்

பிரம் விஷ்ணு ருத்திரர்களுக்கு வாசஸ்தானமாகிய சத்தியவேங்கை
வைகுண்டம் ருத்திரபுரங்களிருக்கின்றன. திக்பாலகர் கந்தர்வர்முத
லியவர்களும் அம்மலையிலேயே வசிக்கின்றனர். அந்தமேருவின்-கிக
ரத்தில் ரத்னசால் வன்மென உத்தியான மொன்றிருக்கின்றது.
அதனடுகில் ரத்னமயமாகிய கோபுர மாளிகையொன்றிருக்கின்றது.
அதில் ஒவ்வொருசமயத்தில் ஸ்ரீ மஹாதேவன் தேவியோடு கிரீடிப்
பார். அதன் சுற்றுப்பக்கத்தில் எவன் பிரவேசிப்பானோ அவன்
பெண்ணாவான் என்று ஸர்வரானல் சபிக்கப்பட்டமையால் அங்கு
யாரும்போவதில்லை. ஓ முகிவரே! அம்மேரு கைலாஸத்திற்கு விரு
ஷபஸ்தம்பம்போல் எதிரிலிருக்கின்றது. மேருவின் கிகரத்தில் யேர்
விசமென்னும் ஓர் மஹாலிங்கமிருக்கின்றது. அதன் கோபுரம்
மாணிகை முதலியவைகளெல்லாம் மிக்க அற்புதமாயிருக்கின்றன.
அவ்விவிலங்கத்தை பிரம் விஷ்ணு ருத்திரர்கள் பில்வம் சுவர்ண தாமி
ரைமுதலிய மலர்களாலும் தூபதீபகரவேத்யங்களாலும் ஆராதித்து
பிரதக்ஷிண பிரஸுமாதிகளைச்செய்து துதித்து வழிபடுகின்றனர்.
அதுகிற்க, ஓ முகிவர்களே! கைலாஸத்தின் செய்தியைக்கூறுகின்
றேன். இக்கைலாயத்தில் ஸ்ரீ மஹாதேவன் தேவியுடன் எப்போ
தும் வசிக்கின்றனர். அற்புதமாகிய ரத்னமயமாணிகையில் தேவி
யுடன் இறைவன் கிரீடித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அதனிற் சிறிது
கூறுகின்றேன். மஹா செளந்தர்யமும் நய யௌவனமுமுடையோர்
களாய் திவ்ய ரத்னாபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டு மின்னல்போல்
ஜ்வலிப்பவர்களாய் கல் கல் என்று சப்திக்கும் நூபுரமுதலியவை
யுடையோர்களாய் பக்தியானந்தபரிதர்களாய் விளங்கும் ருத்திரகண்
னியர்களும் ருத்திரர்களும் ஸர்வலோகாதாரருமாகிய மஹாதேவி
மஹேஸ்வரனை எவ்வெச்சமயத்தில் எவ்வண்ணஞ் சேவிக்கவேண்டு
மோ அவ்வண்ணஞ்சேவித்து வழிபடுகின்றனர். சிறிதுஞ் சிரமமற்ற
வர்களாய் திவ்ய தீர்த்தங்களானிறந்த ரத்னகலசங்களைக் கையி
லெடுத்து சுகமாய் ஸ்ரானஞ்செய்தித்தல் திவ்யகந்தத்தை ஸமர்ப்
பித்தல் கேசங்களைப் பரிமளவாசனைப்புகையால் ரஞ்சிப்பித்தல் படுக்
கையைச்சரிசெய்தல் சத்ரசாமரங்களால் உபசரித்தல் கண்ணாடிமுத
லியவைகளைக்காட்டுதல் திவ்யதாம்பூலத்தைச் சமர்ப்பித்தல் விஷ்ணு
வைஷ்ணவசித்தல் முதலிய பணியிடைகளைச் செய்துகொண்டு ஒன்பது
கேசடிருத்திரகன்னியர்கள் ஸ்ரீமஹாதேவியைச்சேவிக்கின்றனர். அங்
கணமே பத்துகேசடி ருத்திரர்கள் இறைவனைச் சேவிக்கின்றனர்.
வஜ்ரவி தீகம்பார் இவர்கள்கேசடியங்குறையபுடைபவர்களாயிருக்கின்

றனர். மூன்றுகோடி யோகினிகளும் சுற்றுப்பக்கத்தில் டாகினி கோடிகளும் தேவியேவர்களைச் சேவிக்கின்றனர். ஸ்ரீ கைலாசத்தில் நவசக்தி ரத்தினங்களால் விளங்குவதும் ஒருகோடித்தவவாக்குடன் கூடியதுமாகிய திவ்யபீடத்தில் ஸ்ரீசக்ரமத்தியிலுள்ள பிந்துவில் ஓர் பக்கம்சந்திரனும் ஓர்பக்கம் சூரியனுமாய்விளங்குவதும் நான்கு பீடமுடையதும் பஞ்சப்பிரம்ஹமயமாயுமுள்ள மஞ்சத்தில் தேவி வீற்றிருப்பதை நாம் எப்போதும் தியானிக்கின்றோம். ஒவ்வொரு சமயம் திவ்யரத்னமயமாகிய ஓடத்தின்மீதுஇறைவன் அம்பிகையுடனடைந்து உல்லாஸமாய் வீற்றிருக்க அதை அலைகள் கிளேதமாய் இங்குமங்குமிழுக்க ஆனந்தபரவசராயிருப்பர். ஓர் சமயம் கைலாச கிரியின் கார்த்தியைக்காட்டினும் மிக்க வெண்ணிறம்வாய்ந்ததும் காதருகில் விளங்குஞ் சாமரங்களால் வீசப்பெற்றதுமாகிய பஹா விருஷபத்தின்மீது தேவியோடுகூட வீற்றிருப்பாராய் ருத்திரகணங்க ளெல்லோரும் ஆனந்தவசமாய் “பாஹீசசங்கரவிபாசிவ சந்திர ஸூடமஹாதேவ” என்று துதிக்கக்கையசிகசங்களிலுள்ள சிவலிங்க சமூகங்களைத்தெரிசித்து அம்பிகைக்கும் ஷுக்ரிசிப்பித்து பகிழ்வார். ஓர்சமயம் சுவர்ணமயமாய்ச்சொலிப்பதும் மிக்க வுன்னதமாயுள்ள தும் அற்புதமாகியதுவஜும்பமுடையதுமாகிய திவ்யரத்தித்தேவி யோடுகூட வீற்றிருப்பாராய் அந்தரதமானது தமது திருவுளத்தை யதுசரித்துச்செல்ல உல்லாஸமாயிருப்பார். ஓர் சமயம் அநேகரத்னங்களாலும் முத்துருச்சங்களாலும் அற்புதமாகிய மேல்விதானத் தாலும் திவ்யதுவஜத்தாலும் சத்ர சாமரங்களாலும் மிக்க அழகு வாய்ந்த விமானத்தின்மீது தேவியோடு வீற்றிருக்க அது உல்லாஸ மாய்ச்செல்ல தேவர்களுையும் அவருலகங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு தேவியைநோக்கி ஓ தேவி! தேவலோகத்தில் சுகம்புணிக்கவேண்டுமென்று பெரிய விமான மூர்ந்தாவரும் கர்மதேவர்களைப்பார். ஓ தேவி! அதோதேவலோக வுத்பானவனத்தில் தேவமங்கையர்களது கையிலுள்ள கங்கணமணிகளினொளியானது எத்திசையும்பரவ திவ்யபரிமளக்காற்றுவிச அவர்களது அதரத்தைப் புசிப்பதினால் ஆனந்தபரவசர்களாய் போகமேபெரிதெனமயங்கிக்கிடக்கும் தேவர்களைப்பார். ஓ தேவி! கிஷ்ணு பிரம்ஹா முதலியவர்களேர்டெண்ணிச் சமமாய்ப்பார்க்கும் அதமன் அடைந்திருக்குங்கதியைப்பார். அவன் எச்சில் நீர் மலம் மூத்திரம் முதலியவை நிறைந்தமடுகில் மூழ்குகின்றவனாய் ஒவென்று வாய்திறந்து கதற, கிருமிகளோடு மலமுட்புக,அத்துக்கத்தைச்சகிக்காமல் மீண்டுங்கதற,அவனை நீண்ட

கைசர்சாட்டையால்யமதுதர் அடித்துவதைக்க பஹாகோரயாதனை
யதுபுகுக்கிறான். ஒதேவி! என்னை நிந்தித்தவர்கள் சிவலிங்கத்தெரி
சனஞ்செய்யாதவர் முதலியவர்களெல்லோரும் பெரிய இருப்புக்க
டாகத்தில் தீயால்கொதிக்குந்தைலத்திற்றள்ளப்பட்டு கஷ்டப்படு
கின்றனர்பார். அதேநா ருத்திராக்ஷருண்டல கிரீடஹாரங்களையணி
ந்து ஜ்வலிப்பவர்களாய் பிரதோஷகாலத்தில் லிங்கார்ச்சனை லிங்க
தெரிசனஞ்செய்து மகிழ்ந்த புண்ணியவான்கள் நமது கைலாயம்
வருகின்றனர்பார். கைலாயகிரியிலுள்ள திவ்நிய மகாலிங்கங்களைத்
தரிசிப்பதில் மிக்க ஆவலுள்ளவர்களாய் சூரிய சந்திரர் ஜ்வலிப்பது
போல் வருகின்றனர்பார். ஒதேவி! எமக்கு இவர்களே சம்மதர்
கள். எனக்குச்சம்மதமில்லாதவர் அபாரமஹிமைபுடைய இவ்வி
டம் வரக்கூடுமா? ஒ கிரிஜே! இங்கு ஆங்காங்கு பூஜிக்கப்பட்டு வி
ளங்கும் லிங்கங்களைப்பார். கரதாளம் சங்கம் மத்தளம் டிண்டிம
முதலியவைகளின் நாதங்கள் முழங்க புதிதாகிய பில்வபத்திரங்களா
ல் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்கும் சிவலிங்கசமூகங்களைவகித்துக்கொண்டி
ருக்கும் இக்கைலாயத்தின் பாக்கியமே பாக்கியம். இந்தக் கைலாய
கிரியினால் பூர்வம் மிக்கதீவிரமாகிய தவஞ்செய்யப்பட்டது. ஆதலால்
இங்ஙனம் இவனுக்கு அருள்புரிந்திருக்கின்றோம். இவனைப்போல்
எந்தத்தேவரும் முனிவரும் தவமியற்றியதில்லை. ஆதலின் எமது
அபாரமாகியதயவுக்கு இவனாளாயினென்று தேவியைநோக்கி பூ
ஷஹாதேவன் ஆனந்தங்கொண்டவராய் கைலாசகிரியின் குணங்களை
வர்ணித்தனர்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

அக்ரகாமநேநம்

இருபத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸவர்ணனம்.

ஸங்கர்தர்: ஒபிரம விஷ்ணுவாதி தேவர்களே! கைகிஷ்யபரே!
இதுகாறுவ்ஹியபிரகாரத்தான்கூட கோமேதகமணியமரண பிர
காரமொன்றுளது. அதன் கான்கு திக்கிலும் லக்ஷம்பிரமாணமுள்ள
தூகிய கோமேதகமணியமரண கோபுரங்களிருக்கின்றன. - அந்தத்
கோபுரமானிகைகள் சந்தனதோரணமும்பத்துவஜங்களாலும் ருத்திரா

வதாசரிதம் விருஷபமுதலிய ஸ்படிகமயமாகிய சித்ரங்களாலும் தேவகோஷ்டிப்பதுமையாலும் சுவர்ணமயமாயும் ரத்னமயமாயும் கிரமிக்கப்பட்ட கணங்களாலும் மிக்க அற்புதமாய்விளங்குகின்றன, அன்றியும் அந்தப்பிராகாரத்தில் ஆபிரம்ஸம்பங்களுடன்கூடிய எண்ணிரந்த மண்டபங்களும் சரஸுகளும் சரவின்மத்திரிலுள்ள மண்டபங்களும் மிக்க அற்புதமாயுள்ளன. அதற்குள் தென்திசைக்கோ புரத்தருகில் எமதுஆலயமிருக்கின்றது அது லக்ஷம்ஸ்தம்பங்களோடு கூடியதும், நவரத்னமயமாகிய அநேக மேல்மானிகையுடையதும், திவ்வியபதுமைகளால் விளங்குவதும், திவ்வியரத்ன கவாஷ்டம் (ஜன்னல்)களாலும் இந்திர நீலமணிகளால் கிரமிக்கப்பட்ட மயில் கோழிப்பதுமைகளாலும், மணிமயமாகியதுவாரம் கதவு முதலியவைகளாலும் மஹா அற்புதமாயுள்ளது. அதனருகில் ஓர் உத்தியானவனமிருக்கின்றது. அது நவரத்னமணல்களோடுகூடிய ரத்னமேடைகளாலும் தேவகிருஷ்ண வரிசைகளாலும் ஆச்சரியமாயுள்ளது. அங்கு கௌமாரமென ஓர் திவ்வியஸரலிருக்கின்றது. அது மணிமயமாகிய படிக்கட்டுகளுடன் பக்கங்களிலுள்ள ரத்தின மண்டபங்களால் ஜ்வலிக்கின்றது. அன்றியும் அது மான்முதலிய மிருகங்களும் ஹம்சமுதலிய பக்ஷிகளும் வசிக்கப்பெற்றது. அந்தத் தடாகத்தினருகிலுள்ள மண்டபங்களுள் மிகச்சிறந்த ஓர் மாளிகையுள்ளது. அதின் உப்பரிகை கோபுரம் மிக்கவுன்னதமாயுள்ளன. அழ்மண்டபத்தின் உப்பரிகை மாளிகையில் ஐந்துயோசனை விஸ்தாரமுள்ள திவ்வியரத்ன சிம்ஹாசனமுளது. அங்கு பற்பலவாயுதங்களையுடையவரும் சிங்கம் போன்ற பராக்கிரமமுடையவர்களும் மதயானையின் துதிக்கைபோல் நீண்டு பருத்தகையுடையோர்களும் திவ்வியவஸ்திராபரணமணிந்தவர்களும் உலகமெங்கும் பிரலித்தபெற்றவர்களுமான வீரபாகுமுதலிய நவவீரர்களாலும் லக்ஷவீரர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவராய் வான் வல்லிதேவசேனையோடு அறுமுகத்தோடும் பன்னிருகண்களோடுகூடிய மூர்த்தியாய் அந்த சிம்ஹாசனத்தின்மீது வீற்றிருப்பேன். ஓ முரிவரே! முற்கூறிய நக்ஷிணகோபுரத்தருகில் குமாரபுரமெனும் எனது நகரமிருக்கின்றது. அது எண்ணிரந்த மாளிகைகளாலும் கௌமார கௌமாரிகணங்கள் வசிக்கப்பெற்றதாய் ரத்னங்களால் பெருஞ்சோதியாயும் ஜ்வலிக்கின்றது. அந்நகரில் கௌமாரோஸ்வரர் ஆலயமிருக்கின்றது. அவ்வாலயம் மிக்கவிஸ்தாரமாயுள்ள பிராகாரங்களோடும் நவரத்னமயமான மஹாமண்டப வாகனமண்டப அர்த்தமண்டப கர்ப்பக்கிரகங்களோடுகூடியதாய் நவரத்

தினங்களின் கார்தியினால் ஆகாயமுந்துஞ் சேர்தியமாய் வினங்
கச்செய்யுங் கோபுரத்தோடுகடியதர யிருக்கின்றது. அவ்வரையத்
தில் எனதிஷ்டதெய்வமாகிய கௌமாரேஸ்வர லிங்கமிருக்கின்றது.
அந்த லிங்கத்தை யான் பஞ்சாமுதல்களாலும் தூபதிப ஸவேத்தி
யுங்களாலும் வீணுவேணு ம்ருதங்கசங்க காகளங்களாகிய வாத்ய
நாதங்களாலும் அற்புதமாகிய சேதங்களாலும் கௌமராகண்ணிகை
களின் நடனத்தாலும் முப்போதும் ஆராதித்துத்தோத்திரஞ்செய்து
ஆனந்தமடைகின்றேன். இங்ஙனம் கௌமாரபுரத்திலிருந்துகொண்டு
சக்திதரர்களாகிய எண்ணிறந்த வீரர்களாலும் கணங்களாலும் சே
ஷிக்கப்பட்டவனாய் யான் தென்திசைத்துவாரத்தைக் காத்துக்கொ
ண்டிருக்கின்றேன்.

இருபத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

மத்திர க்ருதேநம்:

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

கைலாஸவர்ணனம்.

வஸுதந்தர்: ஓ முனிவரே! கைலாய சிவாலயத்திற்கு மேற்குத்
திக்கில் ஐந்து ஸக்தம் பிரமாணம் விஸ்தாரமுடைய பிராகாரத்தில்
எண்பத்தெட்டாயிரம் யோஜனையுடையமுள்ள லோர்கோபுர மிருக்கின்
றது. அங்கு மாகதமயமாகிய மஹா மண்டபம் தேஜோபயமாய்
ஜ்வலிக்கின்றது. அம்மானிகையின் கடுகில் ஏழுஸக்தங்களை சிரேஷ்
டர்களால் சேஷிக்கப்பட்டவரும் விக்கனமலைக்கு மஹாவச்சிராயுத
மாயிருக்கின்றவரும் பற்பல ரத்னபரணமணிந்தவரும் லிந்தூரத்
தால் ஜ்வலிக்கும் நெற்றியுடையோரும் ரத்னபரண முடையோரும்
திவ்யமரணிக்க கிரீடமுடையோரும் அழகிய ததிகைகையுடையோர்
ரும் திவ்யகுண்டலங்களால் ஜ்வலிக்குங் காதகளையுடையோரும்
திவ்ய ரத்னபரணமணிந்த தந்தமுடையோரும் விபூதித் திரிபுண்டா
மணிந்த ரும்பமுடையோரும் கண்ணத்தினின்றும் பெருகும் மது
பரிமாணவாசனையிலாவலோடுவந்துபிரமித்துக்கொண்டிருக்கும்வண்டு
களை திவ்ய முத்துக்குச்சங்களுடைய காதகளின் அசைவால் ஓடச்
செய்யவரும் சிவபக்தராகிந்தத் தியர்னத்தால் யாமானந்தமுடைய
யோரும் மிக்க கருணையோடு கணங்களை கடாசுழிப்பவரும் மஹா.

நாகத்தால் கடிஞந்தமுடையவரும் பெருத்த வுச்சமுடையோரும் மலர்ந்த சொந்தாமகாமலர்போன்ற சரணமுடையோரும் பாசம் அஞ்சும் மோதகம் தந்தம் இவைகளையுடைய கரத்தினையுடையோரும் ரத்னமயமாகிய தோள்வளையுடையவரும் திவ்ய மஞ்சீரமணிந்த கால்சூளுடையோரும் ரத்னஹாரமணிந்தவரும் இருபக்கத்திலும் சித்திபுத்தி எனும் தேவிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும் தண்டம் சத்ரம் சாமரமுதலியவைகளோடுகூடிய கணேந்திரர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும் ஸ்ரீஸுவாரும் ஆகிய ஸ்ரீகணேசானர் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றனர். அவ்விழைவனது திருவுருவம் போன்ற வருவமுடையவர்களான ஏழலகூங்கணைதிபர்கள் குடாரமுதலிய ஆபுதங்களைக் கையில்வைத்துக்கொண்டு அந்தப்பிராகாரகோபுரத்தைக்காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அதனருகில் மஹாகோபுரத்தோடு கூடிய ரத்னமயமான ஆலயமொன்றுளது. அவ்வாலயத்தில் அவரது இஷ்டதெய்வமாகிய கணேசானேஸ்வரரென்னும் ஸிங்கமுள்ளது. அதனை அவர் முப்போதும் பிஸ்வபத்திரம் மந்தாரம் சண்பகம் கமலமுதலிய மலர்களாலும் அறுகம்புற்களாலும் தூபதீப ஸேவத்திய தாம்பூலங்களாலும் சத்ரசாமரகீத கிருத்தவாத்தியங்களாலும் ஆராதித்துப் பேரற்றி மகிழ்கின்றனர்.

இருபத்தாண்காம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

சாயீகரப்பிரபாயநடி:

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

—*—*—*—

கைலாஸவீணைம்.

வீணகந்தர்: ஓ முனிவரே! கைலாயசிவாலயத்திற்குக் கிழக்குத் திசையில் புஷ்பராகத்தினால் நிரமிக்கப்பட்டதும் ஐந்தலகூழும் பிரமாணமுடையதுமாகிய பிராகாரகோபுரமிருக்கின்றது. உதயகாசத்திலுள்ள ரூரியன்போல் ஆயிரஞ் ரூரியர்களது கார்த்திக்கு நிகராகிய கார்த்தியுள்ளதும் புஷ்பராகமணிபால் நிரமிக்கப்பட்ட கிருஷ்ணம் ருத்திராவதார சரிதமுதலிய பதுமைகளோடுத் திவ்ய துவஜமுடையதுமாகிய அக்கோபுரத்தருகில் சிறந்த ரத்னங்களால் நிரமிக்கப்பட்டதும் பதினாயிரம் ஸ்தம்பங்களோடுகூடியதும் கிசித்திரமான கொடுங்கைகள் அழகிய ரத்னமேடைகள் ரத்தினபீடம் ரத்தின ஜா

லம் முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான ஓர் மண்டபமிருக்கின்றது. அம்மண்டபத்தில் ஓர்திவ்ய சிம்ஹாசனம் நவரத்னமயமாய் விளங்குகின்றது. அதில் அறுபதினாயிரம் ருத்திரகண்திபர்களாலும் அந்நி. மன்புமுதலியவர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவராய்த் தர்மஸ்வரூபராகிய ஸ்ரீ விருஷபர் வீற்றிருக்கின்றார். தர்மத்துக்கரதாரமாயுள்ள சரணங்களை யுடையவரும் யுகத்தை நாபியாகவுடையவரும் யுகங்களின் சந்தியம்சங்களைக் குளம்புகளாக வுடையவரும் தர்மசாத்திரங்களை மணியமஞ்சீராகாதமாக வுடையவரும் நான்கு வேதங்களும் உபவேதங்களும் வேதார்த்தங்களும் புராணநியாய மீமாம்சங்களும் தந்திரமும் ஆகிய இவைகளைப் பெருமணிகளாய்மையப்பெற்றவரும் பூர்வபுகுசித்தார்த்தங்களைக் கண்டாநாதமாகவுடையவரும் கைலாயந்தான் ஐங்கம வுருவம்பெற்றதோ என்று தோன்றக்கூடிய இரண்டுகொம்புகளோடு கூடியவரும் அமுதத்திரனின் மண்டலம்போல சுத்தவெண்மைநிறமுடையவருமாகிய அந்தத்தர்ம விருஷபர் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுடையவராயிருக்கின்றார். கற்பூரம்போன்ற நிறமுடையவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும் லக்ஷம் யோஜனை விசாலமுள்ள முதுகும் பதினாயிரம் யோஜனையுயர்ந்த திமிலும் முப்பதினாயிரம் யோசனை யுள்ள முகமும் இரண்டாயிரம் யோசனை பரிமாணமுடைய நேத்திரமும் ஐயாயிரம் பிரமாணமுடையகாதம், ஆயிரம் யோசனைப் பிரமாணமுள்ள கொம்பும், ஐயாயிரம் யோசனைப் பிரமாணமுடைய நாசியும், ஆயிரம் யோசனைப் பிரமாணமுள்ள நாவுமுடைய தேகமுடையோராய் அவர் இமைகொட்டாது கண்களால் ஈர்வாணத்தரிசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்; அன்றியும் திவ்ய முத்து ஜாலர்கள் தொங்கும் ரத்னகம்பளத்தால் முதுகையலங்கரித்துக்கொண்டு விளங்குவோரும் தமது மூச்சுக்காற்றால் மகாகிரிகளையும் நடுங்கச்செய்வோரும் சமுத்திரம் நதி தடாகமுதலியவைகளைக் குளம்படியால் கலங்கச்செய்கின்றவரும் பூமியைக் கலகலவெனக் குறுங்கச்செய்கின்றவருமா யிருக்கின்றனர்; ஐம்பதுலக்ஷம்பிரமாணமுள்ள கால்களோடும் பதினாயிரம் பிரமாணமுள்ள இந்திரனீலமணிபோன்ற குளம்புகளோடும், ஐயாயிரம் யோசனையுடைய கழுத்துத் தாடியோடும் தூய யோசனை பருத்த விருஷணத்தோடும் முப்பதினாயிரம் யோசனை நீண்டவாலோடுங்கூடியவராய் காமதேனு கண்கோடிகளால் சூழப்பட்டவராயிருக்கின்றனர். அங்கு ஓர் சிவாலயத்தில் வ்ருஷபேஸ்வரரெனும் ஓர் மகாலிங்கமானது அவருக்கிஷ்டதெய்வமாயிருக்கின்றது. நந்தி காமதேனுயின் மடியினின்று அந்நிபேர்தைக்கப்போது

புதிதாய்க் கறக்கப்பட்ட கூர்ப்பிரவாகத்தால் பரமேஸ்வரனை அபி
ஷேகித்துப் பில்வம் மந்தாரம் தாமரை தூபதீபநைவேத்தியம் பாய
சம் அபூபம் தாம்பூலம் சத்திரசாமரம் இவைகளாலாராதித்துப் பர
மானந்தவசராயத் துதித்து வழிபடுகின்றனர். ஸகந்தர் ஓ முனிவரே!
அந்தத்தர்ம விருஷபமூர்த்தியே தேவதேவனாகிய இறைவனை வகித்
துச் சொல்லுகின்றனரன்றியும் அங்கு சகல கணங்களாலுஞ் சூழப்
பெற்றவராய் அகத்துவாரத்தைக் காத்துக்கொண்டுமிருக்கின்றனர்.
இவ்வாறு ஸ்ரீ கைலாய கிருங்கத்தில் கஜானனகணங்களாலும் கௌ
மாரகணங்களாலும் விருஷபேந்திர கணங்களாலும் ருத்திரர்களா
லும் சூழப்பெற்றதாய் பிரமவிஷ்ணு இந்திரர்களாலும் சுருதிகளா
லும் முரிவர்களாலும் மனதினுலுஞ் சிந்திக்கமுடியாததாய் மிக்க
அற்புதமாய் ஸ்ரீ கைலாய ஆலயம் விளங்குகின்றது.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ர்வாயநம :

இருபத்தாராம் அத்தியாயம்.

கைலாஸ்வர்ணம்.

ஸ்கந்தர்:-இனி அங்கு வடக்குப்பிராகாரமானது வைநீரிய
மணிமயமாயிருக்கின்றது. அதன் கார்தியால் அத்திசை முழுதும்
மஞ்சள்நிறமாய் விளங்குகின்றது. அங்கு அடிமுதல் சிகரவ்வரையில்
ஆச்சரியகரமாகிய ருத்திராவதார சரிதப்பதுமைகளால் சித்திரிக்
கப்பட்டும் பற்பல பக்ஷிலகைப் பதுமைகளால் ரஞ்சிக்கப்பட்
டும் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுள்ளதுமாய் யோர் கோபுரமிருக்கின்
றது. அதன் சிகரத்தில் அற்புதமாய் ஐந்துறுரத்தன கும்பங்கள்
வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப்பிராகாரகோபுரத்தை அஸ்திரா
புத்ததுகளைக் கையிலுடையோரும் திரிபுண்டரம் கிளங்கும் நெற்
றியுடையோரும் சந்திரகலை விளங்குஞ்சடாமுடியுடையோரும் தீவ்ய
குண்டலமணிந்தோரும் ஸர்வாபரணமணிந்தோருமாகிய ஒன்பது
கோடி ருத்திரகணங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். அங்கு
ரத்தினமயமான எண்ணிறந்த மாளிகைகளுடன் கூடியவேர் அரண்
மையிருக்கின்றது. அது மாணிக்கங்களிழைத்த ஆயிரம் ஸ்தம்ப
ங்களோடுகூடியதும் அரிய வையம் புஷ்பராகம் நீலம் வைநீரியம்

கோமேதகம் முத்து பவளம் இவைகளாலாகிய மேல்தளமுடைய
 தும் இந்திரநீலக் கற்களாலாகிய கொடுங்கைகளும் முத்துமணிக்குச்
 சுகளும் விளங்கப்பெற்றதுமாய் மிக்க விநோதமாய்ப் பிரகாசிக்கின்
 றது. அவகு சந்திரகார்த்தக்கல்லால் கீர்மிக்கப்பட்ட ஓர் பிரகாச
 மிருக்கின்றது. அது இருபதினாயிரம் யோசனைப்பிரமாணமுடைய
 தும் கோபுரங்களோடுகூடிய நான்கு கோட்டைவாசலுடையதும்
 தேவிக்கு வாகனமாகிய ரத்னசிங்கப்பதுமைகளுடையதும் ஆகாய
 முழுதும் ஒளிமண்டலமாய் விளங்கச்செய்வதுமாயிருக்கின்றது.
 அதற்குள் பதினாயிரம் யோஜனைப்பரிமாணமுடையதாய் 'ஜ்வலத்
 தினத்தினால் விசித்திர வேலையுடையதாய் கோடிசந்திரனுதித்தது.
 போல் ஆனந்தகரமாய் கோடிகுரியனுதித்ததுபோல் ஜ்வலிக்கின்ற
 தாயுள்ள யோர் மஹா மாளிகையில் சோதமயமாய் திவ்ய பீட
 மொன்றி நுக்கின்றது. அருகிலுள்ள திவ்ய ஸரவிலிருக்கும் தாம
 ரைமலர்களின் பரிமாணவாசனையோடுகூடிய காற்று வீசப்பெற்றதா
 கிய அவ்விடத்தில் ஓர் ரத்ன சிம்ஹாசன மிருக்கின்றது. அதில்
 தேவி எண்ணிறந்த போகுகளிகளாகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவளாய்
 வீற்றிருக்கின்றாள். ஓர் சமயம் பவளமயப்பீடத்திலும் ஓர் சமயம்
 மாணிக்கமாய்பாகிய மாளிகையிலும் வீற்றிருந்து அழகிய பந்தை
 பெடுத்து விளையாடுகின்றாள்; ஓர் சமயம் புஷ்பபுத்தியானவனத்
 தால் சூழப்பட்ட ரத்னமாளிகையில் புஷ்பமஞ்சத்தில் வீற்றிருக்கின்
 றாள். ஓர் சமயம் திவ்ய தாமபூலங்களைக்கையிலெடுத்த தணிந்து
 கொண்டு புஷ்பராகமாளிகையிலும் ஓர் சமயம் கதம்பவனத்தின்
 மத்தியிலுள்ள வைரமணிமாளிகையிலும்வந்து லீலார்த்தமாயுள்ள
 கிளியைக் கையிலுடையவளாய்ச் சாரிகையின் அழகிய மொழியைக்
 கேட்டு மகிழ்கின்றாள்; ஓர் சமயம் நீலரத்ன மஹாமாளிகையடைந்
 துல்லாஸமாயிருக்கின்றாள்; ஓர் சமயம் திவ்யரத்ன பூஷணங்களை
 யணிந்துகொண்டு சந்திரகார்த்தமாளிகையடைந்து ரத்னபாத்திரத்தி
 லுள்ள பற்பல கனிகளையும் அமுதத்தையும் புசித்துத் திவ்ய புஷ்ப
 ஹாரத்தையணிந்து ஜ்வலிக்கும் சந்திரகலையோடுகூடிய கிரீடமுடைய
 வளாய் யோகினிகளால் காண்பிக்கப்படும் ரத்தினக்கண்ணாடியைப்
 பார்க்கின்றவளாய் ரத்ன சலாகையால் திவ்யரஞ்சனமணிபவளாய்
 மிக்க அற்புதமாய் சுவர்ண நூற்களானிர்பிக்கப்பட்ட வஸ்திரத்தைத்
 தரிக்கின்றவளாயலங்கரித்துக்கொள்கின்றாள்; ரத்னமயமாகிய ஜெ
 ன்ருருமாளிகையை யடைந்துமலர்க் குச்சுகளுடைய திவ்யமணி
 பீடத்தில் வீற்றிருப்பவளாய் ருத்திராணிகளால் உபாசிக்கப்படுகின்

றூன்; மந்தாரம் புன்குமம் தாழை சண்பகம் அசோகம் மல்லிகை, மாலதி ஜாதீ முதலிய மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேசபர முடையவளாய் கஸ்தூரி பரிமளமுடைய கஞ்சகமுடையவளாய் ருத்திராணிகளால் சிந்தூரநேகையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேச சிமந்த முடையவளாய் எத்திசையும் பரவும் காந்தியுடையமணிமோ திரங்களை யணிந்தவளா யுல்லாஸமாய் வீற்றிருக்கின்றாள்; ஓர் சம யம் வைவேரியமானிகையடைந்து ருத்திராணிகளின் நடனத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நீரதனத்தாற் செய்யப்பட்ட சுரைக்குடுக்கை யோடு கூடிய திவ்ய வீணையைக்கையிலெடுத்து மீட்டிக்கொண்டுல் லாஸமா யிருக்கின்றாள்; ஓர்சமயம் ஆனந்தபாவசையாய் சிவநாம கானஞ் செய்கின்றாள்; ஓரிடத்தில்திவ்ய சாமரங்களாலும் மணிமய மாகிய பிடியோடும் மயிற்றேரையைபுடனுங்கூடிய விசிறியாலும் உப சரிக்கப்படுகின்றவளாய் பூர்ணசந்திரன்போன்ற திவ்யசத்திரம்பிடிக்கப்பட்டவளாய் தாம்பூலரஸபரிமளத்தோடுகூடிய முகமுடையவ ளாய் தாம்பூலத்தைக் கையில் தரிக்கின்றவளாய் சித்திரதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அற்புதமாயெழுதியிருக்கும் சதாசிவ ரூபத்தைத் தரிசித்து ஆனந்தமுற்றிருக்கின்றாள்; ஓர் சமயம் பவளம் கொல் வைக்கணி முதலியன போன்ற அதரமுடையவளாய் ரத்தினமயமா கிய ஹாரமணிந்தகண்டமுடையவளாய் இனியநாதமுடைய மணி யால் விளங்கும் ரத்தனரமும் அழகிய வங்கியு மணிந்தகையுடைய வளாய் சூரிய சந்திரர்கன்போல் ஜ்வலிக்கும் தாடங்கமணிந்த கா டையவளாய் உதிக்கும் சுக்கிரன்போல் விளங்கும் முத்துடன் கூடிய நாலிகாபரணந்தரிப்பவளாய் திவ்ய ரத்தனஹாரமணிந்த மார் புடையவளாய் ரத்தின ஒடியாணமணிந்த இடை யுடையவளாய் அற்புதமணிகளாற் செய்யப்பட்டு இனிமையாயொலிக்கும் நூபுர மணிந்த கால்களுடையவளாய் அன்னப்பறவைபோன்ற நடையு டையவளாய் நெற்றியிலணிந்த ரத்தின திலகமானது பளீர் பளீர் ள்ள மின்ன கேசாபரணங்களாகிய ரத்தின சூரிய சந்திர பிரபாப ரணங்கள் ஜ்வலிக்க திவ்ய செளந்தர்ய ரூபமுடையவளாய் பூரீ பர மேஸ்வரியானவள் யோகினிகோடிகளால் அங்கு சேவிக்கப்படு கிறாள்; ஓர் சமயம் இந்திரநீலமணிமயமாகிய மஹா மாளிகையடை ந்து அங்கு தூபங்களால் பரிமளிக்கப்பெற்றதும் மணித்தீபங்க ளால் ஜ்வலிக்கப்பெற்றதும் முத்துவிதானங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட மேற்பிரதேசமுடையதும் அற்புதமாகிய திண்டு தலையணை யுடன் கூடியதுமாகிய மஞ்சத்தையடைந்து வீற்றிருக்கின்றாள்; ஓர் சமயம்

பலனமணி மண்டபத்தையடைந்து ருத்திராணிகளால் வீணுவாத்தி யத்துடன் கானஞ்செய்யப்படும் சிவநாமங்களைக் கேட்டுக்கொண் டானந்தமாயிருக்கின்றான்; ஓர் சமயம் சுவர்ணவாழைகளாலும் திவ்ய விருக்ஷங்களாலுஞ் சூழப்பெற்ற ஸ்படிகமணிமாளிகை யடைந்து லாவபக்ஷி மயில் கோழி முதலியவைகளின் சண்டையையும் ஆடு மான் இவைகள் முட்டிக்கொண்டு சண்டையிடுவதையும் பார்த்துக் கொண்டுல்லாஸமாயிருக்கின்றான்; ஓர் சமயம் செந்தாமரைத்தடா கத்தருகிலுள்ள மணிமண்டபத்தை யடைந்து அங்குரத்தன் கூண்டி லிருக்கும் கிளிகளுக்கு மாதளம்பழுமுத்தைக் கையாலெடுத்துக் கொடுத்துக்கொண்டும் பச்சத்திலுள்ள தாராஸாரயந்திரத்திலிருந்து விழும் திர்த்தத்தால் நனைந்ததும் திவ்ய பரிமளமுடைய துமான கழு குத்தோட்டத்தின் மத்தியிலுள்ள அழகிய மேடையை யடைந்து மயில்கள் நடனமாடுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றான்; ஓர் சமயம் பற்பல விசித்திர சித்திரங்களெழுதிய வஸ்திரத்தாலமைக்கப் பட்ட மாளிகை யடைந்து சகிகளோடுகூட வுல்லாஸமாய் சல்லா பஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றான்; ஓர் சமயம் ரதம்போல் கிரீமிக் கப்பட்டுள்ள மஹாமாளிகையடைந்து அதன் பக்கத்தில் வீற்றிருக்கின்றான். ஒ முனிவரே! இவ்வாறுதேவி வுல்லாஸமாயிருக்கின்ற னன். தேவியின் அரண்மனைக்குள் ஓர் திவ்ய கிருசமிருக்கின்றது. ஈசன் அவ்விடத்தில் தேவியோடுமிக்கின்றார். அந்தக்கிருகம் ஸ்ரீ சக் ரம்போன்றதும் ஆயிரப்போசனை விஸ்தீரணமுள்ளதும் ரத்ன கவா ஷ்டமுடையதும்சித்திரக்கொடுங்கையுள்ளதும்திவ்ய விதானமுடைய தும் முத்துஜாலமுடையதும் சந்திரமண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கும் மெத்தை திண்டுதல்யணையுடையதும் பக்கத்தில் தூபதீபப்பாதிரம் தாம்பூலபாதிரம் ரத்னகெண்டி கனிக்கலம் சாமரம் விசிறி கண் ணாடி முதலிய சாமக்கிரியைக ளோடுங்கூடியதும் ருத்திரகணம் சகி முதலிய யாருமின்றி ஏகாந்தமாயுமுள்ளது. ஒ முனிவரே! இவ்விதம் கைலாயத்தில் நவசக்தி பரமாகிய ரத்ன பீடத்தில் ஸ்ரீ சக்திரமத்தி யில் விளங்கும் பிந்துஸ்தானத்தில் சூரியசந்திர வுருவமாகிய இரண்டு கோடிசூரன் கூடியதும் பஞ்சப்பிரம்ஹமயமுமாகிய மஞ்சத்தில் தேவியுடன் மஹாதேவன் கிரீடிக்கின்றார்.

இருபத்தாரும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸர்வோபாய்யராமம் :

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்.

தேவீ பூஜா சரிதம்.

ஸ்கந்தர்:-ஓ முனிவரே! அங்கு தேவிக்கு இன்னுமோரரண்
மணியிருக்கின்றது. அது மரகதத்தினால் நிரமிக்கப்பட்டு நூறு
யோஜனை விஸ்தீரணமுடையதாய்க் கொடுங்கை கவாக்ஷம் கும்பம்
மணிபீடமுதலியவைகளால் ஜ்வலிக்கின்றதும் திவ்ய சித்ரங்களால்
சித்திரிக்கப்பட்ட கம்பங்களுடையதாய் மிருக்கின்றது. அம்மானி
கையில் புஷ்பமெத்தை கூடிய மஹா மஞ்சமிருக்கின்றது. மேல்வி
தானமானது இலாமிச்சை வெட்டிவேர் முதலியவைகளோடுகூடிய
கத்த வஸ்திரத்தால் நிரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருகாலத்தும் வா
டாத ரத்னதாமரைமலராலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு
நல்ல புஷ்பாபரணங்களை யணிந்த கேசபாரங்களை யுடையவர்களும்
சந்திரன்போன்ற முகமுடையவர்களும் மிக்க சவுந்தரியமுடையவர்
களும் நித்ய யௌவனமுடையவர்களும் யானையின் கும்பம்போன்
ற தனதடங்கலையுடையோர்களும் ரத்ன கண்டாபரணம் முத்தா
ரம் ரத்தனதோள்வளை முத்து நாலிகாபரணம் சப்திக்கும் மஞ்சீர
முதலிய ஆபரணமணிந்தவர்களும் சந்திரகலையித்த கேசபாமுடை
யோர்களோடைய ருத்திரானிகளாற் சூழப்பட்டவளாய் ஸ்ரீ மஹேஸ்
வரி வீற்றிருக்கின்றனள். சாமரபானிகளாய் நிற்பவர் சிலரும் சந
தனத்தைக் கையில்வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் சிலரும் காளாஞ்
சியேந்தி நிற்பவர் சிலரும் சூடை பிடிப்பவர் சிலரும் தாம்பூலப்
பெட்டியை யேந்திநிற்பவர் சிலரும் மையைக கையிலெடுத்து நிற்ப
வர் சிலரும் சீப்பைக்கையிலுடையோர்கள் சிலரும் ஆபரணப்
பெட்டியை வைத்திருப்பவர் சிலருமாய் ருத்திரானிகள் தேவியைப்
பற்பல வுபசாரஞ்செய்துகொண்டு சேவிக்கின்றனர். அன்றியும்
ருத்திரானிகளுட் சிலர் தனித்தனி அரித்திரா சூய்யும், சிந்தூரம்,
ரத்னபாதுகை, ரத்னவஸ்திர ரஸிக்கை, ரத்ன வீணை, லீலாசுகம்,
இந்திரரீல மணிமயமாகிய யயில், ரத்தின கண்ணடி, மலர்கள், ரத்ன
கெண்டி, பந்து, சொக்கட்டான் பெட்டி ஆகிய இவைகளையும், சிலர்
கத்திகேடகம் பாணமுதலிய ஆயுதங்களையும், சிலர் அம்பருத்தூணி
யையும், சிலர் ரத்ன சூலங்களையும், சிலர் தூபங்களையும், சிலர் ரத்ன
தீபங்களையும், சிலர் பரிமளவாசனையுடைய தைலம் நிறைந்த ரத்ன

அங்கம்.]

சைலப்பிராவாத வர்ணனம்.

அள

கும்பங்களையும், சிலர் வெற்றிலை மடிப்பையும், சிலர் கனிகளையும், சிலர் தாமரை மலர்களையும், சிலர் அமுதம் நிறைந்த ரத்தின ரூபங்களையும் கையிலேந்தியவர்களாய் இவ்வாறு தத்தமக்கேற்ற பணி விடைகளைச் செய்துகொண்டு அந்தருத்திராணிகள் அம்பிகைபின் தயவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வாறு தேவி வீற்றிருக்கும் அரண்மனையில் நவரத்தினத்தால் விசுத்திரமாய் நிர்மிக்கப்பட்ட ஆலயமொன்றிருக்கின்றது. அதில் தேவீஸ்வரனும் லிங்கமூர்த்தி விளங்குகின்றார். அந்த லிங்கமூர்த்தியை அம்பிகை எண்ணிறந்த ரத்னகலசங்களில் நிறைந்துள்ள அமுதத்தாழையானும் பஞ்சாமுததாழையாலும் பரிமள தீர்த்தத்தாலும் அபிஷேகித்து பில்வம் சண்பகம் துத்தரம் ஜாதி மல்லிகைமுதலிய மலர்களால் அர்ச்சித்துத்தக்கோலம் அகருமுதலியவைகளாலாகிய தூபத்தாலும் ரத்னமணி தீபத்தாலும் தாமரை நீலோற்பலமுதலிய மலர் மாலை ரத்னமலர் மாலை இவைகளாலும் பூஜித்து ஆயிரம் பில்வதளங்களால் அர்ச்சித்து பட்சியம் போஜ்யம் தாம்பூலமுதலிய நிவேதனவகைகளாலும் திவ்யகற்பூர நீராஜனத்தாலும் சங்கம் காகளம் மத்தனம் வீணை புள்ளாங்குழல் மட்டு ஶ்ருதுபிமுதலிய வாத்தியமுழக்கங்களாலும் ருத்திரகன்னியர்களின் நடனத்தாலும் யோகினிகணங்களின் வாத்தியத்தாலும் முப்போதும் ருத்திராக்ஷம் விபூதிதரித்து ஆராதித்து பிரதக்ஷண நபஸ்கார அஞ்சலி தோத்திரங்களைச்செய்து வழிபடுகின்றனர்.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸர்வகர்த்தோநம :

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

~~***

சைலப்பிராவாத வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்:-அந்தக் கோட்டைக்குள்ளும் ரத்னமயமாகிய ஓர் பிராகாரம் எஸ்வரனது மனதினால் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ளது. அது தேவர்கந்தர்வரங்குடர் முதலிய எவராலும் காணக்கூடாததும் பிரமாண்ட அடியிலிருந்து முடிவுபரியந்தம் செல்வதாயு முபரந்திருக்கின்றது. அதன் எட்டுத்திக்குலும் நிஷதம் ஹேமகூடம் கிரீதியம் மலையம் தர்த்தாரம் மந்தரம் ஹிமவான் நீலம் எனும் எட்டுக்கிரிகளிருக்கின்

றன. அந்தப்பர்வதங்கள் பூர்வம்பலகாலர் தவஞ்செய்தனர். அதனால் திருப்தியடைந்து பாமேஸ்வரன் பிரஸந்தராயத்தோன்ற அப்போது அப்பர்வதங்கள் ஓ ஸ்வாமி! தேவரீரருகில் வசிக்கவேண்டியதையே விரும்புகின்றோம். இவ்வரத்தை எங்களுக்குத் தால்வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவைகளை அவ்வாறே தம்மருகிலும் ஒருருவத்துடனிருந்து ஆராதித்துய்யும்படி இறைவனனுக்கிரகித்தனர். ஆதலின் அம்மலை எங்குமிருக்கின்றன. இவ்விடங்களில் அம்மலைகள் சிலாவுருவத்தோடும், அவ்விடத்தில் ரத்னமயமாய் மிருக்கின்றன. அவ் வெட்டுப்பர்வதங்களும் ரத்னமயமாய் விளங்கினும் அதிஷ்டான தேவவுருவத்தோடு அவ்விடத்தில் விளங்குகின்றன. அப்பிரகாரத்தின் கீழ்த்திசையில் நிஷதமும் அக்னி திசையில் ஹேமகூடமும் தென் திசையில் விந்தியமும் நிருதி திசையில் மலையமும் மேற்றிசையில் தர்த்தாரமும் வாயுதிசையில் மந்தாரமும் வடதிசையில் ஓரிமவானும் நகானதிசையில் லீலபர்வதமும் இருக்கின்றன. இவ்வெட்டுரத்ன மலைகளின் சிகரங்கள் மிக்கவுயர்ந்தும் விஸ்தாரமாய்மிருக்கின்றன. நிஷதசைலமானது மாணிக்கமயமாய்க் கீழ்த்திசையில் மிக்க வுன்னதமாய் அழகியரத்னகோபுரமுடையதாய் விளங்குகின்றது. அக் கோபுரத்தின் கிருஷ்பம் ருத்திரசரிதம் பீடம் வேதிகை ரத்ன கலசம் முதலிய சிதர்ப்பதுமைகள் மிக்க ஆச்சரியகரமாயுள்ளன. உச்சிவரையிலேறுதற்குரிய அழகிய ரத்னப்படிக்கட்டு முடையதாய் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடுகூடிய ஓர் மஹா மாளிகையோடுங்கூடிய தாயிருக்கின்றது. அம்மஹாமாளிகை மண்டபத்தி னடுவிலுள்ள ஓர்திவ்ய சிம்ஹாசனத்தில் ஸ்ரீமஹேஸ்வரன் தேவியோடுகூட ஸகல கணங்களாலுஞ்சேவிக்கப்பட்டவராய்க்கிழக்குத்திசையிலுள்ள அம் சாவதி எனும் நகரத்தையும் இந்திராதி தேவர்களையும் ஸமுத்திரங் களையும் நதீநத பர்வதங்களையும் வனங்களையும் ஸவர்க்கப்போகத் தின் பொருட்டுச் செல்பவரையும் புகித்தபின் கீழ்விழ்வோரையும் பார்த்துக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றார். அங்கு நிஷதசைலம் திவ்ய தேகத்தோடு மூர்த்திமானாய் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் அங்குள்ள திவ்யாலயத்தில் விளங்கும் நிஷதேஸ்வரலிங்கத்தைப் பரமபக்தியுடன் முப்போதும் பூஜித்துத் துதித்து வழிபடுகின்றான். இனி அக்னி திக்கில் ஹேமகூட பர்வதமானது கோமேதரத்ன மயமாய் ஜ்வலிக்கின்றது. மஹர்ஷிகாததையுங்கடந்துயர்ந்துள்ளகொடி முடிகளோடும் ரத்னமயமாகிய சூழ்நிலைகளையுடைய கோபுரத்தோடுங் கூடியுள்ளது. அங்குள்ள கோமேதமயமாகிய ஆயிரக்கால் மண்டபத்

அங்கம் 3

அஷ்டசைலேச வர்ணனம்.

அந்

தொடுவில் அழகிய சிவந்தூகனத்தின்மீது ஐந்திப் பரன் அழகினைப்
பேரகேசுடியவராய் அக்னிதிலக்கி துள்ளிப் பறாபரிமளவாணனை விட
தமாலகந்தரங்குதையும் மற்றுமுள்ள பிடுகெடுத்தவனை யுள், திரிசியர்
பவகாயம் வீற்றிருக்கின்றார். அக்னியேவரத்தின் அக்னிச் சுவரின்
மேலார் லிங்கத்தை அக்கினிதேவன் முதலியவர் பூஜித்து வழியடுகின்
றனர். பூர்வம் அக்னி யதனைப் பூஜித்ததினையே எல்லாவற்றை
யும் புனுகும் பாயத்தினின்றும் முக்தனாயினான். அவ்வாணத்தின்
அம்பிகைபுந் தாமும் பார்த்து மகிழ்கின்றனர். அந்த ஹேமகூட
பர்வதத்தில் அச்சைலராஜன் மூர்த்திமானாய் மிக்கபக்தியுடனே ஹேம
கூடேசலிங்கத்தைப் பூஜித்துத் துதித்து மகிழ்கின்றான்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஸர்வகேதோகம் :

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

~

அஷ்டசைலேச வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓ முனிவரே! பூர்வம் மகாமேருவோடு மச்சிரியன்
கொண்டு மிக்க வுன்னதமாய் வளர்ந்து சூரியசந்திரர்கள் துவழியைத்
தகைந்ததும் உனது இருப்பிடமாயிருக்கின்றபயால் உலகில் சீர
லித்தி பெற்றதுமாகிய விர்தகிரியானது சைலாயமாளிகைக்குத்
தென்னிசையில் இந்திரலமணிபோல் விளங்குகின்றது. அது என்
ணிந்த சித்திரப்பதுமைகளால் சித்திரிக்கப்பெற்ற கோபுரம் மே
கூட ஜன்னல் கொடுக்கை முதலியவைகளுடன் கூடி அற்புதமான
ஆபிரம் ஸ்தம்பங்களுடைய மண்டபத்தால் இவலிக்கின்றது. 'அம்
மண்டபம்' மாளிகையிலுள்ள அழகிய மஞ்சத்தில் ஈஸ்வரன் நிலேசு
கித் வுருவமுடையோராய் தேவியோடு கூடியவராய் கைகளை கணத்தி
வர்களாலுஞ் சேவிக்கப்பட்டவராய் வீற்றிருந்து தென்றிசையி
லுள்ள யமபுரத்தையும் பன்மருத்திராக்ஷர்திரக்காதவரும் விஷ்காசு
சனைசெய்யாதவரும் சிவநாமமற்றவர்களும் உருத்திரத்தியாய் பஞ்
சாக்ஷர்களை ஐயிக்காதவர்களும் சிவனைவேத்தியுஞ் செய்யாததால்
மலத்திருஞ்சம்மானமாகிய அன்னத்துதப்புசிப்பவர்களும் இன்னும்
புத்பல பரபங்களைச் செய்பவர்களுமாகிய பாலிகளைப் பன்னாறு
வாட்டி வதைக்கும் நாகங்களுடைய அதன் பக்கங்கலிலுள்ள பூமி

கனையும் அத்திசையில் மறுமுள்ள புண்ணியநதி மலை உத்தியான வனம் முதலியவைகளையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். அம்மலையில் விந்தகிரி மூர்த்திமாணியிருந்து அங்குள்ள விந்தியேஸ்வர ரேணும் விந்தத்தை மிக்க பக்திபுடன் மூப்போதும் பூசித்துத்தோத்திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றான். கிருத்தித்தித்தில் மலையபர்வதமானது புஷ்பராசமணிமயமாய் அருவி வனம் கொடுமுடி முதலியவைகளுடையதாய் அழகிய ஆரிரம் ஸ்தம்பவரிசையுள்ள மண்டப கோபுரங்களைபுடையதாயிருக்கின்றது. அம்மண்டபத்தில் ரத்தினகுச்சங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள ஓர் சிம்ஹாசனத்தின்மீது தேவியோடு சங்கரர் ஸகலபரணபூஷிதராய் திவ்யபரிமாள் சந்தனம் தரித்தவராய் சந்தனபரிமாள் பொருந்திய மந்தமாருதம் வீச அந்த கிருத்திசையிலுள்ள சமுத்திரம் நதிபர்வதம் நகரமுதலியவைகளையும் கிருத்தி நகரத்தையும் அரக்கர்களையும் பார்த்துக்கொண்டில்லாமாய் வீற்றிருக்கின்றார். அங்கு மலயகிரி மூர்த்திமாணிய் மலையேஸ்வரமென்னும் மகாலிங்கத்தை மிக்க பக்திபுடன் மூப்போதும் பூசித்து வழிபடுகின்றான். மலத்தைத் தொலையச்செய்கின்றதெனும் பொருள்பற்றிவந்த மலயமெனும் பெயரின்ஸம்பந்தமுடைய அந்தலிங்கமானது மிக்க மஹிமைபெற்றுள்ளது. இனி மேற்றிசையில் தர்த்தாஸ்வரமெனும் கிரியானது வைநீரியமாகிய பற்பல கொடுமுடிகளோடும் ரத்ன கலசம் கவரட்சம் விசித்திரப்பதமை த்வஜம் முதலியகளால் ஜவலிக்கும் கோபுரம் ஆரிரக்கால்மண்டப முதலியவைகளோடும் விளங்குகின்றது. அங்குள்ள அழகிய ரத்னமண்டபத்தில் முத்துவிதானத்தோடு கூடியதும் ஐந்துயோசனைப் பரிமாண முடையதுமாகிய வைநீரியமணி சிம்ஹாசனத்தில் மகேஸ்வரியோடு பூரி மஹேஸ்வரன் வீற்றிருக்கின்றவராய் மேற்றிசையிலுள்ள ஸமுத்திர நதிவண நகரங்களையும் வருணபரத்தையும் பாஸத்தைக் கையிற்றரித்ததுப் பயங்கரமான அருவமுடைய வருணாதார்களையும் வருணையும் பார்ந்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அங்கு தர்த்தாகிரி மூர்த்திமாணியிருந்து மிக்க பக்திபுடன் அங்குள்ள தர்த்தாஸ்வரலிங்கத்தை ஸகல பூஜாசாமக்கிரியைகளுடன் மூப்போதும் பூஜிததுப் பேரற்றி யெழுந்திருக்கின்றான்.

இருபத்திரன்பதாம் அத்தியாயம்

முதலிதம்.

ஸர்வவித்தி பரதாயகம் ?
முப்பதாம் அத்தியாயம்.

அஷ்டஸைலேக வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஓமுசிவரே ! வாயுதிசையில் மந்தாகிரியிருக்கின்றது. அங்கு எண்ணிறந்த மந்தாகிரிகூழங்களுண்டாய் வனமும் அற்புதமாகிய கவாட்சம் கொடுங்கை கும்பம் தன்முதலியவைகளுடைய வன்னதமாகிய கோபுரத்தால் ஜவலிக்கும் அழகிய மண்டபமுமிருக்கின்றது. அம்மலையின் காந்தியால், ஆகாபமுற்றும் இந் திரிலமணிபோல் ஜவலிக்கின்றது. அங்குள்ள இந் திரிலமணி ரத்னமயமாகிய ஆபிரக்கால் மண்டபத்தினடுவில் அழகிய சிவ்ஹா சனத்தின்மீது தேவியோடு கூடிய இடப்பாகமுண்டாய் மஹேசன் கணத்தலைவரால் சேவிக்கப்பெற்றவராய் வாயுதிக்கிலுள்ள ஸ்ரீமத்திர நதி நகரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு விளங்குகின்றார். அங்கு மந்தாகிரிமூர்த்திமானாய் மந்தரேஸ்வரனும் சிங்கத்தை மிக்க பக்தியோடு சகலசாமக்கிரியைகளுடன் பூசித்துப் போற்றிமகிழ்கின்றான். ஓமுசிவரே ! இனி வடதிசையில் என்னது அன்னையின் தந்தையாகிய ஹிமவான் வைரமணிமயனாய் விளங்குகின்றான். அங்குமிக்க வன்னதமாகிய கோபுரத்தோடும் சந்திரகார்தமணிமயமாகிய கம்பங்க ளோடும் எண்ணிறந்த சித்திரப்பதுமை கும்பம் தவஜ்முதலியவைக ளோடும் ஜவலிப்பதும் ஆபிரன்ஸ்தம்பங்களுடையதுமாகிய மண்டப மொன்றிருக்கின்றது. அதன்முகந்தியால் வடதிசைமுழுதையும் வர் சிரமணிச் சோதிமயமாய் விளங்குகின்றது. அங்கும் கங்கை பிரவா டிக்கின்றது. இவ்வாறு விளங்கும் ஹிமவான் அவலசராசரங்களுக் கும் தாய்தந்தையர்களாகிய பார்வதி பரமேஸ்வரர்களைத் தியானித் துக்கொண்டு ஆனந்தபாஷ்பம் பிரவகிக்கும் நேத்திரமுடையோ னாய் மூர்த்திமானாய் விளங்குகின்றான். அம்மண்டபத்தில் வர்ச்சிரத் னக்கால்களோடும் ஆச்சரியமாகிய விமானங்களோடுகூடிய மஹா மஞ்சத்தில் பார்வதிசமேதராய் பரமேஸ்வரன் வீற்றிருக்கின்றார், தேவியும் உலகில் தந்தைவிட்டில் கணவனோடுகூடிய பெண்போல் மிக்க சந்தேகமாய் ஜகதிஸ்வரனோடு விளங்குகின்றான். பரமேஸ் வரன் அம்மிசையோடு அங்கு வீற்றிருக்கின்றவராய் அத்திசையி லுள்ள அன்னாபுரிதையும் பொன்மயமாகிய பூமியையும் தேவோந் தியானங்களையும் பொன்பனை யரங்களையும் அமுதஸ்ரீமத்திர மத்தியி

தெற்கு மேற்கு வடக்குப் புக்கங்களையுந் தாற்புக்கங்களினும் நான்
 இருக்கின்றன. ஒலிபெரிக்கும் கிண்தரமுடையதும் கைலாய பர்வ
 தத்திற்குத் திலகம்போன்றதும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் நான்
 குலேதங்களைபும் நிகராகக்கொண்டதும் சரயங்கால நடனஞ்செய்
 யுமிடமாயும் ஆயிரம் சுவர்ணகலசமுடையதும் சந்தையுமாதியதேசா
 பரண வரிசைகளுடையதும் ஆயிரம் சுவர்ணஸ்தம்பங்களுடையதும்
 மணிமயமாகிய மேடைகலாகும் கொடுங்கையுடையதும் முத்தித்
 தளால் ஹம்ஸங்கள் போலவும் பவளங்களானும் இந்திரமணிகளா
 தும் கிளிபோலவும் புஷ்பராகமணிகளால் சிபுஹம்போலவும் நீமணி
 களால் யரணபோலவும் சுவர்ணத்தால் வானழ தானழ முதலியன
 போலவும் மாகதத்தால் ஏழிலைப்பாலைபோலவும் பற்பல சத்தினங்
 ளளால் பலா மரத்தளை எனுமிச்சை முதலிய மரங்கள் போலவும் நிர்
 மிக்கப்பட்ட சித்திரப்பதுமைகளுடையதும் இரத்தினவ்ருஷபருத்தி
 ரகிணாஸாதுமைகளை யுடையதாய் தூயநிலைநிலங்களுளும் சகஸ்ர
 திபுபாத்திரங்களானும் ஜவலிக்கின்ற துஷ்பாசபாமண்டபம் ஒவ்வொ
 ன்றும் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடும் தொண்ணூற்றாறு தத்துவஜாதத்
 தோடும் சத்தின ரும்பங்களோடும் சத்தினப் பிடியுடைய சத்திரசா
 மர வரிசைகளோடும் சத்தின கண்டா மணிகளோடும் சங்கம் தூர்
 துபி நிஸ்ஸரணம் பணவம் ஆனகம் கோமுகம் காகளம் வேணு வீணை
 முதலியவரத்தியங்களின் முழக்கத்தோடும் சத்தினமந்தரவருளபா
 டல அசோக சண்பகமலர் மாலைகளோடும் புன்னாசை கொன்றை
 ருந்தம் மல்லிகை ஜாதி முதலியமலர்க்கொம்புகளோடும் நகைத்திரங்
 கள்போற் காணப்படும் முத்து வரிசைகளோடும் கணத்தலைவர்கள்
 முழக்கும் தாளம் மட்டு இவைகளின் நாதத்தோடும் நடனஞ்செய்வ
 தால் இனிமைபாய்ச சப்திக்கும் தூபுரமணிகளி னோசையோடும் பிர
 மணது நான்கு முகங்களால் துதிக்கப்பட்ட வேதசைகயின் நாதத்
 தோடும் வாமதேவ மந்திரமுதலிய வேத முழக்கத்தோடும் மஹா
 கணேஸ்வர்ஸ்கந்தர் செய்யும் காகளவரத்திய முழக்கத்தோடும் நந்திரோ
 கங்களின் திக்தான் திக்தான் என்னும் மத்தளவரத்திய முழக்கத்தோ
 டும் தண்டின் டிண்டிம் நாதத்தோடும் சிவநாமாவளிகளை நாகம்
 மூர்ச்சையோடிக் கிணமயாய் மீட்டும் ஸ்ரஸ்வதியின் மஹா வீணைகா
 த்தோடும் நாரதர்முதலிய முநிவர்களது தேரத்திர தேரத்தோடும்
 ஹா ஹா ஹா ஹா முதலியவர்களின் கருதியவங்களோடு கூடி
 மூன்றுவந்தாயி மூர்ச்சைகளைக் காட்டும் காணத்தோடும் மயில் குயில்
 மிளி முதலிய பறவைகளின் இனிய குரலோசையோடும் மந்தமாரு

தத்தினால் சலிக்கப்பெற்ற தத்தினவல்லி தேரணங்களுடும்-புறமூல
வந்த வல்லவாணமாய் விளங்குகின்றது. இவையினால் கீழ்த்தொகுதியின
ள்ள சபாநாயகனது சுவர்ணத்தாலும் தெற்கினுள்ளது மஹாத்தினத்த
தாலும் மேற்கினுள்ளது வெள்ளியாலும் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ளது.
இனி வடக்கில் மிக்க அற்புதமாய் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள ஸபை சிந்தை
பைபெனப்படுவதாம். இங்ஙனமாகிய நான்குசுக்களையும் பிரம்
விஷ்ணுருத்திரர்களாலும் வேதங்களாலும் வர்ணிக்கமுடியாதது. ஆயி
னும் ருக்வேதமானது இருபத்தொரு சாக்களாலும் யஜுர்வேத
மானது நான்குசாக்களாலும் ஸாமவேதமானது ஆயிரஞ்சாக்க
களாலும் அதர்வணவேதமானது இருபதுசாக்காக சிங்களத்தாலும்
முறையே நான்குதிசைச்சாக்களில் முர்த்தியோடு நின்று இறை
வனைத்துதிக்கின்றன. ஒழுரிவர்களே! இப்படியிட்ட மஹா சபை,
களில்பிரமத சனத்தலைவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவராய் சபாநாயக
னவர் நடனஞ்செய்கின்றனர்.

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பி. ஏ. எஸ். மகாதேவ

மஹாபலாயநம்

முப்பத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்.

சபாநாயக வர்ணனம்.

வர்க்கந்தர்: ஒழுரிவரே! அச்சபைகளில் மகாதண்டி மான், நந்தி
பிருங்கி ருடல்வர தண்டு குண்டர், குண்டர் பாணன், பாணன், சண்டி
டி சந்தனர் சனந்தனர் முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவராய்
சபாநாயகிய இறைவன் தேவியின் 'எதிசிக்' சரயங்காலத்தோறும்
தாண்டவஞ் செய்கின்றார். அதனைக்கேட்பவர்கள் அயல்வரத்
தை யழுத்திய பாதாசவிந்தமுடையவராய் கஜசூம்மத்தொடர்
மின்னத்கடைமுடியராய் சங்கரதரராய் கதிலகண்டராய், குண்ட
லீஸ்வரகுண்டலராய் சந்திரன்போன்ற முகத்தினராய் மலர்க்குந்த
மலையோன்ற முன்னுத்கண்டையவராய் திரிபுண்டர தேவியால்
விளங்கும் கிருத்தியுடையவராய் பனியும் பூசிய மேனியாராய், செம்
பஞ்சுட்டிச் சிவந்தாதனம்பெரல் விளங்கும் நகங்களுடையதாகத் தர
மலையிதழ்பேடல் விளங்குபவராகிய விரர்களால் மிக்க அழகிய இட

தனதுபுறையவர்களுக்கும் மூலநாயகமணிக்கும் முத்தம் மணிக்குள்ளாகிய நுத்திரசக்தி மலையணிந்தவராய் நாகங்கனின் சிறோ ரத்தனங்களுகலா. இயமாலகணரால் விளங்கும் தழுத்திடைவராய் தத்தனங்கணமணிந்த கசமுண்டியோராய் இனியநாத முணிபுறைய ஒட்டியவணமணிந்த இடையுடையவராய் ஓர் கையில் உடுக்கையும் ஓர் கையில் அக்னியும் ஓர் கையில் அடையமுத்திரையும் தரிக்கின்றவராய் இடையில் புலித்தோ ளுத்த வராய் பிரமமுண்டி மாலகணைக் கழுத்திலணிந்தவராய் கலீர கலீர என்று சுயத்திக்குமணித்தண்டையணிந்த பாதமுடையோராய் ஆகுந்திதம்கிய (இறிகு ஷோந்ததாயி) நடனத்தால் மூவுலகங்களை யும் கோஷிக்கச்செய்கின்றவராய் இறைவன், மகரத்தனங்களுால் நிர் மிக்கப்பட்ட பீடத்திலுள்ளவனும், சந்திரமண்டலத்தைப் பழித்த முகமுடையவனும் அழகிய அளகத்தோடு விளங்குந் திகழமுடைய வனும், தந்தர்டங்கமுடையவனும் உதிக்கும் சக்ரன் போன்ற முத் துடன்கூடிய நாகிபுடையவனும் மும்மடிபுள்ளதும் தந்தமாலையால் ஜவலிக்கும் துமாகிய கண்டமுடையவனும் உன்னதமாகியமதயாலே யின் கும்பமபோன்ற தனமுடையவனும் மூவரிமடிபுடையதும் மூவுலகங்களுக்கும் சம்புடமுமாகிய உதரமுடையவனும் சிம்ஹத்தி னிடைபோன்ற இடையுடையவனும் அற்புதமாகிய ரத்தின ஒட்டி யாணமணிந்தவனும் சுவர்ண சரிகமயமாகிய வஸ்திரநதிர்த்தவனும் சண்பகம் அசேசகம் புன்னாக முதலிய நறுமணமலர்களைத்தரித்த கேசமுடையவனும் கேசவேணிமண்டலத்தின் நடுவில் தந்தசீமந்த ஆபரணமணிந்தவனும் நெற்றியில் ஜவலிக்கும் சிந்திரரேகையுடைய வனும் கரத்தில் கிண்டின்னணசப்திக்குங் திவ்யரத்தனங்கணமணிந் தவனும் விசாலகனிஷ் பகீர் பகீர் என ஜவலிக்கும் ரத்தினமோதிர மணிந்தவனும் நடனசபை முழுதும் செஞ்சேகிமடிநாசச் செய்யும் சரணாவிந்தமுடையவனும் கால்விரல்களிலணிந்த முனிமஞ்சீர ஆப ரணத்தால் அச்சபாமண்டபத்தை ஒலிக்கச்செய்கின்றவனும் அகரு கண்டிரி கற்பபூர சந்தன மணிந்தவனும் செளந்தர்ய ஸாரமாயுள்ள வனும் பாசவருச வரதாபயநதிக்கின்றவனும் இறைவனது முகத் தை ஆனந்தமாய் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனும் மாகிய தேவியின் முத்தத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆனந்தகடனமாடுகின்றனர்.

நத்திரிசுத்தி மஹாகாசன் ஷகத்தர் மேரம்பர் முதலியவர்க ளால் சூழப்பெற்றவராய் வரத்தியகோஷங்களும் வேதகோஷங்களு முழுங்க இறைவன்செய்யுந் நடனக்கிரமத்தை யான் நினைக்கிறேன், அய்வாறு நடனஞ்செய்யும் மிதவனையே நினைக்கப்பரமானந்தமா

யிருக்கின்றது. அவ்விதமே தென் பக்கத்திலுள்ள ரத்னஸ்ரீபதி
தூம் மேற்கிலுள்ள வெள்ளிசபையிலும் தேவியின் முன்னிலையில் நட
னமாடுகின்றனர். இனிவடக்கிலுள்ள சிற்சபையில் அம்பிகையைப் பர
ர்த்துக்கொண்டு இறைவன் நடனம் செய்யும் அழகை என்னவெண்
றுரைப்பேன். இவ்விதம் அபரமஹிமைபெற்றதாகிய நடனத்தை
இறைவன் தேவியின் சந்தோஷத்தின் பொருட்டுச் செய்து உலகத்
திற்கருள்புரிகின்றனர். ஹரிப்பிரமாதிகளாலும் சந்தன சந்தனர்க
ளாலும் ஹா சந்தி நந்தி முதலியவர்களாலும் முழங்கப்பெற்ற மத்
தன முதலியவாத்தியகாதத்தோடும் தாளக்கிரமத்தோடும் இறைவன்
சபைகளில் திவ்ய நடனஞ் செய்தருளுகின்றனர் என்று கூறி இறை
வனை மனதில்நினைந்து ஸ்கந்தர் ஓ வேதாதிஸ்வரா! உமது நடனம்
விளங்கப்பெற்ற சபைகளை மிக்க பக்தியுடன் வேதமே வணங்கித்
துதிக்கின்றது. உமது மஹிமையை அவ்வேதமும் முழுது மறிய
மாளாது. இவ்நனமிருக்க ஏனையோர் எவ்நனமறிவது? என்று
போற்றினர்.

முப்பத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ
ஹைமபாயகம் :

முப்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்.

சதுர்விதபுருஷார்த்த மண்டபவரணனம்.

ஸ்கந்தர்: ஒழுநிவரே! முற்கூறிய மண்டபங்களுக்கப்பால் சந்
திரகார்த்தக் கல்லாலமைந்த பற்பலமானிகைகளிருக்கின்றன. அம்மா
ளிகைகளிருக்கும் பிராகாரத்தில் நான்கு மண்டபங்களிருக்கின்றன.
அவை இருபதினாயிரம் யோஜனைப் பிரமாண முடையனவாய்ப் பற்
பலரத்னங்களால் கிருஷ்ணங்கள்போலும் ருத்ராவதார கிலாசங்கள்
போலும் பின்னும் பற்பல மிருகபக்ஷி கிருஷ்ணகொடி செடி முதலி
யனபோலும் சித்திரிக்கப்பட்ட பதுமைகளும் துவஜம் ரும்பம் கவா
ட்சம் முத்துக்குச்சம் கொடுங்கை முதலியனவு முள்ள கோபுரங்க
ளோடு கூடியனவாயிருக்கின்றன. அவைகளுள் கிழக்கிலுள்ள மண்
டபமானது கர்ப்பக்கிரகமுதல் கோபுரம் வரையிலும் ரத்னமயமா
கிய ஸ்தம்பங்களுடையதாய் தூபதீபங்களால் ஜ்வலிக்கின்றதாய் சந்
தனம் சற்பூரம் முதலிய பரிமாளவாசனைத் திரவியங்களாலும் மணலி

முற்றிற்று.

2

● ◆ ●

வ்ஸ்தந்தர்: ஒழுமுவியே! இனி அதற்குள் உன் சாதமாகிய கோபுரத்தொடுகடியதாய் பதினாயிரம் யோஜனை கவில்தீர்ணமுள்ள ஓர் பிசாக

காரமிருக்கின்றது. அது ஒர் பக்கத்தில் பச்சைமணிபோலவும் ஒரீடம் குருகிந்தமணி போலவும் ஒரிடம் கண்மைபோலவும், ஒரீடம் மின்னல் போலவும் ஒரிடம் நீலமேகம் போலவும் ஒரிடம் பச்சை நாரியன் போலவும் ஒரிடம் புரசம் பூப்போலவும் ஒரிடம் இஞ்சி நீலமணி போலவும் ஒரிடம் மயிலின்கழுத்துப்போலவும் ஒரிடம் மாடப்புறவின் கழுத்துப்போலவும், ஒரிடம் சந்திரன் போலவும் ஒரிடம் வர்சிரமணி போலவும் ஒரிடம் கோமேதகம் போலவும் ஒரிடம் புஷ்பராகம் போலவும் ஒரிடம் வைரீயம் போலவும் ஒரிடம் பவனம்போலவும் ஒரிடம் முத்துப்போலவும் ஜ்வலிக்கின்றதாய் மாணிக்கத்தால் நிர்மித்கப்பட்டு ருத்திராவதாரசரிதம் வருஷபம் கலாம் துவஜம் முதலிய வைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கோபுரமுடையதாய் இருக்கின்றது. அந்தப்பிராகாரத்தின் நூற்றிசைகளினும் நான்குகோபுரத்துவாரங்கொருக்கின்றன. இவ்வனமான பிராகாரத்துள் நவரத்தனகண்டமாய் அமைக்கப்பட்ட கர்ப்பக்கிருகமும் அதற்கெதிரில் சிந்தாமணியாலமைக்கப்பட்ட ஆயிரம் கம்பங்களோடு கூடிய மண்டபமொன்று மிருக்கின்றது. அதுமுத்தமண்டபமென்று பெயரியதும் ஸர்வவேத சினைகளால் துதிக்கப்பெற்றதாய் தனது காந்தியால் ஸகலலோகங்களையும் விளங்கச் செய்வது மாயிருக்கின்றது.

அது பிரமனிஷ்ணுருத்திரர் திக்பாலகாயக்ஷர் ரக்ஷர் நாகர் உரகர் கின்னரர் அப்சரஸ் முதலியவர்கள் போலும் நிர்மித்கப்பட்ட சித்ரகம்பம் ரத்தனதோரணம் ரத்தனகொடுங்கை கவாட்சம் கும்பம் துவஜமுதலியவைகளோடு கூடியதாய் எண்ணிறந்த ரத்தன தீபவரிசைகளால் ஜ்வலிக்கப்பெற்றதாய் செந்தாமரை செந்தாழை மந்தாரை சண்பகம் கதம்பமுதலிய மலர்களாலாகிய தோரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாய் மனோவாக்குகளுக்கெட்டாச் சிறப்புடையதாய் விளங்குவின்றது. கர்ப்பக்கிருகத்தின் தென்பக்கம் தகஷண மூர்த்தியாலும் ஏணிய மூன்று பக்கங்கள் அந்தகாராதி திரிபுரசங்காரகர் பிரமனிஷ்ணுதபவர் தாண்டவேசர் கஜசர்மதார் ஸ்கந்த ஹேம்பசஹிதர் பிக்ஷாடனர் கங்காளர் சூலதார். சோமாவதம் சர் அக்ஷபாதா உமாசஹிதர் கௌரியின் முதத்தின்கீழ் கரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஸமாதானம் செய்கிக்கு முருவமாகிய கௌரீப்பிரஸாதணபார் அர்த்தநாரிய்வார் வ்யாக்ரசர்மாய்பார் விஷகண்டர் சந்திரகலாகங்கதார் இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் பிரமனிஷ்ணு சேஷிதர் யமனுக்குப்பயநது ஆலிங்கனம் செய்த முனிவனுக்கருளிய மூர்த்தி அலைதையோடு கூடிய கங்கைநாயுடைய

குஞ் சடையுடையோர் விஷ்ணுநீர்தாரச்சித சரணமலர் கண்ட
தலத்தில் பிரகாசிக்கும் பிரமமுண்ட கர்ணகுண்டல சோபிதர் முத
லிய சிவமூர்த்திகளாலும் விளங்குகின்றன.

அன்றியும் அந்தக்கர்ப்பக்கரகத்தின் நாற்பக்கத்திலும் இந்திர
நீலக்கல்லாலமைந்த அம்பிகா மூர்த்தியும் திவ்யரத்னங்களா ளாகிய
பிரமவிஷ்ணுஇந்திரன்திக்பாலகர் முதலியவர்போன்ற பதுமைகளும்
விருஷபஸ்தம்பங்களும் விளங்குகின்றன. இங்ஙனம் திவ்யமூர்த்தி
களால் சூழப்பட்டதும் மனதினாற் சிந்திப்பதற்கு முடியாத சிறப்
புடைய வயிரமணியால் நிரமிக்கப்பட்டதும் ஐம்பது யோஜனை விஸ்
தாரமுடையதும் கோடி சூரியனைப்போல ஜ்வலிக்கின்றதமாகிய அந்
தகர்ப்பகரகத்தில் மணி பீடத்தில் சோதிமயமாய் விளங்கும் ஓர்
ஸ்படிக லிங்கமிருக்கின்றது. நவரத்னமயமாகிய மலர்களாலும் பில்
வங்களாலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டதாய் ஆயிரம் தலையுடைய ஆதிசேஷ
னது பணாமணிகளால் மறைக்கப்பட்டதாய் விளங்குகின்றதும் திரி
புண்டரமணிந்ததமாகிய அந்தலிங்க மூர்த்தியின் மஹிமையையார்
கூறவல்லவராவர்? கைலாஸேஸ்வரமெனும் பெயரிய அம்மூர்த்தியின்
மஹிமையை ஓர் சிறிதும் வேதங்களாலும் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்க
ளாலும் முனிவர்களாலும் அறியமுடியாதது. அதனைச் சொல்லுவதில்
வேதங்களும் ஊமைத்தன்மையடைகின்றன.

முப்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஹ்ருஸ்வகீர்வாயநம :

முப்பத்தாராம் அத்தியாயம்.

~

கைலாஸேஸ்வரலிங்க புஜாகதனம்.

விலகந்தர்: ஓ முனிவரே! பதினாண் குலகங்களும் அந்தலிங்க
மூர்த்தியினின்று முண்டாயின. பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர் முதலிய
தேவர்கள் அதனின்றே தோன்றினர். ஈரேழுலகங்களும் சகல சார
சங்கனோடு பிளைய காலத்தில் அவ்விலகமூர்த்தியிடமே பொடி
ங்குகின்றன. ஸகல ஜடமும் அதனிடம் வினமாகின்றமையால் லிங்க
மென்று கூறப்பட்டது. எங்குமனோவாக்குகள் செல்லமுடியாத
திரும்புகின்றனவோ எது ஏதமாகிய பிரமமோ அப்பரம்பொருள்
அலிங்கமாயினும். கைலாஸேஸ்வர லிங்கமூர்த்தியாகிருக்கின்றதாம்

அஃதேஜ்யோதிகளுக்குச் சொதியும் சேதனத்துக்குச் சேதனமும் ஸத்யமும் ஆனந்தமும் அகண்டைகாஸமுமாகியது. அந்த லிங்கத் தைத் தரிசிப்பதில் மனோவாக்குகள் சிறிதுஞ் சந்தியுடையனவல்ல. நேதி நேதி (இல்லை இல்லை) என்று விலக்கி வேதார்த்தங்களால் அந்த லிங்கமே பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது. அதனையே பிரம்ஹமென்றறி. இவ்வுபேதஞ் சிறிதுவில்லை. நுதமும் ஸத்யமுமாகியது பாப்பிரம்மம். அந்த ஆன்மா மனதுக் கெட்டாதது. அது நிரிந்திரியமும் நிஷ்களன் கமும் அசங்கமும் அசலமுமானது. சர்வதர்மமற்றதும் பிரபுஷம் ஆகாசமும் அநாகாசமும் ஸாகாரமும் நிராகாரமும் காரணங்களுக்குக் காரணமுமாகிய பிரம்ஹமானது அந்த லிங்கமே. நாமரூபமற் றதும் சார்தமும் குணாதீதமும் குணஸ்பதமும் பாணிபாத மற் றதும் சுவச்சமும் ஆனந்தகனமும் அத்துதமுமாகியசிவபெருமானது நிரிக்குணரூபமானது மஹான்கள் தவிர ஏனையோர்களால் காணக் கூடியதல்ல. அஃதே வியாபகமாய் விளங்குகின்றது. அஃதே தம ஸைக்கடந்தது. அதனையேதவேதார்த்தங்களாலும் குருவாலும் மற்ற எச்சாதனங்களாலும் காண்பதற்கும் அடைவதற்கு முடியாது. அஃ தே தேவதேவனது நிரிக்குணரூபம்; அங்ஙனமாயினும் ஸகல ஸோ கதகளுக்குத் திருஷ்டிகோசரம் போன்ற லிங்கமூர்த்தியாயிருக்கின் றது. அந்த லிங்கமூர்த்தியை தேவியோடு சம்புவானவர் பாஹ்ய மாயும் ஆந்தாமாயும் பூஜிக்கின்றனர். முக்கண்ணரும் நீலகண்ட ரும் சந்திரசேகரரும் அகம்பாவமுதலிய வற்றவரும் பாவாபாவமற் றவருமாயுள்ளவர் அவரே. பனிதரும் தேவரும் எவனை அகம்பிரம்ஹ மென்று கூறுகின்றனரோ எவன் த்யானம் த்யேயம் இவைகளைக் கடந்துள்ளவனோ அவன் கேவலம் சிவனொருவனே. தமஸைக்கடந் தவராகிய அந்த மஹாதேவர் சகுணநிரிக்குணராய்த்தேவியோடுகூடி பாஹ்யபூஜையை பற்பலவுபசாரங்களாற் செய்கின்றனர். அவ்வினை வன் எப்பொழுதும் மனதினாலேயே நடந்தேறுவதாகிய ஆந்தர பூஜையைச் செய்கின்றவராயினும் பிரதோஷகாலங்களில் மிக்கச்சிறப் பாய் பூஜிக்கின்றனர். அவரது பூஜையின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகின் றேன். அதனைப் பத்தி சிரத்தையுடன் கேட்பீர்களாக. அதாவது:-

நான்குதேகங்களையும் கடந்தவனும் சகல இந்திரியங்களுந் த வனும் அகங்காரமற்றவனும் அத்வயனுமாகிய சிவன்யானே. வ்யாப்பியங்களில் வியாபித்திருக்கின்றவன்யானே. குணமற்றவன், யானே. எனக்கு ஆதிபந்தமில்லை. யானே ஸைலன். யானே விஸ்வன். யானே விஸ்வாதீதன். அஜாநம் அசங்கனும் வியாபகனும்

பூரணமும் குணமற்றவனும் நீரூபனும் யானே. கிஸ்வபூதான்மர
கும் தேகதர்மமற்றவனும் யானே. ஆகாசனும் விபாபகனும் சிதறு
வனவற்றுள் சிதறுதலற்றவனும் சத்தியனும் ஞானானந்தனும் பேர
தகமற்றவனும் யானே. என்னிடமே எல்லார் தேரன்றின. என்
னிடமே எல்லாம் நிலைத்திருக்கின்றன. என்னிடமே ஒடுங்குகின்றன.
ஆதலின் அத்வயனாகிய பிரம்ஹர்யானே. என்று இவ்வாறு பாவிக்
கின்றனர். ஸ்கந்தர் ஓ முரிவரே! இவ்வாறு முதலில் தீராய் (இந்
தீரியங்களை யடக்கி) பாவித்து வெளியிலுள்ள லிங்கத்தை யர்ச்சிக்க
வேண்டும். விபூதித்திரிபுண்டரமணிந்து ருத்திராக்ஷாபரணமணிந்து
பஞ்சாஸ்ய த்யானத்திலும் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்திலும் தற்பராயக்
கொண்டு கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்குமுகமாகவாவது சுகா
சனபந்தத்தோடிருந்து தனது ஹ்ருதய கமலத்தில் வீற்றிருப்போ
னும் சுத்தஸ்பதிகம் போன்றவனும் கருணாமுகனும் முக்கண்ணனும்
த்ரிபுண்டரசோபிதனும் சந்திரசேகரனும் நீலக்ரீவனும் உமாபதிபு
மாகிய இறைவனை ஸ்பதிகலிங்கத்திலாவது பாணலிங்கத்திலாவது
பொன்வெள்ளி முதலிய லோகத்தாலமைக்கப்பட்ட லிங்கத்திலா
வது மருத் (பிருத்தி) லிங்கத்திலாவது மணலிலாவது ஸ்தாவர (புல்
பூண்டுசெடிக்கொடி) லிங்கத்திலாவது ஆவாஹனஞ் செய்துகொண்டு
பூஜிக்கவேண்டும். பஞ்சாமிர்தங்களாலும் பஞ்சசுவயங்களாலும்
தீர்த்ததாரைமுதலியவைகளாலும் பஞ்சப்பிரஹ்ம பாவமானம் ருத்
ரம் ஸாமம் முதலிய வேதமந்திரஜபத்தோடு சிவனை அபிஷேகித்துப்
பின்னர் வஸ்திரங்களை மஹேஸ்வரரூபமாகிய அவ்விலிங்க முர்த்திக்
ருடுத்தி சந்தனத்தை யணிவித்து அக்ஷதைகளாலும் ரத்னங்களா
லும் அலங்கரிக்கவேண்டும். பின்னர் பில்வபத்ரங்களாலும் கல்
ஹாரங்களாலும் சண்பகம் அலரி முதலிய புஷ்பங்களாலும் மற்றும்
காணகத்திலுள்ள பரிமளமலர்களாலும் அர்ச்சிக்கவேண்டும். பின்
னர் தூபதிபகைவேத்தியங்களாலும் தாம்பூலங்களாலும் ரத்தினதீப
ங்களாலும் நீராஜனங்களாலும் ஆராதித்துச் சத்ர சாமரங்களாலுப
சரித்து நவஸநாரம் ஸ்தோத்திரபடனம் பிரதக்ஷணம் நடனம் மீண்
டும் பிரதக்ஷணம் ஆகிய இவைகளை முறையேசெய்து பின்னர் தனது
ஹ்ருதயகமலத்தில் இறைவனை வீற்றிருக்கச்செய்து பூஜைநவாஸ
னஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு பூஜைக் கிரமத்தோடு பாரேஸ்வரனை
ப்பூஜிக்கவேண்டும். இங்ஙனம் பூஜையை எந்தமனிதன் திரிகாலம்
அல்லது ஒர்காலமவயதுசெய்கின்றானோ அவனை திவ்யகபாணமுதிர்
சப்பெறுவான். ஒழிவிரே! ஸகலாரேஸ்வர லிங்கத்தின் உபயோக

அழகம்.

கைலாஸவாடிமம்.

கருக.

யின். லேசேலேசத்தின் கோடியினோர் பங்கில்லேசமும் லேசதன்னை
லும் சுஸ்வரனாலும் தேவ்யாலும் சுஜானனனாலும் என்னாலும் தனோர்
தீரர்களாலும் பிரமவிஷ்ணு ஹரர்களாலும் முனிகணங்களாலும் தந்
தீரங்களாலும் ஆகமங்களாலும் கூறுவதற்கு முடியாது. ஒ முனி
வரே! அதனைக்கேட்பதற்கும் அறிவதற்கும் இம்மூவுலகில் யாருமில்லை
யென்மெண்ணுகின்றேன்.

முப்பத்தாரும் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

மஹோதராயநம:
முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸவாஸ் மஹிமை.

ஸ்கந்தர்:- ஒ முனிவரே! கைலாஸைசலமானது அபாரமஹி
மையுடையதாயிருக்கும்படி சூலபாணியாகிய இறைவனால் அருள
ப்பட்டது. அனேக ரத்ன பராகார கோபுரமாளிகைகளும் அநேக
ரத்னசிகரங்களும் அனேக மண்டபங்களு முள்ள அவ்விடத்திலே
யே கைலாஸத்திரகணங்களி னிருப்பிடமும் இறைவன திருப்பிடமு
மிருக்கின்றன. எல்லாம் அவன திருப்பிடமாயினும் தேவீஸ்கந்தர்
கணபதி நந்திகேசர் முதலியவர்களோடுகூட மஹேசன் அவ்விடத்
திலேயே விசேஷமாய் விளங்குகின்றார். காசியிலாவது ஹரிமடகிரி
யிலாவது மந்தாகிரியிலாவது நிஷதகிரியிலாவது கந்தமாதனகிரியி
லாவது மற்றுமுள்ள கிரிகளிலாவது மஹேஸ்வரன் அவ்வளவு பீரீ
தியுள்ளவரல்லர். ஸர்வதீர்த்த மயமாயும் ஸர்வலிங்கமயமாயும் ஸர்வ
கேசுத்திரமயமாயும் ஸர்வஜ்ஞாதமாயும் ஸர்வவனமயமாயுமுள்ளது
கைலாஸகிரியாதலால் அஃதேசிவனுக்கு எப்போது மிருப்பிடமாயி
ருக்கிறது. கைலாயசிகரத்தில் சம்பந்தித்த காற்றானது மிக்கப்பா
வனமாதலால் விஷ்ணுபிரமாதி தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும்
பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் கைலாயத்தைத் தரிசிக்கும்
படியான தவத்தைச் செய்தோமில்லையே; எப்பொழுது கைலாயசுழ்
பந்தமான காற்றானது நம்மிடம் சம்பந்தித்தப் பாவனுஞ்செய்யுமோ
என்று நினைத்து காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். பறவைகளும்
ஞாய்சுந்திராக்களும் அவ்விடஞ் செல்லக்கூடாதென்று சுஸ்வர
னால் கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. கைலாயமாளிகையில் ஒருகூடையிருப்பது

தனது எச்சகமுனதோ அச்சகாம்சத்தின் கோடியிலொருபங்கும் விஷ்ணுபிரம இந்திரலோகங்களிலும் மற்றுமுள்ள பதினான்கு புலனங்களிலுங்கிடக்காது. அந்ரு சம்புலின் அறுக்கிரகத்தினாலேயே செல்லலாகும், கர்மத்தினாலும் தவத்தாலும் மற்றுமுள்ள தர்மங்களாலும் அங்கு செல்லமுடியாது. விஷ்ணுபிரமதி தேவர்களும் முனிவர்களும் கைலாஸகிரியைத்தரிசிப்பதற்கு மிக்க ஆவலுடையோர்களாய் சிவப்ராஸாதசித்தியின் பொருட்டுப் பஞ்சாக்களி மத்தியினின்றவர்களாயும் காற்றைப் புசிக்கின்றவர்களாயும் புதைபயப்புசிக்கின்றவர்களாயும் விபூதிபூசி ருத்திரத்தைச் செய்கின்றவர்களாயும் பஞ்சாக்ஷரபராயணர்களாயும் ருத்திராக்ஷகிரீடர் தரிப்பவர்களாயும் சிவநாமபராயணர்களாயும் முக்காலும் லிங்கார்ச்சனை செய்கின்றவர்களாயும் மிக்கவுக்ரமாய் இன்னமுந் தவம்புரிபின்றனர். இன்னம் சகல உலகங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற முனிஸ்வரர்களும் ஸதாசிவப்ராஸாதத்தின் பொருட்டே தவஞ்செய்கின்றனர். அவர்களுக்கு இறைவனருள் கிடைக்கும். கைலாயஞ் சென்றவருக்குப் புனராவர்த்தியில்லை. சம்புலையமிக்க கிரத்தையுடன் பூசித்தபெரியோர்கள் மஹாமேருவின் சிகரத்திலுள்ள கைலாயமாகிய ஈசானபத்தையடைந்து ஆனந்த மதுபயங்கின்றனர். அநேககோடி கற்பங்களிற் செய்ததவத்தினாலேயே அஃதடையக்கூடியது. மலை மலையாய் சொன்னத்தைத்தானஞ்செய்வதாலும் யாகாதி கர்மங்களாலும் அஃதடையக் கூடியதல்ல. ஓ முனிவரே! அநேகயுககாலம் தவம்புரிந்து சிவானுக்கிரகத்தால் நாங்கனும் அக்கைலாஸத்தில் வசிக்கப்பெற்றோம். தேவியாலும் என்னாலும் கணேசராலும் நந்தியாதியராலும் கைலாஸத்தின் வெளிப்பிராகாரத்திலேயே வசிக்கும்படி பிரார்த்திக்கப்பட்டுள்ளது. கைலாஸ சிகரங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களைக் கணக்கிடமுடியாது. ஆதலின் கோடி லிங்கம் லக்ஷ லிங்கம் ஸகஸ்ர லிங்கம் ஆகிய இவ்வுத்தம லிங்கங்களை தேவிக்குக் கூறினாயினும் அவைகளை இறைவனே இவ்வளவென்று கணக்கிட்டுக் கூறினரில்லை. அங்கனமாயின் மற்றெவனு லெண்ணமுடியும்? அநிர்வசனமாயை யுடையானாகிய இறைவனது மஹிமையை எவனறிவான்? வேதமே நிஸ்வாசமாயுடையவனும் சர்வஞ்ஞனும் சந்திரசேகரனுமாகிய அவ்விறைவனே அதனை யறிய வேண்டும். அவ்விறைவனது திருவுளத்தினாலேயே அவ்வளவுலிங்கங்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்றனர்.

முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

அஞ்சம்.]

உ

மதோத்தகடாயநமஃ
முப்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸலிங்க மண்டல பூஜாகதனம்.

சூதர்-கூறுகின்றார். ஜைகிஷ்வயர் ஓ தரகாராதே! சிவபக்த வரா! அமலா! உமது பாதார விர்தத்தை நமஸ்கரிக்கின்றேன். இறைவன் தேவிபாருக்குக் கூறிய கிஷ்யமானது ரகஸ்யமாயினும் பிரகாசமாயினும் எனக்கதனை யுரைத்தருளு மென்று பிரார்த்திக்க ஸ்கந்தர் புநநகை கொண்டவராய் ப்ரீ மஹாதேவனை ஹ்ருதயக மலத்தில் தியானித்துக்கொண்டுஸகலதேவபுனி கணங்களையும் நோ க்கிக்கூறலாயினார். ஓ சரம்பவ சிரோ மணிகளே! பூர்வம் கைலா யசிகரத்தில் பரமேஸ்வரன் தேவியோடு ஏகாந்தமாயிருக்கும்போது ஆச்சரியமடைந்தவர்போல் சிரித்தனர். அதைக்கண்டு தேவிஇறை வனை வணங்கி ஓ ஸ்வாமி! தேவதேவா! மஹாதேவா! சங்கரா! கரு ணைய! ஏணுங்கமொளே! ஸர்வக்ஞ! கங்காசலசடாதா! ஸகல ஜகங்களுக்கும் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்களுக்கும் தேவாற்ற நிலையொ டுக்கங்கள் உமது கடாசுத்தினாலேயே நடந்தேறுகின்றன. லீலையா கவே பிரளய உதயங்களை நடத்துவோராகியவுமக்கும் ஆச்சரியத்தி ற்கேது ஒன்றுளதோ? எந்த ஆச்சரியத்தைக்கண்டு தேவரீர் நக்கை த்தீர்? அதனை யுரைத்தருளவேண்டு மென்றனர்.

அப்போது ஸ்வரன் ஓ தேவி! உன்னிடம் கூறக்கூடாத ரக ஸ்யமொன்றுளதோ? அதனைக்கூறுகின்றேன். இக்கைலாய சிகரங் களில் என்மனதா லமைக்கப்பட்டுள்ள லிங்கங்களை நினைத்து ஆச் சரியங்கொண்டேன். யானே கோடிலிங்க ஸ்வரூபமாயிருக்கின் றேன். அவைகளைப் பூஜிப்பவனும்யானே. தேவர் முனிவர்கந்தர் வர் முதலியபாவராலும் இங்கு பூஜிக்கப்படுவதில்லை. இதனைத்தரிசி க்கவுமுடியாது. இங்குவருகிறதற்கும் ஒருவராலும் முடியாது. அப் படிப்பட்ட இந்த லிங்கங்க ளெல்லாவற்றையும் யான் பார்த்தமாத் திரத்தில் யாவும் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றன. ஒதேவி! உனது கடாசுதம் நிகழ்ந்ததும் இந்தலிங்கமண்டலமெல்லாம் சந்திரகலாதர மாயும் குண்டலீச பூஷிதமாயும் புண்டர சோபிதபாலமாயுமுள்ள திருவுருவத்தோடு விளங்குகின்றவுமாய் பில்வசண்பக தாம்ரைமலர் களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கைலாஸமானது ரத்ன விருகங்களில்விளங்கும் லிங்கங்களாலும் பில்வம் முதலிய புண்யபூஜி

சூங்களாலும் பரிமள மலர் விருகூசெடி கொடிகளாலும் மிக்கஅற் புதமாயிருக்கின்றமையால் இவ்விடத்தில் எனக்குமிக்கப்பிரீதியுளது. ஒதேவி! லிங்காலயங்கடோறும் தூபங்களின் கந்தமும் தீபங்களின் பிரகாசமும் திவ்யமலர்களின் பரிமளவாசனையும் விபாதித்திருக்கு ஞ்சிறப்பினைப்பார். நைவேத்யராசிகளும் ஆங்காங்கு லிங்காலயங்க டோறும் விளங்குகின்றதைப்பார். அர்ச்சிக்கப்பட்டு மலைமலையாய் க்குவிந்திருக்கும் புஷ்பராசிகளைப்பார். சாமரம் பொடுதலையும் மயில்கள் நடனமாடுதலையும் குயில்கள் ராகத்தோடு கூவுதலையும்பார். இவைகள் பூஜையின் பொருட்டே நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வாய் க்காணப்படுகின்றன வென்றனர்.

முப்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றியது.

உ

மஹாவிபரயாகம் :

முப்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

லிங்கவைபவகதனம்.

வி கந்தர்! ஒழுனிவாரே! ஈஸ்வரன் பின்னும் தேவியைநோக்கி ஓசங்கரி ! எனக்கு லிங்கபூஜையில் எவ்வளவு பிரீதிரகத்தை யிருக் கின்றதோ அவ்வளவு சுகத்தின்சிறுஷ்டியிலும் ஸ்திதியிலும் அழிப் பதிலுமில்லை. பூர்வம் இந்த கிரியானவன் என்னைக்குறித்து மிக்க வுக்கிரமானதவம் புரிந்தான். அப்போதுயான் இங்ஙனமருளினேன். ஒகிரீந்திரா! உனது கிரியின் சிகரங்களில் எண்ணிறந்த லிங்கங்களோ டியான் வசிக்கின்றேன். உனக்குளனது சந்நிதிமஹிமைமையால் பிரளய த்திலும் நாசமில்லையென்று வரமளித்தேன். ஒதேவி! பிரளயத்தில் மஹாப்பிரவாகமாய் ஒன்றுசேர்ந்து புரண்டுவரும் சப்தசமுத்திரங் களும் இக்கைலாயத்தின் அடிப்பிரதேசத்தி லடங்கிற்கும். ஒகிரி ஜே! யான் கேதாரேஸ்வரரொனும் பெயருடன் ஹிமாசலத்திலும் மந் தரத்திலும் வசிப்பேன். மகாமேருவின் சிகரத்திலும் எனது வாச ஸ்தலமுளது. சகலதேவர்களால் அங்கும்யான் பூஜிக்கப்பட்டு வசிக்கின்றேன். ஒதேவி! யான் ஏகனும் அத்வைதனும் நீரூப னும் ஆபினும் எல்லாமெனக் கிருப்பிடமாயினும் இக்கைலாயசிக ரத்தில் உன்னோடுமிக்க திருப்தியுடன் வசிக்கின்றேன். இக்கைலா யத்தில் மண்டபமாகிவை கோபுரங்களைவிட கூடிய திவ்யரத்னையை

ங்கங்களில் விளங்கும் கோடிலிங்கங்களைக் கணக்கிடமுடியாதாயினும் இவைகளுள் ஸ்கஸ்ரலிங்கமானது எனக்கு மிக்கத்திருப்திக்கு றேற தவாயிருக்கின்றது. அந்தலிங்கமானது தவத்தாலும் யாகங்களாலும் யோகங்களாலும் கிடைக்கக்கூடியதல்ல. ஒதேவி ! கைலாஸேஸ்ரவரமுதலிய லிங்கங்களையான் முப்போதும் பூஜிக்கின்றேன். அந்தலிங்கங்களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. இந்த திவ்யலிங்க நாமத்தை உச்சரித்தாலும் ஸ்ரவணஞ்செய்தாலும் மனிதர் ஸ்கலபாபங்களு நீங்கி ஸ்வர்க்கரப வர்க்கங்களைப் பெற்றுமகிழ்வார். கைலாயத்தின் தெற்குமேற்கு வடக்குச்சிகரங்களிலுள்ள லிங்கங்களின் எண்ணிக்கையை சொல்லுவதற்கு பதினாயிரம் கல்பம்வரையிலும் ஆதிசேஷன் முயன்றாலும் முடியாது. ஆகாயத்தை ஊடுருவிச்சென்ற அற்புதமாகிய கும்பங்களாற் சொலிக்கும் கோபுரத்தன்மண்டபமுடைய ரத்னாலயகர்ப்பக் கிரகங்களில் திவ்யமணி பீடங்களில் விளங்கும் ஸ்படிகலிங்கங்களைப்பார். இந்தலிங்கங்கள் பில்வம்மந்தாரம் முதலிய மலர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டும் திவ்யதூபதீபங்களால் பூஜிக்கப்பட்டும் விளங்குகின்றன. ஒவ்வொன்றும் சந்திரகலாதரமும் சர்ப்பமணியால் மறைக்கப்பட்டும் வச்சிரமணியால் திரிபுண்டர மணியப்பட்டும் கஸ்தூரிதிலகம் ஜவலிக்கப்பெற்றும் விளங்குகின்றது. ஒதேவி ! இந்தலிங்காலயத்தின் மாளிகையின் கும்பத்தைத் தெரிசிப்பதாய் நினைத்தாலு முக்திபெறலாம். இதனை நமஸ்கரிப்பாயாக. பூலோகத்திலாவது பாதாளத்திலாவது சந்தியலோகத்திலாவது இப்படிப்பட்டலிங்கமில்லை.

ஓகிரிஜே! பூலோகலிங்கத்திலும் பாதாளலோகலிங்கம் சிறந்தது. பாதாளலிங்கத்திலும் ஸ்வர்க்கலோகலிங்கம் உத்திருஷ்டமானது. அதனிலும் ஸத்யலோகத்திலும் வைகுண்டத்திலுமுள்ள லிங்கங்கள் சிறப்புப்பொருந்தியவை. இத்திசையிலுள்ள லிங்கங்கள் எண்ணிறந்தனவாயினும் இவைகளில் இருநூற்றைம்பது லிங்கங்கள் மிக்க அபாரமஹிமை பெற்றுள்ளனவாதலின் அவைகளின் நாமங்களைக்கூறுகின்றேன். இவைகளுள் முதன்மைபெற்றது கைலாஸேஸ்ரவரலிங்கம். இதன்மஹிமையை ஸ்கலவேத வேதார்த்தங்களும் அறியச்சக்திபுடையனவல்ல. பிரம்ஹன்ஷ்ண மஹேஸ்வரர்கள் இதனிடமே வயிக்கின்றமையால் லிங்கமெனப்படுகிறது. ஓமஜேஹஸ்வரி! கிருணாகிய எனதுருவமே இஃதென்றறி. இதனாலேயே ஸ்கலலோகங்களும் விளங்குகின்றன. இதன் சேதனத்தினாலேயே சகங்கள், சகதன்ய முடையதாகின்றன. இதன் ஆனந்தலேசத்தினாலேயே ஸக

மும் ஆனந்தமயமாகின்றது. இஃதேபிரம்ஹம், சூக்ஷ்மமயமாயுள்ளதும் கைலேந்திரியங்களுக்கு மெட்டாததும் கைலதர்மமற்றதும் சக்ஷுவுக்கு சக்ஷுவும்பிராணனுக்குப் பிராணனுமாயுள்ளது. உலகில் எதனைப்பூசித்தாலும் த்யானஞ்செய்தாலும் முக்தனாகின்றானே அஃது இந்தலிங்கமே. இனி ஏனையலிங்கங்களையுங் கூறுகின்றேனே கேட்பாயாக.

முப்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

உ

மந்த்ருணைநம:

நாற்பதாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸ பாரகீத்வாரலிங்க நாமகதனம்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஓதேவி! ஸ்ரீகைலாஸேஸ்வரர் பூதேஸ்வரர் அம்மிகேஸ்வரர் சூதேஸ்வரர் கணேசேஸ்வரர் ஸ்கந்தேஸ்வரர் தாரகேஸ்வரர் கங்கேஸ்வரர் கந்திசேஸ்வரர் பிருங்கேஸ்வரர் பாணகேஸ்வரர் சண்டேஸ்வரர் முண்டிசேஸ்வரர் ரத்னேஸ்வரர் கந்தகேஸ்வரர் பர்க்கேஸ்வரர் வீரேஸ்வரர் ஸ்ரீயேஷ்டேஸ்வரர் குஸுமேஸ்வரர் வீரபத்னேஸ்வரர் கந்தசேஸ்வரர் பணீஸ்வரர் ஸுதேஸ்வரர் கபத்தீஸ்வரர் ருத்னேஸ்வரர் பைரவேஸ்வரர் கரவீரேஸ்வரர் நிஷதீஸ்வரர் வடேஸ்வரர் கச்சபேசர் கஸ்பபேசர் ஆபத்தீஸ்வரர் க்ரிணீஸ்வரர் கலகேஸ்வரர் தேவிகேஸ்வரர் பத்மேஸ்வரர் மகதேஸ்வரர் துண்டேசர் ஹுண்டேஸ்வரர், ஸௌரேஸ்வரர் வருணேஸ்வரர் வாருணேஸ்வரர் வைக்ரதீஸ்வரர் மோகேஸ்வரர் தண்டகேஸ்வரர் மண்டலீசர் குண்டலீஸ்வரர், பாண்டலீஸ்வரர், பிண்டேஸ்வரர் கருடேஸ்வரர் சந்திரேஸ்வரர் மாகுதேஸ்வரர் விதிஸ்வரர் ஸுதீஸ்வரர் தண்டகேஸ்வரர் முரீஸ்வரர், உபேஸ்வரர் கபர்த்தீஸ்வரர் பத்ரகணேஸ்வரர் வேகேஸ்வரர் விஷ்ணுவீசர் வைராகேஸ்வரர் மருகேஸ்வரர் அஹிப்புத்ரேஸ்வரர் ஜமதக்னிஸ்வரர் விஸ்வாமிக்மேஸ்வரர் ராவணேஸ்வரர் பலிஸ்வரர் மௌன்யலீஸ்வரர் ஸுதாதாபேஸ்வரர் மார்த்தண்டேஸ்வரர் ஸலத்தீஸ்வரர் ஸ்வலீகேஸ்வரர் த்ருவேஸ்வரர் கர்ந்தர்ப்பசோதி விஸ்வேஸ்வரர் பாரிபத்னேஸ்வரர் கர்ப்பேசர் மருதங்கேஸ்வரர் தோரணேஸ்வரர் தரிதிஸ்வரர் உத்பலேஸ்வரர் மஹேந்திரேஸ்வரர்

வரர் ஸ்தாண்வீரர் பரிதேஸ்வரர் அநந்தேஸ்வரர் கந்தேஸ்வரர்
 வரர் மருதேஸ்வரர் வம்சேஸ்வரர், வாசுதேவீஸ்வரர் வபுருகேசர்
 வடபத்ரேஸ்வரர் ஸ்ரீராமகேஸ்வரர் மருகேந்திரேஸ்வரர் விரிண
 யேசர் பரீஸ்வரர் ஆக்னீதேஸ்வரர் சந்திரேஸ்வரர் ப்ரஹ்மேஸ்வரர்
 ரணேஸ்வரர் கிராதேஸ்வரர் கர்ஜகேஸ்வரர் வேணுதாமேஸ்வரர்
 ஜயந்தேஸ்வரர் மத்யமேஸ்வரர் ஸங்கமேஸ்வரர் கதீஸ்வரர் வித்யுத்
 கர்ப்பேஸ்வரர் திரிபுரேஸ்வரர் ஹரிஸ்வரர் பலப்ரமதேஸ்வரர் உதி
 நேஸ்வரர் கர்க்கேஸ்வரர் மந்திரேஸ்வரர் தந்திரேஸ்வரர் லாம
 வ்யோமகேஸ்வரர் திகிஸ்வரர் கபாலமோசனேஸ்வரர் மணிகர்ப்பே
 ஸ்வரர் ஜாது கர்ணேஸ்வரர் ந்ருகேஸ்வரர் பாடலேஸ்வரர் கர்ணீ
 கேஸ்வரர் சத்ரகேஸ்வரர் பிங்களேஸ்வரர் சிலேஸ்வரர் மத்வீஸ்வ
 ரர் வாமகேஸ்வரர் யௌவகேஸ்வரர் ஸ்திரேஸ்வரர் ப்ராக்ரீஸ்வரர்
 ஜந்தகேசேஸ்வரர் கோமேதேஸ்வரர் அகிலேஸ்வரர் விசாலேஸ்வ
 ரர்சிம்ஹிகேசேஸ்வரர் கண்டாகர்ணேஸ்வரர் வ்யாக்ரேஸ்வரர்ஜம்பு
 கேஸ்வரர் லலிதேஸ்வரர் த்ருதீஸ்வரர் வேதேஸ்வரர் துண்டிகேஸ்வ
 ரர் கஹோளேசர் அத்வகேஸ்வரர் பிந்து கேஸ்வரர் கண்டிகேசர் நர்
 மதேஸ்வரர் நீலேஸ்வரர் பிசண்டலீஸ்வரர் அத்ரீஸ்வரர் கனகேஸ்
 வரர் அத்வரேஸ்வரர் ஸத்யோஜா தேஸ்வரர் குலிகேஸ்வரர் ப்லவே
 ஸ்வரர் ஸோபேஸ்வரர் வாருணேஸ்வரர் சரபேஸ்வரர் ஜடேஸ்வ
 ரர் பாககாரேஸ்வரர் முக்தகேஸ்வரர் ராகேஸ்வரர் பல்லகேஸ்வரர்
 வீரகேஸ்வரர் க்ருதேஸ்வரர் தநேஸ்வரர் உரகேஸ்வரர் கதோரேச
 வரர் தர்த்தேசர் வரீஸ்வரர் க்ஷிப்ரேஸ்வரர் தால்பேஸ்வரர் கிந
 தேஸ்வரர் சசீஸ்வரர் கருதேஸ்வரர் முகுந்தேஸ்வரர் பவாரீஸ்வரர்
 சரீஸ்வரர் வ்ருஷபேஸ்வரர் ஸ்ருக்ஷேஸ்வரர் சந்திரேஸ்வரர் மத்ஸ
 யேஸ்வரர் பாவகேஸ்வரர் துரங்கேஸ்வரர் மதங்கேஸ்வரர் கணதீஸ்
 வரர் பரீஸ்வரர் ஜலந்தரேஸ்வரர் ப்லவதாஸ்வேஸ்வரர் பிகேஸ்
 வரர்ரைப்பியேஸ்வரர் முசுருந்தேஸ்வரர் கங்கணேஸ்வரர் ப்ரதேஸ்
 வரர் கித்யாதரேஸ்வரர் நீலேஸ்வரர் க்ஷிபேஸ்வரர் ப்ரபேஸ்வரர்
 மருதேஸ்வரர் சக்தீஸ்வரர் ஸ்வர்க்கேஸ்வரர் மலையுஸ்வரர் மங்க
 ணேஸ்வரர் ஜாகதீஸ்வரர் கிபுதேஸ்வரர் கிரீஸ்வரர் வரவணேஸ்வரர்
 விசுர்ணேஸ்வரர் கோக்ஷவாகஜேஸ்வரர் கந்தர்ப்பேஸ்வரர் சூர்ய
 கேஸ்வரர் புஷ்டேஸ்வரர் துஷ்டகேஸ்வரர் கிராயகேஸ்வரர் மணி
 கண்டேஸ்வரர் திரேஸ்வரர் வதிஸ்வரர் கித்ருயேஸ்வரர் லதேஸ்
 வரர் கிசுத்ரீஸ்வரர் உத்ரகேஸ்வரர் சநகேஸ்வரர் கிஸ்வகேஸ்வரர்
 பராக்ஷதேஸ்வரர் லோகேஸ்வரர் பிராணிகேஸ்வரர் அந்த கேஸ்வரர்

மூத்தகேஸ்வரர் ஹரிசேஸ்வரர் நுஷீஸ்வரர் கருடேஸ்வரர் பதங்
சேஸ்வரர் கண்ணீடேஸ்வரர் தவளேஸ்வரர் கந்தபத்மேஸ்வரர் சக
ரேஸ்வரர் அருணேஸ்வரர் அதாஸ்பீயவரர் ககேஸ்வரர் திரியம்ப
கேஸ்வரர் கைளதேஸ்வரர் கலேஸ்வரர் விதண்டேஸ்வரர் கண்
டேஸ்வரர் வராதேஸ்வரர் குலேஸ்வரர் கேதாஸேஸ்வரர் பகேஸ்
வரர் கிங்கரேஸ்வரர் அமிர்தேஸ்வரர் என்னும் லிங்கங்கள் திவ்யா
லயத்தில்பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டனவாய் கைலாயத்தின் கிழக்குபக்கத்தி
லிருக்கின்றன. ஒதேவி! இந்த திவ்யலிங்கங்களை ஸ்மரித்தாலும் லிங்க
நாமங்களை ஸ்ரவணஞ்செய்தாலும் உடனே கைலாசபங்களு நீங்கு
மென்றனர். ஸ்கந்தர் ஓ முனிவர்களே! இவ்வாறு கூறியதைத்தேவி
கேட்டு ஆனந்தவசமாயினள் என்றனர்.

நாற்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

11. லிங்கஸ்வராயநம:

நாற்பத்தேராம் அத்தியாயம்.

--->---<---

கைலாஸதக்ஷிணத்வார லிங்ககதனம்.

ஸ்கந்தர்? - ஓ முனிவர்களே! ஈஸ்வரன் மறுபடியும் தேவியை
நோக்கி ஒதேவி இனிக் கைலாயத்தின் தென்கிசுரங்களிலுள்ள லிங்கநா
மங்களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. அகோரேஸ்வரர் கபாலேஸ்
வரர் குருடேஸ்வரர் நளேஸ்வரர் இந்திரேஸ்வரர் யமேஸ்வரர் கைரு
தேஸ்வரர் கலேஸ்வரர் உத்தராவர்த்தகேஸ்வரர் தக்ஷணாவர்த்தகேஸ்
வரர் விசுண்டேஸ்வரர் மௌலிகேஸ்வரர் அர்ச்சுகேஸ்வரர் கநீஸ்
வரர் பகதந்தேஸ்வரர் நகுஷேஸ்வரர் ம்ருதேஸ்வரர் தங்கணேஸ்வரர்
ஸத்திஸ்வரர் மத்தமேஸ்வரர் கலேஸ்வரர் வித்யேஸ்வரர் பக்நகேஸ்
வரர் க்ருதகேஸ்வரர் கிசோஸ்வரர் திவோதாஸேஸ்வரர் ராதிரதேஸ்
வரர் செளரதேஸ்வரர் கணபத்மேஸ்வரர் சேஷேஸ்வரர் வாஸுதேஸ்
வரர் ஸங்கபாளேஸ்வரர் சித்ரகுப்தேஸ்வரர் தண்டபாணீஸ்வரர் துர்க்
கேஸ்வரர் ஸாரஸேஸ்வரர் ஹம்ஸேஸ்வரர் மயூரேஸ்வரர் சக்தவா
கேஸ்வரர் மதாந்ரேஸ்வரர் மன்மதேஸ்வரர் ரஜிஸ்வரர் சுந்தசேஸ்
வரர் பாண்மரேஸ்வரர் வகேஸ்வரர் புரந்திரீஸ்வரர் பகேஸ்வரர் கா
ரணேஸ்வரர் தாரணேஸ்வரர் கிருத்திவாசேஸ்வரர் ஜகார்த்தகேஸ்
வரர் ஸிஸ்ரேஸ்வரர் மஹா காளேஸ்வரர் சாஸ்வதீஸ்வரர் ஸக்ஷ்மீஸ்

வரர் சசிஸ்வரர் சக்ரகேஸ்வரர் புலஹேஸ்வரர் புலஸ்திஸ்வரர்
 நுருத்தகாளேஸ்வரர் பரத்வாஜேஸ்வரர் ஸாகடேஸ்வரர் ரமேஸ்
 வரர் கிலேகனேஸ்வரர் கித்ரேஸ்வரர் பாதகேஸ்வரர் பிண்டரமேஸ்
 வரர் வலிஸ்வரர் திலசேஸ்வரர் த்ருவேஸ்வரர் பவேஸ்வரர் அர்ண
 வேஸ்வரர் கூழிப்பிரணிஸ்வரர் தளேஸ்வரர் கரந்தமேஸ்வரர் கிருஷ்
 ணேஸ்வரர் ரமேஸ்வரர் கரணகேஸ்வரர் கங்காதமேஸ்வரர் மௌ
 நேஸ்வரர் குருபத்ரேஸ்வரர் கந்தளேஸ்வரர் சாலேஸ்வரர் தா
 லேஸ்வரர் பிலவசேஸ்வரர் அப்சரேஸ்வரர் மோக்ஷகேஸ்வரர் பூத
 ரேஸ்வரர் பதேஸ்வரர் விராதேஸ்வரர் கோகரேசர் ராஜேஸ்வரர்
 சலேஸ்வரர் ஹரித்ரேஸ்வரர் குவகுமேஸ்வரர் நாகோத்தரமணேஸ்
 வரர் ஸுகேஸ்வரர் க்யானசேஸ்வரர் பக்திஸ்வரர் முக்திகேஸ்
 வரர் ரணமோசேஸ்வரர் கார்த்திஸ்வரர் பவகேஸ்வரர் புரஞ்சேஸ்
 வரர் கோகர்ட்ணேஸ்வரர் வடேஸ்வரர் சரஸேஸ்வரர் விசா
 லேஸ்வரர் வீதிஹோத்ரேஸ்வரர் கிஸ்வேஸ்வரர் டிமேஸ்வரர்
 சங்கரேஸ்வரர் மிதேஸ்வரர் பாரிஜாதேஸ்வரர் மந்தாரேஸ்வரர்
 ஜடேஸ்வரர் த்ரிஜடேஸ்வரர் கிகண்டிஸ்வரர் பர்ஹிஸ்வரர் பந
 ளேஸ்வரர் பணமணிஸ்வரர் ராமேஸ்வரர் லக்ஷ்மணேஸ்வரர் அரு
 ந்ததிஸ்வரர் வாகிஸ்வரர் பத்மகர்ப்பேஸ்வரர் ஹரிந்மணிஸ்வரர்
 பக்ஷ்யேஸ்வரர் குசலிஸ்வரர் த்ரிஸ்வரர் உத்தாலகேஸ்வரர் நக்தஞ்
 சரேஸ்வரர் பர்ணகேஸ்வரர் சாண்டில்யேசுவரர் காலேஸ்வரர் நிரி
 சேஸ்வரர் குசேஸ்வரர் தூர்லேஸ்வரர் மரித்ரேஸ்வரர் கர்கநேஸ்
 வரர் குணேஸ்வரர் குருவிந்ரேஸ்வரர் பதிஸ்வரர் குடஜேஸ்வரர்
 ஸ்ரீசைலேஸ்வரர்கவேஸ்வரர் ஹரித்வாரேஸ்வரர் கங்காத்வாரேஸ்
 வரர் குருக்ஷத்ரேஸ்வரர் ஸுராபாண்டேஸ்வரர் யயாதீஸ்வரர்
 குதேஸ்வரர் வாராணசீஸ்வரர் அகிமுக்தேஸ்வரர் காலஹஸ்திஸ்
 வரர் விஷ்ணுசகர்ப்ரதேஸ்வரர் ரோமந்ரேஸ்வரர் அகஸ்திஸ்வரர்
 மாலவேஸ்வரர் பகேஸ்வரர் அங்கொலேஸ்வரர் ப்ரதரணேஸ்வரர்
 மாருதேஸ்வரர் பவேஸ்வரர் நக்ஷத்ரேஸ்வரர் தாலகேஸ்வரர் பல்லி
 கேஸ்வரர் குஹேஸ்வரர் ரோகஹரிஸ்வரர் த்ரிஜடேஸ்வரர் கநேஸ்
 வரர் ஸுபர்ணேஸ்வரர் தாண்டலேஸ்வரர் மண்டலேஸ்வரர்
 மதிஸ்வரர் தக்ஷகேசேஸ்வரர் ப்ரவாளேஸ்வரர் ஹரிபத்ரேஸ்வரர்
 கிரோதேஸ்வரர் தும்புதேஸ்வரர் நாரதேஸ்வரர் கரேஸ்வரர் சம்
 யேஸ்வரர் கித்ருமேஸ்வரர் கர்த்தமேஸ்வரர் த்ருணேஸ்வரர் குஸ
 டங்கேஸ்வரர் சத்மகேஸ்வரர் பஸிஸ்வரர் மருதாபேஸ்வரர் வநிந்
 தூதேஸ்வரர் க்ரிணீஸ்வரர் ப்ராதேஸ்வரர் ப்ரயாகேஸ்வரர் ப்ரதிஷ்

டா புரேஸ்வரர் கோதாவர்ஸ்வரர் தாமருபரணீஸ்வரர்ப்ருதவநேஸ்வரர் பம்பேஸ்வரர் பங்கிலேஸ்வரர் யேநேஸ்வரர் புத்புதேஸ்வரர் ஆவர்தேஸ்வரர் ஸாவேஸ்வரர் குலேஸ்வரர் கிராடேஸ்வரர் பலாசேஸ்வரர் ஸ்திதிஸ்வரர்ப்ரளதேஸ்வரர் ஜாகதிஸ்வரர் த்ரிவேகேஸ்வரர் க்ஷிதிஸ்வரர் பஞ்சகேஸ்வரர் வ்ரதீஸ்வரர் யக்ஞேஸ்வரர்பலீஸ்வரர் பகவீஸ்வரர் பவப்ருகேஸ்வரர் கந்தத்வாரேஸ்வரர் கண்டேஸ்வரர் வருணேஸ்வரர் ப்ரபாஸேஸ்வரர் ருத்ரகோடீஸ்வரர் வல்மீகேஸ்வரர் ஸாதாரேஸ்வரர் த்ரிணஜ்யோதிஸ்வரர் காயத்திரீஸ்வரர் சவித்ரீஸ்வரர் காலத்வாரேஸ்வரர் துவ்கேஸ்வரர் பிமசண்டேஸ்வரீர் ரத்னகர்ப்பேஸ்வரர் தேவேஸ்வரர் ஹீரகேஸ்வரர் ரந்திதேவேஸ்வரர் காலஞ்சரேஸ்வரர் அப்தீஸ்வரர் பைப்பிலரதேஸ்வரர் கந்தர்வேஸ்வரர் திரிசூலேஸ்வரர் ரஜநீஸ்வரர் திருநேஸ்வரர்கித்ரகண்டேஸ்வரர் த்வாரபீடேஸ்வரர் திரிகூடேஸ்வரர் மஞ்சளேஸ்வரர் மாலகேஸ்வரர் முத்ரேஸ்வரர் தாடகேஸ்வரர் திரிதண்டீஸ்வரர் கஜேஸ்வரர் காத்யாயனீஸ்வரர் யாக்ஞவல்சேஸ்வரர் த்வஷ்டேஸ்வரர் விஸ்வகர்மேஸ்வரர் யஜேஸ்வரர் ரதிகேஸ்வரர் வசந்தரேஸ்வரர்க்ஷேனபேஸ்வரர் நாளகேஸ்வரர் மித்ரேஸ்வரர் கர்த்தீஸ்வரர் காவ்யேஸ்வரர் விபுதேஸ்வரர் பெளடேஸ்வரர் பரத்ருகேஸ்வரர் காஹட்டேஸ்வரர் கர்த்ரேஸ்வரர் ககதீஸ்வரர் காவ்யேஸ்வரர் சுவர்ணதேஸ்வரர் என்னும் இப்போது கூறிய ஒவ்வொரு லிங்கமும் ரத்ன ஆலயத்தில் அற்புதமாய் ஜ்வலிக்கின்றன பார்த்தனையோ என்றருளினார்.

நாற்பத்தோராம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

பாமதாயகம்?

நாற்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

பகீமத்வாரலங்க கதனம்.

வஸகந்தர் ஓ முகிலரே! பின்னர் இறைவன் தேவியை நோக்கி ஓ தேவி! இனி மேற்பக்கத்திலுள்ள லிங்கங்களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாக. தத்புருஷேஸ்வரர் ஸ்தானவீஸ்வரர் பைகேஸ்வரர் குடஜேஸ்வரர் ஸாவேஸ்வரர் ஸ்தானகேஸ்வரர் வைநதேஸ்வரர் ஸகலேஸ்வரர் முசுலேஸ்வரர் ஹாடகேஸ்வரர் ருத்ரதன்வீஸ்வரர் ஜ்வராபஹாரகேஸ்வரர் க்ஷயஹாரேஸ்வரர் ப்ராணேஸ்வரர் விதர்ப்

அங்கம்.]

பச்சிமத்வாரலிங்க கதனம்.

ககக

பேஸ்வரர் தேகேஸ்வரர் அதலேஸ்வரர் அநங்கேஸ்வரர் சம்பதேஸ்
வரர் உக்ரேஸ்வரர் சான்யகேஸ்வரர் வக்ரேஸ்வரர் கனகோஷேஸ்
வரர் வேதகர்ப்பேஸ்வரர் ஒங்கரேஸ்வரர் கிசேஸ்வரர் கேதாரேஸ்
வரர் சில்வமுலேஸ்வரர் ஸத்ரேஸ்வரர் பாரதிஸ்வரர் துங்கபத்ரேஸ்
வரர் சநாதனேஸ்வரர் வைத்தேஸ்வரர் சூலிங்சேஸ்வரர் ப்ரதேஸ்
வரர் மாண்டவ்யேஸ்வரர் ஸ்தம்பகேஸ்வரர் போதேஸ்வரர் கிக
ஸேஸ்வரர் பிரகஸேஸ்வரர் ரூப்விஸ்வரர் கணகிதேஸ்வரர் சுக்ரேஸ்
வரர் பிரவித்தேஸ்வரர் கித்தேஸ்வரர் சநேஸ்வரர் பக்ஷிஸ்வரர்
பத்ரிகேஸ்வரர் குலிஸ்வரர் வரீஸ்வரர் பர்கேஸ்வரர் பர்வதேஸ்
வரர் ஸர்வேஸ்வரர் கார்த்திகேஸ்வரர் பர்ஹித்வஜேஸ்வரர் கபோ
தேஸ்வரர் கணீஸ்வரர் சதேஸ்வரர் ரோமகேஸ்வரர் காவ்லேஸ்
வரர் வர்ஷகேஸ்வரர் ஸோமநந்திஸ்வரர் கமேஸ்வரர் ஹநேஹதீஸ்
வரர் சதர்ச்சேஸ்வரர் பகேஸ்வரர் விக்ரதேஸ்வரர் காமரீஸ்வரர்
ஸ்ருவேஸ்வரர் கணேஸ்வரர் வர்த்திதேஸ்வரர் ஸதீர்ஸ்வரர் த்ரிக
கேஸ்வரர் கித்ரவ்யாதேஸ்வரர் ரௌப்யேஸ்வரர் பந்தகேஸ்வரர்
பசுபதிஸ்வரர் பயஹாரீஸ்வரர் ஜன்மஹாரீஸ்வரர் துக்கஹாரீஸ்வரர்
பிரம்ஹயோநீஸ்வரர் கிஷ்ணுகர்ப்பேஸ்வரர் ருத்ரோரோபேஸ்வரர்
இந்திரதாமேஸ்வரர் சந்திராகுடேஸ்வரர் அக்னிகர்ப்பேஸ்வரர் வாய
வீஸ்வரர் ஜலேஸ்வரர் மேகேஸ்வரர் வைத்யுதேஸ்வரர் ஆமோ
தேஸ்வரர் தித்திரீஸ்வரர் த்யாவாபூமீஸ்வரர் கஜாஜினாதேஸ்வரர்
நரலிம்ஷேஸ்வரர் ஒளபாசநேஸ்வரர் ஹவ்யேஸ்வரர் கணகேஸ்
வரர் கர்ணிகேஸ்வரர் ததிசேஸ்வரர் ஜங்கேஸ்வரர் கர்க்கேடீஸ்வரர்
ஜாபாலேஸ்வரர் ஸாபாலேஸ்வரர் புரத்தாரேஸ்வரர் ருக்வேதேஸ்
வரர் அதர்வகேஸ்வரர் புராணேஸ்வரர் ஊர்வசீஸ்வரர் இதஹா
ஸேஸ்வரர் தர்மஸாரேஸ்வரர் சாங்கியேஸ்வரர் யோகேஸ்வரர்
மௌலீஸ்வரர் பாலிகேஸ்வரர் குஜம்பேஸ்வரர் ஜம்பேஸ்வரர் ராஜ
ராஜேஸ்வரர் கௌதுபீஸ்வரர் விசாகேஸ்வரர் ஸகந்தேஸ்வரர் பஸி
கேஸ்வரர் தகஸீஸ்வரர் ப்ரஷ்டகேஸ்வரர் பிருத்தவீஸ்வரர் கார்மு
கேஸ்வரர் அந்தரிகேஷுஸ்வரர் மைத்ரேஸ்வரர் சூத்தேயேஸ்வரர்
உதாவஸேஸ்வரர் மல்லேஸ்வரர் பிரம்ஹகேஸ்வரர் தாங்கேஸ்வரர்
சூரங்கேஸ்வரர் மகாந்தேஸ்வரர் ஸாதாதரேஸ்வரர் த்ருதகேசேஸ்
வரர் கியாலேஸ்வரர் விதர்க்கேஸ்வரர் காகநேஸ்வரர் முரீஸ்வரர்
பத்ரமாளேஸ்வரர் கேதாமாலேஸ்வரர் மந்தரேஸ்வரர் விந்தகேஸ்
வரர் ஹிமேஸ்வரர் நிலகேஸ்வரர் மஹேந்திரேஸ்வரர் கர்மகேஸ்
வரர் ருத்வீஸ்வரர் தூதகேஸ்வரர் வீதஹவ்யேஸ்வரர் அபுவத்தா

மேஸ்வரர் சிகரேஸ்வரர் ஸ்திரீத்தகேஸ்வரர் த்ரிநவேஸ்வரர் அபஜ
கேஸ்வரர் அபஸ்மாஹரேஸ்வரர் ஸோமசண்டிஸ்வரர் மார்க்க
ஸஹாயேஸ்வரர் தேவீஸ்வரர் அர்ணஜேஸ்வரர் ஜ்வலநேஸ்வரர் பா
வகேஸ்வரர் ஆங்கிரஸேஸ்வரர் கசேஷஸ்வரர் விதகேஷஸ்வரர் மைநா
கேஸ்வரர் ஸதீஸ்வரர் ப்ரமதேஸ்வரர் ப்ரமாதீஸ்வரர் போஜ்யேஸ்
வரர் விக்ரமேஸ்வரர் சுட்யேஸ்வரர் யாக்ஞேஸ்வரர் கர்ணவேதேஸ்
வரர் தர்ணகேஸ்வரர் பாண்டரேஸ்வரர் மேகவாஹேஸ்வரர் கனிஷ்
டேசர் ஜ்யேஷ்டேஸ்வரர் தாம்ரேஸ்வரர் செளநடேஸ்வரர் அநாஹ
தேஸ்வரர் பீதேஸ்வரர் தூம்ரகேஸ்வரர் பந்தமோசநகேஸ்வரர்
சுதேஸ்வரர் ப்ரமரேஸ்வரர் காண்டசேஸ்வரர் த்ருமசண்டிஸ்வரர்
விசாலாகேஷஸ்வரர் வஸந்தேஸ்வரர் ககேஸ்வரர் கஜாஸுஹரேஸ்
வரர் நீலகண்டேஸ்வரர் கமித்ராவருணேஸ்வரர் களஹம்ஸேஸ்வரர்
சாஸிதீஸ்வரர் கோமதீஸ்வரர் கோநர்த்தேஸ்வரர் வ்ருஷபேஸ்
வரர் கதிப்ரதேஸ்வரர் வியாஸேஸ்வரர் கோளகேஸ்வரர் மஹாபூ
தேஸ்வரர் ருடேஸ்வரர் கந்தகேஸ்வரர் பாடபேஸ்வரர் பட்டேஸ்
வரர் ஸர்வபிராணாதிகேஸ்வரர் தடாதகேஸ்வரர் கர்ப்பகோசேஸ்
வரர் தோபணேஸ்வரர் ரதீஸ்வரர் ஆதபேஸ்வரர் சசுஸ்வரர் துநது
பீஸ்வரர் லிந்தூரீஸ்வரர் ஜவநேஸ்வரர் கூபேஸ்வரர் வரபத்ரேஸ்
வரர் கர்ணதாரேஸ்வரர் தாம்ருத்வஜேஸ்வரர் கோகிதாரேஸ்வரர்
சத்திரிதீஸ்வரர் மஹாரோகஹரேஸ்வரர் காமதாரேஸ்வரர் பில்வா
தேஸ்வரர் நீலீஸ்வரர் ருத்ரேஸ்வரர் நாககேஸ்வரர் தாரணேஸ்வரர்
அம்பிகேஸ்வரர் எனும் நாமமுடையனவாம். ஒதேவி! சபதகாலசந்
திரண்போலும் அமுதப்பிரவாகம்போலும் மிக்க வெண்ணிறமுடைய
யனவும் இந்திரநீலம்போன்ற நீரமுடைய பில்வங்களால் அர்ச்சிக்
கப்பட்டனவும் சந்திரகலையணிந்தனவும் நாகபடங்களால் மறைக்கப்
பட்ட சிரமுடையனவும் விபூதித்திரிபுண்டரமணிந்தனவும் பரிபள
சந்தனத்தாலும் வாஸ்திரத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டனவும் ஆகிய
இந்தவிவிகைய்களைத் தரிசிப்பாயாக. கண்கள் இதனாலேயே ஸபல
மாகவேண்டும். இந்தவிவிகைகளில் ஒவ்வொன்றிற்கும் அற்புதமாகிய
ரத்னாலயம் கர்ணப்படுகின்றது. ஒதேவி! இந்த லிங்கக்கூட்டமானது
மகாபாவங்களையும் நீக்குவனவும் ஸகல துக்கங்களையும் தொலையச்
செய்கின்றனவும் ஸகல கோரிக்கைகளையும் தருவனவுமாம் என்
றனர்.

நாற்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ
ப்ரமதாயநம :

நாற்பத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்.

கைலாச உத்தரத்வார லிங்க நாமகதனம்.

ஸ்கந்தர் ஓ முகிவரே ! மறுபடியும் ஈஸ்வரர் தேவியை நோக்
கிக்கூறியதாவது:- ஈஸ்வரர் ஓ தேவி ! இப்போது மேற்குத்திசையி
லுள்ள லிங்க நாமங்களைக் கூறினேன். இனிவடக்குப்பக்கத்திலுள்ள
லிங்கங்களைக் கூறுகின்றேன். பக்தியுடன் கேட்பாயாக. வாமதே
வேஸ்வரர் கிரிகேஸ்வரர் ஸுகேஸ்வரர் பிஷ்ணுஸ்பதீஸ்வரர் வர்த்த
னீஸ்வரர் பிகேஸ்வரர் கோகிலேஸ்வரர் பிசண்டேஸ்வரர் வாமகர்
ணேஸ்வரர் ஆனந்தேஸ்வரர் கர்மரோஸ்வரர் சாமரோஸ்வரர் பதீஸ்
வரர் வைமர்க்யேஸ்வரர் கல்யகேஸ்வரர் ஹரிப்பிரம்ஹேஸ்வரர்
கணேஸ்வரர் குணேஸ்வரர் பிரம்ஹாண்டேஸ்வரர் சடேஸ்வரர்
விவாசேஸ்வரர் ககேசேஸ்வரர் ஆமகேஸ்வரர் ப்லவேஸ்வரர் அன்ன
கோஸேஸ்வரர் பிராணகோஸேஸ்வரர் விக்ஞானேஸ்வரர் கநாசேஸ்
வரர் ஆத்யேஸ்வரர் ரக்ஷகேஸ்வரர் ஆகாத்யேஸ்வரர் முத்தேஸ்வரர்
கோஷசேஸ்வரர் விஸர்ப்பிஸ்வரர் நாமநேஸ்வரர் ஆம்ரேஸ்வரர்
கமடேஸ்வரர் சராசநேஸ்வரர் சூருகாயேஸ்வரர் கபிஞ்சலேஸ்வரர்
கர்க்கேஸ்வரர் ஷண்டகேஸ்வரர் அசங்கேஸ்வரர் ஸங்கேஸ்வரர்
ஜ்யோதிஸ்வரர் கமணேஸ்வரர் ஹரிருத்ரேஸ்வரர் க்ருபாணேஸ்வரர்
நியஸ்வரர் கனகாவர்த்தகேஸ்வரர் ஹரிசோபாருணேஸ்வரர் ஆம்
ரேஸ்வரர் அதர்ப்பகேஸ்வரர் ரந்தருகேஸ்வரர் உதாரேஸ்வரர் இந்
துமெளளீஸ்வரர் மகேஸ்வரர் ஸபேஸ்வரர் ஹரிகேஸ்வரர் கிரோ
ரேஸ்வரர் உத்தாரேஸ்வரர் அர்ப்பகேஸ்வரர் யுவேஸ்வரர் வ்ருத்
தேஸ்வரர் தர்த்துரேஸ்வரர் ப்ரவீஸ்வரர் மதீஸ்வரர் வனஸ்தேஸ்
வரர் க்ருஹஸ்தேஸ்வரர் ருஜேஸ்வரர் ஸஹஸ்ரேஸ்வரர் ஸதேஸ்
வரர் லக்ஷேஸ்வரர் கோடிகேஸ்வரர் சாஷேஸ்வரர் பாதுகேஸ்
வரர் ஆவர்த்திகேஸ்வரர் கஸ்தூரிஸ்வரர் மதந்தீஸ்வரர் மநஸ்வீஸ்
வரர் புதேஸ்வரர் ஜராவதேஸ்வரர் தஞ்சேஸ்வரர் விநிகேஸ்வரர்
அகங்காரேஸ்வரர் பலநேத்ரேஸ்வரர் ஜனினீஸ்வரர் க்ருசேஸ்வரர்
சர்க்கேவஸ்வரர் பத்மாஸநேஸ்வரர் வாரேஸ்வரர் தர்க்கேஸ்வரர் வட
மூலேஸ்வரர் த்ரசந்நேஸ்வரர் லுதீஸ்வரர் நகுலேஸ்வரர் வம்கேஸ்
வரர் பத்மநேத்ரேஸ்வரர் உபசாந்நேஸ்வரர் தநேஸ்வரர் வ்ருத்
கேஸ்வரர் உலூகேஸ்வரர் ருண்டேஸ்வரர் காலேஸ்வரர் கயலேஸ்வரர்

வரர் பகந்தரோஸ்வரர் பத்ரோஸ்வரர் பரணீஸ்வரர் அகிரீஸ்வரர்
 ரோஹீஸ்வரர் பங்கஜேஸ்வரர் அவதேஸ்வரர் நிதகேஸ்வரர் ஊர்த்
 தேஸ்வரர் பஸ்மேஸ்வரர் ஸமேஸ்வரர் பவேஸ்வரர் சர்வேஸ்வரர்
 வேதேஸ்வரர் சாஸ்வதேஸ்வரர் ஜ்வாலேஸ்வரர் சாலகேஸ்வரர்
 தமாலேஸ்வரர் புண்யகேஸ்வரர் உபத்யேஸ்வரர் அணிமாண்டேஸ்
 வரர் ஸர்வக்ஷேஸ்வரர் சுண்பக்ஷேஸ்வரர் மாதகேஸ்வரர் ப்ரதேஸ்
 வரர் சிபிவிஷ்டேஸ்வரர் அம்சேஸ்வரர் ம்ருகேஸ்வரர் ஈஜான
 னேஸ்வரர் பாணேஸ்வரர் வீரகேஸ்வரர் சண்டேஸ்வரர் முண்
 டேஸ்வரர் கக்ஷேஸ்வரர் பணிநேஸ்வரர் அவசுமேஸ்வரர் கந்தமா
 தேஸ்வரர் ஈஸ்வரர் பண்டேஸ்வரர் ப்ரஜங்கேஸ்வரர் காலகண்
 டேஸ்வரர் ம்ருத்யுஞ்சயேஸ்வரர் சைலேஸ்வரர் சாமசேஸ்வரர்
 உதீஸ்வரர் ஸ்வப்னேஸ்வரர் ஜாக்ரதிஸ்வரர் சுஷுப்தீஸ்வரர் ஹரீஸ்
 வரர் சிதிகண்டேஸ்வரர் சூர்யேஸ்வரர் காந்திகேசேஸ்வரர் ஸ்படி
 கேஸ்வரர் ஸ்வருத்ரேஸ்வரர் வாதேஸ்வரர் ந்ருணீஸ்வரர் சார்த்தா
 லேஸ்வரர் ரபஸ்யேஸ்வரர் புண்டமேஸ்வரர் நடனேஸ்வரர் ருத்ரா
 சேஸ்வரர் கவிந்தேஸ்வரர் கவசேஸ்வரர் மணீஸ்வரர் பிலிப்டி
 லேஸ்வரர் ஆமர்த்தேஸ்வரர் த்ருணேஸ்வரர் பிதாமஹேஸ்வரர்
 குடிலேஸ்வரர் ஜலேஸ்வரர் பரதேஸ்வரர் கேஸரீஸ்வரர் சக்ஷுஸ்
 ரோத்ரேஸ்வரர் தண்டகேஸ்வரர் வ்யகேஸ்வரர் மணிபத்ரேஸ்வரர்
 கிடோத்கனேஸ்வரர் புரேஸ்வரர் நடேஸ்வரர் கரமர்த்தேஸ்வரர்
 அப்ராதகேஸ்வரர் பணிபூதேஸ்வரர் ரத்னபூதேஸ்வரர் பிடாள
 கேஸ்வரர் அணீஸ்வரர் மகதிஸ்வரர் புருஷேஸ்வரர் பரம்பேஸ்வரர்
 லீஸ்வரர் ரமணீஸ்வரர் கவங்கேஸ்வரர் கரீந்திரேஸ்வரர் மாகேஸ்
 வரர் பாஷ்கனேஸ்வரர் மஹாக்ஷேஸ்வரர் மண்டபேஸ்வரர் பலீஸ்
 வரர் நாரீகேஸ்வரர் கூர்மகேஸ்வரர் சதூர்ப்பர்த்ரேஸ்வரர் புஷ்பரா
 கேஸ்வரர் கோமேதேஸ்வரர் கவேஸ்வரர் க்ரதிஸ்வரர் க்ஷபேஸ்வரர்
 ஸ்வப்ரஸாதேஸ்வரர் குலேஸ்வரர் வச்சிரேஸ்வரர் க்ஷேத்ரகேஸ்
 வரர் கர்ணிகாரேஸ்வரர் கரவீரேஸ்வரர் புண்டரீகேஸ்வரர் வீணு
 பாணீஸ்வரர் தூந்திரீஸ்வரர் நாககேஸ்வரர் ஹாஹாஹா விஸ்வரர்
 பயோதேஸ்வரர் க்ருதேஸ்வரர் குணஸாரேஸ்வரர் ஸ்வேததானப்ர
 தேஸ்வரர் ப்ரதாஸேஸ்வரர் சிலாதேஸ்வரர் கந்தேஸ்வரர் பததேஸ்
 வரர் திரிலோசகேஸ்வரர் பாலாக்ஷேஸ்வரர் ஸ்தூலகர்ணேஸ்வரர்
 ப்ரகடேஸ்வரர் தாரகேஸ்வரர் கோசாதீதேஸ்வரர் யந்திரேஸ்வரர்
 மந்திரேஸ்வரர் காகலேஸ்வரர் கர்க்கரேஸ்வரர் ப்ரதாபேஸ்வரர்
 ஆதாரீயேஸ்வரர் குணீஸ்வரர் பகீரதேஸ்வரர் திலீபேஸ்வரர் குதீஸ்

வார் அநாதீஸ்வார் மந்திரவிதீஸ்வார் கணஹரேஸ்வார் சங்கேய்
வார் பிசங்கேஸ்வார் பார்யேஸ்வார் தாரணேஸ்வார் ககாரேஸ்வார்
மாத்ருகேஸ்வார் சூஷ்டஹார்ஸ்வார் ஹாரிதேஸ்வார் அக்ஷேஸ்வார்
பகதாலப்பேஸ்வார் லோபாமுத்திரேஸ்வார் ஸாராபாண்டேஸ்
வார் மணிஹஸ்தீஸ்வார் சித்ரத்வஜேஸ்வார் ரத்னத்வஜேஸ்வார்
காமேஸ்வார் ருத்ராணீஸ்வார் அவந்தீஸ்வார் கர்ப்படீஸ்வார் த்வ
ஜேஸ்வார் சத்தாகேஸ்வார் தேவகன்னியேஸ்வார் நாககன்னியேஸ்
வார் ஸத்யேஸ்வார் ஸுநாதேஸ்வார் சூனிரேஸ்வார் வஜேஸ்வார்
பந்திரேஸ்வார் வலக்ஷேஸ்வார் மஜேஹக்ஷேஸ்வார் நகேய்ஸ்வார்
அதேஸ்வார் விசுதீஸ்வார் புல்வசௌலாகீஸ்வார் சபாநேஸ்
வார் தாவகேஸ்வார் ஸமாவீகேஸ்வார் ஸர்வகாமஸமர்த்தீஸ்வார்
சச்சிதீஸ்வார் சுகேஸ்வார் ப்ரணதார்த்திஹரேஸ்வார் பஞ்சகவ்
யேஸ்வார் பத்பநாபேஸ்வார் பஞ்சவத்திரேஸ்வார் பஞ்சாக்ஷரேஸ்
வார் சங்கேய்ஸ்வார் சுதேய்ஸ்வார் கௌகிகேய்ஸ்வார் ஆதர்சேய்ஸ்வார்
காலகேய்ஸ்வார் காலவர்த்தேய்ஸ்வார் தாமராத்வஜே வார் ஹம்ஸாத்வ
ஜேய்ஸ்வார் வருஷபத்துவஜேய்ஸ்வார் சிம்ஹதுவஜேய்ஸ்வார் பிஞ்சேய்
வார் குமாரேய்ஸ்வார் நிபங்கேய்ஸ்வார் சூலீய்ஸ்வார் ஈசானேய்ஸ்வார்
விகர்த்தேய்ஸ்வார் சுரபீய்ஸ்வார் அனுகேய்ஸ்வார் ஸாரங்கேய்ஸ்வார்
கட்டேய்ஸ்வார் பந்துகேய்ஸ்வார் கமேய்ஸ்வார் சசீய்ஸ்வார் மாதிரேய்
வார் ருத்ரகணேய்ஸ்வார் எனும்நாமமுள்ள லிங்கங்கள் வடதிசையி
லிருக்கின்றன. ஓ தேவி! யாதொருவன் இந்தலிங்காத்யாயத்தைக்
காலையில் படிக்கின்றானே அல்லது பூஜிக்கின்றானே அவன் கைலா
யத்திலுள்ள லிங்கங்களைப் பூசித்ததினாலுடையவேண்டியபயனைப்பெட்
துவான். மிக்க புண்ணியமாகிய இந்த லிங்காத்யாயத்தைப் படித்
தவன் ருத்ரகணனாவான். ஓ தேவி! கைலாயத்திலுள்ள லிங்கங்க
ளைக்கணக்கிடமுடியாது. ஆயினும் அவைசனாள் மிக்க சிரேஷ்டமா
கிய ஆயிரம் லிங்கமூர்த்தி நாமங்கள் கூறப்பட்டன. கைலாய
மானது ஸர்வலிங்கமயமென்று கூறத்தகும். ஓதேவி! இக்கைலாய
மானது சிவலிங்கராயத்தின் சிகரத்திலுள்ள கலசவரிசைகளால்
எண்ணிறந்த ஸூர்யசந்திரகோடிகளுதித்திருக்கின்றனபோல் கச
ணப்படுகின்றது. இந்தக்கைலாயமானது சந்திரகலாஸ்வரூபமாகிய
லிங்கத்தை அர்ச்சித்து ஸகல பரபங்களுக்கிய பெரியோர்களால்
யே அடைபக்கூடியது; யோகத்தாலும் யாகத்தாலும் பற்பல தவங்
களாலும் அடைபக்கூடியதன்று. பூர்வம் இக்கைலாய சைலன் என்
னைக்குறித்து வெகு தவஞ்செய்து பிரஸாநமாகிய எம்மிடம் தன்

னிடத்திலேயே வசிக்கவேண்டுமென்ற வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான். டானென் நருளினார். ஸ்கந்தர் ஒழுகிவரே! இப்படி இறைவன் கூறியதைக்கேட்டுத்தேவி லிங்கசங்கங்களைப்பார்த்துப் பரமானந்தமுடையவனாய்ச் சந்திரசூடனது சரணாஸிந்தங்களில் நமஸ்கரித்துக் கூறலானான். ஹே சம்போ! ஜகதிஸ்வரா! நாதா! கைலாஸன் என்ன தவமியற்றினான்? இங்ஙனம் தவ்ய லிங்காலயங்களுக்கிருப்பிடமாயிருக்கும் பாக்யம் பெற்றானன்றோ? இவனே தன்யன், ஹகல லோகேஸ்வரராகிய உமக்கும் தவ்யலிங்கங்களுக்கும் இருப்பிடமாயிருக்கும் இக்கைலாயசம்பந்தமாகிய வசனத்தாலும் முக்திபெறலாமன்றோ?

நாற்பத்துமுன்றும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ப்ராக்ஞாயநம:॥

நாற்பத்து நானகாம் அத்தியாயம்.

கைலாயகிரி தவமியற்றல்.

ஈஸ்வரன் ஓ தேவீ! கைலாயத்தவஞ்செய்ததைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. பூர்வம் யானே மிக்க அற்புதமாயிருக்கும் இக்கைலாயத்தை மனதினால் சிருட்டித்தேன். சிருஷ்டித்தமாத் தீரத்திலேயே எனக்கு இவனிடம் ஓர் பிரீதி யுண்டாயிற்று. மேலும் இவன் எனதுகக்காகத்திற்காளாகவேண்டுமென்று பத்து யுகம் அருந்தவமியற்றினான்; பஞ்சாக்னிமத்தியிலிருந்துசுதருதீயத்தைஜபித்துக்கொண்டு ஆயிரவருடமும் சுருகுகளைப்புகித்துக்கொண்டு ஆயிரவருடமும் வாயுவைப்புகித்துக்கொண்டு ஆயிரம் வருடமும் நீரைப்புகித்துக்கொண்டு ஆயிரம்வருடமும் ஆகாரமின்றி ஆயிரவருடமும் எப்போதும் விபூதி பூசித் தவம்புரிந்து வந்தான். பின்னர் ஓர்புகம் ஷசுலேஸ்வரன் என்னும் லிங்கத்தை முப்போதும் பக்தியோடு பூஜித்து வந்தான். அன்றியும் என்னை முக்கண்ணனும் கண்டங்குறுத்தவனும் பிறையணிந்தவனும் கங்கை தரித்தவனும் ஜடைமுடியனும் விபூதி பூசியவனும் ஸர்ப்பபூணூலுடையவனும் சர்ப்பாபரண மணிந்தவனும் விபூதித்திரிபுண்டரத்தாஷ் விளங்குவோனும் உமை யோடுகூடியவனும் மந்தாரம் குந்தமுதலிய பலர்மாலையைக் கழுத்தி

லணிந்து விளங்கும் மார்புடையவனும் யானைத்தோலைத் தரித்தல்
 னும் ரத்னத்தால் விளங்கும் ஸர்ப்பத்தையே குண்டவாசவணிகர்த
 வனும் மிக்க அற்புதமாகிய வைரபத்பராக மணிகளாலாகிய கங்கை
 ணந்தரிக்குன்றவனும் திவ்யவஸ்திரத் தரிக்கின்றவனும் பவர்த தரம்
 ரைபோன்ற புன்னகையுடைய முகமுடையோனும் அஷ்டமிசந்திரன்
 போன்ற நகங்களை யுடையோனும் மாதனைக்கவியின் விடைபோன்ற
 பற்களையுடையோனும் பக்குவமாகிய கொவ்வைக்கன்போன்ற உத
 டையோனும் நீலோற்பலம்போன்றதும் அழகாய்ச் சிறிது சிவந்
 துள்ள கண்களையுடையோனும் அருணோக்கங்கொண்டவனும் ஸகல
 நாகங்களுக்கும் சாக்ஷியாயுள்ளவனும் ஈஸ்வரனுமாய் விளங்கும்
 எம்மையும் எமது மடியிது வீற்றிருக்கும் இந்திரநீலமணிபோல்
 சுவலிக்கின்றவனும் திவ்யமலர்களை டுகூடிய கேசபாரமுடையவ
 னும் உதிக்கும் சுக்ரன்கோன்ற முத்தாரணமணிந்த மூக்குடையோ
 னும் கேசமகடுபிளப்பலங்காரத்தோடுகூடிய அலங்காரத்தால் விளங்
 கும் ஸ்ரந்தியுடையவனும் மணித்வஜமஹாசாபம்போன்ற புருவங்
 களையுடையவனும் கஸ்தூரி திகைத்தாலழகிய நெற்றியுடையவனும்
 நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடையவனும் வச்சிரமணிபோன்ற
 நிர்மலமாகிய பல்வரிசையுடையவனும் மாதளம்பூப்போன்ற அதர
 முடையவனும் தாம்பூலந்தரித்து விளங்கும் முகமுடையவனும் பிர
 ஸன்னையும் மந்தஹாஸமுடையவனும் ஸோமசூர்யர்போல் விளங்
 கும் கர்ணதாடங்கமுடையவனும் கர்ணபரணர்தனத்தால் ஜ்வலிக்
 குங் கன்னமுடையவனும் கன்னமாகிய கண்ணடியால் ஜ்வலிக்கும்
 திசையுடையவனும் சண்பகம் கஸ்ஹாரம் வகுளம் அசோகம் மல்லி
 கைமுதலிய மலர்மாலைகளை யுடையவனும் கூந்தலில் ரத்னசந்திர
 கண்டமணிந்தவனும் ரத்னபதக்கம் ரத்னஹாரம் அணிந்த கழுத்து
 டையவனும் நவரத்னஹாரத்தால் விளங்கும் மார்புடையவனும்
 மதத்தயானையின் சூம்பம்போன்ற தனதடமுடையவனும் மும்மடிப்
 புகளோடுகூடிய வுதரமுடையவனும் கஸ்தூரி சந்தனப் பூச்சுடைய
 வனும் ரத்னமயமாகிய ரவிக்கையணிந்தவனும் தாமஷரத்தண்டுபோ
 ன்ற இரண்டு கைகளையுடையவனும் பற்பல நவரத்னங்களுள் நரசு
 பந்த சித்ரவேலைசெய்யப்பட்டு ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் முத்துக்
 குச்சுக்களோடுகூடிய அற்புதமாகியவன்கிரத்னபங்கஜம் மணிமாணிக்
 கங்கணமுதலிய ஆபரணங்களை யணிந்தவனும் ரத்ன அங்குலியங்க
 ளுள் பிரகாசிக்கும் விரல்களையுடையவனும் அழகிய மணிகளோடு
 கூடிய திவ்யரத்ன ஓடயாணந்தரிப்பவனும் மாதளப்பூயின் நிறம்

போன்ற கார்த்தியுள்ள வஸ்திரம் தரிக்கின்றவனும் மணிமுத்திரத்தால் ஜ்வலிப்பதும் செம்பஞ்சுட்டியதுமான பாதாளிர்த்தமுடையவனும் இந்திரப்பிரம்ஹ கிஷ்ணுக்களையுண்டாக்கியவனும் எமது மடியாகிய மேகத்துக்கு மின்னலாயுள்ளவனுமாகிய உண்ணியும் தனது திறந்தவகமலத்தில் தியானஞ்செய்துகொண்டு வெகு வருஷங்களைக்கழித்தான்; விபூதி ருத்ராஷ்டபஞ்சாஷ்டர ருத்ராத்தியாய ஐபத்தோடு தியானஞ்செய்துகொண்டு பின்னும் பற்பல காயக்கிலேசங்களோடு தவஞ்செய்தான். தேவர்களுள்ளோரும் அவனது தவத்தைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்றனர். அடன் இந்திரியங்களையடக்கி 'நாகிமுனியில் கண்களைச்செலுத்திப்பிராணயாமஞ் செய்துகொண்டு பிரணவத்யானத்தோடு அஷ்டாங்கியோகத்தைப் பூண்டித்தான். தனது மனத்தைத் தூர்ஜயாகிய எமக்குப் பிரீதிகரமாகிய வீடாக்கிக்கொண்டு புறறுகளால் தேகம் மறைபட்டதையு மறியாது பத்துபுகம் தவம் புரிந்தான். சூரியன் அவனுக்கு மின் மினிப்பூச்சுபோலும் பஹாமேரு மண்ணுக்கட்டிபோலும் கற்பகவிருகமும் கட்டைபோலும் இந்தாமணிகற்பாறைத்துணுக்குபோலும் அரகர் வேலைக்காரர்போலும் ஸம்ஸாரம் தரும்புபோலுமிருந்தவேயன்றி அவை பொருளாக மதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் தேகமொன்று மாத்திரம் ஈமைபோல் தோன்றியது. ஓ தேவி! இவ்வாறு ஒப்பிலாத்தவத்தைக் கைலாய கிரியானவனியற்றினான்.

நார்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ

ப்ரமோதாயநம :

நார்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

கைலாஸகிரி வரப்ரதானம்.

நமஸ்காரம் ஓதேவி! அப்படிப்பட்ட தவநிலைமையைக்கண்டு களிப்படைந்த நீ அவனுக்கு அருளவேண்டுமென்று கூறினாய்வே? உடனே யான் சரக்காலத்து மேகம்போன்றதும் சந்திரம் ஹாசுத்தோடுகூடியதும் சன்னகம்பளத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் முத்துக்கடியுளத்தால் கிளங்கும் நாகியுடையதும் அழகிய கிரீடத்தோடுகூடிய கொம்புகளையுடையதும் காதில் தொங்கும் 'சாமாமுடையதும் உதிக்கும் சூரியன்போன்ற நேத்ரகார்த்தியுடையதும்

அழகியமணிகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட கழுத்துடையதுமாடுப தில்ய
 வருஷபத்தின்மீது நாமிருவரும் ஆருடர்களாய் ஸகலகணக்கட்டங்க
 ளால் சேவிக்கப்பட்டவராய் நந்தி கைகொடுத்துபசரிக்க முகிவசர்
 கள் தோத்திரஞ்செய்ய துகண்டர் ரத்னக்குடைபிடிக்க சோமந்
 தி துகண்டு எனுமிருவரும் ரத்னசாமரம் வீச சண்டி கிசிறியாலுப
 சரிக்க பாணன் ஆயிரங்கரங்களிலும் கில்லெந்திந்திவர அழகிய
 கலாபத்தைத்தரித்துக்கொண்டு சண்டிநடனஞ்செய்ய தண்டு டிண்டி
 மத்தை முழக்க ஸாநந்தர் சங்கம் வாசிக்க ஏரம்பரும் சண்முகரும்
 காசளமுழக்க பைரவர் ரத்னபாதுகையேந்திவர நாரதர் மதரமாய்
 வீணையை மீட்டிக்கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய ஜல்லரிமுதலிய வா
 த்தியங்களைக் கேசரியானவன் வாசிக்க ஸுடேசன் கொம்பு வாத்
 தியம் வாசிக்க ஸுபத்திரன் ஆனகவாத்திய முழக்க வீஷ்ணு
 பிரமஹா இந்திராதிகள் ஸ்கோத்திரஞ்செய்ய மிக்க கருணையோடு
 சென்று தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் அக் கைலாஸனெதிரில்
 பிரஸன்னராமேமன்றோ? கைலாஸகிரியை யாம் கரத்தால் தொ
 ட்டு ஒ கைலாஸா! உனது தவத்தால் திருப்தியடைந்தேம். நீ
 வேண்டியவர்களைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக வென்று யாமருளி
 யதும் அதனைக்கேட்டு எமது கரத்தால் ஸ்பரிசிக்கப் பெற்றுப்
 பரமானந்தமடைந்த கைலாஸன் எழுந்த நமஸ்கரித்தான்; பின்பு
 அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து கொண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்
 பம் பெருகின்று தன்னை மறந்தான்; கைகளைக்கொட்டிக்கொண்டு
 தழுதழுத்த சொல்லுடையவனாய் மயிர்ச்சிலிர்ப்புடையவனாய்க் கூத்
 தாடி “பவசிவபகவத்பிராகபானே ஸுராவர கின்னர மௌனி
 சோபிதாங்கரே நிரவதிகருணாயோதி ராஜத் சசிதாமன் ப்ரண
 தோஸ்மிதேபதாப்ஜம்” ஒ இறைவனே! சந்திரனாகிய கண்ணால்
 நோக்கி அடியேனைக் காத்தருளுங்கள். எனது கிரகில் தேவரீர்
 வசிக்கவேண்டும், ஒ இறைவனே! அப்படிப்பட்ட பாக்கியத்தையும்
 கணேந்திரத்துவத்தையும் அடியேனுக்கருளுங்களென்று எம்மைப்
 பிரார்த்தித்தான். ஒ மஹேஸ்வரி! அவனுக்கு எவருக்குக்கிடக்
 காத பாக்கியத்தோடுகூடிய காண்பத்தியந் தந்தேம். கிரீந்திர சக்ர
 வர்த்தித்துவங்கொடுக்க நினைத்தேம். உடனே ஹரிமவான் நிஷதன்
 விந்தயன் மந்தரன் மேருநீலன் மஹேந்திரன் ருஷபன் சித்திரகூடன்
 கங்கதன் ரைவதன் பாரியாதரன்கேஸரி ஐராவதன் பத்ரன் மைநா
 கன் கந்தமாதன் ஹிராவான் ஹஸ்திகைசலன் மலையன் தரத்தரன்
 சஹயன் கோவர்த்தனன் உதயன் அஸ்தமயன் ஆகிய இந்நிகீர்த்தி

சர்கனெல்லோரும் யாம் நினைத்தமாத்நிரத்தில் எதிரில்வந்து நமஸ்கரித்து அவர்கள் ஓ பகவானே! பூதநாதனே! சர்ப்பஹாரனே! தேவரீர் எங்களிடம் செய்யவேண்டிய ஆக்ஞாபனத்தை அருள்புரியவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அப்பொழுது யான் ஓ கிரீந்திரரே! கைலாஸனுக்கு யாம் எமக்கு வாசஸ்தானமாயிருக்குந்தன்மையையும் கிரிச்சக்கிரவர்த்தித்துவத்தையு மருளினேம். நீங்கள் அவனுக்கு திவ்வியதீர்த்தங்களால் விதிப்படி சக்கிரவர்த்தித்து அபிஷேகஞ்செய்து வணங்குகளென்றாக்கியாபித்தோம். அவ்வாறே ஸகல கிரி சிரேஷ்டர்களும் தேவர்களும் கைலாஸனுக்குச் சக்கிரவர்த்தித்து அபிஷேகஞ்செய்து ஓ கைலாஸ கிரீந்திரரே! நீரே தன்னியர். ஜகதீஸ்வானது அபார கருணைக்கு நீரே பாத்திரரானீர். உமது புண்ணியபாக்கியத்தை என்னவென்று சொல்லோமென்று பிரார்த்திக்க கைலாஸனும் எல்லாம் சிவனது அருளேயென்று கூறி அவ்விழைவனை நினைத்து பூரித்து விருத்தியடைந்து ஆனந்தபரவச னாய் மனமுருகி, ஈஸ்வரா! தேவதேவா! தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். தேவரீர் எனது சிகரங்களில் எண்ணிறந்ததிவ்ய லிங்கஸ்வ ரூபராயு நிருந்தருளுங்கள். ஓ இறைவனே! வேதங்களும் தேவரீரையன்றோருமோர்தமாகவுடைய எண்ணிறந்தவாக்யங்களால் வணங்கி சர்வாத்மத்தன்மையை நிரூபிக்கின்றது? அப்பபடிப்பட்ட பராத் பரானுகிய தேவரீர் என்னிடம் அபாரகருணையுடையவரா யிருக்கும் பாக்கியத்தைப்பெற்றவனாகிய எனது புண்ணியமே புண்யம். எனக் கருளுங்களென்று பிரார்த்தித்து நிற்கும் கைலாயனைப்பார்த்து ஓ கிரீந்திரா! உனது சிகரங்களில் அற்புதமாகியமாளிகை பண்டப கோபுரங்களோடு கூடிய திவ்வியாலயத்தில் எண்ணிறந்த சிவலிங்க வுருவமாயும் ஸ்வரூபமாயும் வசித்தருள்கின்றோமென் றருளினேம்.

நாற்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மோதகப்ரியாயநம :

நாற்பத்தாராம் அத்தியாயம்.

கைலாஸ கர்வபங்கம்.

ஈஸ்வரன். ஓ தேவி! இவ்வாறு கைலாஸகிரியானவன் எம்மா லனுக்கிரகிக்கப்பெற்ற சகலகிரிராஜர்களுக்குங் கிடைக்காத மஹா பாக்கியத்தைப்பெற்று மகிழ்ந்திருந்தான். ஆனால் அவன் "யானேனிகர

நற்பாக்கியம் பெற்றிருக்கின்றேன், பார்வதியாருக்குயானே மிக்க பிரிதேஹதுவாயுள்ளவன், ஸகலலிங்கங்களுக்கு மிருப்பிடமாயிருக்கின்றேன், என்மீதே அற்புதமாகியரத்னமானிகையில் ஈஸ்வரன் வீற்றிருக்கின்றார். மேரு பாரியாத்ரன் மைநாகன் மந்தரன் விந்தயன் நிகுதன் ஹிமவான் நீலன் ஹஸ்தன் உதயன் பத்ரன் சதசிருங்கன் ஸாவதன் வாமன் ஸ்ரீகன் குமுதன் கந்தமாதனை பஹுந்தரன் மலயன் சஹ்யன் தர்த்தரன் சித்ரகூடன் ஆகிய இந்த மிரிகளெல்லாம் எனக்கு எவ்வளவு” என்று மிக்க கர்வங்கொண்டு கற்போன்ற மனமுடையவனானான். ஒ தேவி! பூர்வம் விஷ்ணு பிரம்ஹா ருத்திரன் இந்திரன் முதலியதேவர்களையும் தக்ஷணையும் வீரபத்ரனால் சிஷித்திருக்கின்றேன். ஒ தேவி! அவர்கள் சிவ நிந்தனை செய்தமையால் பின்னும் யுகந்தோறும் அசுரர்களால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டவர்களாய் துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கிலேசப்படும்படிச் செய்தேன். எம்மிடம் பக்தியில்லாதவர்களை நரகத்திலும் வாட்டச் செய்கின்றேன். சுவர்க்கத்திலும் அசுரர்களால் தொந்தரைப்படும்படிச் செய்கின்றேன். ஒ தேவி! எம்மிடத்திலும் விபூதி ருத்திராஷுத்திவிடத்திலும் சைவர்களிடமும் சிவலிங்கத்திலும் சிவக்ஷேத்திரத்திலும் வேதவழிப்பட்ட திரிபுண்டரத்திலும் எமதபக்சனிதத்திலும் எவன் தூஷித்து அபராதஞ்செய்வானோ அவன் தேவனாயினும் அரசனாயினும் யதியாயினும் மறறெவனாயினும் மகாதுக்கங்களில் மூழ்கும்படிச் செய்கின்றேன். வேதாந்தம் குரு அவிமுக்தம் பஞ்சாக்ஷரம் ருத்திராத்தியாடம் எண்ணிறந்த சாக்கைகளில் கேட்கப்பட்ட எமது மந்திரம் இவைகளைத் தூஷிக்கின்றானோ அவனினும் கோரமாகிய யாதனைகளை யனுபவிக்கவேண்டிய பாபிலே யுண்டோ? ஒ தேவி! மஹா ருத்திரனெருவனே பூத்யன் என்றல்லவோ சுறுதிசுறுகின்றது? ருத்திரனும் விஸ்வாதிகனுமாகிய வண்ணையோ பாருக்குரிகராய்க்கூறுவோன் மஹாபாடியேயயன்றோ? ஏனைய எல்லாவற்றையும்விட்டுத் து பார்வதிபதியாகிய எம்மையே தியானிக்க வேண்டும், எமக்குச்சமானவனாவது மேலானவனாவது காணப்படுவது மில்லை, கேட்கப்படுவதுமில்லை, அணுவுக்கும் அணுவாயும் பஹுத்துக்கும் மஹத்தாயும் இந்திரமித்திர முதலியவாக்கியங்களால் ஸகலத்துக்கும் அந்தர்யாமி என்றுகூறப்படுகின்றவனும் ஆகிய எம்மையே ஸகலவேதங்களும் வேதாந்தங்களும் கூறுகின்றன, தரிவன் யாமே, சிவாத்நவதனும் சத்யக் ஞானானந்தனும்யாமே. எம்மை மேய்த்து மண்டித்த யனிதர் வேதத்திற்குறப்பட்ட வாக்கியங்களால் தீயதுகளை

மாய்க்கொள்ளுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட துற்புத்திகளை நரகத்திலும் பாபயோனிகளிலும் வீழ்த்துகின்றோம். ஸகலஜகத்காரணியாகிய நீ எனது பராசத்தியேயன்றோ? உனது நோக்கத்தாலேயே ஸகல ஜகத்களுந்தோன்றுகின்றன. எமதுலிங்கத்தைப் பூஜிப்பதில் கலியில் பாபிகளுக்கு புத்தியுதிக்காது. ஒதேவி! அவர்கள் துக்கஸமுத்திரத்தில் மூழ்கித்தவிப்பார். எம்மிடம் பக்தியற்றபிராமணர் ஸங்கராஜாதியாய்ப்பிறந்து பலமுறை எப்போதும் மஹாதுக்கங்களை யறுபவிப்பார். மஹேசர்ச்சனை யற்றவர்களும் சதருத்திர ஜபஞ் செய்யாதவர்களும் பஞ்சபிரம்ஹ மந்திரம் லிங்கருகத்தம் பஞ்சாக்ஷரம் இவைகளைச் சூழிக்காதவர்களும் சிவத்யானஞ்செய்யாதவர்களும் விபூதி பூசாதவர்களும் திரிபுண்டாமிடாதவர்களும் ருத்ராக்ஷந்தரிக்காதவர்களும் சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்யாதவர்களும் பிரதோஷார்ச்சனைசெய்யாதவர்களும் பூதார்ச்சனையற்றவர்களும் சோமவார பூசையில்லாதவர்களும் அஷ்டமியிலர்ச்சிக்காதவர்களும் எமதுக்ஷேத்திரம் விடுத்தவர்களும் ஏனையக்ஷேத்திரத்தி லிருக்கின்றவர்களும் எமது நாமத்தை யுச்சரிக்காதவர்களும் எமக்கு நீவேதனஞ் செய்யாதவர்களும் எமது லிங்கத்தோடு விஷ்ணுவாதிகளைச் சமமாய்ப்பூசிக்கின்றவர்களும் ஆகிய அசைவ தூரான்மாக்களாகிய பாகிகளுக்குத் துக்க விபத்துகளும் கடுமையான நரகயாத்நையும் மிக அபாரமாயுள்ளது. பில்வபத்திரமற்றவர்களும் எம்மை விஷ்ணுவாதியரோடு ஸமமாய்ப்பார்க்கின்றவர்களுமாகியபாகிகளை விட்டு ஆபத்துகள் ஒருபோதும் நீங்கா, எனது பக்தர்களை ஏனையபக்தர்களோடு சமமாய்ப்பார்க்கின்றவர்கள் பேராபத்துகளில் மூழ்கும் பாபிகளே. ஒதேவி! தர்மமார்க்கத்தைவிடுத்து இப்படிப்பட்ட மஹாபாதகங்களைச் செய்த சூரர்களும் மனிதர்களும் கழுதையாய்ப்பிறந்திருக்கின்றனர். எவா மிக்கபடித்தவர்களும் பிரலித்திபெற்றவர்களுமாயிருந்தும் அசைவமூடமுகளாய்மண்ணினால் ஊர்த்துவ புண்டரந்தரித்துக்கொள்ளுகின்றனரோ அவர்களே எமனுக்கு அத்திகளாய் நரகஞ் செல்லும் பாபிகள். ஹேதேவி! எவருக்கு விபூதிருத்திராக்ஷதாரணத்திலும் சிவார்ச்சனையிலும் லச்சையிருக்கின்றதோ அவர்களே நரகில் வீழ்கின்றவர்கள். எவர்ஸகல சுருதிகளாலும் கூறப்பட்ட நித்ய சிவலிங்கார்ச்சனையைவிடுத்து இதர தேவபூஜை செய்கின்றனரோ அவர்கள் பலகோடிகாலம் நரகத்தை யனுபவித்துக் கழுதையாய்ப் பிறக்கின்றனர். மண்ணை நெற்றியிலுடையோர்களும் கொளுத்திய சக்ரமூத்ரை தரிக்கின்றவர்களுமாகிய விபார்கள் பஹா ஆசாரவான்கள்

போல் காணப்படினும் அவர்கள் கர்மத்திற்கும் தர்சவாஸன்; சண்டாளரே யாவர். எவர் எம்மை இதர தேவகோடு சபம் என்று ஓர் கணப்போதாவது சிந்திக்கின்றனரோ எவர் எமது லிங்கத்தை ஏனையலிங்கங்களோடு புணிக்கின்றனரோ அவர்களெல்லோரும் லிங்கத்தால் கொளுத்தப்பட்ட அங்கமுடையோர்களாய் பன்றியோனியிற் பிறக்கின்றனர். ஆதலால் வைதிகர்கள் எமது தியானத்தையும் அர்ச்சணையையும் விடக்கூடாது. எமது லிங்கார்ச்சகர்களுக்கே ஆத்மச்சயானகிட்டும். எவர் விபுதிதரிக்கின்றனரோ எவர் ருத்ராபத்யாயப்பொருளை யறிக்கின்றனரோ எவர் பஞ்சாக்ஷரஞ்செமிக் கின்றனரோ எவர் ருத்ராக்ஷம் தரிக்கின்றனரோ எவர் எமது சேஷத்திரத்தில் பிரியமுடையவரோ அவர்கள் எமது மிகுந்தகருணைக்காளாய்ப் பேரானந்தமடைவார். ஓ தேவி! இப்படிப்பட்ட எமது தர்மத்தினறிவையிழந்து பிரமிக்கின்றவர்களைப் பலகாலம் வருத்துகின்றேனன்றோ? ஆதலின் கர்வித்த தேவர்களை யடக்குத லின்பொருட்டு ஹிஸ்ரவசின் புதல்வனாகிய ராவணனை யுண்டாக்கி னோம். விஷ்ணுவும் பிருகுசாபத்தினால் மாதுடராய்ப்பிறப்பார். அவன் ஸகலமுரிவர்களுயர் தொந்தரையெய்து மிக்க கர்வத்தோடு நமது கைலையைக் கைகளால் அசைத்துப் பெயர்க்க வாரம்பித்தான். பற்பல லிங்கங்களுக்கிருப்பிடமாகிய கைலையைப் பெயர்க்கமுயன்ற தும் மஹாமன்யு(பெருங்கோபமுடையோன்)ஆகிய யாம் சிறிதழத் தினோம். எமது பெருளிலின் முனையாலழுத்தப்பட்ட கைலாஸ கிரியினடியில் அவனது கைகளகப்பட்டுக்கொண்டு நசிக்கவே அவன் மிகுந்த கிலேசமடைந்தவனாய் ஸாமவேதத்தை பத்தமுகங்களாலு முச்சரித்துக்கொண்டு ஆயிரம் வருடமெம்மைத் தோத்திரம் புரிந் தான். அதனால் அவனிடம் திருப்தியடைந்து அத்துக்கத்தினின் றும் விடுவித்தேம். அவன் எம்மைத்தோத்திரஞ்செய்து வணங்கிக் கர்வபறவனாய்ச் சென்றான். பின்னர் அவன் இத்திசையையும்பார் ப்பதில்லை. அவ்ளிராவணன் சிவபூசை செய்வதில் சிரத்தையுடையவ னாய் ஸகலதேவர்களையுஞ்செயித்ைச் செயமுடையோனிரந்துபின் னர் சிவகண்ணபிணன், ஓ தேவி! அவனைப்போல் தவஞ்செய்தவரையா வருமில்லை. தனது சரீரத்தை வெட்டி எமக்கு ஹோமஞ்செய்தான். தனது தலைகளைத் தாமரை மலர்மாலையோற்செய்து சிவலிங்கத்துக் கணிந்து புஜித்தான். இவ்வன்மாகிய ராவணன் அசைத்ததனால் கைலையனும் கர்வம் நீக்க மிக்க வணக்கமுடையோனாய் இருந்தான்.

நாற்பத்தாராம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கார்த்தமதேவம்:

நாற்பத்தேழாம் அத்தியாயம்.

வேதாஸ்ய கதனம்.

ஷங்கத்தர்:-இவ்வாறு கூறிய இறைவனேநோக்கித் தேவி! தேவ தேவா! மஹாதேவா! சுருணைக்கடலே! சந்திரசேகரா! யான் ஓர் விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளுகின்றேன். அதற்குத் தேவரீர் அருள் செய்யவேண்டும், ஸகல வேதங்களின் ரகஸ்யார்த்தம் யாது? அதனை யுரைத்தருளுங்களென்று பிரார்த்தித்தனன். அதனைக்கேட்டதும் ஈஸ்வரன் உடனே அங்குள்ள திவ்ய ரத்னமஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருப்பாராய் சாளரவழியாய் லோகசேஷ்டடையச்சிறிது நோக்கலா ளினார். சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவர்களது நிலைமையையும், பூவுலகில் ஒருவரையொருவர் ஐயிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்களாய் புத்தசக்ரகராயுள்ள அரசர்களின் நிலைமையையும், தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் ஆச்சிரமிகளின் தர்மத்தையும், புண்ணியகர்மஞ் செய்து போகவிருப்பமுடையோர்கள் சுவர்க்கஞ் செல்வதையும், அவர் போகமுடிந்தபின் கீழ்வீழ்ந்து ஜன்மங்கொடுத்தலையும், பாபி களது நாகபாதனையையும், ப்ராசைகளின்போக்குவருத்தையும், பிறத தல் வளருதல் நசித்தல் இவைகளையும் தமது திருக்கண்களாற் சற் றுபார்த்தனர். இவ்வாறு மானிகையில் தேவியோடுகூட சர்வபூதங் களுக்கும் நாதனாகியும் காலவரையற்றவனுமாகிய மஹாதேவன் சற்றுல்லாமாயிருந்தனர். காலவரைக்குள்ளடங்கினவாகிய பிரம் ஹவிஷ்ணு ருத்திரர் இந்திரன்முதலியதேவர் முனிவர் கிரகங்கள் ருஷிகள் சாத்தியர் பிதர் ஆகிய இவர்களையும் தோன்றினவும் தோன்றுவனவுமாகிய பொருள்களையும் அச் சங்கரோயுண்டாக்கி நி லைபெறுவித்து அழிக்கின்றனர். அவ்விறைவனே டாகையால்மோ ஹித்தவாகிய பிரம் ஹிஷ்ணு ருத்திரர்களது சரீரத்திற் பிரவேசித் து ஸகலசரீரங்களின் ஸ்ருஷ்டி திதிலயங்களை நடாத்துகின்றனர். அவனே மங்கை அன்னபாருமாதலியவைகளைப் புகிப்பதால் அவ்வத் தேகங்களினின்று மிக்கப்ரீதியடைகின்றான். அவ்விறைவனே ஐட ங்களுள் ஐடமல்லாதவன். அவன் சாக்ஷாமுதலிய அவஸ்தைகளில் யாதும் அவஸ்தையற்றிருக்கிறான். அம்மஹேஸ்வரனொருவனே ஸகலபூதங்களிது முறங்குகின்றான். அவனே ஆனந்தமூர்த்தியாயுள் ளவன். அவனது ஆனந்தகேசத்தினையே சூகத்தின்க கங்காணப்

படுகின்றது. இச்சடமான பிரபஞ்சமெல்லாம் அசத்தியமே. அங்
கிறைவனது சத்தியத்தாலேயே சத்தியம்போற்காணப்படுகின்றது.
அவன் சேதனர்களுக்குச் சேதனன். இச்சகங்களில் அச்சங்கர
னெப்பொழுதும் அச்சகனாய்க்காணப்படுகின்றான். சம நிலைமை
யுடையோரையினும் விஸ்வசனையிருக்கின்றான். சகலத்திற்கும் உள்
னிருப்பவனாகியசிவனே புத்தியைப்போதிப்பவனும் மனதை யெண்
ணச்செய்கின்றவனும் அப்பிராணனாயும் பிராணரூபனாயும் ஆகாச
த்தினுமேற்பட்டவனாயும் பிரம்ஹஸ்வரூபராயுமிருக்கின்றான். உண்
மையாய்ப்பார்க்கின் அவனுக்குக்காரணமும் காரியமும் கிரியையு
முல்லை. தேகம் ஜீர்ணமாயினும் அவன் எப்பொழுதும் ஜீர்ணமில்
லாதிருக்கின்றான். நிகரமாகிய ஜகத்தில் நிர்நிகரமாயிருக்கின்
றான். நசிக்காதவனும் கிலேசமுறாதவனுமாகிய அவன் கேவலம்
சிவனே. அவனே பிராணிகளின் ஹருதயகுகையினுள்ளவனும்
இச்சையற்றவனுமாயிருக்கின்றான். அவன் எப்பொழுதும் பேத
மற்றவன். காரணங்களுக்குங் காரணன். தமஸுக்கு அப்பாறுள்ள
வனாகிய மஹான். எவனிடமிருந்து பிரம்ஹ இந்திர விஷ்ணு ருத்
ரர்களும் ஸகலதேவர்களு முண்டானானர்களோ அவ்விறைவனாகிய
மகாதேவனிலும் அதிகன் யாருமில்லை. பற்பலசாகைகளோடுகடிய
வேதங்கள் எவனது மூச்சுக்காற்றே, எவனது ஞானத்தினால் எல்
லோருக்குமுத்தியோ, அவனே அனாரமாகிய இச்சம்சாரத்தைத்
தாண்டுகிடுகின்றான். அவனது ரணத்தினாலேயே இச்சகம்ரஸமாயி
ருக்கின்றது. அவனே சோதிகளுக்கெல்லாம் ஜோதி. அவனே
சகூலஸு. அவனே தவவுருவன். அவனே கேவலானந்தஸ்வ
ரூபனாகியபூமான். அவன் கேவலம்போதவடிவனாகிய சிவன். அவ
னேபெரித்தற்றவன். அவனே அணுவல்லாதவனும் ருத்திரனும்
ஸகலரதுதுக்கத்தையுமொழிக்கின்றவனுமாம். அவனே இந்திரிய
மற்றவனும் இந்திரியங்களுக்குக் கதியாயுள்ளவனும் அவனே சாஸ்
தாவும் மஹேஸ்வரனும் நிராபாஸனும் நிராசங்கனும் எல்லாவற்
றையும் விளங்கச்செய்கின்றவனுமாயுள்ளவன். அந்த பஹாதேவ
னாகிய பிரமத்தினிடமே ஸகல ஜகமும் மாயையாற் காணப்படுகின்
றது. அவனது அருளால் அவ்ணையறிந்தால் எல்லாம் சிவமாகவே
தோன்றுகின்றது. அவனே சோடசான்மாவாகிய புருஷன். அங்
கினிலும் பேதம் இங்குயாதுமில்லை. அநிகரானாகிய அவனிடம் இச்
செல்லாம் நிகராப்பட்டதெயன்றோ? அவனது தனத்தாலும் அங்
கினத்தியாணித்தலாலும் நிகரார்ச்சணையாலும் ஸகல சோகங்களுந்

நீங்குமென்பதற் சிந்தாமையமில்லை. விஸ்வாகாரமாயிருக்கும் அந்த மஹாதேவனுடைய ஆன்மாவை ஏதத்துவமாய்க் காண்போனுக்கு மனோமோகங்களுள்ளார் தொலையும். அக்னிவாயு ஜலம் பிருத்தி ஆகிய இவைகளாய் அம்மஹேஸ்வரனிருக்கின்றான். இவைகள் முறையோடும் முறைபிறழ்ந்தும் அம்மஹேஸ்வரனிடம் தோன்றி மறைகின்றன. சராசரமெல்லாம் ஈசனிடமே யிருக்கின்றது. அவனிடமே எல்லாம் பிரவர்த்திக்கின்றது. எவன் பரமேஸ்வர பிரஸாதத்தாலும் குருவின் பிரஸாதத்தாலும் வேதவேதாந்தங்களால் சிரத்தையோடு இவ்வாறறிகின்றானோ அவனே சர்வக்ருன். அவனே சாம்பவன். அவனே முனிவன். அவனே சிவன். அவனே சிவக்கிரான முணர்ந்த பெரியோன். ஒழுநிவர்களே! அப்பரம்பொருளினது மஹிமைநா! என்னவென்று கூறலாகும் என்றுகூறி, ஸ்கந்தர் ஓ பரம்பொருளே! நீயே தேசமற்றதும் இங்கிரியமற்றதும் சப்தஸ்பரிசுருபாஸகந்தாதி சகலத்தைப் பறிகின்றதுமாயுள்ளாய். உன்னை யாது மறிந்ததில்லை. திருஷ்டிக்கும் த்ருஷ்டாவாகிய வுன்னை யாது மறிகின்றதில்லை. கிழவனும் பாலனும் யுவாவும் நீயே! பெண்ணும் நீயே! அழியும் நீயே! நிற்கின்றதும் போகின்றதும், தோன்றியதும் தோன்றுவதுமாகிய சகம் நீயே. தேசங்களுமாகிய நீயே விளங்குகின்றாய். ஆதலின் உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்றனர்.

தாற்பத்தேதாரம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

த்ருதிமதேநம:

நாற்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

விங்கோற்பவரகஸ்ய கதனம்.

குரதர்:- ஒழுநிவர்களே! இவ்வாறு கூறிப்பின்னுங் கூறுவாரானார். ஸ்கந்தர்:- ஒழுநிவரே நிருபனாயினும் (உருவமற்றவனாயினும்) உருவமுள்ளவன்போலிருக்கும் இவ்வனமாகிய மஹாதேவனை தேவியீண்டும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலிசெய்து நின்று ஒஸ்வாமி! கருணைக் கடலே! கலையணிந்தசுடையனே! அநாதாரனே! ஐகங்களுக்காதாரனே! நாதனே! இக்கைலாப சிகரங்களில் இவ்வளவு லிங்கங்கள் காணப்படுகின்றனவே. இந்த லிங்கங்களினுற்பத்தியைக்கேட்ட மிக்க ஆவனுற்றிருக்கிறேன். அதனைத் தேவரீர் கருணைகூர்ந்துரைக்

கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தனர். அதனைக்கேட்டு மஹேசன் மிக்க திருப்தியடைந்தவராய்த் தேவியைநோக்கிக் கூறியதாவதுஓ தேவி! கேட்பாயாக. இது மிக்க ரகசியமாயுள்ளது. என்னிடம் பக்தியுள்ளவனுக்கே கூறவேண்டியது. மற்றவற்குரைத்தால் பதிலுளவான். எவன் விபூதிபூசுவதிலும் திரிபுண்டாமணிவதிலும் ஆவலுள்ளவனோ, எவன் ருத்திராக்ஷங்களைக் கைகளில் அலங்கரித்துக்கொள்ளுகின்றானோ, எவன் ருத்திராஜபத்தில்பிரீதியுடையவனோ, எவன் எனது லிங்கத்தை யர்ச்சிப்பதில் ஆவலுடையவனோ, எவன் பஸ்மத்தில் படுப்பவனோ, எவன் பஞ்சாக்ஷரஜபத்தில் ஆதரவுடையவனோ, எவன் பில்வார்ச்சணியில் பிரீதியுள்ளவனோ, எவன் எனது பக்தியமுத சரித்திரத்தை சிரவணஞ்செய்வதில் சிரத்தையுடையவனோ, எவன் எனது கிரீவதனசேஷத்தைத்தவிர வேறு புகியானோ, எவன் என்னைத்தவிர மற்றவரைத்தியானியானோ, எவன் எனது நாமம் தவிர வேறு நாமத்தை யுச்சரியானோ, எவன் எனதுக்ஷேத்திரம்தவிர வேறுக்ஷேத்திரத்தில் வலியானோ, எவன் எனது நாமங்கனையே உச்சரிக்கின்றானோ, எவன் எனதுக்ஷேத்திரங்களிலேயே வசிக்கின்றானோ, எவன் எனது பக்தர்களிடமே பிரீதியுள்ளவனோ, எவன் எனது பக்தர்களையே தனத்தால்போஷிக்கின்றானோ, எவன் யமமுதலியநியமமுடையவனுள் எப்போதுஞ் சிவபூஜை செய்கின்றானோ, எவன் வேதாந்தஸார முணர்ந்தவனோ அவனிடமே இந்தரகஸ்யத்தைக்கூற வேண்டும். மற்றவனிடம் கூறவே கூடாது. கதாஸாரத்தை வித்யாவானிடம் கொடுத்தால் முக்தியடையலாம். நல் லபூமியில் ஆலம் விதையை விதைத்தால் அது எப்படி விருத்தியடையுமோ அப்படியே இஃதும். அல்ப ஆராய்ச்சியுடைய மூடனுக்கு இந்தரகஸ்யத்தைக் கொடுத்தால் வீணாய்ப்போகின்றமையால் அது மிக்கபாபத்துக்கிடமாகும். நல்லவாசனைபொருந்திய சந்தனத்தைக்கழுதைக்குப் பூசினால் அது தெருவினுள்ளசாம்பல் சாணமுதலிய புழுதிகளில் கிடந்துருண்டு வீணாக்கிக் கொள்வது போலவே அசாம்பவனிடங்கொடுப்பதாமாம். ஓதேவி! ஜலத்தில் விடுத்த தைலமானது எப்படி விஸ்தாரமடைகின்றதோ அப்படியே சாம்பவனுக்குக்கொடுப்பது விஸ்தாரமாகும். ஆதலின் ஓதேவி! அதுஸாதாக்களிடமே கூறவேண்டியது. அதாவது இக்காலாண்மான் துளையுமன துளையே சி ருஷ்டிக்கப்பட்டது. இது கோடியே வாக்ஷண விஸ்தாரமுடையதாய் பற்பலாத்நமானிகை கோபுரம் நடாசம் முதலியவைகளைக் கூடியதாயினும் சிவலிங்கமிருக்கப்பெறுதாற் றின் இவ்வளவுஞ் சூன்யமேவாமன்றோ? ஓதேவி! எந்தக்கிராமத்திலாவது

நகரத்திலாவது சிவலிங்க மில்லையோ அது அமங்கலமேயன்றோ? சிவலிங்க மெங் கிருக்கின்றதோ அவ்விடமே மங்களமுள்ளது. ஒ சிவே! எனது லிங்கமிராதவிடம் ஸ்மசானகிரேயாம். எவ்விடத்தி லாவது உன்னதமாகிய ஆலயத்தொடுகூடிய லிங்க மிருக்குமாயின் அவ்விடமே அவிமுகத்தகூத்திரமாம். கிராமமாயினும் அரண்மரையி னும் எங்கு சிவலிங்க மிருக்கின்றதோ அத்தே தன்யம். எங்கு லிங்கார்ச்சனையில் பிரியமுடையவர்களும் விபூதிருத்திராக்ஷத்தரிப்ப வர்களுமாகிய சாம்பவப் பிராமணரிருக்கின்றனரோ, எங்குருத்திர ஜபத்தில் பிரியமுடையவ ரிருக்கின்றனரோ, எங்கு பஞ்சாக்ஷஜபஞ் செய்கின்றவரிருக்கின்றனரோ, எங்கு பில்வவனமுளதோ, ஒதேவி! அத்தேபரமபுண்பஸ்தலமாம். அதனைத் தரிசித்தாலும் ஸகலபாதகங் களுநீங்குகின்றன. விபூதியற்றநெற்றியைச்சூடுக. ஆலயமற்றகிராமத் தைச்சூடுக. சிவார்ச்சனையிறுத்த ஜன்மத்தைச்சூடுக. சிவசம்பந்தமில் லாத வித்தையைபுஞ்சூடுக. ஒபத்மே! யான்வியாக்ரகச்சம்மதரித்தவ னாய்விபூதித்திரிபுண்டரமணிந்து விளங்கும் நெற்றியுடையோனாய்கங் காசந்திராக்ஷைகளால்விளங்குஞ்சடையுடையோனாய் மூக்கின்முனையில் செலுத்திய தேத்திர முடையோனாய் என்னில் ஆன்மாவையே தியா னித்துக்கொண்டிருப்பவனாய் னுறு வருடம் சமாதரிஷ்டைபெற் றிருந்தேன். ஒதேவி! அதனைச்சொல்லமுடியுமோ? ஸகலத்தையுங்கடந் ததும் சார்தமும்வியாபகமும் சநாதனமும் அஜமும் அவ்யயமுட்கிரி யையற்றதும் மனோவாக்ருகளாலும் வேதங்களாலும் காணவொண் ணாததும் கோசங்கடந்ததும் தேசகாலமற்றதும் அஸங்கமும் அஜட முமாகியதேஜோராசியானதும் தேஜஸற்றதும் குணங்கடந்ததும் வ்யாப்பிய வியாபகத் தன்மையில்லாததும் ஆனந்தமும் போக்ய போகாதியற்றதும்சோகமற்றதும்ரஜஸற்றதும்சூக்ஷ்மமும்ஸத்த்யகாக் மும்ஸத்த்யசங்கல்பமும் சுற்பணியற்றுள்ளதும் சேஷ்டையற்றதுமா கியகேவல ப்ரம்மானந்தயாத்நிரமார்யானிருந்தேன். அப்படியானி ருக்கும்போது எனதுதேகத்தினின்றும் புளகமுண்டாய் ஆனந்தஜல த்திவலைகளுண்டாயின. ஒ தேவர்காள்! அவ்வுன்ம் எனதுரோமங்களி னின்றும் தோன்றிய ஆனந்தபிந்துக்களேஇப்போது வகலாயத்தில் லிங்கங்களா யிருக்கின்றன. ஒ தேவி! காலார்த்தத்தில் சமாதிரீங்கி விழித்தபோது அவைகௌஸ்லாம்லிங்கங்களாயிருக்கக்கண்டேன். சந் திரான்போலஜ்வலிக்கின்றனவும் மூன்றுகோடியிலும் அதிகமாகியசங் கியபுடையனவும் திவ்யரக்னங்களால் விளங்கும் மௌனிகண்டன் கண்டையனவும்குமாரிகைகோபுரம் பிராகாரம்முதலியவைகளுடைய

அம்சம்.]

சிவஸ்வரூப கதன ப்ரார்த்தனை.

ககக

கூடியதிவ்யரஸங்களில்பில்வம்மந்தாரம் முதலியவைகளால்அர்ச்சிக்
கப்பட்டனவும்நாகங்களின்படங்களால்சூடையோல்மறைக்கப்பட்ட
மௌலியுடையனவுமாகிய அவ்விலிங்கங்களைக்கண்டுமிக்க ஆச்சரியங்
கொண்டேன். அவைகளையானும் பூஜித்தேன்.ஓதேவி! இப்போதும்
பூஜிக்கின்றேன். இஃதேரகஸ்யம். இதனை அசரம்பவருக்குக்கூறற்க.
கூறினால் வேதமந்திரங்களால் சரம்பலிலே ஹோமஞ் செய்பப்
பட்டது போலும். மருகார்தாரத்தில் பயிர்செய்தது போலுமாம்.
விபூதித்திரிபுண்டரமற்றவனும் என்னையர்ச்சிக்காதவனும் எனது
கதையை ஸ்ரவணஞ்செய்யாதவனுமாகிய அதமன் எப்போதும்
நாகயாதனைக்கே அருகனாவன். மலையுலங்களால் அசுத்தமாயுள்
ளபன்றியானது சிங்கம் போலாகுமோ? எனது திவ்யநாமங்களை
நாகினாலுச்சரித்தும்,கையினால் பில்வபத்திரங்களால் லர்ச்சித்தும்,கா
துகளால் சிவசரிதங்கேட்டும் தம்மைப் பாவனஞ்செய்து கொள்ளும்
புண்ணியவான்கள் ஸகலசுகபோகங்களைப்பெறுவதுமன்றி சம்சார
மேனும் மஹாதுக்கம்மீங்கினவர்களாய் முக்தியெய்துகின்றனர். ஓ
தேவி! சந்திரசூடார்ச்சகர்கள் இக்கைலாயத்தை வந்தடைந்துசுகம்
பெறுவதுரிச்சயமென்றருளினர்.

நாற்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

காமினேநம :

நாற்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

சிவஸ்வரூப கதன ப்ரார்த்தனை.

ஸ்கந்தர்:-ஓ முகிவர்களே ! ஈஸ்வரன்பின் ணந்தேவியை நோக்
கிக் கூறியதாவது:-ஓதேவி! பூர்வம் மந்தரகிரியில்எண்ணிறந்தமலர்
வகையுடைய செடிகொடி. கிருஷ்ணங்களால்சூழப்பட்டதும்,திவ்யசர
சின்பக்கத்திலுள்ளதும், தேவதாருகிருஷ்ணங்களால்சூழப்பட்டதும்,
சித்தர்முகிவர்கந்தர்வர்முதலியவர்களால்ஸேகிக்கப்பட்டதும்,மயில்
மான் வானம் மதயானை ஆண்குயில் முதலியவைகளின் தொனி
களால் வியாபிக்கப்பெற்றதும் மந்தாரமலர்களின் பரிமாள் மிகுந்த
மகரந்தத்தை வாரி பிறைக்கும் காற்றினால் உல்லாசமாயுள்ளதும்,
கின்னர கிம்புருடர்கள் வாசிக்கும் மிருதங்கத்தின் தொனியுடன்
கூடியசுற்றுப்பக்கங்களுடையதும்,உயரக்கையைத்தூக்கிக்கொண்ட

வர்களும் வினங்குஞ்சடைமுடியில் பறவைகள் கூடுகட்டப்பெற்றவர்களும் மத்பாண காலத்துச்சூரியன்போல் ஜ்வலிக்கின்றவர்களும் மிக்கவுக்ரமாய்த் தவம்புரியும் வைகாநஸ வாலகில்ய முனிவர்களும் மீசிகளும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் வசிக்கப்பெற்றதாம், திவ்ய னுபதிப்பங்களால் அற்புதமாயுள்ளதுமாகிய ஓர் மானிகையிலுள்ள சிம்ஹாசனத்தில் உதயகாலத்துச்சூரியன்போல் ஜ்வலிக்கின்றவனாய் சந்திர சேகரனாய் நாககங்கணனாய் நாகஹாரனாய் நீலகண்டனாய் முக்கண்ணனாய் புலித்தோல் தரித்தவனாய் கங்காஜடாதானாய் முச்சூலமேந்திய கையனாய் ம்ருகதானாய்விளகூட்யான் உன்னோடு கூட வீற்றிருந்தேன். அப்போது தேவர்களுள்ளோரும் எனது கார்தியைக்கண்டு பிரமித்தவர்களாய் நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலி செய்து நின்று என்னைப் பார்த்துக் கூறியதாவது:-ஓ ஸ்வாமின்! ஈசா! தேவரீர் யாவர்? உமதுநுவம் மிக்க ஆச்சரியமாய் யிருக்கின்றதே. நிர்வாணராயு யிருக்கின்றீர்.முண்டத்தால்விளங்குங்கழுத்துடையோரும் முக்கண்ணரும் கறைக்கண்டரும்சர்ப்பாபரணரும் ஸம்சான பஸ்மாவைத் தரிப்பவரும் சடையுடையோரும் மஹாவ்ருஷப வாகனரும் மீன் ஆமைபன்றிநரிசிம்ஹம் ஆகியஇவைகளின் சர்மங்கலையும் யானையின் தோலையும் தரிக்கின்றவரும் சிரசில் சந்திரனைத் தரிப்பவரும் மாணையும்மஹா ரூலத்தையு மீமந்தினவரும் இடப்பாகத்தில் ஓர் காமினியையுடையோருமாய் இவ்விடத்தில் காணப்படுகின்றீர்.ஓதேவா!உமது கணங்கள் கணக்கிடமுடியாதபோற் காண்கின்றனவே. உமக்கிவர்கள் தம்பிகளா? உமது சரித்திரம்யாது? உம்மைப் பார்க்கப்பார்க்க ஆனந்தமாயிருக்கின்றது. ஒஹைவனே, நீர் கருணாநிதியாய்க்காணப்படுகின்றீர். உமதுதேஜஸைப்பார்த்தால்நீர் உலகங்கடந்த மஹாபுருஷரென்றே காணப்படுகின்றது. இவ்வுலகங் களில்சேதனராகிகளை மயக்கும்மாயை உமக்குள்ளடங்கியிருக்கின்றது எனத்தோன்றுகின்றது.ஓதேவனே!நீர்கணபதிசுமாரள்ளனுமிரு புத்திரர்களோடுகூடியவராதலிற்சரீரமுடையோரென்றே தோன்றுகின்றதாயினும் தேகதர்மமுடையவரல்லீர்போலும்.எங்களுள் ப்ரம்மன் சிருஷ்டிக்கின்றார். விஷ்ணு பாலனஞ்செய்கின்றார். ருத்திரர்சங்கரிக்கின்றார். இந்திரன் முதலியவர் அசுரர்களை யழிக்கின்றனர்.விசுவதேவர் அஸ்வனிடேவர்கள் எப்போதும் வேள்வியைப்புகிக்கின்றனர்.சூரியன்உலகைக்கொணங்கினால்விளக்குகின்றான்.சந்திரன் நகைத்திரங்கள் அக்கினி யமன் நிருதி வருணன் மருத்துக்கள் யக்ஷர்கூடே சன் ஈசாவன் மறுக்கருவிகள் யஹேஸ்வரன்இவர்களெல்லோரும்

தத்தம் காரியங்களைநடாத்துகின்றனர். ஒ தேவா! இவர்களுள்ளும் உமதார்களைக்கடங்கினவரெனத்தோன்றுகின்றது. நீர் இவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனேயன்றோ? நீர் யாவர்? உமதுருவம்பாது? உம்பைச் சமுதகவனித்தால் குணத்தென்றே தெரிகின்றது. வேதங்களுள் லாம் உம்மையே போற்றுகின்றனவன்றோ? உமக்குவிபுதிருத்திராஷ்டத்தல்மிச்சுபிரியமுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. அதனைத்தரிப்பவர்களும் பஞ்சாசுரத்தைச் ஜமிக்கின்றவர்களும் ருத்திராத்தியாயத்தின்பொருளையுணர்ந்தவர்களுமாகிய பக்தர்களது ஸகலபாபங்களை யுரீக்கி முக்தியளிக்கின்றவரன்றோ? நீர் எங்களைப்போல் ஒருவராய் ஸ்திரீ அன்னம் பசி தாகம் முதலியவைகளை யுடையவர்போற்றேன்றினும் உண்மையாய் அத்தன்மைக்கிடரிமாது என்று தோன்றுகின்றது. ஒஸ்வாமி! மன்மதன் முப்புரம் யமன் அந்தகன் கஜன் ஆகிய இவர்களை யடக்கியது தேவாரேயன்றோ? உமதுண்மையை யுள்ளபடியறிந்து கொள்ளத்தக்க பரிபாகம் எங்களுக்கு கிஸிலை. ஆதலின் நீரே அத்தனைக் கருணை கூர்ந்துரைக்கவேண்டுமென்றனர். ஸ்கந்தர்: - ஒமுரிவரே! இவ்வாறு அத்தேவாக்கூட்டங்களால் கேட்கப்பட்டவராய் மஹேசரானவர் அவர்களை நோக்கிக்கூறலானார்.

ஒ முரிவரே! அங்ஙனங்கூறியது ஸகலவேதாந்தங்களின் ரகஸ்யமே. அவ்விறைவனுக்கன்னியராய் மற்றெவரை கூறக்கூடும். அவரே சக்திமான். அவர் ஒருவரேயாயினும் பற்பலவாறாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றிவிளக்குகின்றார். பிரபஞ்சத்திற்குட்பட்டவர்போல் அம்பிகையோடுகூடித் தாமும் ஓர்சமயம் திவ்யமாளிகையில் கிரீடிகின்றார். ஓர்சமயம் சிவலிங்கங்களைப் பூசிக்கின்றார். ஓர்சமயம் மாளிகையின்மீது ஜன்னலின்வழியாய் ஸகல ஜகங்களையும் பார்த்து ஆனந்தப்பவர் போலிருக்கின்றார். ஓர்சமயம் தேவியோடு கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு மலர்மஞ்சத்தில் வீற்றிருக்கின்றார். ஓர்சமயம் வில் அம்பு முதலியவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு மிருகத்தை விரட்டிச் செல்லுகின்றார். ஓர் சமயம் தெவியோடு உத்தியான வனஞ் சென்றுமலர்கொய்கின்றார். ஓர்சமயம் திவ்யசரஸ்வலிற் றித் தேவியோடுகூட ஸ்நானஞ் செய்கின்றார். ஓர்சமயம் மலர்ச்சந்தனம் முதலியவை யணிந்துகொண்டு சந்தோஷிக்கின்றவர்போற் காண்கின்றார். ஓர்சமயம் நாட்டியம்பார்ப்பவர்போல் காணப்படுகின்றார். ஓர்சமயம் வீணுவாத்யத்தனக்கேட்பதில் மிக்க அவாவுள்ளவர்போலிருக்கின்றார். ஓர்சமயம் திவ்யபஞ்சயங்களைப் புகிக்கின்றார். ஓர்சமயம் அம்பிகையோடு ஊசலாடுகின்றனர். ஓர்சமயம் தேவியோடு

உன்னதகோபுர மாளிகையில் ரத்னஜன்னலி லுட்கார்த்துசொண்டு ஸ்தாபிக்கின்றனர். ஓர்சமயம் அழகியபந்தையெடுத்துத் தேவியுடன் விளையாடுகின்றனர். ஓர்சமயம் தனதாத்மதத்துவத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு ஆனந்தவசராயிருக்கின்றவர். ஒ முனிவரே! அவ்விவர வணது மஹிமை யை யானெவ்விதம் கூறுவேன். அவனது பாதா ரவிந்தத்திலுள்ள பக்தியின்பலத்தாலேயே கூறவேண்டும்.

நாற்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

கபித்தபஸப்ரியாயநம:

ஐம்பதாம் அத்தியாயம்.

— — — — —

விபூதிதஹரம்பம்.

ஸ்கந்தர்:-அவ்வாறு தேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்டவராய் ஸர்வரன் மிக்க கருணையோடு தேவர்களைக் காக்கிக் கூறியதையம்பி கைக்குரைப்பாராயினர். ஒ தேவி! மாயையால் மோகித்தவர்களாகிய அந்தபிரம்ஹணியுடைய ஹேசர்களுக்கும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை யும் ஏனையருஷிகளையும் முனிவர்களையும் வஸுக்களையும் நோக்கியான் கூறியதாவது: ஒ தேவர்களே! எனதுமாயையால் நீங்கள் மோகித்திருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் எல்லோரும் பசுக்கள், யான மாயாமயங்களும் ஈஷணைகளாகிய பாசங்களால் ஸகலசுராசுரர்களையும் கட்டிவிட்டு தேவியோடல்லாது மாயிருக்கின்றேன். யானே பக்தியினால் வழிபடு வேணுக்குமுத்திருக்கின்றேன். எனது ரூபத்தை யுள்ளபடியறியாமல் என்னை விஷயங்களில் பிரியமுள்ளவனென்று கருதி மோகிக்கொண்டீர்கள். அம்மோகத்தை இப்பொழுதே போக்குகின்றேன். ஸகலசுருதி களுக்கும் சிரஸுபோன்றதாகிய அதர்வசிரசிலுள்ள தும்பிக்காகிய மூமாகிய தத்துவத்தை யுபதேசிக்கின்றேன். கேட்பீர்களாக. யானே கிராதாராயிருக்கின்றேன். ஆகாயம்போன்றவனாய்ச்சிறிதும் ஒன்றி லும் சம்பந்தமில்லாதவன். எனக்கு மனம் இந்திரியம் தேகம் மகாபூ தங்கள் காலம் திக்கு வந்து இவைகளோடு சிறிதும் சம்பந்தமில்லை. யான் அசங்கனும் நிராமயனும் அவ்யக்தனும் பரமான்மாவும் எல் லாரினுள்ளும் ஆன்மாவு மாயிருக்கின்றவன். யானே ஆதி மத்தி அந்தமுமாயிருக்கின்றேன். எனக் குலகின் தேவற்ற முதலியவைக ளோடு யாதுஞ்சம்பந்தமில்லை. என்னிடமிருந்தே இவைகள் தோன்று

கின்றன. பிரம்ஹணியை நுத்திர இந்திரர்களாகிய நீங்கள் என்னிடமிருந்தே தோன்றிய வர்களன்றோ? உமையோடு கூடியயானே உங்களெல்லோரையுமுண்டாக்குகின்றேன், உங்களோடு இப்பொழுதும் மென்னிடமேயுள்ளது. எனக்கந்நியமானபொருள் ஒர்சிறிதமில்லை. என்னையிந்தாலிப்பொருளெல்லா மறியப்பட்டவாகும், யானொருவனெயென்றறிந்தவனுக்கு மோசம் ஏது? என்னை யறிந்தவர்களுக்கே சாந்தியுண்டாகும், காமகர்பமயங்களாகிய பந்தங்கள்நீங்கும். எனது மாயையால்தோகமடைந்துநீங்கள் குணமயங்களாகியவாக்யங்களால் காமகர்மங்களிந்தட்டுண்டவர்களாப்தனதன் பயனையறியுங்கின் றீர்கள். எவர்கள் பற்பலஉபாஸனையால் என்னை ஆராதிக்கின்றன ரோ அவர்களது கோரிக்கையையானே நிறைவேற்றுகின்றேன். நானே ஸகலத்தையும் ஏவுகின்றேன், என்னைபிரோகமென்றறியாதவன் தானே கர்த்தாவென்றெண்ணுகின்றான், சர்வேந்திரியமற்றவனும் ஸகலத்துக்குமபிரபுவும் ஆதாரனும் பாணிபாதமற்றவனுயினும் மிக்க வேகமாய்ச் செல்லுகின்றவனும் நேத்ரமில்லாதவனுயினும் ஸகலத் தையும் பார்க்கின்றவனும் காதில்லாதவனுயினும் ஸகலத்தையுங்கேட்கின்றவனும் பிராணன் மனம்இவையிலலாதவனு மாயிருக்கின்றவன்யானே. ஸகலசரீரங்களினும் ஹிஞ்ஞானமாயிருக்கின்றவன்யானே. என்னை யோகத்தினாலும் காண்கின்றவனில்லை. யான் பஞ்சகோசங் களும் பஞ்சபூதங்களும் பஞ்சபிராணன்களுங்கடந்தவன். தேகேந் திரியம்யாதா மெனக்கில்லை. பசுபாதமற்றவனும் ஸகலபூதங்களினு மிருக்கின்றேன். சூரியன் ஸகலவுகங்களையும் நடாத்துகின்றானாயினும் உலககாரியங்களோடு சிறிதும் சம்பந்திக்காதிருக்கின்றான். அவனைப்போல்யானும் பிராணன்மனம் ஆகியஇவைகளின் தர்பங்களோடாவது அகங்காரத்தின் தர்மங்களோடாவது சிறிதுஞ்சம்பந்திக்கின்றேனில்லை, யானே ஸகலத்திற்கும் எல்லை. எல்லாவற்றையும் விளங்கச்செய்கின்றேன். என்னிடம் பயத்தினாலேயே காற்று வீசுதலும் சூரியனுதித்தலும் சந்திரயம் அக்கினிகள் தத்தந்தொழிவை நடாத்தலுமாமென்றறியுங்கள். ஏகத்துவமாவது த்வியத்துவமாவதுபற்றுத்துவ மாவது ஒன்றுமில்லை, முக்தியுமில்லை, பந்தமுமில்லை, சாக்ஷியுமில்லை, சாக்ஷிக்குவிஷயமுமில்லை, அனுபூதியுமில்லை, மகத்தியுமில்லை, நீர்க் குணமுமில்லை, ஸ்குணமுமில்லை, மாயையுமில்லை, மாயையுடையோனுமில்லை. ஸ்வரானுமில்லை. பின்னையாடுதனின் யான் பரமாத்மனாகிய ஸாக்ஷருவனே. ஸகலவஸ்துக்களையுங் கடந்தவன்யானே. நீங்குநெல்லோரும் யானேயன்றோ? வேதவாதத்தாலாவது வேதாந்தங்களா

லாவது குருவாக்யத்தாலாவது கர்மத்தினாலாவது தவங்களாலாவது என்னை பொருவனுமடைவதில்லை. எனதுபிரஸாதத்தினாலேயே அடைகின்றனர், எனது நிஷ்டையையுள்ளபடி எவனாவதொருவனறி கின்றானே? இல்லையோ? மூர்க்கர்கள் வேதாந்தங்களுக்கு வேறுவித மாய்ப் பொருள் கொள்கின்றனர். அவர்களென்னை யறிவதில்லை. துக்கங்களினின்று விடுபடுகிறதில்லை. எனது விபூதி (அம்சமகிமை) யைக் கூறுகின்றேன். ஒதேவர்களே ! அதனைக் கேட்பதிலும் பெரிய லாபம் யாதா மில்லை. எவர் முப்புண்டரத்தால் ஜ்வலிக்கும் நெற்றியுடையோராய் ருத்திராக்ஷத்தரிக்கின்றோராய் ருத்ரத்தியாயத்தில் விருப்புள்ளவர்களாய் சிவபூஜைசெய்கின்றவர்களாய் பஞ்சாக்ஷரம் ஜபிக்கின்றவர்களாய் சிவசுஷத்திரத்தில் விருப்புற்றவர்களாய் வேதாந்தத்திலும் குருளினிடத்திலும் என்னிடத்திலும் மிக்க சிரத்தையுடையவர்களாய் வக்தந்தன்மைபற்றவர்களாய் எனது நாமத்தில் விருப்புற்றவர்களாயிருக்கின்றனரோ அவர்களுக்கே இஃது விளங்கும். ஸகல தேவர்களிலும் யான் சிறந்தவனென்று எவருக்குத் தோன்றுகின்றதோ அவருக்கு இஃது விளங்கும். எனது தியானமே ஸகலவேத வேதாந்த தாத்பரியத்தைச் சிந்தித்தலாம். ஏனெனின் வேதாந்ததாத்பரியத்தைச் சிந்திப்பதில் சக்தியில்லாதவர்கள் உடையபாதிபனும் நீலகண்டனும் முக்கண்ணனும் சந்திரசேகரனுமாகிய திவ்யரூபமுடைய என்னைத்தமது ஹ்ருதய கமலத்தில் சிந்திக்கவேண்டியதன்றோ? அப்படியே எப்போதும் சிந்திப்பாராயின் ஞானமுதிக்கும், பின்னர் கிச்சயமாகிய அபரோக்ஷஜ்ஞானமுண்டாகும். இப்படிப்பட்ட ஸாதனமிலாதவர்களுக்கு ஞானங்கிடைப்ப தரிதன்றோ? தமது புத்தியினால் சப்தார்த்தங்களறிவதினாலும் குரு கூறுவதைக்கேட்டல் மாத்திரத்தினாலும் கற்பகோடி காலத்திலும் அந்த ஞானங்கிட்டாது. கிருகஸ்தனாயினும் வானப்ரஸ்தனாயினும் சங்கியாசியாயினும் எனது பிரஸாதமற்றவன் ஞானம்பெறான். விபூதி ருத்திராக்ஷ தரிக்கின்றவர்களாய் ருத்திரத்தியாயம் ஜபிக்கின்றவர்களாய் சிவலிங்கத்தை யர்ச்சிக்கின்றவர்களாய் மிக்க பக்தியோடு என்னை யாராதிக் கின்றவர்களுக்கு எனது கிருபையினால் அந்த ஞானமுதிக்கு மன்றோ என்றருளிஞர்.

ஐம்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தோராம் அக்தியாயம்.

விபூதிதனம்.

வீரகந்தர்:-ஈஸ்வரன்மீண்டும் தேவர்களை நோக்கி ஒதேவர்களே! எதனையறிந்தமாத் திரத்தில்தீண்டும் அறியவேண்டுவது யாதுமின்றே அத்தகைய எனது விபூதியைக் கூறுகின்றேன், தேவர்கள். ஸகலத்திற்கும் ஆதாரமாய் நிறுப்பவன் யானே, இவையெல்லாம் என்னிடமே ஒடுங்குகின்றன, சிலந்திப்பூச்சி எப்படி நூறகளை சிருஷ்டித்த ஒடுக்கிக்கொள்ளுகின்றதோ அப்படியே இந்த ஜகத்தை உங்களோடு உண்டாக்கி யொடுக்கிக்கொள்ளுகின்றேன், யானே காலஸ்வரூபன், ஸகலஜகமும் எனக்கு அன்னம், யமன் ஊர்காய், யான்சகல பூதங்களிலும் பிரவேசித்து பிராணிகளின் ஹ்ருதயகுகையில் எப்போதும் வசிக்கின்றேன், சூரியனை அத்தமிக்கவும் சந்திரனைத் தெளிவுற விளங்கவும் வாயுவைச்சலிக்கவும் அக்னியைத்தகிக்கவும் இந்திரன் யமன் முதலியவர்களை ஐஸ்வர்யமுடையவராகவும் குபேரனைத்தனாதிபனாகவும் அஸ்வனி தேவர்களைத் தேவவைத்தியராகவும் மிருக்கவும் செய்திருக்கின்றேன், தேவர் அசுரர் இவர்களுக்கு ஒவ்வோர் சிறப்பைக் கொடுத்திருக்கின்றவனும் யானே, யானே முக்குணவுருவனும் குணமற்றவனும் தமசுக்கு அப்பாறுள்ளவனும் ஜலத்திற்கு ரஸமாயுள்ளவனும் சோதிக்குச்சோதியாயுள்ளவனும் வியாபகனும் பிருதியிக்குக்கந்தமாயுள்ளவனும் மாயிருக்கின்றேன், சேதனசேதனமாகிய இப்பிரபஞ்சமானது என்னு லுண்டாக்கப் பட்டதாயினும் அதனு லெனக்குச் சிறிதும் மாறுபாடில்லையானே ஸகலத்துக்கும் ஸாக்ஷியாகிய சந்தானன், காந்தசந்தியில் இரும்பு சேஷ்டிப்பதுபோல எனது சந்தியில் உலகெலாம் சேஷ்டிக்கின்றது, இவைகளெல்லாம் எனக்கு வினையாட்டு உபகரணங்களாம், எனதுஸ்வரூபம் உங்களாலறிய முடியாது, பான்பஞ்சகிருத்தியங்களுமற்றுள்ளவன், பிரமனாகியிருந்து ரஜோகுணத்தினால் உலகை சிருட்டித்தும் விஷ்ணுவாகியிருந்து சாத்தவிககுணத்தாலாக்ஷித்தும் உருத்திரனாகியிருந்து தமோகுணத்தினால் அழித்தும் ஸதாசிவனாயிருந்து உலகை பதங்கிரகித்தும் ஈஸ்வரனாயிருந்து எனதுமாயையால் உலகைமோகிக்கவுஞ் செய்கின்றேன், எவளாஷ் நீங்களும் ஸகலலோகங்களும் மோகித்து மயங்கு

கின்றீர்களோ அவன்விசேஷபூவார்ணஸ்வரூபியும் பராசக்தியுமாகிய இவனே. இப்பராசக்தியே சகலவுலகங்களும் தோன்றி கின்ற ஒடுங்கு வதற்குக்காரணமாயிருக்கின்றனள். இவள் எனதுபாமசக்தி. பற்பல வாரூபிகளுக்கின்றவளும் கியானத்தைக்கொடுக்கின்றவளும் இவளே. எனது பிரசாதத்தினால் கர்மவிபாகம்வரின் இந்த ஆவார்ணசக்தி நசி க்கின்றது. ஆயினும் எனது அம்சமே தன்னையறியாமையால் ஜீவனா பிநுந்து பற்பலபோனிகளிற் புருந்து துக்கத்தை யறுபவிக்கின்றது. இவ்வாறு சரீர மெனும் விருஷத்தில் இரண்டு பறவைகள் போல் ஜீவேஸ்வரர்களாய் இருக்கின்றது. அதனில் ஒருவன் கர்ம பயன் களாகிய சுகதுக்கங்களைப் புகிக்கின்றான். மற்றொருவன் அதனைப் பார்த்துக்கொண்டு சாக்ஷி மாத்திரமாயிருக்கிறான். இதனையே 'துவா சுபாஸ்ர' என்ற மந்திரங் கூறுகின்றது. பிரம்ஹமே தனது அவித்தை யினால் சம்சாரத்தைப் பெற்றும் தனது வித்தையினால் முத்திபெறு கின்றது. அகங்காரத்தினால் ஸுகதுக்கங்களைப் புகித்துக் கர்மங்களைச் செய்கின்றவனும் ஸ்வர்க்கமும் நாகமுஞ் சென்றுழல்கின்றான். ஒரே வர்க்காள்! எனது கியானத்தினாலேயே ஜீவன் முத்தியடைவானன்றி ஏனையகர்மங்களினாலில்லை. அறுவகை ஊர்மிகளற்றவன் யானொரு வனே. அறுகோசமாகிய இத்தேகத்தில் பிரவேசித்து யானே எல் லாவற்றையும் விளங்கச் செய்கின்றேன். யான் ஸத்தியகாமனும் சங் கல்பத்தினாலேயே ஸகலவுலகங்களை யுஞ் சிருஷ்டிக்கின்றவனுமாம். என்சங்கல்பத்தினாலேயே பிரதார தேவருண்டாகின்றனர். எனக்கு சோகம் மோகம் பசிதாகம் ஆகிய இவைகளில்லை. யான் சரீரமற்ற வனாயினும் எண்ணிறந்த சரீரங்களுள்ளிருக்கின்றேன். விபுவாயும் அழிவற்றவனாயும் முவ்வவஸ்தை கடந்தவனும் அசங்கனும் ஆகிய ஈஸ்வரனாய் என்னையறிகின்றவனே ஸகலமு மறிந்தவன். பிரம்ஹ மாகிய என்னையறிந்தவன் பிரம்ஹமே. பிரமமுளதென்று என்னையறி வேணுக்கு முத்திதருகின்றேன். உள்ளறிவன் வெளியறிவனென் ப்து அல்லேன். யான் பிரக்ஞானமாகிய பிரமமாயிருக்கின்றேன். சாக்ஷிசாக்ஷியம் (காணப்படும்பொருள்) என்பன வற்றவனும் தேச காலவரைபற்றவனுமாகிய இவ்வான்மாவே பிரம்ஹம். அஃதேதீ. தத் துமேதது ஸர்வமவி என்பதாதிவாக்யங்களால்பிரதிபாதிக்கப்படு கின்றவனவனே. எல்லாவாக்யங்களிலும் யானே விளங்குகின்றேன். பிரமமாகிய ஆனந்தமென என்னையறிந்தவன் பவக்கடலைத் தாண்டுகி ள்றான். என்னையுபாவித்தவரே சோக மோகங்களைத் தாண்டுகின்ற ன்னர். நீங்கள் என்னையே அறியுங்கள். மற்றவைவினே. ஸத்யக்ஞான

னந்தனாயிருக்கின்றேன். எனது சத்தியத்தினாலேயே உலகத்திற்குச் சத்தியமாயிற்று. என்னாலேயே ஜடமாகிய ஜகத்தானது சேதனம் போலாகின்றது. போரணந்தக்கடலாகிய எனக்கு ஜகத்தின் ஸ்கந்தமே லாம் ஒர்திவலைபோன்றதே. ரஸமெனப்படுபவன்யானே. ஆகாசனாகிய என்னையின்றி எவன் ஜீவிக்கின்றான்? என்னிடம் மனம் இந்திரியம் இவையாகும் சலிக்கின்றதில்லை. பிரமாணப்பிரமேயமற்றவனும் தர்க்கத்தினாலடையக்கூடாதவனும் ஸகலத்தையுமறிவவனும் யிருக்கின்றேன். இந்திரியங்கள் வெளிமுகமாகவே நோக்கு வனவாதலின் என்னையறிவின்றதில்லை. எனது திருவருள் பாலிக்கப்பெற்றவனெருளானே என்னைக்காண்கின்றான். இவையெல்லாம் என்னிடமேயடங்குகின்றன வாதலினாலெருவனே அத்தைவதன்; துரியன்; சிவன். இச்சாக்ஷி லாம் ஊகித்துப்பார்க்கின் கானனீருக்கு நிகராகின்றது. அஃதாய் எவனுக்கு சம்புமாத்திரமாய்த் தோன்றுகின்றதோ அவனுக்கே யென் ஆனந்தம். இவ்வாறு இறைவன் தேவருக் குபதேசித்ததை தேளிக்கருளினார்.

ஐம்பத்தோராம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

பிரம்மருக்மணே நம :

ஐம்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்.

விபூதி கதனம்.

ஸ்கந்தர்:-ஓ முனிவரே! பின்னும் இறைவன் கூறியதாவது ஓதேவர்காள்! நிதயனும் அரித்பனும் யானே. பிரமனும் சேதமும், கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு, உச்சி, கீழ்த்திசைகளிலுள்ள பொருள்களும் சகல லோகங்களும் இடைத்திசைகளும் புருஷனும் அலியும் பெண்ணும் யானே. யான் ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல. சோதிகளுக்கெல்லாம் எப்போதும் சோதியளிப்பதாய் ஆன்மச்சோதி யானே. பூதங்களென்னை யறிவின்றதில்லை. சந்தன்களுக்கும் யானே ஆதி. யானே கர்ருகபத்தியம் ஆகவனியம் தந்திர னாக்னி. ஸத்தியனும் கோஷம் கௌரியும் பெரியோனும் இவையெல்லாம் யானே. இருக்கு யஜுஸ் சாமீம் அதர்வணம் இவை என்னு மொழிகளே, யானே அக்ஷரனும் சுக்ஷரனும் குற்றமனும் புஷ்பகந்தம், யானே அணுவில் அணுவானவன். பெரிதில் பெரிதானவன். எனது

ரும் கண்ணுடையோனும் எங்கும் காதலையோனும் எங்கும் தலை
 யுடையோனும் எங்குந் காலுடையோனும் யானே, யானேசகஸ்ரா
 க்ஷணம் சகஸ்ரபாதனுமாம், இவைகளையெல்லாம் ஒர் கோடியிலடக்
 கிக்கொண்டு அப்பாற் பட்டிருக்கின்றேன். மேகக்ஷத்திற்கு ஈசான
 னும்பொன்னிறமீசை யுடையோனும் ஆகியபுருஷன்யானே, யானறி
 கின்றவனுமல்ல, அறிபாதவனுமல்ல, இருவகையா யறிகின்றவனு
 மல்ல, ஸகல பூதங்களும் தூங்குமபோதும் யான் விழித்துக்கொண்
 டிருக்கின்றேன். காரிய காரணமற்றவனும் கூராகூரமில்லாதவனும்
 இரவு பகலற்றவனும் சதசத்தில்லாதவனுமாகிய ஆன்மா யானே,
 ஆகாயத்தை யாடைபோல் உடுத்திக்கொள்ளமுடியுமானால் என்னை
 யறிபாது முக்தியடையலாம். ஸகலவேதங்களாலு மறியப்படுகின்ற
 னன் யானே, வேதார்த்தங்களில் யான் கிலைபெற்றிருக்கின்றேன், யா
 னே தனதுமலரிமையிலுள்ளவனும் உபநிடதபரனும் வேதாரம்பத்
 திலுள்ள ஸ்வரமாகிய பிரணவமும் ஸகலமந்திர ஸ்வரூபனும் பஞ்
 சாக்ஷர மயனும் பாதகமிராதவனும் அணங்கனல்லாதவனும் சங்க
 னல்லாதவனும் ஸகலவுருவனும் ஸகலமுகடந்தவனும் உமாபதியு
 மாயிருக்கின்றேன், ஒதேவர்களே ! நீங்களெல்லோரும் பசுக்களே,
 எனதுபிரஸாதத்தினால் முக்தியடையமுயலுங்கள், எனது ஞானமா
 னது வேதவாக்யங்களாலேயே உதிக்கும், ஒதேவர்களே ! அது வெர
 பூர்த்தியேனையவை சில்பங்களேயாம், பிரம்ஹமாகிய யான் அவித்தை
 வினால் ஸம்ஸாரத்தைப் பெற்று வித்தையால் முத்தி பெறுகின்றேன்,
 தேவாகாச மறிதர்களை முக்திபெறச்செய்கின்றேன், சிவவணத்தினு
 லும் கர்மத்தினாலும் என்னையறிதற்கில்லை, எவ்வளவோ மஹா யதி
 கிரோஷ்டர்கள் சிவவணஞ் செய்துகொண்டே, யிருப்போராயினும்
 என்னையறிகின்றாரில்லை, எனக்கன்னியமாகிய ஸகலமும் பொய்யே,
 ஒதேவர்களே ! இந்த ஐகமெல்லாவற்றையும் நீங்கள் ஏன் உண்மையா
 பெண்ணுகின்றீர்கள், அதன்காரணத்தை என் முன்னிலையிற் கூறு
 ற்கள், இதுகாறும் யான் கூறிய விபூதித்தத்வத்தைப் பரிபாகமில்லா
 தவனுக்குக் கூறக்கூடாது, அபரிபாகர்க்கு வேதார்த வாக்யத்தைப்
 போதித்தவன் தனது முன்னோர்களுடன் நரகையடைகின்றான், இது
 காறும் யான்கூறியது ஸகலவுபநிடதங்களின் ஸாரமாயுள்ளது, சிஷ்
 யனுமபத்தனம் புத்ரனும் சரம்பவனு மொழிந்த ஏனையோர்க்குக்கூ
 ரக்கூடாது, ஒதேவர்களே ! கிரோஹிதம் அதுட்டித்தவர் களுக்கே
 இதனைக்கூறவேண்டும், கிரோஹிதமாவது அக்னிரிதினன்பதாதிமந்
 திரங்களுள் விபூதியை பெடுத்து அங்கங்களிற் பூரவேண்டும், ஒதே

லர்காள்! பசுபாசகமோஷ்டேஹது வாகிய இதுமிக்கபுண்ணியமானது. சிரத்தையோடு கூடவிழுகின்றிரிபுண்டார்தரித்தவனாய் எனது லிங்கத்தை அருச்சிப்பவன் முக்தியடைகின்றான். பஞ்சாக்ஷரஜபத்திரம் பஞ்சமகாபாபங்களும் நீங்கும். பிவ்வமூலத்திலிருந்து ருத்திராத்திரியாபஞ்சமப்பதாலும் எனது கேஷதாங்களில்வசிப்பதாலும் வராராறு சிபில் வசித்து அவ்விடத்திலேயேமரித்தலாலும் எனது மூர்த்தியைத்தியானித்தலாலும் எனதுருளைப்பெற்றுஞானமுடையோனாகலாம். ஒதேவர்காள்! ஸகலவேதங்களிலுமுள்ள ஸாராகஸ்யமன்றோ விது இப்படிப்பட்டஞானத்தை கிட்டுத்து மற்றதனென்ன பயன்? ஒதேவர்களே! உங்களது விரியம்யாது? ஒஹரிஹாபிரம்ஹ இந்திராகிரியசந்திர அக்னிவாயு கிஸ்வ அஸ்வினி வசுமுதலிய தேவர்காள்! உறுங்கள். உமதுபலம்யாது. அதனைச்சென்று காட்டுங்களுள்நருளினர். ஸகந்தர்:-ஒமுநிவர்களே! இவ்வாறு சங்கரன் கூறியதைக் கேட்டதும் ஸகலதேவர்களும் அவ்விதைவனை வணங்கித் தத்தம்யோக்யதைபைக் கூறத்தொடங்கினர். பிரமன் யான்தேவர்மனிதன் ஸமுத்திரம் மலை நதிநதம் வனம் மற்றுமுள்ள ஸகல சகங்கள் ஆகிய இவைகளோடுபிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குகின்றேன், உமது பிரசந்மாகிய திருமுகத்தினின்றும் வந்தனகலவேதங்களையு மறிவேனென்றான். விஷ்ணு யானலோகாண்டகர்களாகிய அசுரர்களையெல்லாம் சக்கரத்தாலறுத்துத் தள்ளி ஸகலசராசரங்களையும் ரக்ஷிக்கின்றேன். எனக்குகிகர் யாருமில்லைஎன்றார். ருத்திரர் எனது ரூலமூலத்தால் சகல சராசரங்களையும்வாட்டி வதைத்து அழித்தப்பிரளயஞ்செய்கின்றேனென்றார். இந்திரன்யான் ஸவர்க்கத்தில் வசிப்பவனாய் ஐராவதமெனும் மஹாபாணியின்மேல் வீற்றிருப்பவனாய்திவ்யகிரீடமணிந்தவனாய் ஸகலதேவர்களால் போற்றப் பெற்றவனாயிருக்கின்றேன், யான் வச்சிராயுதத்தைப் பெடுத்து விருத்திரன் மூரன் ஜம்பகன் முதலிய மகாவகார்களைக் கொன்ற வீரன். வேள்விகளிலுள்ள சோமத்தைப் புசிக்கின்றவன், ஆதலின் எனக்கு நிகரானதேவன் யார் என்றான். வாயுஸகலஜசுத்திற்குப்பிராணனும் ஸகலகிரிசமுத்திரங்களையும்கலங்கச்செய்கின்றவனும் யானே பென்றான். சூரியன் கரோமாகியகிரணங்களால் உலகிலுள்ள நீரையெல்லாமிழுத்து மேகமாகச்செய்து அதனால் உலகிலுள்ள செடிகொடிமரங்களையும் மற்றுமுள்ள ஜீவாசிகளையும் வளர்த்துச் செய்வேன்பானேயன்றோ வென்றான். அக்னிகவால்களில்ஸகலஜசுத்திற்கும் அன்னாதி பாகஞ்செய்கின்றும் தேசத்திற்குள்ளிருந்துஅதனை ஜூரிக்கச்செய்கின்றும் தேவர்களுக்கு அவிசைச் சேர்ப்பித்தும்

ஸமுத்திரத்தினுள்ளிருந்து எத்தனைகோடிப் பிரவாகங்கள் வரினும் அவைகளை உரிஞ்சியும் சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணுமிருந்தும் வினங்குகின்றவன் யானேயன்றோ வென்றான். யமன் ஸகலப்பிராணி களுக்கும் ஓர்பகஷபாதமின்றி அவ்வவர் வினைக்கேற்பப் பயன்களைக் கொடுத்து பாவினை எனது படர்களால் வருந்தச்செய்துகொண்டு தக்மஸ்வரூபனாய் சிவந்தியானபரனாபிரூப்பவன் யானன்றோவென் றான். குபேரன் ஸகலதானத்தினோடுங் கூடினவனாய் ஜகதீஸ்வரனு னுக்கு மித்திரனாய்த் தனமற்றவர்களைப் பிரயுவாய்ச்செய்கின்றவன் யா னன்றோ வென்றான். சந்திரன் ஸகலஒஷதிகளையும்வளரச்செய்கின்ற வனாய் தேவரீருக்கு இடது கண்ணுபுள்ளவனாய் உமது ஜடையில் வினங்குகின்றவனாய் உமது அயாசகருணைக்குப் பாத்திரமாயுள்ளவ னும யானே யன்றோ வென்றான். வருணன் ஸகலபுண்ய நதிகளுக்கு நாதனாய் பாவினை பரசுத்தாற்கட்டுபவனாய் ஸகலகணங்களா லுஞ் சேவிக்கப்பட்டவனாய் சிவபூஜைதாரந்தானா பிரூப்பவன் யா னன்றோ வென்றான். ஸகலதேவர்களும்கூட ஒஸ்வாமி! நாங்களெல் லோரும் இந்திரனோடு ஸோபபானாஞ் செய்துகொண்டு திரிலோகங் களைபுன் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றோமன்றோவென்றார். ஸகந்தர்:- ஒ முவிவரே! இப்படிக்கூறிய தேவர்களைநோக்கி ஸ்வரன் சற்றுமுகமஸ ர்த்து ஒ தேவர்களே! உங்களது பராக்கிரமத்தைத் தெரிந்துகொண் டேன். புல்போன்ற ஓர் புருஷனை இதோ எனது சங்கற்பத்தினால் சிருஷ்டித்திருக்கின்றேன். நீங்கள் கூறியதுண்மையாயின் இவனிட ம் உங்களது பலத்தைக்காட்டிநயம் பெறவேண்டுமென்று கூறி அவ் வாயு அந்த த்ரிணபுருஷனை அவர்களெதிரில் விடுத்து தேவியோடு தானும் அந்தர்த்தாண்மாயினர். உடனே விஷ்ணு பிரம்ஹரூத்திரன் இந்திரன் யமன் வாயு அக்னி சூரியன் சந்திரன் ஸகானன் குபேரன் நிருதி முதலிய தேவர்களெல்லோரும் த்ரிணம் போன்ற அந்தநானிடம் தத்தம் ஆபுதாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துத்தங்களால் கூடிய மட்டும் முயன்று பார்த்தனர். ஆனால் அந்தத்ரிணநானை ஓர் சிறிதா வது சலிக்கச்செய்வதற்கும் சக்தியுடையவராகவில்லை. உடனே ஆச் கரியமுற்றவர்களாய் ஜகதீஸ்வரனைத் தோத்திரஞ்செய்ய வாரம்பித் துணைவனார்.

ஐப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பிரம்மவித்யாபிரதீபவருடம் :
ஐம்பத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்.

தேவி வெளிப்படுதல்

சூதர் :- ஐஹிக்ஷவ்யர் ஸ்கந்தரை வணங்கி ஒஸ்வாமி! இந்தசரித் திரிததைக்கேட்க மிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. இறைவன் இவ்வாறு த்ருணநரனை முன்னர் விடுத்த அந்தர்த்தான மடைந்தவுடன் தேவர்கள் தங்களால் கூடியவையில் முயன்று யாதொரு பயனும் படாமற்போனபின் அவர்கள் யாதுசெய்தனரென்று கேட்க அப்பொழுது ஸ்கந்தர் கூறலாயினர். ஒழுநிவமோ! தூர்ஜயினது அற்புதமாகிய சரித்திரத்தைச் சிரவணஞ் செய்வீராக. தேவர்களெல்லோரும் அவ்வாறு சக்தியற்றவராய்ப்போகவே கருணாகரமுநிணியும் ஐகன்யா தாவும் விளங்கும் ஆபரணமுடையவளுமாய் உமாதேவியை நீனைத்து அஞ்சலிபந்தஞ் செய்துசொண்டு தோத்திரஞ் செய்தனர். ஓசரா சர மாதாவாகிய ஈஸ்வரி! உம்மால் மோகமடைந்தவர்களாய் நரங்கள் மஹேஸ்வரனை யறியாது மயங்குகின்றோம். காரணங்களுக்குங் காரணனும் பதிகளுக்கும் பதியுஞ்சேதனர்களுக்குஞ்சேதனனுமாகிய அவ்விறைவனை ஸகலதேவர்களோடு சமமெனநினைத்து இவ்வாறாயினோம். ஒதேவி! உலகங்களின் தோற்ற நிலை யொடுக்கங்களைச் செய்கின்றவர்களாயினும் யாம் எதிரிலுள்ள இத்தூரும்பை அசைப்பச் செய்வதற்கும் சக்தியற்றவர்களாயினோம். ஹேமாதா! உன்னை வணங்குகின்றோம். நீகருணைகடாக்ஷத்தால் இத்தேவக் கூட்டங்கள் சக்தியுடையாராகும்படி. நோக்குவாயாக. ஒ அன்னையே! உன்னாலேயே இஃதெலாம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது. உன்னாலேயே காக்கப்படுகின்றது. இறுதியில் உன்னிடமே லயமடைகின்றது. ஒதேவி! நீமஹேசனுக்கு பாதிசரீரமாயுள்ள பரமசக்தியன்றோ? உனதருளுக்காளானவனுக்குப்பலப்பினியே தி? நீயேமாயையும் மாயையுடையோன் மஹேஸ்வரனுமாம். உமது மாயையால் யாங்களெல்லோரும் மோகமடைந்தனம். எங்களது அக்யான விருளை நீங்கச் செய்தருள்வாயாக வென்று வேண்டிக்கொண்டு விஷ்ணுபிரமாதீதேவர்கள் ழீண்டும் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து நின்றனர். பின்னரொழுந்து நின்று பார்க்கவே ஆகாயத்தில் நீருண்டமேகத்தின் நடுகிலுள்ள மின்னற் கொடியோல் ஜ்வலிக்கின்றவளும் உருக்கியோடலிட்ட ஆயிரமாத் துப்பொன்போன்ற தேகமுடையவளும். ஸகலபரணங்களை யணிந்த

வனம் பாலசந்திரனைச்சேகரமாயுடையவனும் சந்திரன் போன்ற முக முடையவனும் நீலோற்பலம் போன்ற நேத்திர முடைய வனும் மாகிய ஜகதிஸ்வரியைக்கண்டனர். உடனே ஈஸ்வரியை சாஷ்டாங்க மாய் நமஸ்கரித்தாக்கூறாக்கூ என்று கூறிக்கொண்டுநிற்க, அவர்களைத் தயாராபிணியாகிய உமாதேவி அக்யானத்தைத்தொலையச் செய்வதா கியதிவ்யவாக்யாமுதத்தாலருள் புரியலாயினாள். ஒதேவர்களே! யான் மாயையாகிய சகதி, பிரணவமெனும் பதத்தை யடைந்துள்ளதும் ஷாத்திரை அமாத்திரை என்பவையற்றுள்ளதுமாகிய ஆன்மாவே பிரம்ஹம், அவ்வான்மாவே மாயீ (மாயையுடையோன்) எனப்படுவ தாம். பிரகிருதிபரவசனாகிய சர்வேசன் சக்திமானெனப் படுவான், அவனே இஃதெல்லாம், அவனிடமிருந்தே நீங்களெல்லோருந்தோன் றினீர்கள். ஆதலின் அம்மஹேசனையே பஜிப்பீர்களாக, யான் எவ னாறு சக்தியாயிருந்து ஸகலஜகத்தையும் லீலையாகவே யுண்டாக்கினேனோ அப்படிப்பட்ட இறைவனைச் சரணமடைவீர்களாக, எவ னது மாயையால் நீங்கள் மோஹித்திருக்கின்றீர்களோ அவனிலா விடில் இவைபெல்லாம் வீணே, ஆகாயமத்தியத்திலுள்ளவனும் ஸக லேந்திரியமற்றவனுமாகிய அவ்விறைவனைப் பஜிப்பீர்களாக வென் றருளினாள். ஒழுநிவர்களா! தேவி இவ்வாறருளி யந்தர்த்தான மாயி னாள், தேவியருளியதைக்கேட்ட தேவர்களெல்லோரும் விபூதிபூசித் திரிபுண்டர மணிந்து பாசுபதவிரதம் பூண்டு லிங்காச்ச்சனைசெய்த னர், ருத்திராத்தியாய பஞ்சாக்கூறங்களை ஜபித்துப்பரமசிவனைத்தியா னித்தனர், எவ்வளவு தியானித்தும் மஹாதேவனையும் தேவியையுங் காணாதவர்களாய் மனவாட்டமுற்று கைகளையுயர்த்துக்கிக்கொண்டு தேவர்கள் ருத்திரதால் தோத்திரஞ்செய்தனர்.

ஐம்பத்து மூன்றும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ-

ஜிஷ்ணவேநம :

ஐம்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

உபநிஷத ஸ்துதி.

ஸ்கந்தர்:-ஓ முனிவரே! கேளுங்கள் தேவர்கள் பரமேஸ்வரனை த்தியானித்துக்கொண்டு ஓ ஜகதிஸ்வரா! எவன் ருத்திரனோ அவன்

பகவான். எவன் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் ருத்திரர்களும் உணையும்
 விநாயகரும் ஸ்கந்தரும் இந்திரனும் அக்நியும் வாயுவும் சூரியனும்
 வருணனும் யமனும் நிருத்யும் ஈசானனும் குபேரனும் கஷ்டத்திர
 ங்களும் அஷ்டவசக்களும் ஐவாதசாதித்தர்களும் பதினொருருத்திர
 களும் பிரிதிவியும் அப்பும் தேயுவும் வாயுவும் ஆகாசமும் பூவும் புவ
 ரும் சுவரும் மகருர் ஜனரும் தபரும் சத்யரும் பிராணனும் அனனும்
 சகமும் காலமும் நிருத்யுவும் தோன்றியதும் தோன்றுவதும் தோ
 ன்றுகின்றதுமாய் உளவனெனவனோ அவன் பொருட்டு நமஸ்காரம்.
 விஸ்வனும் விஸ்வாதீதனும் நாராயணர் முதலாபிளவையுண்டாக்
 கினவனும் சர்வேசனும் சர்வசாக்ஷியும் ஸர்வஸ்வரூபனும் வியாபக
 னும் சநாதனனும் மஹாதேவனுமாகிய தேவரீரையன்றோ சகலரு
 முபாசிக்கின்றனர். ஒ இறைவனே! உம்மிடமே தோன்றிநின்றொடுங்
 குகின்றமையின் இச்சகமெலாம் உண்மையாய் உம்மினும் பின்ன
 மல்ல. சத்வராஜஸ்தமோருபிணியும் எம்மோடு சகல ஜகத்தையும்
 தோற்று விக்கின்றவனும் பிறவாதவனாமாபி மாயையைப் பிறவாத
 வராகிய நீரொருவரே கூடிப்புசித்த போகமுடையவனாகிய அம்மா
 யையை விடுகின்றீர். மாயையென்பது பிரகிருதியே. மாயையுடை
 யோன் மஹேஸ்வரனே. உமது அவயவங்களினின்றும் தோன்றிய
 வைகளாலேயே உலகமெலாம் வியாபிக்கப்பட்டுளது. உம்மினும் அன்
 னியமாகிய பொருள்யா துமில்லை. எல்லாம் உம்மாலேயே அதிஷ்டிக்
 கப்பட்டுளது. உம்மை வேறுவிதமாயெண்ணி மூடர்களையாமேதன்ய
 ரென் நெண்ணுகின்றனர். யாம் மறுமையின்னதென்றறியாத மூடர்
 களேயன்றோ? உம்மை யன்றி நாங்கள் ஓர்மூடரும்பையும் சலிக்கச்செ
 ய்யச்சக்தியற்றவர்கள். உம்மையின்றி இவ்வுலகத்தில் எவனறின
 றான்? நீர் ஸகலகர்த்தாவும் விஸ்வாதீதனும் ஏகனுமாகியருத்திரன்
 றோ? ஸகலபூதங்களையும் கோசங்களையுங்கடந்துள்ள பராத்பரனும்
 பெருங்கவளத்தோனுமாகிய தேவரீருக்கு ஸகலஜகங்களும் அன்ன
 மன்றோ? ம்ருத்யுஊர்காயே, ஸர்வாதாரமாகிய பிரபஹமும் ஹருதய
 த்தினுள்ளவனும் மும்மாத்திரையுடைய வேங்காரரூபனும் ஈசான
 னும் பகவனும் சூரனும் வீரனும் விஸ்வேசனும் அவயயனும் மனோ
 புத்தியறிவின்றவனும் பதிகளுக்குப்பதியும் பசுக்களாகிய எங்களைக்
 காக்கின்றவனும் நீரேயன்றோ? நீரொருவரே ஜீவனது மாயையு
 யால் பலவாராய்த் தோனறுகின்றீர்? எள்ளில் எண்ணெய்ப்போலுந்
 தயிரில்கெய்ப்போலும் சலத்தில் குவிர்ச்சிபோலும் அரணிகளில் அக்
 னிபோலு முன்னவர் நீரே, ஓம்மஹேஸ்வரா! உமக்குக்குணம் கர்மம்

ஞானம் ரூபம்முதலியன யாவும்மையன்றோ? நீரே ஸம்ராட்டுப்பூமாவும் பிதாவும் மாதாவும், நீரே ஸம்சார ரோகங்கள் நீங்கச்செய்யும் வைத்யன், நீரே நிர்விகாரனும் ஸ்வயம்பிரகாசனு மாகிய ஆன்மா. வேதாந்தங்களும் வேதங்களும் உமது ஞானத்தின்பொருட்டுமே ஹது ஆகாமன்றோ? ஆகாயம் வாயு அக்னி சலம் பூமி ஆகிய பஞ்சபூதமும் நீரேயன்றோ? உம்மையறிந்தால் ஸகலத்தையும்றியலாம், உம்மையறி யாது மோஹமடைந்த நான்கள் ஜகதீஸ்வரியால் போதிக்கப்பெற் றோம். அவஸ்தாதிதனான பரமான்மாதேவரீரே, உமக்கன்னியமாயிய மற்றவை பொய்யே, பார்க்கின்றவன் உமக்கன்னியமாயயாதையும் பார்க்கின்றதில்லை. அங்ஙனம் காண்போனும் நீரே, ஒ இறைவனே! உம்மை வணங்குவாம், உமது பயங்கரமாகிய ஆபுதங்கள் அன்னியர் களைவதைசெய்க்கு, பக்தர்களிடம் தேவரீர் சுகமளிப்போராகுக. ஒ இறைவனே! எங்களை ஆசீர்வதியும், தேவரீர் பாதார விந்தத்தைப் பூசித்தால் ஸகலமுங்கிடும்ன்றோ? தேவரீரே எங்களுக்குக்குரு, உம க்கு அன்னியமாயுள்ளது பொய்யே, இப்படிப்பட்டவும்மைச்சில மூ டர் காண்போனாக் கன்னியனென்று நினைக்கின்றனர், உமது பக்கி யற்றவர்கள் உம்மையறியலாகுமேர என்றிவ்வாறு தோத்திரஞ் செய்தனர். ஸ்கந்தர், ஓமுநிவரே! தேவர்கள் இவ்வாறு துதித்துசாஷ்ட டாக்மராய் நமஸ்கரித்து நிற்க வுடனே ஆகாயத்தில் தேஜோரா சிபோல் ப்ரீமஹாதேவன் ஆவிர்ப்பனித்தனர் என்றார்.

ஐப்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

விஷ்ணு ப்ரியாயநம் :

ஐம்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

உபநிஷத் ப்ரதிபாதநம்.

ஸ்கந்தர்-ஓமுநிவரே! ஆகாயத்தில் உமையோடு கூடினவனும் மந்தஹாஸஞ் செய்வோனும் தியமாலையைக்கழுத்தினிந்தோனும் நேத்ரமாகிய சந்திர சூரியர்களால் ஸகலதிகைகளையும் விளங்கச் செய்கின்றவனும் சரத்த்காலத்தின்மேகம் போல் வெண்ணிற மாகிய கசந்தி யுடையோனும் நாககுண்டல மணிந்தோனும் சந்திரகலையா லும் கங்கையாலும் ஜ்வலிக்குஞ் சடையுடையோனும் சூலத்தையும் மாணியுந் கையிலேந்தியவனும் ரத்னகங்கண மணிந்தவனும் இடை

பிற்கத்தியைத் தரிக்கின்றவனும் புண்ணாகபுரிபு முகமுடையவனும் மல்லிகை முதலிய மலர்களை யணிந்து பரிமளகத்தம் வீசும் சேச பார முடையவனும் சிந்தூர திலகத்தால் ஜ்வலிக்கு நெற்றியுடைய வளுமாகிய தேவியுடன் கூடினவனும் கோடிமன்மதர்களது கர்வத் தையடக்குஞ் செளந்தர்ய முடையோனும் கோடி சூரியருதித்தது போலும் கோடிசந்திரன் விளங்குவதுபோலும் அற்புதமாகியவுருவ முடையோனுமாய் ஆவிர்ப்பலித்து இறைவன் மேகம்போல் கம்பீர மாயும் அமுதம்போல் மதாரமாயுமுள்ள திருவாக்கால் தேவர்களுக் கருள்செய்வாராயினர். ஒ பிசம்ஹிஷ்ணு ருத்வர்களும் ஏனையோர் களுமாகிய தேவர்கள்! கேளுங்கள். மிக்கபராக்கிரம முடையோர் களும் ஸகல ஜகங்களையுந் தோற்றுவித்தல் முதலிய தொழினுடையோர்களுமாயினு நீங்கள்இத்துருமபைச் சலிக்கச்செய்ய ஆற்றலற்ற வரானீர்களன்றோ? யான்உங்களதுதொழில் யாதெனவினையிப்போது உள்ளபடி யுரையாது எனது சக்தியைச் சிறிதுஞ் சிந்தியாதவர்களா ய்க்கேவலம் அகங்காரங்கொண்டு தத்தம் பராக்கிரமத்தைக் கூறினீர் களன்றோ? எனது சக்தியின் கருணையற்றமையால் இந்த தருண த்தினிடம் சக்தி யற்றவரானீர்கள். எனது மடியிது வீற்றிருக்கும் உமையாகிய இந்தசக்தியே சகல ஜகங்களையுமுண்டாக்கியதுவிய் க்கும் ஆற்றலுடைய வானீரோ? இவளே சிலகாரணங்களால்தகைது க்குங் கிரிராஜனுக்கும் பெண்ணு யுள்ளவள். இவள் உண்மையில் காரண காரியமாக ளுற்றுள்ளவளும் பிறவாதவளும் ஸந்தானியுமாயு ள்ளவளென்றறிமின். இவளது ஆற்றலின் மலரிமையன்றோ நீங்க ளெல்லோரும்? இவளே எனது பாமமூர்த்தியாயுள்ளவள். இவளிக் லாண்டில் என்னுல்யாதுஞ் செய்யமுடியாது. உண்மையில்யான் அகந் த்தாவாகிய அஸங்கனே. பாஞ்ஞவனே ஆதாரமில்லாதவன். என்னை இவளாதாரமாய்க் கொண்டவள். ஒ தேவர்கள்! சித்ரமாகிய செயலு யுடையவளான இந்தசகிவையே உங்களுக்குங் காரணமா யுள்ளவள். இவளது சம்பந்தத்தினாலேயே யான் சக்திமானாகின்றேன். இப்பரம சக்தியானவள் எனக்கியற்கையாகவே வுள்ளவள். சிஷ்டடர்கள் காவு மென்றும் ஸ்வபாவமென்றும் நியதியென்றும் இச்சை யென்றும் பூதக்கட்டமென்றும் கூறிமயங்குகின்றனர். இவளை எண்ணுங்கள். இவளது கருணையினாலேயே கிஷேப ஆவரணங்களினின்றும் கிடு படுவீர்கள். மூத்தர் ஆவரணம் நீங்கி. எனது ஞானம்பெற்றவர்களா யினும் கிஷேபஞ் சிறிதுகாஸமிருக்கும். ஒ தேவர்கள்! நீங்கள் ஆவ ரணத்தினின்றும் கிடுப்பிட்டவர்களாகுக. எனது பிசஸாதத்தினாலே

யோகங்களுக்கு ஞானங்கிடும் ஒதேவர்களா! நீவிர் வேதவேதாதந்தங்
களாலுண்டாகவேண்டிய அபரா ஞானத்தை விரும்புவீர்களாயின்
எனது கிருபையையே வேண்டுக ளென்றருளினர்.

இவ்வாறு இறைவனருளியதைக் கேட்டுத்தேவர்க ளெல்லோ
ரும் இறைவனது திருவருளைப்போய் நமஸ்கரித்து ஜகதம்பிகை
யாகிய பராசக்தியைத் தோத்திரஞ்செய்யலானார். ஓஜகன் மாதாவா
கிய ஈஸ்வரி! ஸகலதேவாகரர்களாலும் வணங்கப்பட்டபாதாரஸிந்த
முடைய வளாகிய சங்கரி! சங்கரனது மடிமீதுநிற்கும் மஹேஸ்வரி!
பவாநீ! பவரோக நாகிரீ! ததம்பவனவாகிரீ! ஹேரம்பஸ்கந்தர்களுக்
கண்ணியாகிய ஈஸ்வரி! கிரிராஜகன்யகே! சந்திரகலாதரே! ஈஸ்வர
னது திருவருளுக்கெங்களை ஆளாகவருள் புரிவாயாக. உன்னருளி
ன்றி இறைவனது திருவருளுக் காளாவதுண்டோ? தீனர்களாகிய
எங்களை நற்கதியடையச்செய்வாயாகவென்று வேண்டினர். ஸ்கந்தர்
ஓ முநிவரே! இங்ஙனம் தேவர்களால் துதிக்கப்பெற்ற பரமேஸ்வரி
பிரஸன்னையாய் அவர்களை நோக்கி ஒதேவர்களா! உங்களதுததியால்
பிரஸன்னையானேன், நீங்கள் விரும்பியதாகிய சிவக்யானத்தை
இதோ அருள்புரிகின்றேன். எனது ஞானத்தால் பரமசார்தியடை
வீராக, யானே எனதுண்மைத் தத்துவத்தைக் கூறுகின்றேன். அதா
வது யானே உலகை யறியச்செய்கின்றேன். இவனே அந்தர்யாமி
அமிர்தன் புராணன் சகலப் பிராணிகளின் ஹருதயத்தி லுள்ளவன்.
புத்திமாண்கள் இவனை மிக்கஞ்சுமமாகிய புத்தியாற் காண்கின்றனர்.
இவனே ஆன்மா. அவனே நான். இவ்வான்மாவே பூதபதி; உலக
வரம்பு, சூர்யமண்டலத்தினுட்கில் பொன்னிறமாய்க் காணப்படும்
புருஷன் சிவனே. அவனே திவ்யன்; புராணன். ஸகலபூதங்களிலிருந்
தும் ஆன்மா அவனே. சந்திரனொருவனாயினும் ஜலத்தில் பலவாய்க்
காணப்பட்டு சலம் ஜலிக்கும் போது அஃதம் சலிப்பதுபோல சர்வ
பூதங்களிலு மிருக்கின்றனென்றறி. ஜலம் சலித்தால் சூரியன்சலிப்
பதாய்க் காணப்படுகின்றதுபோல அவன் சகல பூதங்களிலு மிருந்
தும் அவைகளின் தர்மத்தோடு சம்பந்திப்பதில்லை. இவனே சுதந்
தானாகியபுருஷன். ரஹஸ்யத்திலும் ரஹஸ்யமாயுள்ளவன். யோகத்தா
லும் காண்ப தரிது. இவனுக்கே யான் பிரகிருதியும் ஆகின்றேன்.
என்னை மனஞ்சலிக்கின்றவர் காண்பதில்லை. சூரியனுக்கும் காந்திக்
கும் சந்திரனுக்கும் சந்திரிகைக்கும் எப்படிப்பேதமில்லையோ அப்
படியே எங்களுக்கும் பேதமில்லை. அவ்வான்மாவை அவனது பிர
சாதத்தினாலேயே அறியவேண்டும். அந்தக்யானப்பேற்றிலும் சிறந்

அம்சம்.]

தேவர்கள் சிவபூசை செய்தது.

கசுக.

தலாபம் யாதாமில்லை. வேதாந்தங்களால் போற்றப்படுகின்றவனும்
ரஸங்களுள் ரஸமாயிருக்கின்றவனும் குணத்தினும் ஸகலராகரணம்
வருபமாயுள்ளவனும் பாபமில்லாதவனும் ரஜோகுணமற்றவனும்
சோகமற்றவனும் மரணமற்றவனும் பசிதாகமற்றவனும் சத்யகா
மனுமாகிய ஈஸ்வரன் இவனே. இவ்வான்மாவே சிலந்திப்பூச்சி நூற்
களையுண்டாக்குவது போலப் பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குகின்றான்.
விபரங்கள் செய்யும் ஸௌனிகளால் திருப்தியடைகின்றவன் அவ
னே. அவன் எனக்கன்னியையிஸ்ஸாகிடினும் எனக்குப் பர்த்தா
வாக விருக்கின்றான். நிருபணியினும் உருவமுடையோனும் நீலக்ரீ
வனுமாகிய மஹேசனாயிருக்கிறான். அவனே சரீரத்தி லான்மாவா
யிருக்கின்றான். சரீரத்தை வதைத்தால் அவன் வதமடையான்.
அவன் உள்ளறிவுருவன் வெளியறிவுருவன் உள்வெளியறிவுருவன்
என்பதல்ல. கேவலம் பிரக்யான கனவுருவன். அவன் தனது ஒளி
யாலேயே விளங்குகின்றவன். ஹருதயத்தில் மிக்கருக்மனா யனுப்
போலிருக்கின்றனென்று மூடாகளா வெண்ணப்படுகின்றான். இவன்
சிவனுமல்ல. ஆதிகர்த்தாவாகியசிவனுமல்ல. எவனிலும்பரமாயுள்ள
பொருளாவது அபரமாயுள்ள பொருளாவதில்லையோ சத்யக்யான
னந்தமாகிய பிரம்ஹம். அவனே. அவனது ஆனந்தலேசத்தாலே
யே உங்களது சுகம் வெளிப்படுகின்றது. அவனேயெல்லாம். அவனே
பிரம்ஹம். அவனே சிவன். ஸகல வேதமந்திரங்களாலும் அறியப்
படுவது இஃதேயென்றான். ஸுகந்தர், ஒழுநிவரே! இவ்வாறுலோக
மாதா கூறி அத்தேவர்கள் முன்னிலையில் நிஷ்பாஸுடாகிய மஹா
தேவனைப் பார்த்துக் கூறலாயினன். தேவர்கள் தேவிகூறியவாக்யத்
தைக்கேட்டிப் பேரானந்த முடையவர்களாய் ஸ்ரீ மஹாதேவனையும்
மஹாதேவியையும் நமஸ்கரித்து நின்றுகொண்டிருந்தனர்.

ஐம்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

பக்தஜீவிதாயநம :

ஐம்பத்தாராம் அத்தியாயம்,

—*—*—*—

தேவர்கள் சிவபூசை செய்தது.

ஸுகந்தர்:-ஒழுநிவரே! தேவி, ஒஸ்ஸாமி! தேவர்களெல்லோரும்
எனது பிரஸாதத்தால் உமது ஞானதத்வத்தையுணர்ந்து கொள்ளுங்கள்

நீராயினர். தேவரீர் அநாதியுந்நீர்; சூணங்கடந்தவர்; பரமபாவ
னர். உம்மிதுஞ்சிறிதும் பேதங்காணப்படுவதில்லை. தேவரீரே அபு
யும் பஹுநம் அக்விதியனம் நுத்ரணு மாயிருக்கும் ஈஸ்வரன்.
உமது தென்முகமாகிய திருமுகத்தை வணங்குகின்றவர் ஸம்ஸா
ரக்கடலினின்றும் கரையேறுகின்றனர். இவர்களுள்லோரும் பசுக்
களே யாதலின் அவர்களது பாசத்தை நீங்கச்செய்யும். பதிக
னக்கும் பதியாயுள்ள யும்மிடமிருந்தே உலகராஷ்டிரங்கள் தோன்றி
யிருக்கின்றனர். தேவரீரது ஐஸ்வர்யத்தால் இவர்கள் ஆப்தகாம
ராகுக. மாயாபாசங்களினின்றும் விடுபட்டவராகுக. ஒபகவனே!
இவ்வனம் தேவரீ ரருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனள். ஸ்கக்
தர். ஒ முரிவரே! இவ்வாறு தேவி வேண்டிக்கொண்டதும் ஈஸ்வ
ரனின் வணங்கிவந்தும் விஷ்ணுபிரம்ஹாதி தேவர்களைக்கருணையோடு
நோக்கி அவர்களது சிசுக்களையவைத்து அவர்களிடம் சத்திபை
நிபாதனம் (பதியச்) செய்து கூறலாயினர். ஈஸ்வரர், ஒ தேவர்காள்!
தேவியால் வேதார்தஞானத்தை நிச்சயமாயுணர்த்தப் பெற்ற நீங்
கள் அரிதாகிய தியானயோகத்தால் ஞானமுதிக்கப்பெறுவீர்களாக.
இந்தத்தத்துவமானது கண்களால் காணக்கூடிய தல்ல. வேதவாதங்
களாலும் சாஸ்திரங்களாலும் தர்க்கங்களாலும் அறியக்கூடியதல்ல.
சூருயின்பிரசாதத்தாலும் சிவப்பிரஸாதத்தாலுமே காணக்கூடியது.
அவ்வனமாயின் அநாதியாயுள்ள ஹ்ருதயகிரந்திகள் நழுவும். அநா
தியாகிய அவித்யா விஷயங்களிற் சென்ற பாலர்களுக்கு இது கிட்
டாகது. நீங்கள் என்னால் நிரமிக்கப்பட்டவுலகிலேயேயிருங்கள். ஸக
ஸவேதங்களாலும் போற்றப்படும் மஹேசன்யானே. நீகிர் என்னை
யே வேதங்களாற்றோத்திரஞ்செய்தும் வேள்விதானம் தலம் விரதம்
சேஷத்ரவாசம் முதலியவைகளால் ஆராதித்தும் திரிபுண்டரந்தரித்தும்
கிரோவிரதம்பெற்றுமகிபூதிபூசியும் நுத்ரபஞ்சாஷ்டாங்களை ஆவர்த்தி
செய்தும் சிவலிங்கத்தைப் பில்வபத்ரங்களால் தினந்தோறும் பூசித்
தும் பரம பாவனர்களாய் மோக நீங்கினவர்களாயிருந்து மகிழ்வீர்
களாக. தேவியின் பிரஸாதத்தினால் ஸகல காமங்களும் நீங்கின
வர்களாய்ச் சந்தோஷமாய்ச் சஞ்சரிப்பீர்களாக. அன்றியும் உங்
களுக்கு மற்றுமொன் றுரைக்கின்றேன். அதாவது நீங்கள் ஒவ்
வொருவரும் கிரிகரத்திலும் மற்றுமுள்ள விடங்களிலும் லிங்கருபி
யாகிய என்னைப்பூசிப்பீர்களாக. யான் ஸாகா நிருபதை விருக்கி
ன்றேனாதலின் முக்கண்ணனும் சந்திரமௌனியும் அம்பிகாசகிதனும்
நீலகண்டனுமாகிய லிங்கவுருவமாயிருந்து ஜகத்தைப்பரணஞ்செய்

கின்றேன். உங்களுக்குக் கைலாயவாஸம் கிடைப்பதரிது. யான் அம்பிகையோடு கூடியவனாய் ஸகலகணங்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவனாய் அக்கைலாயத்திலேயே வீற்றிருக்கின்றேன். ஆதலின் அங்குள்ள லிங்கங்கள் அபார மஹிமைபுடையன. அந்தலிங்கங்களை நீங்கள் பூசிக்க முடியாது. ஆதலால் கேதாரம், ஒங்காரம், காசி, மஹாலயம், ருத்ரகோடி, பிரபாஸம், ஹிமாசலசிகரம், மற்றுமுள்ள புண்டேசம் ஆகிய இவ்விடங்களிலுள்ள லிங்கத்தி லென்னைப் பூசித்து முத்தியடைவீர்களாக. ஒ தேவர்களே! இதுகாறும் ரகஸ்யத்தைக் கூறினேனென்றருளினார். ஸ்கந்தர்:-ஓமுனிவரே! இவ்வாறு கூறியதையும் தேவிவசனத்தையுங் கேட்டு கிஷ்ணுபிரஹ்ம இர்திரன் முதலிய வர்களெல்லோரும் மகேஸ்வரனை சரஷ்டாகமாய் நமஸ்கரித்துத் தமக்கு கிருப்பமாகிய இடத்தையடைந்து இறைவனருளியபடி பூசித்தனர். இமாலயத்தையும் கேதாரத்தையும் கிஷ்ணு லக்ஷ்மியோடடைந்து தாமரைமலர்களால் தினந்தோறும் பூசித்தனர். பிரமன் ஒங்காரத்தையடைந்து பூசித்து ஸகலஅக்யானமும் நீங்கி நான்கு முகங்களாலும் இறைவனைத் தோத்திரஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தனன். ருத்ரர் வாராணசியை யடைந்து கிஸ்வேசனாகிய என்னையும் கிசர லாக்ஷியாகியவன்னையும் வெருகாலம் பூசித்து கிமலமாகிய ஞானத்தைப்பெற்றனர். இர்திரன் அமரசுகண்டகத்தை யடைந்து பூசித்து அகண்டமாகிய ஞானத்தைப்பெற்றனன். யமன் கந்தமாதனத்தில் என்னை அருச்சித்து நற்கதியடைந்து மகிழ்ந்தனன். ஒ தேவி! அந்தத் தென்திசைத் தலைவன் மூன்று தளமுடைய பில்வபத்ரங்களால் என்னைப் பூசித்துப் பாதகங்களினின்றும் கிடுபட்டனன். ருபேரன் ப்ரீசைல நாயகனைப் பிரதோஷத்தில் பூசித்து மோக்ஷதேஹவாகிய ஞானத்தைப் பெற்றனன். அஸ்வனிடேவர்கள் காஹட்டபுரமடைந்து பூசித்தனர். வாபு சகல காமங்களையுமருளும் வைத்யநாத கிபி னாதீசனாகிய என்னைப் பூசித்து மோக்ஷமடைந்தனன். அக்னி திரிபுவனங்களிலும் சிறந்த புஷ்கரத்தை யடைந்து பூசித்து ஸகலத்தையும் பூசிக்கும் பாபத்தினின்று கிடுபட்டு முக்தனாயினான். மருத்துக்கள் கோகாணஞ்சென்று பூசித்து மகிழ்ந்தனர். பன்னிரு ரூபியர் திரிபம்பகத்தை யடைந்து பூசித்து மகிழ்ந்தனர். ருத்ரர்கள் ஹ்ருதய புண்டரீகவாசனாகிய என்னைப் பூசித்து மகிழ்ந்தனர். ரூபியன் கேட்பர்வதமடைந்து என்னைப் பூசித்து முக்திபெற்றனன். தேவங்கெல்லோரும் ப்ரீகாஞ்சியை யடைந்து ஏகாம்பரேஸ்வரையும் காமாட்சியையும் பூசித்து முக்திபெற்றனர். மற்று முள்ளிருகங்கள் முனிவர்தே

வர் அசுரர்மணிகர் கந்தர்வர் உரகர்யகூர்ராகூஸர் ஆகிய இவர்களும்
புரிகண்டம் திரிணசங்கரம் ரத்னசகம் மாதூர்பூதம் காளஹஸ்தி
ஜம்புலேஸம் ஜப்யேசம் சும்பகோணம் மத்யார்ச்சனம் பிசம
பூரம் வேதகாபஜபூரம் சுவேதகாரண்யம் மாயூரம் சாயாவனம் முத
லிய னிடங்கனிற் பூசித்து முக்திபெற்றனர். தேவஸ்திரீகள் ஹா
ஸஸ்யம் சாலிவாடி முதலியவைகளிற் பூசித்து முக்திபெற்றனர்.
மரர்க்கண்டேயர் அகஸ்தியர் இவர்களும் கடஹரேஸ்வரனைப் பூசி
த்து நந்தியைடைந்தனர். யமனையுஞ் ஜயித்தனர். ஸ்கந்தன்ஸவாமி
கிரியில் என்னைப் பூசித்தனர். தக்ஷிணவர்த்தத்தில் ஸகலகணங்க
ளும் பூசித்தனர். அந்தணவார்கள் சூழப்பிராந்திக்காரையிலுள்ள என்
னைப் பூசித்துக் கணத்துவதைப்பெற்றனர். பிருங்கி நந்தி சண்டி
சுர்பாணன் ராவணன் ஹுண்டன் முதலியவர்களும் என்னைப்பூசி
த்து மகிழ்ந்தனர்.

ஐம்பத்தாறாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஜிதமன்மதாயகம்:

ஐம்பத்தேழாம் அத்தியாயம்.

—o—o—o—o—

மகாலங்கதரிசனம்.

ஈஸ்வரர்:-ஓதேவி! அப்போது ஸிஷ்ணுபிசம்ஹா நுதரன் இந்தி
ரன் வாயு அக்னியமன் சூர்யன் குபேரன் சந்திரன் வருணன் அஸ்கி
ணர் வசுக்கள் மருத்துக்கள் நுத்திரர்கள் ஆகியத்தியர்களைச் சந்தர்
நந்தி சண்டி பிருங்கி முதலியவர்கள் பக்திபரவசர்களா யென்னைத்
தோத்திரஞ் செய்யலாயினர். ஓதேவி! அதனால் நான்மிக்கதிருப்தி
யடைந்தேன். பூர்வம் பாற்கடலில் மந்தாகியை மத்தாகவைத்துக்
கொண்டு வரசுகியை கயிறுசச்சுற்றிக் கடைந்தகாலத்தில் அதனி
ன்னும் அற்புதமாகிய மணிகளும் காமதேனுக்களும் தாமரைமல
ரில்தோன்றியவளும் சந்திரனும் கற்பக விருகூழ் முண்டாயின.
அதனை அவரவரெடுத்துக் கொண்டனர். பின்னர்காளகூடச்சுவாலை
தோன்றிவளர்ந்து அநேககோடி பிரம்ஹாண்டங்களையும் ஓர் கொ
டிப்பேஷத்தில் எரித்துத் தவிர்த்துவிட வந்ததுபோல் விபாபிக்க எஸ்
ஸாததேவர்களும் திக்குவிதிக்கா யோடியும் அந்தகாளகூடச்சுவாலை
விடாது தகிக்கத் தலைப்படுவதைக்கண்டு அவர்கள் என்னைத் துதிக்க

அக.க.க.]

ஆதம் விங்க கதனம்.

100

வே யான் கருணையோடு அந்த களகூடவிஷத்தை விளையாட்டாகப் புசித்துக் கண்டத்திலடக்கிக் கொண்டேன். அதனாலேயே நீங்கள் உனானேன். இப்படி ஆபத்து வந்தகாலத்திலெல்லாம் நீக்கித் தேவர் களுக் கருள்புரிக்கின்றவன் யானேயன்றோ? முக்கியலிங்கமாகிய இம் மஹாலிங்கத்தைப் பூசித்தல் பாருக்குக்கிடும். இந்தலிங்க பூஜை மானது உபவிஷதவாக்பசித்தார்த வழி சென்றவனாலேயே செய்யக் கூடியது. சிவலிங்கத்தை அபாரபக்தி யுடையோர்களாகிய பெரி யோர்களே பூசிக்கின்றனர். சூரியனுக்கெதிரில் மின்மினிப்பூக்க களெப்படியோ அப்படியே என்முன்னிலையில் ஸகலதேவர்களும், ஒதேவி தேவப்பரம் கற்பனிகளுக்கத்துக்கு நிகரானோ? அக்பரணம் ஞானத்துக்கு நிகரானோ? விஷ்ணுவாத் தேவர்கள் எனக்குநிகராவரோ? அப்படிப்பட்டவன் யானன்றோ? எனது முக்யலிங்க மூர்த்தி யும் ஆகாயத்தையும் கடந்து சென்றதும் ஆனந்தாமுத்தையளிப்பதுமாகிய இந்தலிங்கத்தின் கார்த்தியாலெங்கும் ஜோதியமாய்க்காணப்படுகின்றதன்றோ? இந்தலிங்கத்தின் கார்த்தியைத் தேவர்கள் ஆங்கா ரு கண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் நமஸ்கரித்து எப்போதும் போற்றுகின்றனரென் னுரைத்தனர்.

ஐம்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஐஸ்வர்யகாரணய நம:

ஐம்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

ஆதம்விங்க கதனம்

சூதர்:- இவ்வாறு ஸ்கந்தர் கூறியதிவ்யசரிதசிரவணத்தால் ஆனந்தபாவசராய் ஜெகிஷ்யவர் ஸ்கந்தகாரனாகி ஒஸ்வாமி! ஞான னந்த அமுதத்தின் மூழ்கிப் பாவசம்மான மனமுடையவர்களான யாங்களே தன்பிரென்பதற் கிறிதும் ஐயமில்லை. ஆகிலும் இங்கு மஜேஸ்வரரால் புதிதாய் மஹாலிங்க மூளதாய்க் கூறப்பட்டதன்றோ? அதுயாது? லிங்கமென்பவன்யார்? அந்தலிங்கத்தைப்பூசிப்பவன்யா வன்? அந்தலிங்கமாகச் சனத்தினால் என்ன பயனடைவப்படும்? அந னாத் தேவரீர் விஸ்தாரமாய்க் கூறியருளுவனென்று பிரார்த்தித்த னர். அதனைக்கேட்ட ஸ்கந்தர் மிகுந்திருப்தியடைந்து பூர்வம் தே விக்ரும்பரபேஸ்வரன் உடைத்துவழிக் கூறவாயினர். ஸ்கந்தர் எந்த

வரோ நீர்கேட்டது மிக்க அற்புதமாகிய ரகஸ்யம். பூர்வம் இதனைக் கூறும்படித் தேவிபரமேஸ்வரனைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டனள். அப்போது ஈஸ்வரன்தேவியை நோக்கி அவ்வினங்கத்தின் மலரியை நினைந்து புன்னகைபுரிந்தனர். மீண்டும் இறைவனை நமஸ்கரித்து ஒஸ்வாமி! தேவதேவி! மஹாதேவா! இப்போது கூறிய லிங்கம் யாது? லிங்கிளன்பவன் யார்? உலகில் எதுலிங்கமெனக் கூறப்படுகின்றது? அதனை எவன் அருச்சிப்பவன்? அதனைக் கருணையுடன் கூறவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனள். அப்போது ஈஸ்வரன் கூறியதைச் சாவ தானமாய்க்கேளுங்கள். அதனைச் சாமான்ய மானவனுக்குரைக்கலாகாது. மிக்க பரிபாகியாகிய விவேகிக்கே கூறவேண்டிய ரகஸ்யமா யுள்ளது. அதாவது ஈஸ்வரன்தேவியை நோக்கி ஒ தேவீ! லிங்கபூ ஜாக்ரமத்தைக் கூறுகின்றேன். அதனை மனதில் நன்றாய்வைத்துக் கொள். இது ஸகலசாஸ்திரங்களின் உண்மைக்கருத்தாயும் எனது முக்யரகஸ்யமாயுமுள்ளது. ஆதலால் எவனுக்காவது உரையற்க, ஸ்லோகம்.

லயநாத்ஸர்வஜகதாம் லிங்கமித்யுச்சயதேகிவே
லீனமர்த்தம்கமயதி தஸ்மாத்தல்லிங்கமுச்சயதே.
ஸமுக்ரீடாஞ்ச ஜகதோ கச்சதீதிததாச்சயதே
தஸ்மால்லிங்கம்விதுப்ராஞ்ஞா லிங்கஹீனஞ்சததப்ரியே.
அர்ச்சனஞ்சப்ரவிக்ஷயாமி அர்ச்சகஞ்சாகிசேஷதஃ
பீடபீட்யாதிரஹிதம் பூஜ்யபூஜாவிவர்ஜிதம்.
த்யானத்யேயாதிரஹிதம் நிக்ருணம் தமஸஃபரம்
ஜகஜ்ஜன்மோதயாஸ்தான விராசனவிவஜ்ஜிதம்.

ஓதேவி! ஸகலஜகமும் இதனிடம் லயமடைகின்றமையால் லிங்கமெனக் கூறப்படுகின்றது. லயமடைந்துள்ள பொருளை வுதிக் கச் செய்கின்றதாதலின் லிங்கமெனப்படும். ஜகத்தை லீலையாக அடைந்தமையால் லிங்கமெனப்படும். இதனால் பெரியோர் அதனை லிங்கமென்றழிகின்றனர். ஓ தேவி! அது (குறிப்பற்றது) லிங்கமற்ற தேயாம். அதன் அர்ச்சனையையும் அர்ச்சகனையும் கூறுகின்றேன். அது பீடமும் பீடமுடையது மற்றதும் பூஜ்யபூஜைபற்றதும் த்யா னத்யேயமற்றதும் குணமற்றதும் தமஸைக்கீடந்துளதும் ஜகத்நம் பந்தமானதோற்றநிலையழிவற்றதும் ஒங்கார்த்துக்கு ஆதியும்மும்மா த்திணையற்றதும் பாவா பாவமற்றதும் அறிவானும் அறிதலுமற்ற னதம் வியாபிக்கப் படும்பொருளும் வியாபகமும்மற்றதும் ஞானம் ஞேயம்ஞாதா என்பவற்றதும் கண்டமும் அகண்டமும்மற்றதும்தோற்

நினைவோடுகத்திரோதாநாதிபற்றதும் அலகூயமல்லாததும் அகூய
 மற்றதும் சத்தல்லாததும் அசத்தல்லாததும் சதசத்தற்றதும்
 சத்தையென்பதற்றதமாகிய கேவலம் ஆன்மதரிசனமேயாம். தேச
 ற்றம் தோன்றாதிருத்தலாகிய இரண்டு மற்றதும் தனது விளக்கத்
 தாலேயே சகலவிளக்கமுடையதும் கூடாக்கூடாமல்லாததும் சரா
 சரமில்லாததும் பிரமாணப் பிரமேயமற்றதும் பிந்துநாத மல்லாத
 தும் சாக்ஷிசாக்ஷிய மற்றதும் பிம்பபிம்பிகளைக் கடந்ததும் காணக்
 கூடாததும் காணக்கூடாத தல்லாததும் மனோவாக்ரு கருக்
 கெட்டாததும் பிராண னல்லாததும் பிராண போதகமும்
 சகூயவல்லாததும் ஸ்ரோத்திர மல்லாததும் நாகியல்லாததும்
 பிருத்தியு மல்லாததும் ஆகாயமல்லாததும் இந்திரியங்களுக்கு விஷ்
 யமற்றதும் நிகரற்ற ஆகாயமும் ஜிஹ்வையற்றதும் பாணிபாதபாயு
 முதலிய வற்றதும் ஆகிய தத்துவத்தாதத் தெரிசித்தலே அர்ச்சனை
 யாம். இது ஆகாயமுமல்ல அநாகாசமுமல்ல. ஆகாசத்தையும்
 விளங்கச்செய்வதாம். தேஜஸுமல்ல. ஸகலதேஜஸுகளையும்விள
 ங்கச்செய்கின்றதாம். இது வாயுவல்ல. வாயுவையுஞ் சலிக்கச்செய்கி
 ன்றதாம். இது ஜலமல்ல. ஆனால் ஜலத்துக்குத் த்ருவத்தன்மையைக் கற்
 பிப்பதாம். இந்தலிங்கமானது ஒன்பது துவாரமுடைய வீட்டிற்குள்
 னிருக்கிற திவ்யபீடத்தில் காணப்படுகின்றது. அது பிரதிஷ்டிக்கப்
 படாததும் எங்கும்வதனமுடையதும்எங்கும்கையுடையதும்எங்கும்
 பாதமுடையதும் எங்குஞ்சிரசுகளையுடையதும் எங்கும்பீடமுடைய
 தும் தமனைக்கடந்ததுமாயுள்ளது. அங்குயாதந் தோன்றுவதில்லை.
 பராபரமற்றதும் வேதாந்தத்தினாலறியக்கூடியதமாகிய நிர்த்துணஸ்
 வருபமே அஃதி. அதனிடமிருந்தே விசித்திரபுனங்களுண்டாய்
 நின்று ஒங்குகின்றன. முக்குணமயமாகிய இப்பிரபஞ்சமெல்லாம்
 அதனையே ஆதாரமாயுடையது. ஒதேகி! அந்தலிங்கத்தின் பரிமாண
 த்தைக்கூற எவனாறுமுடியாது. அதற்குப் பரிமாணமில்லை. அது
 அகண்டம் ஏகம். பிண்டாண்ட பிரபஹாண்டங்களெல்லாம் அஃதே.
 அதற்காலயமில்லை. ஸகலத்துக்கும் அஃதே ஆலயம். ஸகலப்பி
 ராணிகளின் ஷோசமாகிய கர்ப்பக்கிருகத்திலுள்ளது அஃதே. அது
 ஸ்வயம்ப்ரகாசமானது. அது ஜீவன் ஈஸ்வரன் முதலியவற்றது.
 அஃதே ப்ரத்யக்ஷைதன்யமாகிய ஆன்மா; ஆனந்தகனம்; அத்வயம்.
 பிரம்ஹ விஷ்ணுருத்ர என்பதாதி ஸம்பந்தமுடைய பீடமுதலியவற்
 றது. அது ஸ்வரத்தமைகவேத்யம் (தனதான்மா வொருவனுக்கே
 யறியக் கூடியதாகிய) லிங்கமாய்த் தன்னிலேயேயுள்ளது. அஃதே

புரமான்ந்த மரகதம், அதற்குப் பின்னமாகிய வைத்தியரது மிஸ்திரி, அந்தஸ்தினைக் காணப்பட்ட காரணம் காண்போன் என்னுந்தன்மைபு மொடுங்குகிடும். அதுவிக்கமாயினும் அலிங்கமேயாம். அதனை ஏனையோர் பரிபார், அஃதே எல்லோராரதும் எப்பொழுது முபாகிக் கப்படுவதாம். அவஸ்தாபேதமற்றதாம் அஃதே. அது தஞ்சைநுபம். அது கேவலம் பேரதலீனம். கிஞ்சிக்ப சர்வக்ஞர்களும் அகக் கர மரபுபரவசர்களுமாகிய ஜீவோஸ்வரர்கள் அந்தஸ்தினைத் தக்ககண்பதில்லை. சிவன்பிரமனும் சரணிலிஷ்ணுவும். ஜீவனாகிய பிரமன் மேரகஜலங்குகில் முழுகினவனாய் அகங்கிரகவுபாணை யெ னும் ஆபுதத்தால் சர்வக்ஞனாகிய விஷ்ணு வோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்தான். அவ்விஷ்ணுவும் அகங்கராவசனாய் யானே ஸர்கேஸ் வரன் என்று கூறிக்கொண்டு யுத்தஞ் செய்ய ஆரம்பித்தான். இவ் வரது மித்ததை (பொய்) யாகிய சாஸ்திரங்களுல் மேகாரதகன் னாய் விசுதஞ்செய்யும் அவ்விருவர்களையும் பார். ஓ பவரளி! சுத ஶகஞ்சுராகனாகிய அந்தப்பிரம விஷ்ணுக்கள் மேரகம் நீண்டு அய்விநி ஸ்சுத்ததைக் கண்டு பேரரனந்தத்தில் முழுகினவராயிருந்தனர். ஆயி னும் மீண்டும் மரபுபரவசனாகல் கட்டுண்டவர்களாய்த் தரிசனமிழ் ந்து மீண்டும் விங்கத்தினடி முடிபை நாம் காணவேண்டும் மென்று பவகாலமுபயன் ற முடியவில்லை. வாரண ஹம்ஸவடிவங்கொண்டு தே டியுங்காணுது தேரத்திரஞ் செய்யவாரம்பித்தனர். ஓ தேவி! சுத ஶகஞ்சுராகனாகிய அப்பிரம விஷ்ணுக்கள் ஹம்ஸ மந்திரத்தால் அலிங்க மாகிய விங்கத்தைக்கண்டு ஆகாயம்போல் ஹம்பந்தமற்றவராய் வை வமேகாகங்களு நீங்கினவராய் ஆனந்த நிலை பெற்றனர். அப்படிப் பட்ட அந்தஸ்தினைத் தவிர வேறு விங்கமுண்டிடா. ஓ தேவி! அஃதே அலிங்கமாகிய முக்ய விங்கமென்றறி. அதனைப் பூசிக்கமுடி வாதவர்கள் சிவாருபமாயாவது தாது ரூபமாயாவது பாணரூபமாயாவதுள்ள சிவவிங்கத்தைப்பிள் வதளங்குரத்பூசிக்கவேண்டும். ஓ ப வரளி! அந்நவனம்பூஜித்தால் சும்கரகக் கடலினின்றும் கனையேறலாம். முக்யவிங்கபூசுச் சமான்யமாகிய கரர்களாலுஞ் சுதர்களாலுஞ் செய் வக்கடியதல்ல. தபேரதானங்களாலும் ஏனையதர்மங்களாலும் மற்ற முன்ன பற்பல வுபாயங்களாலும் அப்பூசை செய்ய முடியாது. அந்த முக்ய விங்க பூசை யாதெனின் அதனைக் கூறுகின்றேன். கேட்பத வாக. அந்த பூசை மிக்க பெருமேராரலேயே செய்யக் கூடியது. அ துமே மிக்காஹம்யம். அநதப்பூஜிக்க அனந்தகோடி ஜன்மங்களிற் பூண்டயுஞ்செய்திருக்கவேண்டும். சர்வக்ஞரூபமாகிய ஹரியிருளும்

அங்கம்.]

உபநிஷது லிங்ககதனம்.

கதின

கிஞ்சிக்கு ரூபனாகிய பிரமனாகும் வராத நாயகன் வருவன்கொண்ட
காண முயன்று மாகாது தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதன்றோ? அங்
கனமிருக்க அப்புகைவின் மறியை என்னவெனக்கூறுவோம். மன்
தினால் ததாகாராயம் பார்ப்பதனாலேயே அப்புகை தெரிக்கும்.
அதுமிக்கவித்திராயுள்ளது.

ஐம்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ

ஜயபாளேகம்:

ஐம்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

உபநிஷது லிங்ககதனம்.

ஈஸ்வர:- ஒதேகி! யாம் ஈசஜீவர் என்ற வடிவான்கொண்ட
டவர்களாதலின் விஷ்ணுபிரமர்களும் அந்தலிலிங்கத்தின் அடிமுடி
களைக் கண்டவர். அகங்கார முன்னவர்களாய் வர்ணச்சிரம் தர்ம
பிரமன முன்னவர்களாகிய மனிதர்க ளைவிடப் பூஜிக்கவிவரது.
அத்தகைய பூசையின்றி முக்தி கிட்டாது. தேவர்களைப் பூஜிப்பதி
தும் எனது லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் சிறந்ததாகும். ஒதேகி! எனது
பெளதிகலிங்க பூசையானது பில்வபத் முதலிய சாதனங்களால் வி
சையேதும். ஈண்டு கூறிவரும் பூசையானது ஆன்ம ஐக்கியமேயாம்.
இந்த பூசைக்கே ஏனையபூஜைகள் ஸாதனமாகும். விபூதிருத்திரா
கூதாரணம் பஞ்சாகூதாரணம் ருத்திராத்தியாய ஜபம் சிவகிவேதன
பேரணம் இவைகள் சித்தத்தைச் சத்தமாக்குகின்றமையின் ஞான
ங்கமெனப்படுவதாம். ஐரபாலம் அதர்வணம் கைவல்யமுதலிய அப
நிடதங்களுள் விபூதிருத்திராகூதாரணம் லிங்காக்களை பஞ்சாகூதா
ரணம் இவைகளைக் கூறி “த்யஜேத ஈசானம்” (ஈசானனைத்தியாசியுங்
கள்) “சிவ ஏகோத்யேய:” (சிவனொருவனே தியானிக்கவேண்டியவன்)
“உமாமகாயம்பாமேஸ்வரம்” (உமாமகாயமிகுமகனவனுமபாமேஸ்வர
னுமாயுள்ளவன்) என்பதாதி மந்திரங்கள் இவைகளைவரும் நற்குத
யலிங்கசாதனத்தின் பொருட்டே என்பது விளக்குகின்றது. ஆக
தான விதங்கள் அதன் பொருட்டே சாதனமாகும். இப்பூசையை
எனது பூஜ்யபூஜகர்களாளுதும் துபநிபம்சந்தன புஷ்யம் பஞ்சமிக்
தம் நிவேதனம் முதலிய சாதனங்களை முடியாது. பாசனியெய

ன்றிலேயே எனிதற்கிடக்கும். யோகிகளுக்குக் கிடைப்பதரிது. பிரக்ஞபெணும் மஹா கங்காதீர்த்தத்தில் “நித்யசத்தோஹ மஸி” (யான் நித்யசத்தஸ்யிருக்கின்றேனென்று) ஸ்ரானஞ் செய்து ஸ்வாண்ம க்யான மஹா விபூதியைப்பூசி ஞானம் வைராக்யம் பேரதம் எனும் திரிபுண்டா மணிர்து சார்தி தார்தி உபரதி முதலிய அப் பர்ணமாகிய ருத்ராஷ்டமாலைபைத் தரித்து பஞ்சபூத தத்வ பஞ்சகா ண்த்தால் நிர்மலனாய் பஞ்சகோசமும் கடந்துள்ள பொருளாகிய பஞ் சாஷ்டாத்திற் பாராயணனாய் ஐந்துபிராணன் மனம் இவைகளின் தன் மையும் சுகல இந்திரியங்களுமற்றவனாய் யான் பரப்பிரம்ஹ மாகிய ஈசன் வாசய வாசகமற்றவன் என்று த்யானித்துக்கொண்டு ஸ்வாத் மைகக்கியான ஆனந்தஸமுத்திரத்தில் மூழ்கினவனாய்மோஹம் நீங்கி மஹாமாயையெனும் கார்பக்கிருகத்தி லிருக்கின்றவனாய்த் தனது நிஜ ஆன்ம லிங்கத்தில் பஞ்சகர்ம இந்திரிய ரசமாகிய பஞ்சகவ்யத் தையும பஞ்ச கர்மேந்திரியமாகிய பஞ்சாமிர்த்தத்தையும் அகண்டை க்யானு சந்தானமாகிய ருத்ராஜபத்தோடு கூடினவனாய் அபிபேதித்து மனோலயமாகிய சந்தனத்தைப் பூசுவோனாய் ஸர்வான்மத் தன்மை யாகிய வஸ்திரத்தைவழித்தித் தனது ஆதமலிங்கத்தைநோக்கமெனும். அஷ்டதைகளால் அர்ச்சிக்கவேண்டும். மகாவாக்யானுசந்தானமா கிய பில்வங்களாலும் அர்ச்சித்து நான்கு வேதசாரமாகிய மஹாவா க்யங்களின் உச்சரணமாகிய ஆபரணங்களால் அவல்கரித்துதேகஜா லங்களாகிய பக்ஷ்யபோஜ்யங்களை நிவேதனஞ்செய்து “அஹமஸி” என்ற தாம்பூலத்தைச் சமர்ப்பித்துச்சமாதியாகிய புஷ்பங்களைச் சா த்தித் தேக சம்பந்தமற்ற பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களைச் செய்து மஹானந்த மாகிய காதாளத்தோடு யானே ஹிஸ்வமென்ற கீதத் தைப்பாடி சர்வஸங்க பரித்யாகமெனும் சத்ராசாமராதிகளால் ஆரா தித்துப்பூஜ்ய பூஜகாதிகளை லயிக்கச்செய்வதால் இப்பூசை நிலைபெறு வதாம். ஒதேவி இந்தப் பூஜைக்கு ஆவாஹனம் உத்வாஸன மில்லை. காலதேச நியமமுமில்லை. இதற்குச் சாதனமுமில்லை. எப்பொழு தும் சர்வபாவத்தால் (எல்லாமார் தன்மையால்) ஆன்மலிங்கத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும். ஒதேவி இந்தப் பூஜைக்கு மஹா நிவேதனமா னது திரிசியமாகிய ஸகலப்பிரபஞ்சமுமே. அப்படி நிவேதித்த சே வத்தைப் புசித்துச் சுகமனுபவிப்பான். பின்னர் குணத்திரயங் களின்மையாகிய சங்கதீர்த்தத்தை “ஸதாசிவோஹம்”. (யான்சதாசி வன்) என்று உச்சரித்துப் புசிக்கவேண்டும். ஒதேவி இங்ஙனம் ஆத்மலிங்க பூஜையைக் கூறினேன். இவ்விதமின்னக்கோறும் பங்

பூஜைத்தன்மையற்றவனாய்ப்பூஜிப்பவன் ஸைலலோகத்திற்கும் பூஜ்யனாய்விங்கமயனாகின்றான். ஒ தேவி! இஃது பூஜையாலும் விங்கத்தாலும் உபாஸனையாலும் வேதாத்யயனத்தினாலும் மற்றமுன்னதர்மங்களாலும் கிடைக்காது. எனது பிரஸாதமொன்றினாலேயே கிடைப்பதாகும். இதனால் கிடைக்கும் பொருள் பிராணகோசமுமல்ல. ஆனந்தகோசமுமல்ல, வித்ஞானகோசமுமல்ல, அன்னகோசமுமல்ல, மனோகோசமுமல்ல. அணுவமல்ல, தீர்க்கமுமல்ல, பந்தமுமல்ல, முக்தமுமல்ல, துவைதமுமல்ல. மற்ற அனீசமாகிய வேர் பரமேயாம். தேசகால முதலியன வில்லாமையால் வியாபகமுமல்ல. அவஸ்தை முதலியன வற்றுளதும் விங்கமற்றதும் ரஸாதிகுண மற்றதும் ஏகமும் சிதானந்த ரூபமும் கனமும் அகண்டமும் மனோவாக்குக்கீதமும் அநாதியும் சூக்ஷ்மமும் சுத்தமும் போதமும் அணங்கமுமாயுள்ளது. ஒ தேவி! அந்தவிங்கமேயான். அஃதே ஸைலலோகங்களுமாயுள்ளது. அவ்விங்கப் பிரசாதத்தினாலேயே பூமி சலம் அக்னிவாயு ஆகாயம் சூரியன் சந்திரன் ஆகிய இவைகள் விளங்குகின்றன. ஐடமாகிய இஃதெல்லாம் எதனால் விளங்குகின்றன அதனைக்கண்டால் இஃதெல்லாம் காணப்பட்டதாகும். அது பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் விஷயமல்ல, ஸைலதேவர்களின் ஹ்ருதயத்திலுள்ளது அஃதே, அது ஆணுவமல்ல பெண்ணுவமல்ல அலியுமல்ல. பால்யமுடையதும் பெளவணமுடையதும் வார்த்திகமுடையது மல்ல. அது ரீண்டதமல்ல, குறுகியதமல்ல, கறுப்புமல்ல. வெண்பு முதலியவையுமல்ல, அது வட்டாகாரத்துவமு மல்ல, நாக்ரகோணமு மல்ல, மேலுள்ளது மல்ல, கீழுள்ளதுமல்ல. அஃது அகண்ட மேயாம். ஸைலவண்டுகளிலும் விஸ்தார மாயுள்ளது அஃதே. அது உலர்ந்தது மல்ல நனைந்ததுமல்ல. அதனிடமிருந்தே பிரமவிஷ்ணு ருத்திரோந்திரர்களும் மஹாபூதசங்கங்களும் தோன்றி நின்று அதனிலேயே வொடுங்குகின்றனர். அதனையே பிரம்ஹமென்றறி. அஃதே பஞ்சேந்திரியங்களால் ஐந்து புலன்களையு மறிகின்றது. அஃதே மனதைபெண்ணச்செய்கின்றது. நதிகள் ஸமுத்திரத்தினிடஞ் சேர்ந்து நாமரூபங்களை விட்டொன்றாவது போல் அந்த விங்கத்தைத் தரிசிப்பதினால் நாம ரூபங்களை விடுத்ததேனா டொன்றாவான். அந்த விங்கமே தொனி பிந்து மாத்திரை முதலியவைகளைக் கடந்துளதும் வேதாந்தங்களில் ஒமென்று கூறப்படுவதுமாம். அஃதே பூரணத்திலும் பூரணம். எப்பொழுது தமனானதோ அப்பொழுது இரவிலை. பகலிலை, அந்தவிங்க மொன்றேயுள்ளது. அஃது அக்ஷரமும் சூரியம

ண்டலத்திலுள்ளது மாம். அதனிடமிருத்தே பழமையாகிய பிரக
 ணை பாலியது. அந்தலிங்கத்தை யறிவாதவெல் காலமே பரமென்
 றும் ஸ்வபாவம் பரமென்றும் புலம்பித் திரிகின்றனர். அந்தலிங்க
 த்தை யறிந்தவர் துக்கரீங்கி பரமசார்தி யடைகின்றனர். அந்தலிங்க
 மே அணுவுக் கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாயுள்ளது. பராபரமா
 கிய அந்தலிங்கத்தைக் கண்டால் சித்தபர்த்தங்களும் ஸகலசம்
 சயங்களும் ஸகல கர்மங்களும் நசிக்கின்றன. அந்தலிங்கமேசோதி
 களுக்குச் சோதியும் சேதனங்களுக்குச் சேதனமுமாயுள்ளது. அந்
 தலிங்கத்தைக் கண்டவர்களுக்கு சோகமோகமாயாது? அதனைக்
 காணாதவர்களுக்கே அடிக்கடி ஆபத்தங்களும் ஜனனமாண ஜராதுக்
 கங்களும் வரும். ஆனந்தமாகிய அந்தலிங்கத்தை யறிந்தவர்களு
 க்கு ஒருக்காலும் பயமில்லை. அந்தலிங்கமொன்றையே யறியவேண்
 டும். அஃதே தியானத்தியேய மற்றது. ஞானக்ஞேய மற்றதும்
 நாமரூபமற்றதும் பிறவாதது மாயுள்ளது. அதனை யாரோ ஓர்ஜீவன்
 பார்க்கின்றான். எப்பொழுது மனிதர் ஆகாயத்தைதோலைப்போல்
 போர்த்துக்கொள்வார்களோ அப்போது அவ்விலிங்கத்தையறியாது
 துக்கரீங்கி முக்தியடையலாகும். அஃது உள்ளறிவாவது அல்லது
 வெளியறிவாவது அல்லது இருவகையறிவாவது அல்லது அறிவு
 டைய தாவது அறிவிலாததாவது அல்ல. அது அதிசயமும் கிரகிக்க
 முடியாததும் ஏகாத்மியானமும் பிரபஞ்சம் நீங்கியதுமாம். அஃதே
 வேதாதியில் ஸ்வரமாயுள்ளது வேதாந்தத்தில் பிரதிஷ்டிதமாயு
 முள்ளதாம். அந்தலிங்கபிரகிருதியில் பிரம விஷ்ணு ருத்வர் லீனராகி
 ன்றனர். அஃதே பிரம் ஹாவும் சிவனும் விஷ்ணுவும் கிராட்டும்
 கவராட்டும் ஸம்ராட்டு மாயுள்ளது. அதனை மேதாவிளக்கிய
 பெரியோர் மனதாற் காணுகின்றனர். சிவணத்தின் பொருட்டு
 பலரால் அடையக் கூடாததும் சிவணஞ் செய்தும் அறிப்பப்படாத
 தும் அஃதே. யாரோ ஒருவர் அதனை ஆச்சரியம் போல் காண்கின்ற
 னர். ஆச்சரியம் போல் கேட்கின்றனர். ஆச்சரியம் பேராலறிகின்ற
 னர். அந்தலிங்க மின்றிப்பிராணனானும் அபாணனானும் ஜீவிக்கின்றா
 னென்பதில்லை. ஸகலபிரகஜ கலையும் உண்டுபண்ணுவதும் சத்வா
 ஜஸ் தமஸாபுமுள்ளதும் பிறவாததுமாகிய வெருத்தியைப் பிற
 வாத வனுகிய சிங்கியானவன் கூடிக்கலக்கின்றான். அந்த லிங்கத்
 தின் கிலை பெற்றவனாய் அவனை கிட்டு கிடுகின்றான். அந்தலிங்கமா
 கிய ஆன்மாவையே தரிசிக்கவேண்டு மாயின் வேதமென்னு மலைக்கரி
 லேறி சிவணஞ் செய்யவேண்டும். வேறு பவேறுபாறீர் ஆனந்தராகி

மும் சுயம்பிரகாசமுமாகிய அந்த விவிங்க மிராவிடின் எவன் அதனால் ஜீவிப்பன். அவனிலும் பராபரமும் சிறிதும் பெரிதும் யாதும் இல்லை. விருக்ஷம்போல் நிச்சலமாய் பரமாகாயத்திலுள்ளது அவ்விவிங்கமே. அதனிடம் மனோவாக்குகள் செல்லாது திரும்புகின்றன. ஒதேவேசி! அதுபிரமாண்டத்தையுங்கட்டந்துளது. பூமியில் புறையுண்டிருக்கும் புறையலை அறியாது ஜனங்கள் மேற்பிரதேசத்தில் நடப்பது போல் மனிதர்களும் அதன் சம்பந்தமாகவே சகலவிவகாரங்களையும் நடத்திக்கொண்டிருந்தும் அறிகின்றதில்லை. சாக்ரம் சுவப்னம் சுமுத்தி ஆகிய அவஸ்தைகளில் எந்தவிங்கமானது மனிதனாலடையப் பட்டுளதோ அதனையானென்றறிந்தவன் சம்சார நீங்குகின்றான். சிலந்திப்பூச்சி நூற்களையுண்டாக்கிச் சிலகாலத்திற்குப் பின் தனது வாயினால் அந்நூற்களையே புசிக்குின்றது போல அந்த விங்கமானது ஸகல ஜகத்தையு முண்டாக்கி யொடுக்கிக் கொள்ளுகின்றது. ஒதேவி! அந்தவிங்கமானது வாராணசியில் விஸ்வநாதனானும் பெயருடன் விளங்குகின்றது. அங்கு மரித்தவர்களுக்குப் பிரணவமாகிய பிரஹ்மந்திர மெனும் ஒங்காரதாரக முபதேசிக்கப்படுகின்றது. அவ்வுபதேசம் பெற்றவன் மீண்டும் பிறவாது அந்த விங்கமாகின்றான். தேரில் ஆன்மவிங்கத்தைக்காண முடியாதவர்களுக்கு பெளதிகவிங்கம் முத்திதருகின்றது. அதைத்தரிக்கும் மனிதர் கிரமமாய் முத்திபெறுவார். அந்தமுக்யவிங்கத்தில் பேதபுத்தி செய்தவர்க்கே பயம் நிகழும். அந்தவிவிங்கமே ஹ்ருத் புண்டரீகத்தில் எப்பொழுதும் விளங்குகின்றது. வேதாந்த விக்ஞானத்தால் அர்த்த நிச்சயம் வந்த யதிகளால் சந்த்யாக்யாகத்தால் அந்தவிங்கமே அடையக் கூடியது. ஒதேவி! இதனையுணர்ந்தறிய முடியாது. தூசாரங்களினின்று ஒழியாதவனும் சாந்தி சமாதியில்லாதவனுமான மனிதனுக்கு அந்தவிவிங்கம் விளங்காது. எவர்களது மனம் தூய்மைபெற்றுளதோ அவர்களுக்கு விளங்கும். ஆதலால் ஆத்ம காமனையுள்ளவன் அவ்விவிங்கத்தைப் பூசிக்கவேண்டும். காமனை பைக்கருதியவன் இந்தவிங்க பூஜையில் அதிகாரியல்ல. ஒ மதேஹி! இந்த ரகசியார்த்தத்தை சமாமியரறியார். ஞான நிஷ்டையே அறிகின்றனர். இந்த விங்கபூஜையில் குரு சிஷ்யன் பூஷ்யன் பூஜகன் பிரோதோஷ முதலியதுபாதுமில்லை. இவ் விவிங்கத்துக்கு சர்ப்ப பூஷணமாகவது சந்திரகலையாவது இல்லை.

ஐம்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

யக்ஷகின்னரஸேவிதாயநம்
அறுபதாம் அத்தியாயம்.

உபநிஷத் லிங்க பூஜாமகிமை.

ஈஸ்வரர்:-ஓ தேவி! மிக்க ஹிதமாயுள்ளதைக் கூறுகின்றேன். இப்போது கூறிய பூஜையானது அனந்தமாகிய பயனையுடையதும் கர்மங்களையழிப்பதமாகிய மனோலயமென்னும் மஹாக்ஷான பூஜையேயாம். தேவராயினும் மனிதராயினும் அந்தப் பூசையைச்செய்வாராயின் பிறவி நீங்கிப் பெறும்பேறெய்தலாம். அந்தப்பூசை சாமானியமாயுள்ளவனுக்குக்கிட்டாது. எண்ணிறந்ததவம் யோகம் யாசம் முதலிய புண்ணியகர்மங்களைச்செய்து எனது பிரஸாதம் பெற்றவனெவனோ அவனுக்கே அப்பூஜைகிட்டும். விபூதி ருத்திராக்ஷர்தரிப்பவனும் ருத்திராவர்த்திசெய்கின்றவனும் பஞ்சாக்ஷர பரணம் லிங்கார்ச்சகணம் பிரதோஷம் சதார்த்தசி அஷ்டபரி சோமவாரம் முதலிய காலங்களில் நியமத்தோடென்னைப் பூசிக்கின்றவனும் எனது மேஷத்திரமாகிய அவிமுகத்தத் (காசி) தில் விஸ்வேஸ்வரனை யர்ச்சிக்கின்றவனும் மஹானயம் ருத்திரகோடி காலஞ்சரம் பிரபாசம் புஷ்கரம் அமரகண்டகம்பிண்டாரகம் குருக்ஷேத்திரம் மஹாகாளம் மாஹேஸ்வரம் தேவதாருவனம் நைமிசம் சித்திரகூடம் கேதாரம் வைத்யநாதம் ஸ்ரீசைலம் ஓங்காரம் வேணுவனம் ஆவடங்கம் ஸோமநாதம் கோகர்ணம் திரியம்பகசைலம் தக்ஷிணகைலாஸம் ஏகாம் பரவனம் விருத்தாசலம் அருணாசலம் கோபர்வதம் சிதம்பரம் சுவேதாரண்யம் கஜாரண்யம் ரத்னகிரி ஸ்ரீகண்டம் மாத்ருசைலம் கோடிகை திருதிவனம் கும்பகோணம் அருச்சுனம் சுந்தரகிரி மாதலிவனம் தேஜினிவனம் சுதிரணிவனம் சமீவனம் பில்வவனம் கடேசம் பரபஹுநயம் சாயாவனம் ஸ்ரீவாஞ்சியம் வேதவனம் வன்மீகம் வாதபுரி சேது ஹாலாஸ்யம் சாலிகவனம் கஜனசலம்மஹேஸ்வர்தாகம் இர்தபுண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் வசிப்பவருமாகிய புண்யவான் எனனோ அவனுக்கே எனது பிரஸாதங்கிடைக்கும். எனது பிரஸாதத்தினாலே அந்த ஞானங்கிட்டும். ஓதேவி! அநேககோடி ஜன்மங்களில் எனது பிரஸாதத்திற் காளானவனாய் வைராக்ய பக்தியுடையவனுக்கே சித்தசுத்தியிருக்கு மாணகயால் ஆத்மலிங்கார்ச்சனை புத்தியுதிக்கும். பிரபஞ்ச சுகத்தில் மனஞ்சென்றவர்களுக்கு அத்தகையமதிபுதிக்காது. அநேக மாயிரம் கீழ்ச்செந்துசனை மெடுத்து ஏதோ

வேரார் புண்யவிசேடத்தால் மாதாஜன்மம் கிடைக்கும். என்னைத்தி யானிப்பவனும் அதர்வசிரசு ஜாபாலம் கைவல்யம் காலருத்ரம் முத லிய வுபநிடதத்தை ஜபிப்பவனும் ருத்ராவர்த்தி செய்கின்றவனும் பஸ்மநிஷ்டை பெற்றவனுமாகிய எவனே ஓர்சிவயோகிக்கே இதில் மதியுதிக்கும். பின்னர் ஞானாப்பியாசத்தில் முயலுவோனாயின் அவ னுக்கு இந்த ஆத்மலிங்கஞானங்கிட்டும், ஏனையோருக்குக் கிடைப்ப தரித. ஹ்ருதயபத்மத்தில் சதார்ப்புஜனும் மாணையும் பாணத்தை யுந்தரிப்பவனும் கர்ப்பூரம் போல் வெண்ணிற மேனியுடையோனும் சடைபில் சந்திரகலையையும் கங்கையையுந் தரிப்பவனும் ஸர்ப்பாபர ணனும் முக்கண்ணனும் கறைக்கண்டனும் சந்திரன் போன்ற முகமு டையவனும் உமையோடு கூடினவனும் திவ்யரத்ன சிம்ஹாசனத் தில் வீற்றிருப்பவனு மாகிய என்னைக்ஷணமாவது அரைக்ஷணமா வது தியானிப்பானால் ஆன்மலிங்ககியானத்துக்கு வேண்டியசாத னம் பெற்றவனாவான். ஒதேவி! சிவன்ருத்ரன் ஹரிவிதி இந்திரன் அக்னிவாயு யமன் வருணன் சந்திரன் சூரியன் குபேரன் மருத் துக்கள் அஸ்வனிடேவர் ஆதித்தியர் ஸ்கந்தர் விக்நேஸ்வரர்நந்திகே ஸ்வரர் முதலியவார்களும்யானே. இவர்கள் என்னிட மிருக் தேயுண்டானார்கள். யானே பிரமனுக்கு வேதங்களை யுபதேசித் தேன். விஷ்ணுவக்குச் சக்யாம் தந்தேன். எனது ஸ்ரீஸ்வர ரூப த்தை அகமேவ என்று தியானிக்கின்றவர்களுக்கு எனது ஞானங் கிட்டும். அல்லது சூரியாமண்டலத்தில் பொற்கையனும் பொன்மீசை யனும் பொன்வண்ணனும் அம்பிகாபதியுமாகிய என்னைதியானிக் கலாம். அவனுக்கும் ஞானமுதிக்கும். இயமநியம ஆசனமுடையோ னாய் வாயுவைப் பூரகத்தினைமுத்து மூன்று கடிகை கும்பகஞ் செய்து சலிக்காமலிருந்தால் தான்ய ரூகம்போல் ரூக்மமாயும் மின் னல் ஸ்படிகம் முதலியனபோல் ஜ்வலிக்கின்றதுமாகிய சோதியா னது காணப்படும். அவனே ஆன்மா. அவன்கால் முதல்தலையீரூய் ஸைலசரீரங்களையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கும் அஸ்வகபுருஷனா விய யான். யாதொருவன் என்னை யோசத்தினால் காண்கின்றானே, அவனுக்கு அஷ்டமஹாசித்திகளும் சித்திக்கின்றன. அவனதுசிர சில் ஆயிரம் இதழ்த்தாமரையில் ஆனின்முலைக்காம்புபோல் அமுதா ஸ்தாநாயானது கபாலத்தை விட்டு இனையெனும் நாடியில் பிரவகித் துக்கொண்டிருக்கிறது. எப்போதும் தஹராகாசத்திலிருக்கின்ற வனாய் இந்திரிய மனோவாக்குகளை எவ்வோனும் யானே. பார்பஸ் யந்தி உத்யமாவைகரி இவைகளில் பிரணவமாயிருப்பவன் யானே.

யானே. அலிங்கனும் தேவதிரியக் மனிதர்களு ளிருப்பவனும் நாமரு பங்கடந்தவனும் அகங்கார மற்றவனும் பதினாறு கலையுடையவனும் நினைப்போனும் அறிவோனும் அதுபலிப்போனுமாயிருக்கின்றேன். ஆகமபின் நாவானது மிக்கநீளமாயினும் குறுகுவதுபோலும் நதி கள் ஸமுத்திரத்தை யடைந்து நாமருபம் நீங்குவனபோலவும் சூரிய னோடு தனது கிரணங்கொடுங்குவனபோலவும் என்னிடம் ஐக மொடுங்குகின்றது. சூரியகிரணத்தால் தாமரைமலர்வது போலவும் காந்தசந்நிதியில் இரும்பு சேட்டிப்பதுபோலவும் எனது சந்நிதி யில் காலகர்மவிபாகத்தால் கைலசகமும்சேஷ்டிக்கின்றது. யானே இவைகளைச் சிருட்டித்து அதிற் பிரவேசித்து நாமருபகுணங்களால் பிரமாவிஷ்ணு ருத்வர் எனும் பெயருடையவனுபிருக்கின்றேன். முந் தினயுகத்தில் எப்படிசிருஷ்டித்தேனோ அப்படியே பிந்தையுகத்தி லும் சிருட்டிக்கின்றேன். அக்னியினின்றும் தீப்பொறிகளுண்டா விதுபோல் என்னிடம் ஐகமுண்டாகின்றது. இந்திரன் சூரியன்வரு ணன் சந்திரன் மறு பிதூர் அந்தணர் அரசன் கிருகங்கள் இவை களையானே. ஸகலசரீரங்களிலு மிருக்கின்றேனாயினும் ஓர்குணமு மின்றி ஸகலத்துக்கும் போக்தாவாயிருக்கின்றேன். உள்நூம்புறம் புழுள்ளவன் யானே. என்னை எவன் அறிகின்றானோ அவன்யானே. யோகம் சாங்கியம் இவ்விரண்டும் எனக்குமிக்கப் பிரியமானவை. எலோருக்கும் பொதுவாய் உபாஸனையுபுகூறுகின்றேன். ஆகின் சகல சரீரத்திலும் கூடிரமிருப்பினும் முலைக்காம்பில் காணப்படுவது போல் யான்சர்வவியாபியாயினும் சிவலிங்கத்தில் காணப்படுகின் றேன். ஆன்மலிங்கத்தை ஞானயோகத்தினால் காணச்சக்தி யற்றவர் க்கு லிங்கத்தில் புரா ளிதிக்கப்பட்டது. விபூதிருத்திராக்ஷ தார ணம் பஞ்சாக்ஷரஔம் ருத்திராவாத்தி ஆகிய இவைகளைச்செய்து கொண்டு ஓர்பில்வபதநிரத்தை எனது சிர சில்லைப்பவனுக்குஞான மளிக்கின்றேன். அது எனக்குப் பிரதிக்கொழுதேவி! பற்பல விதமா கிய வானுசிரமதருமங்களாலும் இஷ்டா பூர்த்தங்களாலும் கன்னி கா தாணங்களாலும் யான் அவ்வளவு திருப்தியடையேன். இவை களெல்லாம் என்னைப் பூசிப்பதற்கு பிரியத்தை யுண்டு பண்ணும். இதுபுண்டரீகத்தரிக்கும் அந்தண சந்நியாகியிடம் எனக்குப் பிரீதி யில்லை. எனது புண்டரீகத்தரிக்கும் சந்நியாகியிடமே மிக்கபிரீதியுளது. விபூதித்திரிபுண்டர மணிந்தவனே எனக்குச்சம்மதன். ஊர்த்தவ புண்டரத்தை பிரமத்தினுலுந் தரிக்கக்கூடாது. அப்படித் தரித்தால் அவன் செய்வதெல்லாம் நாகின்பொருட்டேயாம். அவனது பிதூர்

க்களும் அதோகதியடைவர். ஊரத்துவ புண்டார்த்தித்தவரைப் பார்க்கவேரிடுமாயின் கண்களை மூடிக்கொள்வேன். எனதுநேதிரும் ஊவன் பொருட்டு மூடுகின்றதோ அவனுக்கு ஞானமுதியாதன்றோ? கைலாய சிகரத்திலுள்ள கைலாசேஸ்வரமேனும் எங்கததைத் தேடினாயினும் மனிதனாயினும் ஏனைய ஜநதுவாயினும் ஒருகடினகாலம் நினைப்பின் அவனுக்குடனே சார்ந்தியம் தருவேன். இதன்பிறி மையை யாவருமறியார். இது விங்கராஜமென்பபெயரியது. எனக்கு அபாரமாகிய ஆனந்தத்தையளிப்பதும் போகமோஷந்தருவதும் பிரமகிஷ்ணு நுத்தர்களுக்கு லோகவியாபாரத்தை நடத்துவதற்குத் தக்கயோக்யதையைத் தருவதும் இந்தவிங்கமே. ஒதேவி! நானொருவனுக்கு மிதனைக்கூறிய தில்லை. இந்தவிங்கத்திலேயே கற்பந் தோறும் ஸகலசராசரமு மொடுங்குகின்றது. ஆகலின் இந்த விளிங்கமே ஸகலாதாரமாம். பிரளயகாலத்தில யான் நீ ஸ்கந்தன்தேஹ ரம்பன் முதலியவர்களோடு கூட எனதுருவத்தை யொடுக்கிக்கொண்டு இந்த விளிங்கத்தில் வசிக்கின்றேன். கைலஜக் கனின் தோற்ற நிலையொடுக்கத் தொழிலானது எனது லீலையே. காரணங்களுக்குக் காரணமும் பதிகளுக்குப் பதியும் சேதனர்களுக்குச் சேதனமும் காரணங்களுக்கு அதிபாதிபனும் காலவரைக்குளடங்கிய ஸகலக் களைபு முண்டார்க்குகின்றவனும் தனக்குக் காரணமற்றவனும் கைல பூதங்களிலும் வசிப்பவனும் யானே. ஒதேவி! இது மஹாரகஸ்ய மாயுள்ளதாயினும் உனக்கு விளக்கிக் கூறினேன். தேவர் முகிவர் முதலியவர்களுக் குரைத்தேனில்லை. இது மிக்க ரகஸ்யமாதலின் மனதிலேயே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிவரஹஸ்யமெனும் ஸமுத்திராதில் பிரதமாம் சபேனும் ரத்னமானது உனக்களிக்கப்பட்டது. இதனைக்காதணியாக வைத்துக்கொள்வாயாக. சத்யம். இது சத்தியம் என்று கைதுக்கிக் கூறுகின்றேனென்றருளினர்.

இவ்வாறு இறைவன் தேனியை இறுகத்தழுவிக்க் கூறிமகிழ்ந்து கைலையில் வீற்றிருந்தனர். ஸ்கந்தர். ஒமுகிவரே! கைலாஸத்தில் அபாரமஹிமை பெற்றுள்ளன வாகியவிங்காலயங்களின் சம்பந்தமாகிய சரிதமானது கேட்டவர்களது பாபங்களாகிய பஞ்சமலைக்குத்தீ யாகும். அபாரமாகிய புண்பங்களையுந்தரும். சிவவணஞ்செய்கின்ற வர்களுக்கு இதனிலும் ஹிதமாகியசரிதம் வேறொன்றில்லை. இதனைக் கேட்டமாத் திரத்தில் சிவபாதாஸித்தத்தில் மனம் லயமடையப் பெறுவான். மீண்டும் ரம்சாரமாகிய முதலையின் வாகியெகப்படான். ஓகைகிஷ்வயரே! உமது நிமித்தமாய் மஹேஸ்வரனான பட்ட